

STOLICE VĚD PRÁVNÍCH
PŘI VYSOKÉ ŠKOLE ZEMĚDĚLSKÉ
V BRNĚ.

HONEBNÍ ZÁKON

ČILI

ZÁKON O MYSLIVOSTI

PRO KRÁLOVSTVÍ ČESKÉ

VE VÝKLADU PRAKSE.

SEPSAL

JUDR. KAREL STEHLÍČEK,

ADVOKÁT V HOŘOVICÍCH.

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
VYSOKÉ ŠKOLY ZEMĚDĚLSKÉ
V BRNĚ

DRUHÉ VYDÁNÍ.

STOLICE VĚD PRÁVNÍCH
PŘI VYSOKÉ ŠKOLE ZEMĚDĚLSKÉ
V BRNĚ

1907.

NAKLADATEL VÁCLAV ANTONY, KNIHKUPEC
V BEROUNĚ.

Výklad zkratků.

- B. = Budviňski's Sammlung der Erkenntnisze des k. k. Verwaltungsgerechthofes. Vídeň. Manz.
- Č. = Čechy; znamená, že jednalo se o případ v Čechách se udávší; „mimo Č.“ znamená, že jednalo se o případ v jiné korunní zemi se přihodivší.
- c. ř. s. = civilní řád soudní.
- d. = díl.
- exek. ř. = exekuční řízení.
- G. U. W. nebo „Glaser. U. W.“ = Sammlung von civilrechtlichen Entscheidungen des k. k. obersten Gerichtshofes později vydávané Pfaff-Schey-Krupský. Vídeň. Manz.
- kass. s. = nejvyšší co kassační dvůr soudní.
- knih. z. = knihovni zákon.
- ku př. = ku příkladu.
- Links = „Die Rechtssprechung des k. k. obersten Gerichtshofes.“ Dr. Emil Links. Vídeň. Plaut & Comp.
- násl. = následující.
- nejv. s. = nejvyšší soudní dvůr ve věcech civilních.
- odst. = odstavec.
- pozn. = poznámka.
- ř. z. = říšský zákonník.
- správ. s. = nejvyšší správní dvůr soudní.
- srv. = srovnaj.
- str. = strana.
- sv. = svazek.
- trest. z. = všeobecný trestní zákon.
- všeob. zák. obč. = všeobecný zákon občanský.
- z. s. = zemský soud.
- z. z. = zemský zákonník.

I. VŠEOBECNÝ DÍL.

§ 1. Prameny práva honebního.

Honební právo v království Českém upraveno bylo posléze zákonem ze dne 1. června 1866 čís. 49. z. z. Zákon tento doplněn byl zákonem ze dne 21. února 1870 čís. 15. z. z.¹⁾

Honební zákon upravil honební poměry *místne* toliko na pozemcích, které v území království Českého leží a nevztahuje se na pozemky mimo obvod království Českého ležící, byť i tyto ležely v jiném království nebo v zemi v říšské radě zastoupené.²⁾

Honebním zákonem nebylo dotčeno soukromé právo krále českého a členů královské rodiny loviti zvěř v obvodě jedné mile kolem města Prahy. (O tom viz článek Dra O. F. Vaňka „Honitba v královském rezervátním obvodě Pražském“, uveřejněný v časopise „Právník“ 1905, str. 233. a násl.)

Zákony v jiných korunních zemích myslivost upravující mají pro výklad ustanovení českého honebního

¹⁾ Míry v původním zákoně uvedené převedeny byly nařízením c. k. místodržitelství ze dne 31. ledna 1871 čís. 5883. na míry metrické.

²⁾ Srv. r. správ. s. ze dne 12. května 1893 č. 1678 B. sv. 17. čís. 7258, Č., kterým bylo prohlášeno nepřipustným, aby pozemky v Čechách ležící spojeny byly se sousedními pozemky sice témuž vlastníku patřící, avšak na Moravě ležícími v jednu vlastní (samostatnou) honitbu.

Že platnost honebního zákona českého rozšiřována býti nemůže na *cizí* země, totiž na země mimo obvod království a zemí v říšské radě zastoupených ležící, netřeba blíže vyličovati. Neplatí proto honební zákon tento na sousedních pozemcích sice témuž vlastníku patřící, ale v Sasku, Bavorsku nebo v Prusku ležících.

zákonu význam jen tenkrát, upravily-li tyto zákony poměry honební způsobem našemu honebnímu zákonu *obdobným*, jinak zákony tyto jako zákony zvláštní k výkladu našeho zákona honebního užívány býti nemohou.³⁾

Honební zákon prohlásil v § 49., že zákonové a nařízení posavadní práva myslivosti a jeho vykonávání se týkající pozbývají moci své. Tím pozbyl platnosti zvláště cisařský patent ze dne 7. března 1849, č. 154. ř. z. dříve v Čechách plativší.

§ 2. Obsah práva honebního.

Honební právo čili právo myslivosti¹⁾ opravňuje ku výhradnému (t. j. s vyloučením každé jiné osoby) honění, usmrcování, chytání, lapání²⁾ a jinakému přivlastňování si zvěře honební³⁾ v určitém místním obvodu; totéž obsahuje též oprávnění ku výhradnému přisvojování si zvěře samé, jakož i její oddělených užitých částí (parohů, vejcí a pod.).⁴⁾

³⁾ Na Moravě platí zákon ze dne 20. prosince 1895 č. 66. pro rok 1896, ve Slezsku zákon ze dne 13. ledna 1893 č. 42., v Dol. Rakousích zákon ze dne 22. listopadu 1901 čis. 41., v Horních Rakousích zákon ze dne 13. července 1895 čis. 8. pro rok 1896, v Gorici a Gradisce zákon ze dne 15. února 1896 čis. 26., pro okolí Terstu platí zákon ze dne 6. srpna 1895 čis. 21., v Tyrolsku platí „Jagd- und Wildschützenordnung“ ze dne 28. února 1786, ve Vorarlbergu zákon ze dne 26. července 1892 z. z. čis. 1. z r. 1895, v Haliči zákon ze dne 5. března 1897 čis. 71. z. z. atd.

¹⁾ německy: „das Jagdrecht“.

²⁾ Lapání zvěře do ok a pastí jest zakázáno vůbec, tedy i vlastník samostatné honitby a všem osobám jinak k vykonávání práva myslivosti úplně oprávněným. (§ 36. honeb. z.)

³⁾ též zvěř lovná, něm.: „jagdbares Wild“. Které druhy zvěře mezi zvěř honební či lovnou počítati lze, bude níže předmětem § 5.

⁴⁾ Srv. znamenitý článek Dra Jiřího Hoetzela „Povaha práva honebního a služebnost honitby“, uveřejněný v časopisu „Právnícké rozhledy“, ročník 1904 str. 18.

Přivlastní-li si kdo jelení parohy v cizím lese nalezené, dopouští se krádeže. Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 25. září 1900 čis. 13153. Morava uveřejněné ve věstníku ministerstva práv pod čis. 2516.

Výkon práva honebního podroben jest jistým omezením, jež diktována jsou požadavky práva veřejného.⁵⁾

§ 3. Základ práva honebního.

Právo honební zakládá se na právu vlastnickém k půdě (§ 1. honeb. z.) a jest výronem téhož.¹⁾

Důsledky této zásady jsou ku př.:

1. Vlastník pozemků zděmi nebo ploty dokonale a trvale ohrazených přísluší právo provozovati na nich myslivost nehledě k tomu, jak jsou veliké.²⁾

⁵⁾ K výkonu práva myslivosti připínají se totiž důležité zájmy veřejné, které nesmějí se obětovati prospěchu jednotlivcovu. Srv. nahore zmíněný článek Hoetzelův: „Povaha práva honebního“.

Bylo původně našim úmyslem vložit do definice práva honebního i tato veřejným právem vyžadovaná omezení výkonu téhož, ale upustili jsme od toho uvažující, že každé právo spojeno jest s omezeními a povinnostmi, které tvoří jaksi rub práva toho. (Srv. Randa „Právo vlastnické“ § 5. pozn. 3.)

Dr. Jindřich svob. pán Haerdtl rozeznává ve svém spise „Grundbegriffe des Jagdrechtes“ (Manz, Vídeň, 1903.) honební právo ve smyslu subjektivním a objektivním. Prvnějším rozumí oprávnění ku výhradnému vykonávání honitby v určitém obvodu, tedy oprávnění ku všem činnostem, které dle určitých vyzkoušených a v dotyčné krajině, ve které honební území leží, platících pravidel v pojem mysliveckého provozování (weidmännischer Betrieb) shrnuty býti mohou. Honebním právem ve smyslu objektivním rozumí též souhrn zákonitých pravidel, kterými právní poměry z provozování myslivosti vyplývající a provozování myslivosti samo upraveny jsou.

¹⁾ Jiní praví též „přívěskem práva vlastnického“. (Tak p. Dr. Brendler ve svých přednáškách o právu honebním na lesnickém ústavu v Pisku vydaných), jiní akcessoriem práva vlastnického k věci nemovité (tak Dr. Josef Krainz ve svém díle „System des österr. allg. Privatrechts“ 1894. § 333.) Jíž § 1. čis. patentu ze dne 7. března 1849 ustanovil zásadu, že honební právo na cizích pozemcích jest zrušeno. Srv. r. správn. soudu ze dne 13. března 1884 čis. 549. B. sv. 8. čis. 2054. Solnohrady a ze dne 30. září 1896 čis. 5254. B. sv. 20. d. II. čis. 9920. tamtéž a j. v.

²⁾ O předmětu tomto pojednáno bude níže podrobněji. (Viz § 9.)

2. I vlastníku pozemků neohrazených přísluší právo na jeho pozemcích samostatně myslivost provozovati, avšak toliko tenkrát, mají-li jeho souvislé pozemky výměry nejméně 115 hektarů (200 jiter) (§ 2. honeb. z. odst. 1.).

Které pozemky dle práva honebního pokládati sluší za souvislé, o tom pojednáme níže. (Viz § 10.)

3. Jakmile při nějakém komplexu pozemků nastanou podmínky, za kterých vlastník pozemků těchto dle práva honebního může na nich samostatně právo myslivosti vykonávati³⁾, vstoupí právo vlastníka pozemků těchto na samostatné (vlastní) vykonávání honitby ve svou plnou působnost, a musí téměř ustoupiti nejen podpůrné pojetí pozemků jeho v honiště společenské, nýbrž i práva pachtěří honitby na pozemky tyto se vztahující.⁴⁾

³⁾ buď že výměra souvislých pozemků jednomu vlastníku patřících avšak dosud zákonně plochy 115 hektarů neobnásějících příkoupením, dědictvím nebo jinak nabude zákonem předepsané plochy 115 hektarů (200 jiter), nebo že pozemky k cizí honitbě přináležící zřízením dokonalého a trvalého ohrázení z cizí honitby se vyloučí. Též docílena-li byla souvislost více komplexů pozemků jednomu vlastníku patřících dosud resouvislých, ale zákonnou výměru 115 hektarů majících. O tom níže při pojednání o samostatné čili vlastní honitbě. (Viz níže § 10.)

⁴⁾ ne sice ihned, avšak zajisté počátkem nejbližšího příštího honebního roku (totiž 1. únorem), což jednak zakládá se na účinnosti nabytých práv osob třetích (pachtěře honitby), jednak na respektování zájmů veřejných. (Srv. častěji již zmíněný článek Hoetzelův „Povaha práva honebního“ a r. správ. s. ze dne 24. listopadu 1900 čís. 8087. B. sv. 24. čís. 14840. C. a ze dne 16. dubna 1885 čís. 1062. B. sv. 9. čís. 2507. C.)

Správní dvůr vyslovil v rozhodnutí svém ze dne 20. února 1897 čís. 665. B. sv. 21. díl I. čís. 10420. C., že, stalo-li by se, že by honební výbor souvislé pozemky jednoho držitele mající výměru 115 hektarů (200 jiter) jako součástku společenské honitby propachtoval, jest tato smlouva pachtovní již od svého počátku neplatnou, a sluší pozemky takto podmínky ku samostatnému vykonávání myslivosti vykazující i ku pouhé žádosti vlastníka jich ze společenské honitby vyloučiti, aniž by honební výbor činití mohl proto proti vlastníku pozemků nějakých soukromoprávních nároků. Výroky úřadů správních, že jsou tu podmínky pro samostatný výkon myslivosti žádané, mají povahu deklaratorní a nikoliv konstitutivní. Srv. článek Hoetzelův „Povaha práva honebního“.

4. Vlastník pozemku může pro jiného zříditi na svém pozemku služebnost honitby ve smyslu § 477. všeob. zák. obč., odst. 5., ač, nepříčí-li se to zákonům politickým.⁵⁾

5. Vlastník souvislých pozemků majících minimální výměru 115 hektarů (200 jiter) může se práva svého ku samostatnému výkonu myslivosti i vzdáti.⁶⁾

6. Náhrada za škodu honbou nebo zvěří způsobenou náleží z pravidla vlastníku pozemku, na kterémž škoda tato byla způsobena.⁷⁾

7. Výnos honitby při společenské honitbě a při pozemcích za enklávu jiného honiště prohlášených náleží vlastníkům pozemků takto do území společenské honitby zabraných dle výměry jich pozemků.⁸⁾

8. Stalo-li by se, že by osoba nebo korporace dle zákona honebního ku výkonu práva honebního na pozemcích za enklávu prohlášených povolána, z jakéhokoliv důvodu nechtěla na enklávě této práva honebního vykonávati, pak opět nabude právo vlastníkovo k pozemkům za enklávu prohlášeným své plné účinnosti, a okresní výbor, maje v tomto případě dle § 5. odst. 3. honeb. z. učiniti příhodné opatření a nemaje k tomu jiné příhodné osoby, příkázati může vykonávání honitby na pozemcích takových vlastníku pozemků těchto.⁹⁾

⁵⁾ O služebnosti honební pojednáno bude níže.

⁶⁾ což jest důsledkem § 362. všeob. zák. obč. Srv. r. správ. soudu ze dne 1. června 1889 čís. 1732. B. sv. 13. čís. 4722. C.; jinak r. téhož soudu ze dne 3. června 1885 čís. 1506. B. sv. 9. čís. 2592. C.

⁷⁾ Zákon mluví sice v § 45. toliko o „držiteli“ pozemku poškozeného, ale tím jest z pravidla vlastník pozemku; práva jiných osob na náhradu těchto škod plynou vlastně z práva vlastníka, jako jest při pachtěřích, poživatelích a t. d.

⁸⁾ Výnos honitby nesmí nikdy do důchodu obecního pojat býti. Nečiní rozdílu, záleží-li výnos honitby z podílu na pachtovním z honitby, nebo z jiných požitků (ku př. steliva, dříví, kupní ceny za prodanou zvěř a t. d.).

⁹⁾ V tomto případě má pak vlastník pozemků enklavovaných právo vykonávati na nich myslivost i tenkrát, kdyby neměly pozemky tyto v jich souvislosti nejmenší zákonitě výměry 115 hektarů (200 jiter). Srv. r. zemského výboru pro království České ze dne 2. ledna 1895 čís. 59635. uveřejněné v časopise „Právník“ 1895 str. 582.

9. Vlastník pozemků má při společenské honitbě aktivní i pasivní právo volení do honebního výboru, má dále dle § 14. honeb. z. právo hlasovati o tom, má-li se právo myslivosti společenstvu náležející znalci přísaznými vykonávati a jest legitimován také ku všelikým stížnostem do výroku úřadů správních dohledem nad řádným výkonem práva honebního pověřených.¹⁰⁾

§ 4. Právní povaha práva honebního.

Právo honební čili právo k myslivosti jest prostě výkonem práva vlastnického k půdě; není tedy *zvláštní* kategorií práv, nýbrž jest prostě jedním ze množství oprávnění, která vlastníkovi půdy jako takovému, tudíž jakožto *jednotlivci* moci jeho vlastnictví přísluší, nejsou nikterak podmíněno propůjčením neb i jen předběžným uznáním moci veřejné.¹⁾

Jako výkon práva vlastnického jest právo honební právem *soukromým*, a proto všechny otázky týkající se existence nebo trvání práva honebního řešiti sluší dle zásad práva soukromého.²⁾

¹⁰⁾ Srv. často již zmíněný článek Dra. Hoetzela „Povaha práva honebního“, který shrnuje úvahy své v ten rozum, že vlastnickovo právo honitby jeví i tehda, když mu nepřisluší jeho výkon, všechny důslednosti, které nevyplývají z výkonu práva myslivosti.

¹⁾ Tak doslova vykládá slovní profesor veřejného práva, † Dr. Jirí Pražák ve spise svém „Spory o příslušnosti mezi soudy a úřady správními“ 1886 díl II. § 59.

²⁾ Slovní učenec Dr. Antonín Randa ve svém 5. vydání „Práva vlastnického“ str. 69. uvažuje, že „právo honební jest toho času zvláštním reálním právem majitelů pozemků“, prohlašuje však ve Sborníku věd právních a státních I., str. 2. a násl. právo honební za právo individuální, immateriální, jako člen nové kategorie práv soukromých, vytvořené vyvinutým obchodem hospodářským. Srv. nahoře zmíněný článek Dra. Hoetzela „Povaha práva honebního a služebnost honitby“, kde naléztí lze podrobnou kritiku běžných definic práva honebního. Dr. Krainz čítá ve spise „System des österr. allg. Privatrechts“ právo honební mezi práva reální, která s přenesením vlastnictví ku statku eo ipso na nového nabyvatele přecházejí (§ 333.), čili mezi práva vázaná (gebundene Rechte) na držení pozemků a v § 37. čítá honební právo mezi „soukromoprávní monopoly“.

Zákon honební stanoví však v odst. 2. § 1., že otázku, jak se práva myslivosti užívati má, posuzovati sluší dle zákona honebního, a obsahuje tudy honební zákon hlavně předpisy upravující výkon práva honebního, kteréž předpisy stanoví četná obmezení výkonu práva honebního zájmy veřejnými diktovaná náležejí právu *veřejnému*.

Tyto předpisy práva veřejného jsou rázu veličiho, kategorického, jež šetřiti se musí, a jichž použití není ponecháno dobré vůli stran účastněných.

A úřady povolané ku bdění nad správným zachováváním předpisů zákona honebního o výkonu práva myslivosti z *úřední povinnosti* své povinny jsou kontrolu nad šetřením těchto předpisů vykonávati.³⁾

Právo honební má *cenu majetkovou* a jest předmětem právního obchodu,⁴⁾ a přechází tudíž při úmrtí oprávněného na jeho dědice nebo jinaké právní nástupce jeho.⁵⁾

Právo honební není vyhrazeno toliko osobám pohlaví *mužského*, může proto původně nabyto býti i se strany žen, a může při úmrtí oprávněného dědictvím přejíti i na osoby ženské, ano i na nezletilce.⁶⁾

Subjektem práva honebního může býti dále nejen osoba *fysická*, ale též osoba *právní (morální)*, ku př.

³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 28. listopadu 1901 č. 8852. B. sv. 25. čís. 668. Tyroly.

⁴⁾ Může tedy býti scizeno (prodáno, postoupeno, v zástavu dáno), darováno nebo jinak na jinou osobu mezi živými převedeno. Že k dotýčným převodům dle okolností případu potřebí bude schválení dozorcího úřadu, lze vysvětliti opět tím, že vykonávání práva tohoto nástupcem jest závislo od zachování předpisů práva veřejného v honebním zákoně obsažených, a úřady správní proto zkoumati mají, zda-li proti výkonu honebního práva nástupcem nemluví důvody práva veřejného.

⁵⁾ ku př. odkazovníky. Srv. r. správ. soudu ze dne 27. prosince 1877 čís. 1759. B. sv. 1. čís. 180 mimo Č.

⁶⁾ Srv. r. správního soudu ze dne 26. listopadu 1898 čís. 6292. B. sv. 22. čís. 12201. Č. a r. nejvyššího soudu ze dne 27. května 1896 čís. 6293. uveřejněné ve sbírce Glaser-Unger-Waltherově sv. 34. čís. 15794. a ve sbírce Linksové „Rechtssprechung“ sv. 12. čís. 4624. (mimo Č.)

stát, země, obec, osada, nadace, řád, spolek a t. d., neb i útvary společenské, schopné pod svou firmou práv majetkových nabývat i vykonávat, jako obchodní společnosti, výrobní nebo spotřební společenstva, ano i pozůstalost (hereditas jacens.).⁷⁾

Jako právo majetkové není právo honební vyloučeno z exekuce,⁸⁾ avšak exekuce na právo honební dle přirozenosti věci může býti vedena toliko vnučenou správou,⁹⁾ nikoli však prodejem nebo dražbou.¹⁰⁾

Rozumí se, že o tom, zda-li vnučený správce právo honební samostatně vykonávat může, nerozhoduje soud exekuci povolující, nýbrž o tom rozhodovati sluší úřadům správním dle honebního zákona k výkonu téhož pověřeným.

Právo honební na vlastních¹¹⁾ pozemcích vykonávané jest právem *nemovitým* ve smyslu § 298. všeob. zák. obč.¹²⁾

Právo honební na pozemcích *cizích* vykonávané má ráz *služebnosti legální*¹³⁾ ukládající vlastníkům pozemků do honebního území zabraných povinnost, že musí na nich vykonávání myslivosti osobou jinou

⁷⁾ Kdo za tyto osoby právnické nebo společnosti atd. v konkrétním případě právo myslivosti vykonávat má, řídí se dle předpisů o dotyčné korporaci platících.

⁸⁾ Srv. § 334. nového exekučního řádu ze dne 27. května 1896 čís. 79. říš. zák.

⁹⁾ za platnosti dřívějšího soudního řádu sekvestrací. Nyní dle § 334. ex. ř. vnučenou správou. — Námitky proti osobě sekvestra (nyní vnučeného správce) činiti jest v první stolici. Byl-li exekvovanému pachtěři honebního práva dodatečně honební lístek (Jagd-Karte) odňat, nevadí odnětí tohoto lístku povolení exekuce. Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 17. listopadu 1886 čís. 13210. ve sbírce Glaser-U.-W. sv. 24. čís. 11253.

¹⁰⁾ Předmětem exekuce jsou toliko užítky práva honebního a nikoli právo honební jako takové. Srv. r. v poznámce právě předcházející uvedené.

¹¹⁾ na rozdíl od pozemků do společenské honitby nebo do enklávy téže zabraných.

¹²⁾ § 1. čís. patentu ze dne 7. května 1849 čís. 154. říš. zák. a čís. nařízení ze dne 16. ledna 1858 čís. 218. říš. zák.

¹³⁾ čili zákonné, ježto existence práva myslivosti vlastnictví k pozemkům obmezujícího plyne ze zákona honebního, a nikoliv ze smlouvy nebo jiných zdrojů práv soukromých.

trpěti, při čemž pozemky do honebního území zabrané tvoří jaksi pozemky *služebné* ve smyslu § 474. všeob. zák. obč.

Právo honební tvořiti však může také právo *služebnosti reální* ve smyslu § 477. všeob. zák. obč. odst. 5., jest v tomto případě také právem nemovitým a může do knih pozemkových zapsáno býti.¹⁴⁾

Mimo případ, kdy právo myslivosti na *cizích* pozemcích vykonávané právní povahu reální služebnosti má, patří právo honební ku právům *movitým*, a lze je jako takové prodati, postoupiti, zastaviti a t. d., není však předmětem zápisu do veřejných knih.

Uvalením *konkursu* na jmění pána myslivosti právo honební nezaniká; na místo pána myslivosti nastupuje však správa konkursní podstaty.¹⁵⁾

Při statcích *svěřenských* (fideikommissních) vstupuje nástupce ve svěřenství též ve všecka oprávnění honební jeho předchůdcem v držení svěřenství správně nabytá, a to, jak v práva honební na pozemcích ku svěřenství patřících, tak i ve smlouvy pachtovní předchůdcem v držení svěřenství ve příčině cizích honebních území (společenských honiteb neb enkláv ku honitbě svěřenské příkázaných) uzavřené.

Zda-li však nástupce ve svěřenství vykonávati může na dále také právo myslivosti na pozemcích *zpujných* (allodních) do pozůstalosti jeho předchůdce v držení svěřenství patřících, záleží především od rozřešení otázky, je-li nástupce ve svěřenství též dědicem pozůstalosti zpupné (allodní); není-li tomu tak, pak jsou allodní pozemky vůči pozemkům ku svěřenství patřícím ve smyslu honebně-právním pozemky *cizími*,

¹⁴⁾ § 9. knihovního zákona ze dne 25. července 1871. čís. 95. říš. zák. a rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 16. června 1903 čís. 8732. ve sbírce Linksově „Rechtssprechung“ sv. 19. čís. 8323. (Krajina.).

¹⁵⁾ Chce-li správce konkursní podstaty právo honební vykonávati osobně, musí pro svou osobu vykázati podmínky zákonem pro osobní vykonávání myslivosti předepsané, zejména musí též opatřen býti zbrojním listem a lístkem honebním.

se kterými naložiti náleží dle předpisů honebního zákona¹⁶⁾ o enklávách platících.

Opatrovník svěřenství (curator fideicommissi) jako takový jest dle zákona¹⁶⁾ povolán bdíti nad tím, aby podstata svěřenského statku nebyla stenčena, není ale oprávněn mocí svého úřadu právo honební na statcích svěřenských vykonávati.¹⁷⁾

Totéž platí o opatrovníku čekanců (curator posteritatis).

Ježto oprávnění k vykonávání práva honebního z vlastnictví k půdě vyplývá, není zákonitě příčinou *cizozemce* z výkonu práva myslivosti na pozemcích jim vlastních vylučovati, a není také zákonitého důvodu, brániti jim, aby vykonávání honitby na společenské honitbě buď z volné ruky nebo ve veřejné dražbě převzali.¹⁸⁾

§ 5. Předmět práva honebního.

Předmětem práva honebního jest, jak již z předu (§ 2.) uvedeno bylo, *zvěř honební* čili *lovná*.

Které druhy zvířat za zvěř honební pokládati sluší, honební zákon přesně nevytknul a také z jiných zákonů nelze přesně vypočítati, které druhy zvířat za zvěř honební počítati sluší, a proto dlužno se při po-

¹⁶⁾ Srv. § 228. zákona o řízení nesporném ze dne 9. srpna 1854 čís. 208. říš. zák.

¹⁷⁾ a není také ve příčině práva honebního ku stížnostem legitimován, když rozhodnutí, o které jde, nevztahuje se na podstatu svěřenství jako takovou. Srv. r. správ. soudů ze dne 14. července 1893 čís. 2520. B. sv. 17. čís. 7388. Č.

¹⁸⁾ Též není příčinou vylučovati cizozemce z aktivního a passivního práva volebního do honebního výboru a nepřipouštěti jich ku hlasování ve případu § 14. honeb. z., ježto tyto volby a hlasování ze soukromoprávní povahy práva honebního vyplývají a na rakouské státní občany obmezeny nejsou, jako při volbách do obecních zastupitelstev a do zákonodárných sborů (zemských sněmů a říšské rady) atd. dle platných zákonitých předpisů skutečně jest.

suzování této otázky řídití obvyklými mysliveckými zvyklostmi.¹⁾

Český honební zákon mluví v § 32. toliko o zvěři dančí, zvěři vysoké a černé, pak o ptácích, kteří se mají šetřiti, a zmiňuje se také zvláště o slukách lesních, kohoutech čili tetřevcích, tetřivcích a jeřábcích, o divokých husách a kachnách, a o srncích, ale zajisté lze mezi zvěř lovnou počítati též: zajíce, koroptve, bažanty, divoké holuby, zvěř vysokou (jeleny) a dančí (pochybnější jest již, zdali mezi zvěř honební patří též křepelky, bekasíni, (sluky otavní), kulíci, chřástali atd.).

Čejka zvěři honební není, kvíčala jsouc uvedena v příloze C. zákona ze dne 30. dubna 1870 čís. 39. z. z. požívá ochrany zákona v době mezi 15. zářím a 31. lednem.

Ochočená zvěř lovná, totiž taková, která sice patří mezi zvěř výhradně okupací pána myslivosti vyhrazenou, avšak která člověkem jsouc chována jemu přivykla, v jeho blízkosti se zdržuje a přirozenou plachost odložila, mezi zvěř honební nepatří.

¹⁾ Okolnosti, které rozhodnými býti mohou při otázce, které druhy zvířat mezi zvěř honební čítati lze, mohou býti: buď velice časté nebo vzácné objevení se určitého zvířete v té které krajině, místní náhledy o užitečnosti nebo škodlivosti určitého zvířete, větší či menší možnost speněžení určitého zvířete nebo jeho kože, nejvíce však zvyklost a všeobecně vládnoucí a ustálený názor lidu o tom, může-li dotyčné zvíře kýmkoliv zabito a v držení uято býti, nebo zda-li chytání, usmrcování a přisvojování si zvířete toho dle panujících názorů vyhrazeno jest toliko pánu myslivosti. Správní soud mluví zde o *právu obyčejovém* (Gewohnheitsrecht), které pro rozsouzení povahy toho kterého druhu zvířat jako zvěře honební rozhodným býti má. Srv. r. správního soudu ze dne 25. listopadu 1899 čís. 9447. B. sv. 23. čís. 13425. Štýrsko. Pro připravovanou reformu honebního zákona žádá Dr. Prokop Bílek ve svém článku: „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“ uveřejněném v časopise „Lovecký obzor“, roč IX., čís. 5., aby zvěř lovná v zákoně byla taxativně (určitě) vyjmenována, tak jak to § 2. honebního zákona pro Dolní Rakousy byl učinil. Dr. Haerdtl ve svém výše již zmíněném spise: „Grundbegriffe des Jagdrechtes“ uvádí, že zvěři honební považovati jest ona ničí divoká (ve stavu přirozené svobody žijící) zvířata, ve příčině kterých provozování myslivosti podle určitých vyzkoušených v dotyčném území, ve kterém honební území leží, platících pravidel se provozuje.

Jest-li však táž zase zdivočela, propadá opět právu pána myslivosti k jejímu ulovení. Že ochočená zvěř honební zase zdivočela, lze dle § 384. všeob. zák. obč. za to míti, když opustivši svého pána, po 42 dni k němu se nevrátí.

Zvěř *škodná* mezi zvěř honební nepatří.²⁾

Divocí kanci (zvěř *černá*) patří sice mezi zvěř honební, ale zákon dovoluje v § 38., aby, postihli-li je kdo vně obory, každého času usmrcení byli, vyhledávali toho obrana osoby nebo majetku, aniž by vlastník její tomu zabrániti mohl.³⁾

Totéž platí o usmrcování vlků, medvědů a jiné škodné zvěře.⁴⁾

²⁾ § 36. honeb. z. dovoluje zvěř škodnou do ok a pasti lapati a to kdykoliv. To smí však činiti vlastník na pozemku svým vlastním, nesmí se tak ale činiti na pozemku cizím. Vlastník pozemku smí také myši, krysy, hraboše, rejsky atd. na svém pozemku usmrcovati.

Krtci požívají ochrany zákona ze dne 30. dubna 1870, čís. 39. z. z. a lze je ničiti jen v zahradách ohrazených, v krásosadech a v zahradách, v nichž chová se zelenina a rostliny obchodnické, jakož i na hrázích § 2. cit. zák. Skolením lesní kůny (Edelmarder) v cizím honbišti, jež stalo se v úmyslu, skolenou zvěř si přivlastniti, spáchána býti může krádež. Srv. r. kass. s. ze dne 3. dubna 1900 čís. 3813. uveřejněné ve věstníku ministerstva práv pod čís. 2458. Tyroly.

³⁾ Srv. r. správního soudu ze dne 27. září 1883 čís. 2158. B. sv. 7. čís. 1847. mimo Č. Skolením lesní kůny (Edelmarder) v cizím honbišti, jež stalo se v úmyslu, skolenou zvěř si přivlastniti, spáchána býti může krádež. Srv. r. kass. s. ze dne 4. dubna 1900 čís. 3813 uveřejněné ve věstníku ministerstva práv pod čís. 2458. Tyroly.

⁴⁾ Srv. též § 14. zák. v příčině některých opatření ku zvelebení rybářství ve vnitrozemských vodách v Čechách ze dne 9. října 1883 čís. 22. z. z., dle kterého jest tomu, kdo má právo rybařiti, dovoleno, aby vydry, šedé volavky a jiná rybám škodlivá zvířata divá ve své rybné vodě nebo v bezprostředním okolí jejím v každou dobu jakýmkoliv způsobem, neužívaje však střelných zbraní, chytati nebo zabíjeti; ten pak, kdo má právo honiti, není oprávněn proti tomu čeho namítati, však zůstává mu vyhrazeno právo, naložiti dle libosti se zvířaty v případech takových chycenými nebo zabitými.

⁵⁾ Ve příčině vlků, lišek atd. platí dosud patent ze dne 28. února 1786. Z ustanovení § 38. honeb. z. nelze dovoditi, že by bylo lze zvěř škodnou kýmkoliv i na cizím pozemku usmrcovati, právo toto vyhrazeno jest toliko vlastníku pozemku, kde zvěř byla postřižena.

Otázka, které druhy zvířat v konkrétním případě považovati jest za zvěř honební, není otázkou *právní*, nýbrž otázkou *skutkovou*, o kteréž po případě zvláště jednati a rozhodovati sluší a sice dle názorů v té které zemi a v té které krajině panujících; před rozřešením této otázky slyšení býti mohou znalci místních poměrů znali a mohou býti též vyžádána dobrá zdání korporací a spolků zemědělských nebo lesnických, jichž otázky takové týkati se mohou.⁵⁾

Vlastnictví zvěře honební nabývá osoba k ulovení téže oprávněná⁶⁾ teprve skutečným zmocněním se téže, t. zv. okupací; až do skutečného zmocnění se zvěře honební zůstává táž věcí ničí (res nullius). Pouhé zastřelení nebo postřelení nestačí k nabytí práva vlastnického.⁷⁾

Osvojení si zvěře osobou neoprávněnou nezjednává této vlastnictví ku zvěři ani neoprávněnému zmocniteli, ani pánu myslivosti a jest osvojení si zvěře honební se strany osoby k tomu neoprávněné vůbec aktem, který právních účinků nemá; ulovená zvěř zůstala i po této okupaci se strany osoby k tomu neoprávněné věcí ničí, zůstavena jsouc i na dále výhradně okupaci pána myslivosti potud, pokud jiným způsobem nabývacím nepřešla ve vlastnictví osoby třetí.^{8) 9)}

⁵⁾ Správní soud obíral se s otázkou, zda-li zvěři honební jsou:

a) veverky (srv. r. ze dne 8. ledna 1898 čís. 101. B. sv. 22. čís. 11306. Horní Rak., ze dne 25. listopadu 1898 čís. 9447. B. sv. 23. čís. 13425. Stýrsko a ze dne 28. února 1901 čís. 1535. B. sv. 25. čís. 144. Horní Rak.) a

b) jezevci (srv. r. ze dne 17. března 1899 čís. 1801. B. sv. 23. čís. 12627. Gorice a Gradiska), kde jedna strana tvrdila, že jsou jezevci zvěři honební, kdežto druhá strana zastávala náhled, že jsou zvěři škodnou. V Čechách požívá jezevec ochrany zákona ze dne 30. dubna 1870 čís. 39. z. z.

⁶⁾ O ulovení honební zvěře osobou neoprávněnou jednáno níže.

⁷⁾ Zvěř zastřelená může zapadnouti, aniž by jí nalézti bylo možno, zvěř postřelená může zaběhnouti, nebo i přes hranice do cizího honebního území přeběhnouti. § 37. honeb. z.

⁸⁾ Srv. Randa: „Právo vlastnické dle rakouského práva.“ § 10. Jinak Krainz ve spise „System des österr. all. Privat-

čili obvodu ⁶⁾ dotyčného pána myslivosti přikázaných a že vykonávání honitby na pozemcích k cizímu honišti patřících nebo překročení stávajících hranic není dovoleno a to ani za účelem pronásledování postřelené zvěře, leč by k tomu svolil ten, kdo má na pozemcích těch právo myslivosti. ⁷⁾

Na veřejných řekách, potocích, jezerech a rybnících ⁸⁾ lze vykonávat právo myslivosti.

Na soukromých vodách takových lze vykonávat právo honební jedině tenkrát, nebrání-li tomu zvláštní oprávnění vlastníka vod těchto, vykonávání práva myslivosti na jeho vodách nedopouštětí. ⁹⁾

⁶⁾ německy: „das Jagdgebiet“.

⁷⁾ Přestoupení hranic sousedního honebního území za účelem stíhání postřelené zvěře, stalo-li se bez svolení toho, kdo má na území tomto právo myslivosti, může stíháno býti dle okolností trestně jako pokus krádeže, nebo civilně jako rušení držby.

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 1. května 1885 čís. 1214. B. sv. 9. čís. 2538. Č. a ze dne 22. prosince 1898 čís. 7127. B. sv. 22. čís. 12299. Č.

⁹⁾ Ku př. vlastník rybníka chová ve svém rybníku ryby. Střílením po zvěři honební na rybníce mohou ryby poškozeny býti a proto vlastník rybníka nedopouští na tomto svém rybníku nikomu práva myslivosti vykonávatí a opírá se každému pokusu výkonu práva myslivosti na svém rybníku.

II. DÍL ZVLÁŠTNÍ.

§ 7. Vykonávání myslivosti.

Ač jest právo honební výronem (nebo přívěskem) práva vlastnického k půdě, přece není dovoleno každému vlastníku pozemku, na něm práva honebního vykonávat, a to z důvodů práva veřejného.¹⁾

A v té příčině sluší rozlišovati případy, ve kterých pravidlo, že právo honební jest výronem práva vlastnického k půdě, i v praxi ku platnosti přichází, a případy, kdy z důvodů veřejnoprávních z tohoto pravidla stanovena jest výjimka, a kdy právo vlastníkovo ku vykonávání práva myslivosti ustoupiti musí z příčin veřejnoprávních jinakému upravení vykonávání práva myslivosti.

Budeme tudíž rozlišovati především ve příčině vykonávání práva myslivosti jednak případy, kdy

¹⁾ Stát i veřejnost mají na tom zájem, aby zvěř byla šetřena a aby tudy myslivost provozována byla racionelně, jakož i, což jest ještě důležitější, aby vykonávání honitby dále se způsobem takovým, aby osobami myslivost provozujícími bezpečnost osob jiných a jich majetku nebyla ohrožena.

Ustanovení honebního zákona obmezující právo vlastníkovo ku vykonávání práva honebního jsou vůči předpisu § 362. všeob. zák. obč. ustanoveními *výjimečnými*, a musí tudíž ustanovení tato přesně býti vykládána a nemůže jich býti použito, jakmile (i jediná) podmínka výjimečných ustanovení honebního zákona o vykonávání myslivosti by odpadla. Srv. r. správ. soudu ze dne 24. listopadu 1900 čís. 8087. B. sv. 24. čís. 14840. Č.

Dr. Krainz ve svém spise „System des österr. allg. Privatrechts“ 1894 mluví v § 45. o právu honebním jako o soukromoprávním monopolu a v § 37. o „monopolartige obligatorische Verhältnisse“.

vlastník pozemků na svých pozemcích právo má vykonávat právo myslivosti a tu mluvíme o honitbě *vlastní* čili *samostatné*, jednak pojednáme o případech, kdy vlastník pozemků podmínek zákonem ku samostatnému vykonávání myslivosti vyžadovaných vykázáti nemůže, a kdy nastupuje *podpůrné* upravení vykonávání práva myslivosti ve způsobu honitby *společenské*.

Pojednáme protož nejprvé o honitbě vlastní čili samostatné, a po té o honitbě společenské.

§ 8.

A. Honitba samostatná čili vlastní.

Vlastník pozemků může na svých pozemcích samostatně vykonávat právo myslivosti toliko ve případech dvou a to:

1. jsou-li jeho pozemky trvale a dokonale ohrazeny, při čemž jest úplně lhotejno, jakou výměru tyto trvale a dokonale ohrazené pozemky mají, a

2. mají-li jeho pozemky buď vůbec neohrazené, nebo toliko dočasně nebo nedokonale ohrazené, nejmenší výměry 115 hektarů (200 jiter) a jsou-li pozemky tyto ve smyslu honebního zákona souvislémi.

O každém z těchto dvou případů pojednáme zvláště.

§ 9.

1. Honitba samostatná čili vlastní na pozemcích trvale a dokonale ohrazených.

§ 3. honeb. z. ustanovuje, že na pozemcích zděmi nebo ploty¹⁾ dokonale a trvale ohrazených přísluší

¹⁾ Zdi nebo ploty nevyčerpávají úplně prostředky ohražovací; zdi a ploty uvedeny jsou v § 3. honeb. z. toliko *příkladmo*.

právo provozovati myslivost vlastníkovu těchto pozemků, nehledě k tomu, jak jsou veliké.

Jsou tudý při pozemcích trvale a dokonale ohrazených podmínkami pro samostatné vykonávání práva myslivosti vlastníkem toliko:

- a) aby ohrazení pozemků těchto bylo trvalé, a
- b) aby totéž bylo dokonale.

Ale není samostatné vykonávání práva myslivosti na pozemcích trvale a dokonale ohrazených vlastníkem podmíněno tím, že pozemky ty mají výměry alespoň 115 hektarů (200 jiter).²⁾ Rozumí se, že i vlastník pozemků dokonale a trvale ohrazených musí pro svou osobu míti oprávnění ku vykonávání myslivosti vůbec potřebné; musí tudíž míti nejen zbrojní list, ale i honební listek.

Má-li vlastník pozemků ohrazených míti práva k samostatnému vykonávání práva myslivosti na nich, musí ohrazení pozemků těchto odpovídati *oběma* podmínkám; ohrazení pozemků musí býti nejen *trvalé*, ale i *dokonale*.

Neodpovídalo-li by ohrazení pozemků i jen jediné z těchto obou zákonem vyžadovaných podmínek, pomíjí tím okamžikem, kdy u ohrazení pozemků jedna nebo druhá podmínka odpadla, i právo vlastníkovu na samostatné vykonávání práva myslivosti.³⁾

Trvalým jest ohrazení pozemků tenkrát, když dle účelu svého i způsobu svého zřízení určeno jest zamezovati přístupu k pozemkům těmto na dobu delší; protivou trvalého ohrazení toliko *dočasné* nebo *nahodilé*.

Dokonálním jest ohrazení pozemků, když pozemky na celém jich obvodu úplně vůči sousedním pozemkům uzavírá a osobám cizím přístup na pozemky jim

²⁾ Vlastník zahrady trvale a dokonale ohrazené může na téže myslivost provozovati, byť měla tato výměru i minimální.

³⁾ Vlastník pozemků neměl by tudíž práva na nich samostatně honitbu vykonávati, když by ohrazení pozemků délkou času tak sešlo, že již svému účelu, brániti přístupu na pozemky jim obehnané cizím osobám, na dále nevyhovovalo, nebo bylo-li jen *na čas* zřízeno. Viz pozn. 4.

obehnané zabraňuje nebo jej alespoň — vyjma při použití mimořádných prostředků — stěžuje. Aby ohrazení pozemků bylo tak důkladné, aby jim drobná zvěř (Kleinwild) na pozemky ohrazené vniknouti nemohla, se pro dokonalost ohrazení nevyžaduje.⁴⁾

Zda-li ohrazení pozemků jest trvalým a dokonalým, jest otázkou skutkovou, nikoli právní.

Vzešel-li mezi vlastníkem pozemků ohrazených a pánem sousední myslivosti spor o to, zda-li ohrazení pozemků jest trvalým a dokonalým, rozhodne ve příčině té výbor okresní (§ 3. odst. 2. honeb. z.), přibrav po případě k dotýčnému šetření na místě samém ustanovenému vlastníky pozemků, o které se jedná.⁵⁾

Z rozhodnutí okresního výboru v té příčině vydaného lze stěžovati k výboru zemskému pro království

⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 2. října 1885 čís. 2489. B. sv. 9. čís. 2703. Č. a ze dne 19. března 1897 čís. 862. B. sv. 21. d. I. čís. 10524. Č. Naproti tomu rozhodl též správní soud v případě v Horních Rakousích se přihodivším, že ohrazením, které dopouští zvěři projíti, souvislost pozemků jisté osady ve směru honebněprávním se nepřerušuje, a že vlastník pozemku takto nedokonale ohrazeného pánu honitby dovoliti musí, aby na pozemcích těchto právo honební vykonával. Srv. r. ze dne 15. září 1881 čís. 1434. B. sv. 5. čís. 1153. Horní Rak. Dr. Prokop Bílek ve svém článku „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“ uveřejněném v časopisu „Lovecký obzor“ ročník IX. čís. 5. navrhuje, aby zákon stanovil, že ohrazení pozemků pokládati sluší za dostatečné, když zajíc nemůže normálně vniknouti ani uniknouti a že v pochybnosti rozhoduje okresní výbor na základě znaleckého dobrozdání. Též správní soud neshledal za dokonalé ohrazení pozemků zastavení jedné části zahrady vyrovnaným dřívím. Srv. r. správ. soudu ze dne 5. června 1897 čís. 3239. B. sv. 21. d. I. čís. 10801. Č.

Též správní soud uznal v rozhodnutí svém ze dne 21. června 1889 čís. 1768. B. sv. 13. čís. 4762. Č., že právo vlastnicko, na pozemcích dokonale a trvale ohrazených myslivost provozovati, nemůže býti v pochybnost uvedeno tím, že nahodilé okolnosti dokonale ohrazení pozemků těch ruší a vnikání zvěře do prostory ohrazené dočasně umožňují (navátý snih až do výšky hradby).

⁵⁾ Srv. r. správního soudu ze dne 11. května 1882 čís. 1017 B. sv. 6. čís. 1405. Č. Dle okolností mohou k místnímu šetření i znalci přibrání býti, ač rozhodující úřady správní podanými dobrozdánímí znalců vázání nejsou a dle svého vlastního názoru a úsudku rozhodnouti mohou.

České v neprodlužitelné lhůtě 14 dní ode dne doručení rozhodnutí okresního výboru čítané.⁶⁾

Jakmile některý komplex pozemků trvale a dokonale se ohradí, vstoupí právo vlastníka těchto na samostatné (vlastní) vykonávání myslivosti ve svou plnou působnost⁷⁾ a musí komplex tento nejen z obkličující jej cizí samostatné honitby, ale i z honitby společenské vyloučen býti a musí právu tomuto i právo pachtěře honitby na pozemky tyto se vztahující ustoupiti.⁸⁾

Vlastníku pozemků trvale a dokonale ohrazených není dovoleno, aby v ohradě učinil opatření umožňující honební zvěři do ohrady vnikati, (ku př. záskoky pro vysokou zvěř⁹⁾; naproti tomu záskoky pro srně dokonalost ohrazení nepřerušují.

Na pozemcích trvale a dokonale neohrazených nelze jich vlastníku právo myslivosti samostatně vykonávati, a náleží toto buď dočasně nebo nedokonale ohrazené území k honišti honitby území toto obkličující (§ 5. odst. 2. honeb. zák.) a osoba na tomto území toto obkličujícím honišti k vykonávání myslivosti oprávněna může i přes (dočasně nebo nedokonale) stávající ohrazení na těchto pozemcích právo myslivosti vykonávati, aniž by mu vlastník pozemků těch v tom překážeti mohl.¹⁰⁾

⁶⁾ Ježto zákon neustanovil, že by rozhodnutí okresního výboru v té příčině mělo platnost konečnou.

⁷⁾ Ne sice ihned, ale zajisté počátkem nejbližšího příštího honebního roku (1. únorem). Srv. nahore § 3. pozn. 4. a článek Dra Hoetzela „Povaha práva honebního“. I zde výrok úřadu správního má ráz toliko deklarativní (uznávající), nikoliv konstitutivní.

⁸⁾ Srv. nahore § 3. pozn. 4. Dle této zásady lze tedy každému vlastníku pozemků právo honební si opatřiti; postačí mu pouze souvislé pozemky své v jakékoli výměře trvalým a dokonalým ohrazením opatřiti.

⁹⁾ t. j. otvory v ohradě proto zřízené, aby zvěři z ohrady uniknuvši dána byla možnost vrátiti se do ohrazené prostory (Dra Brendlera litografie).

¹⁰⁾ Vlastník pozemků nemůže v tomto případě pána myslivosti žalovati ani pro rušení držby, ježto pán myslivosti vykonávaje právo myslivosti na těchto pozemcích nečiní tak svémocně.

§ 10.

2. Honitba samostatná či vlastní na pozemcích neohrazených.

Je-li ohrazení pozemků toliko dočasné (nikoli trvalé) nebo nedokonalé, považují se pozemky takto nedokonalé ohrazené ve směru honebněprávním, jakoby vůbec ohrazeny nebyly. (Viz § 9.)

Zákonité podmínky, za kterých vlastník pozemků neohrazených na nich honitbu samostatně provozovati může, jsou:

1. aby souvislé pozemky jednomu vlastníku patřící měly výměry *nejméně 115 hektarů* (200 jiter)¹⁾, a
2. aby tyto pozemky jednomu vlastníku patřící byly ve smyslu honebněprávním *souvislé*.²⁾

I tuto musí zde obě tyto podmínky býti. má-li právo vlastníka pozemků na samostatné vykonávání myslivosti uznáno býti.

Nemají-li tudíž neohrazené pozemky — avšak souvislé — jednomu vlastníku patřící nejmenší výměry 115 hektarů (200 jiter), nesmí na nich vlastník jich samostatně právo myslivosti vykonávati.

Totéž nastává, když neohrazené pozemky jednomu vlastníku patřící sice výměru 115 hektarů (200 jiter) přesahují, ale nejsou ve smyslu honebního práva souvislémi, totiž tvoří-li tyto pozemky jednomu vlastníku patřící více komplexů pospolu honebněprávně nesouvisících.

Potřebí jest, aby celý komplex souvislých pozemků výměry nejmeně 115 hektarů mající patřil jednomu a témuž subjektu právnímu, nechť jest to jedna osoba fysická, nebo jest tento komplex pozemků v nedílném vlastnictví³⁾ více osob; také tehdy, když celé honební

¹⁾ Jak v § 9. blíže rozvedeno, není u pozemků trvale a dokonale ohrazených k samostatnému vykonávání práva honitby na nich žádná výměra předepsána a stačí tudy i výměra minimální.

²⁾ O tom, které pozemky ve smyslu honebněprávním za souvislé se považovati mohou, pojednáme níže.

³⁾ spoluvlastnictví, čili condominium plurium pro indiviso.

území dědictvím přijde do nedílného vlastnictví více dědiců. Jinak, kdyby území honební po úmrtí zůstavitelově fysicky mezi dědice bylo rozděleno, pak zaniká právo dědiců na samostatné vykonávání práva myslivosti, když plocha pozemků tomu kterému dědici dědictvím do vlastnictví připadlých minimum sklesla pod zákonné minimum 115 hektarů.⁴⁾

Pozemky v nejmenší výměře 115 hektarů (200 jiter), má-li na nich samostatné vykonávání honitby po zákonu přípustno býti, musí *jednomu a témuž* vlastníku patřiti, nechť to jest již táz osoba fysická nebo právní (morální)⁵⁾; musí tudíž jeden a týž právní subjekt pozemky těmi ve smyslu zákona občanského vládnouti.⁶⁾

Manžel i manželka mohou míti každý své zvláštní pozemky ve vlastnictví; pozemky takové ve skutečnosti právně různým právním subjektům patřící nemohou při konstituování samostatné honitby v jedno sčítány býti.

Totéž platí o pozemcích dětem patřících; i tyto nemohou s pozemky rodičům patřícími při konstituování samostatné honitby do zákonné nejmenší výměry 115 hektarů v jedno sčítány býti.

Patří-li jistě pozemky jednomu vlastníku do jeho výlučného a neobmezeného vlastnictví (t. zv. „samovlastnictví“), a je-li táz osoba mimo to též spoluvlastníkem pozemků jiných, nelze obojí druh pozemků těchto k sobě do zákonem předepsané minimální výměry 115 hektarů sčítati.⁷⁾

⁴⁾ Ku př. při úmrtí vlastníka panství A. připadne dvůr B. dědici jednomu, dvůr C. dědici druhému, a dvůr D. dědici třetímu.

⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 12. března 1890 čís. 794. B. sv. 14. čís. 5204. C.

⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 16. října 1895 čís. 4901 B. sv. 19. d. II. čís. 8905 mimo C. a ze dne 12. března 1898 čís. 1354. B. sv. 22. čís. 11512. mimo C.

⁷⁾ Pozemky musí býti v držení jedné a téže, buď fysické nebo právní osoby. Srv. r. správ. soudu ze dne 12. března 1890 čís. 794. B. sv. 14. čís. 5204. C. Vůči samovlastnictví k jednomu komplexu pozemků honebních jedné fysické (či právní) osoby stojí tu spoluvlastnictví téže osoby s jinou osobou (opět buď fysickou nebo právní) k jinému komplexu pozemků honebních. Vlastníky tohoto do spoluvlastnictví patřícího

Při sčítání pozemků jednomu a témuž vlastníku patřících do zákonem vyžadované minimální plochy nečiní pražádného rozdílu, jsou-li pozemky ty v zemských deskách nebo v knihách pozemkových zapsány, jinými slovy t. zv. dominikální pozemky lze s pozemky rustikálními do zákonné plochy 115 hektarů (200 jiter) sčítati.⁸⁾

Nejen skutečnému vlastníku, ale též pouhému *faktickému a poctivému držiteli* souvislého komplexu honebních pozemků nejméně 115 hektarů (200 jiter) výměry majícího náleží právo k samostatnému vykonávání práva honebního.⁹⁾

Držitel statku *svěřenského* (fideikommissu) jest ve smyslu § 2. honeb. z. též držitelem všech honebních pozemků ku statku svěřenskému patřících, a jest proto honebněprávně zcela lhostejno, náleží-li jeden díl pozemků honebních ku statku svěřenskému a druhý díl ku jmění zpupnému čili allodnímu téhož držitele statku svěřenského.¹⁰⁾

Do minimální plochy 115 hektarů (200 jiter) zákonem honebním ku zřízení samostatné honitby požadované čítati lze toliko pozemky *vlastní*. Pozemky jiným vlastníkům patřící, tedy pozemky *cizí*, pak takové pozemky, které ku samostatnému honbišti vlastníkovi toliko jako *enklávy* přiděleny byly, do minimální výměry 115 hektarů (200 jiter) čítati nelze.¹¹⁾

Naproti tomu cizí pozemky, na kterých vlastníku

komplexu pozemků honebních jest mnohost osob (jednotliví spoluvlastníci), z čehož jest již různost právních subjektů vlastnictví ku komplexům pozemků těchto patrna. Srv. r. správ. soudu ze dne 16. října 1895 čís. 4901. B. sv. 19. d. II. čís. 8905. mimo Č., ze dne 12. března 1898 čís. 1354. B. sv. 22. čís. 11512 mimo Č. a ze dne 4. listopadu 1899 čís. 8729 B. sv. 23. čís. 13324. Tyroly.

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 8. března 1889 čís. 931. B. sv. 13. čís. 4557 Č.

⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 29. dubna 1885 čís. 1180 B. sv. 9. čís. 2532. Č. a ze dne 14. prosince 1892 čís. 3838. B. sv. 16. čís. 6945. mimo Č.

¹⁰⁾ Srv. správ. soudu ze dne 24. listopadu 1900 čís. 8037. B. sv. 24. čís. 14840. Č.

¹¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 1. prosince 1897 čís. 6190 B. sv. 21. d. II. čís. 11204. Č.

komplexu sousedních pozemků honebních právo *služebnosti honiti* přísluší, se do minimální výměry 115 hektarů (200 jiter) čítati mají¹²⁾, nikoliv však pozemky jím *pachtované*.¹³⁾

Souvislými jsou pozemky honební ve smyslu § 2. honeb. z. tenkrát, když vůči sobě leží tak, že se může jíti z jednoho na druhý, aniž by potřebí bylo jíti přes pozemek cizí.¹⁴⁾

Jakou plochou pozemky, o jichž honebněprávní souvislost se jedná, se na vzájem dotýkati mají, předepsáno není, a sluší proto tvrditi, že ku sprostředkování honebněprávní souvislosti pozemků stačí i plocha minimální, jen když tato plocha sprostředkuje možnost dostat se s jednoho pozemku vlastníkovu na pozemek téhož vlastníka, aniž by potřebí bylo při tom jíti přes pozemek cizí.¹⁵⁾

¹²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 24. září 1897 čís. 4929. B. sv. 21. d. II. čís. 10972. Č. Z práva služebnosti honiti oprávněný má ku vykonávání myslivosti též právní důvod jako vlastník pozemků, ježto se při zřizování služebnosti honitby na oprávněného převádí toliko honební právo dle § 1. honeb. z. vlastníku půdy pravidelně náležející. Naproti tomu rozhodl správní soud r. ze dne 15. března 1906 Č. ve sporu velkostatku Sádová s honebním společenstvem v Lodině, že pozemky, na nichž pro velkostatek služebnost honiti zjištěna jest, souvislost panských pozemků ve smyslu honebněprávním docílena není.

¹³⁾ Při pozemcích pachtovaných nenabývá se ku pozemkům těmto ani práva věcného, ani držení, a proto důvod v poznámce předešlé uvedený na pozemky vlastníkem honitby pouze zpachtované rozšířiti nelze.

¹⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 5. ledna 1895 čís. 4073. B. sv. 19. d. I. čís. 8300. Č.

¹⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 4. dubna 1891 čís. 368. B. sv. 15. čís. 5864. Č. Souvislost pozemků sprostředkují i úzké, částečně i křovím zarostlé pruhy pozemků. Srv. r. správ. soudu ze dne 5. června 1896 čís. 3382. B. sv. 20. díl I. čís. 9713. mimo Č. Souvislými jsou pozemky dle r. správ. soudu ze dne 2. května 1901 čís. 3447. B. sv. 25. čís. 293. tenkrát, může-li jich vlastník po celém komplexu pozemků se volně pohybovati, aniž by mu ve volném přecházení s jednoho pozemku na druhý nějaká překážka bránila; takovou překážkou jest však, leží-li mezi pozemky, o jichž honební souvislost se jedná, pozemek osobě jiné náležející, na který bez přivolení nebo proti vůli vlastníka pozemku tohoto vkročiti nelze, ku př. potok do soukromého vlastnictví jiné osoby patřící.

Vlastnost a poloha terénu, možnost, obtížnost nebo nemožnost přechodu s jednoho pozemku na druhý pozemek¹⁶⁾, pak otázka, zda-li na pozemcích souvislost honebního území sprostředkovatí majících zvěř honit lze čili nic, nebo konečně okolnost, zda-li na pozemcích těch honební zvěř přechází čili nic, jest pro příslušnost pozemků ku samostatné honitbě nerozhodno.¹⁷⁾

Souvislost honebního území sprostředkují tedy nejen pozemky honební, ale též zastavené plochy¹⁸⁾, dvory, parky, obory¹⁹⁾ a t. d. patřící témuž vlastníku, jako pozemky, o jichž honebněprávní souvislost se jedná.

Souvislost pozemků honebních, které území samostatné honitby tvořiti mají, *nepřerušují* sice dle § 2. odst. 3. honeb. z. veřejné cesty, silnice, železnice (a to nejen trať, na níž jsou položeny koleje a která slouží k veřejné dopravě osob i zboží, ale i místní prostory a budovy k účelům dopravy sloužící²⁰⁾, potoky a řeky, kteréž jdou pozemky jinak souvislými, o kteréž jde, a ostrovy bez ohledu na vodotok je obkličující (§ 1. min. nařízení ze dne 31. července 1849 čís. 324. ř. z.)²¹⁾, a vůbec pozemky k veřejnému statku patřící a veřejnému užívání věnované²²⁾, avšak plochy těchto veřejných pozemků se do zákonem požadované minimální výměry 115 hektarů (200 jiter) počítati nemohou.

¹⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. července 1889 čís. 2499. B. sv. 13. čís. 4808. Č. a ze dne 12. října 1893 čís. 3390. B. sv. 17. čís. 7449. C. a j. v.

¹⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. ledna 1888 čís. 93. B. sv. 12. čís. 3869. mimo Č. a ze dne 4. července 1889 čís. 2425. B. sv. 13. čís. 4786. Č.

¹⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. ledna 1888 čís. 93. B. sv. 12. čís. 3869. mimo Č. a ze dne 18. března 1896 čís. 1720. B. sv. 20. d. I. čís. 9456. Č.

¹⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 3. června 1893 čís. 1653. B. sv. 17. čís. 7299. Č.

²⁰⁾ Srv. r. správního soudu ze dne 11. ledna 1887 čís. 93. B. sv. 12. čís. 3869. mimo Č. a ze dne 7. prosince 1888 čís. 3810. B. sv. 12. čís. 4389. Č.

²¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 19. června 1880 čís. 1123. B. sv. 4. čís. 807. Dolní R.

²²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 4. července 1889 čís. 2425. B. sv. 13. čís. 4786. Č.

Jsou-li však pozemky v § 2. odst. 3. honeb. z. vyjmenované *soukromým* vlastnictvím pána honitby, resp. vlastníka pozemků sousedních, pak není příčiny, jichž do zákonem požadované výměry 115 hektarů (200 jiter) nečítati.

Aby však veřejné pozemky v § 2. odst. 3. honeb. z. vyjmenované souvislost území samostatné honitby nepřerušovaly, jest potřebí dále, aby tyto veřejné pozemky *šly* územím honebním, o kteréž jde, totiž aby je *protínaly*, tak že pozemky honební leží po obou stranách těchto veřejných pozemků a sice *naproti sobě*²³⁾²⁴⁾ tak, aby pozemky tyto, kdyby mezi honebními pozemky jednomu vlastníku patřícími pozemků v § 2. odst. 3. honeb. z. vyjmenovaných nebylo, *jeden celek* tvořily.²⁵⁾

Souvislost honebních pozemků není však dána, musí-li se s jednoho komplexu pozemků jíti na druhý komplex pozemků po veřejné cestě *po její délce*, (nikoli toliko přes ní)²⁶⁾, nebo, leží-li oba komplexy pozemků, jichž souvislost ve smyslu honebněprávním

²³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 29. dubna 1885 čís. 1180. B. sv. 9. čís. 2532. Č. a ze dne 7. ledna 1887 čís. 86. B. sv. 11. čís. 3332. Č.

²⁴⁾ tak že se s jednoho pozemku na druhý jde *přes* veřejnou cestu atd., a nikoli po ní. Srv. r. správ. soudu ze dne 11. června 1884 čís. 1286. B. sv. 8. čís. 2166. Č.

²⁵⁾ Honební zákon slovem „nepřerušují“ nezamýšlel místně oddělené pozemky ve příčině honebního práva *spojiti*, honební zákon nemínil tím mezi místně oddělenými pozemky souvislost mezi nimi dosud nestávající *utvořiti*, nýbrž zamýšlel toliko *nepřerušiti* ve skutečnosti již stávající souvislost pozemků, které by se skutečně v souvislosti nalézaly, kdyby tu veřejných pozemků v § 2. odst. 3. honeb. z. vyjmenovaných nebylo. Srv. r. správ. soudu ze dne 19. listopadu 1896 čís. 6187. B. sv. 20. d. II. čís. 10108. Č.

²⁶⁾ Měřicky lze souvislé pozemky veřejnými cestami atd. protatě popsatí tak, že dílce honebního území, o jehož souvislost se jedná, musí ku protínající je veřejné cestě, vodoteči nebo dráze, položeny býti tak naproti sobě, aby alespoň v jednom bodě cesty, vodoteče nebo dráhy bylo by možno vztýčiti na obě strany kolmice ku krajům tvořící jedinou přímku, kteroužto kolmicí by bylo možno dotknouti se ploch obou honebních dílců, o jichž souvislost se jedná (Dra Brendlera litografie.)

posuzovati jest, sice po obou stranách veřejných pozemků v § 2. odst. 3. honeb. z. vyjmenovaných, avšak tak, že pozemky tyto neleží naproti sobě, nýbrž při konečných bodech jich nebo výseče jich²⁷⁾, tak že, chce-li se s jednoho pozemku na druhý přejíti, musí se jíti přes veřejné pozemky ty *šikmo*.²⁸⁾ Spojitost pozemků ve smyslu honebního práva jest i v tom případě vyloučena, obnáší-li přechodní čára toliko 15 m.²⁹⁾, souvislost však není přerušena, dotýkají-li se pozemky, o jichž souvislost se jedná, veřejné cesty toliko svými úhly, ježto se požaduje toliko, aby bylo lze z jednoho dílu honebního území na druhý přejíti, aniž by se cizí pozemky překročiti musily.³⁰⁾

Zda-li přechod souvislost pozemků honebních zakládající přes pozemky vlastní³¹⁾, nebo přes plochy

²⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 30. října 1889 čís. 3502. B. sv. 13. čís. 4918. Č.

²⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 17. března 1886 čís. 502. B. sv. 10. čís. 2968. mimo Č. a ze dne 30. září 1896 čís. 5230. B. sv. 20. d. II. čís. 9919. Č.

²⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 20. dubna 1898 čís. 2120. B. sv. 22. čís. 11632. Č.

³⁰⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 13. března 1890 čís. 832. B. sv. 14. čís. 5209. Č.

³¹⁾ Souvislost honitby jest dána, i když plocha, kterou se pozemky na vzájem dotýkají, jest minimální; též nerozhoduje, zda-li pozemky souvislost pozemků honebních sprostředkující jsou úzké či široké, zda-li jsou zapsány v zemských deskách nebo v knize pozemkové, nerozhoduje též jejich konfigurace, jakost nebo způsob jejich vzdělávání a nerozhoduje též, jsou-li ve vlastní režii obdělávány nebo snad pachtovány. Srv. r. správ. soudu ze dne 4. dubna 1891 čís. 368. B. sv. 15. čís. 5864. Č.

Správní soud shledal, že souvislost honebního území jest sprostředkována ku př. i pruhem pastviny 27 cm. až 15 m. širokým a 2000 m. dlouhým (r. ze dne 26. března 1898 čís. 979. B. sv. 22. čís. 11550. Č.), vodní struhou 1–1½ m. širokou s břehy 6–8 m. vysokými (r. ze dne 4. dubna 1891 čís. 364. B. sv. 15. čís. 5863. Č.), rybníky (r. ze dne 1. května 1885 čís. 1214. B. sv. 9. čís. 2538. Č.), potočným korytem (r. ze dne 8. června 1894 čís. 2245. B. sv. 18. d. I. čís. 7949. mimo Č.), úzkými a částečně křovím zarostlými pruhy pozemků (r. ze dne 5. června 1896 čís. 3382. B. sv. 20. d. I. čís. 9713. mimo Č.) atd. Také není potřebí, aby přechod s jednoho pozemku na druhý stal se suchou nohou; obtížnost přechodu nerozhoduje a také není vyloučena souvislost honebního

veřejné v § 2. odst. 3. honeb. z. vytčené jest snadný neb obtížný, jest pro otázku souvislosti honebních pozemků zcela bez významu.³²⁾

Vyjmenování veřejných pozemků v § 2. odst. 3. honeb. z. obsažené není však výlučné (taxativní), nýbrž pouze demonstrativní³³⁾, a nepřerušují proto souvislost honebního území ku př. také: veřejné místní prostory³⁴⁾, náměstí, veřejné sady³⁵⁾, železnice³⁶⁾ a to jak těleso nebo trať dráhy samé a její násypy³⁷⁾, tak i neohražená nádraží³⁸⁾, veřejné pastviny, hřbitovy všech ná-

území, musí-li se při přechodu umělých zařízení (lávek, mostů atd.) použiti. Srv. r. správ. soudu ze dne 22. prosince 1898 čís. 7123. B. sv. 22. čís. 12300. Č. I úvoz, kterýž bez zvláštních opatření překročiti nelze, souvislost honebního území nepřerušuje Srv. r. správ. soudu ze dne 7. ledna 1887 čís. 86. B. sv. 11. čís. 3332. Č.

³²⁾ Ano i tenkrát, když přímý přechod přes trať není vůbec dovolen, a nutno za účelem přechodu tratě učiniti i obchůzku, a přejíti trať tam, kde přechody pro obecnost jsou zřízeny, (tunely, propustky, přechody přes trať i závorami uzavřené), není souvislost honebního území přerušena, když jinak dle zásad svrchu vytčených honební území po obou stranách dráhy tratě se dotýkají.

³³⁾ příkladem uvedené.

³⁴⁾ ježto jsou to pouze rozšířené veřejné cesty. Srv. r. správ. soudu ze dne 5. ledna 1889 čís. 41. B. sv. 13. čís. 4445. Č.

³⁵⁾ Jen návsi, jichž v celém svém rozsahu se jako veřejné cesty užívá, souvislost honebního území nepřerušují; jde-li však veřejná cesta toliko prostředkem návsi, kdežto ostatní plochy se ku pastvě používá, pak jest souvislost honebního území takovouto návsi přerušena. Srv. r. správ. soudu ze dne 12. června 1891 čís. 2091. B. sv. 15. čís. 6024. Č.

Naproti tomu prohlásil správní soud ve svém r. ze dne 30. září 1899 čís. 7864. B. sv. 23. čís. 13172. Č., že okolnost, že se veřejné cesty po celé její šířce k veřejné komunikaci nepoužívá, nemůže míti za následek, že by plocha takto veřejně nepoužívaná přestala býti částí veřejné komunikace.

³⁶⁾ jejíž trať jest také silnicí, byť i zvláštního druhu (Eisenbahnstrasse). Srv. r. správ. soudu ze dne 8. března 1889 čís. 931. B. sv. 13. čís. 4557. Č.

³⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 7. prosince 1888 čís. 3810. B. sv. 12. čís. 4389. Č. a ze dne 11. ledna 1888 čís. 93. B. sv. 12. čís. 3869. mimo Č.

³⁸⁾ Naproti tomu nádraží ohražená souvislost honebního území přerušují. Srv. r. správ. soudu ze dne 8. března 1889 čís. 931. B. sv. 13. čís. 4557. Č.

boženských vyznání, drnoviště³⁹⁾ a t. d. Aby veřejné pozemky souvislost honebního území nepřerušovaly, jest nutně potřebí, aby pozemky, o jichž honební souvislost se jedná, bezprostředně s oněmi veřejnými pozemky hraničily. Nalezá-li se však mezi pozemky, o jichž honební souvislost se jedná, a veřejnými pozemky plocha k veřejnému (silničnímu) užívání nepoužívaná, jest souvislost pozemků těch ve smyslu honebněprávním přerušena.⁴⁰⁾

Do výměry honebním zákonem ku zřízení samostatné či vlastní honitby vyžadované 115 hektarů (200 jiter) čítati sluší též zastavené plochy,⁴¹⁾ ohražená místa, parky,⁴²⁾ obory, bažantnice a t. d., náleží-li témuž vlastníku jako vůkolní pozemky, uvnitř kterýchž tyto prostory leží, dále témuž vlastníku patřící soukromé cesty⁴³⁾, soukromé vodoteče,⁴⁴⁾ rybníky a t. d.

Tyto soukromé cesty, soukromé vodoteče, soukromé rybníky⁴⁵⁾ a t. d., sprostředkují souvislost honebního území *i po své délce*, totiž i tenkrát, když se s jednoho komplexu pozemků honebních na druhý

³⁹⁾ byt i jich prostředkem šla veřejná cesta. Srv. r. správ. soudu ze dne 20. prosince 1889 čís. 4047. B. sv. 13. čís. 5039. Č.

⁴⁰⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 30. října 1895 čís. 5086. B. sv. 19. d. II. čís. 8953. mimo Č.

⁴¹⁾ též dvory i zahrady. Srv. r. správ. soudu ze dne 18. března 1896 čís. 1720. B. sv. 20. d. I. čís. 9456. Č.

⁴²⁾ Park obehnaný zdi 2 m. vysokou nepřerušil souvislost honebního území v r. správ. soudu ze dne 20. února 1900 čís. 1158. B. sv. 24. čís. 13800. Č. Náhled, jakoby jiné pozemky, než které jsou v § 2. odst. 3. honeb. z. uvedeny, souvislost honebního území přerušovaly, není správný, ježto § 2. odst. 3. honeb. z. předpokládá, že pozemky tamtéž uvedené jsou pozemky veřejné, tedy *cizí*, kdežto tuto jedná se o pozemky, které patří témuž vlastníku, jako pozemky, uvnitř kterých park, o který se jednalo, leží.

⁴³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 7. prosince 1888 čís. 3810. B. sv. 12. čís. 4389. Č.

⁴⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 30. března 1900 čís. 2177. B. sv. 24. čís. 13985. Č.

⁴⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 4. dubna 1891 čís. 364. B. sv. 15. čís. 5863. Č.

komplex jich jíti musí po soukromé cestě nebo vodoteči po její délce.⁴⁶⁾

Tim, že po jisté soukromé cestě mimo vlastníka jejího též jiné osoby chodí, nebo že i na ní služebnost cesty pro určité osadníky stává, soukromé vlastnictví k pozemku tomuto nepřestává a souvislost honebního území se takovouto parcelou nepřerušuje.⁴⁷⁾

Aby souvislé pozemky honební, na nichž právo ku samotnému vykonávání myslivosti vlastníku přiznáno býti má, a jichž výměra 115 hektarů (200 jiter) převyšuje, ležely v obvodu jedné obce neb osady, zákon nevyžaduje⁴⁸⁾, ana samostatná čili vlastní honitba může se i přes obvody více katastrálních obcí, ano i přes hranice více okresních výborů rozprostírat⁴⁹⁾, a proto mohou býti do nejmenší výměry 115 hektarů ku zřízení samostatné honitby potřebné pozemky v různých obcích, i v obvodu různých okresních výborů ležící sčítány, jen když patří jednomu a témuž vlastníku a jsou ve smyslu honebního zákona souvislé.⁵⁰⁾

⁴⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 7. prosince 1888 čís. 3810. B. sv. 12. čís. 4389. Č., ze dne 8. června 1894 čís. 2245. B. sv. 18. d. I. čís. 7949. mimo Č., ze dne 26. března 1898 čís. 979. B. sv. 22. čís. 11550. Č. a ze dne 22. prosince 1898 čís. 7123. B. sv. 22. čís. 12300. Č. a j. v.

⁴⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 9. prosince 1897 čís. 6841. B. sv. 21. díl II. čís. 11225. Č. Náležejí-li ale tyto soukromé cesty, potoky a t. d. jiné osobě soukromé, než vlastníku komplexu pozemků sousedních, pak jsou tyto pozemky vlastně *cizími*, a pozemky takovými se souvislost honebního území přerušuje. Srv. r. správ. soudu ze dne 2. května 1901 čís. 3447. B. sv. 25. čís. 293. Solnohrady.

⁴⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 18. listopadu 1887 čís. 3132. B. sv. 11. čís. 3768. Č. a ze dne 1. května 1885 čís. 1214. B. sv. 9. čís. 2538. Č.

⁴⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 13. července 1901 čís. 5597. B. sv. 25. čís. 479. Č. a ze dne 1. května 1885 čís. 1214. B. sv. 9. čís. 2538. Č.

⁵⁰⁾ Jinak při společenské honitbě, při které toliko pozemky osadníků jedné osady do zákonem vyžadované výměry 115 hektarů (200 jiter) sčítány býti mohou, a při které pozemky týmž osadníkům patřící ale v jiné osadě ležící, byt i byly s pozemky prvnějšími ve smyslu honebněprávním souvislé, spolu sčítány býti nemohou za účelem konstituování honitby společenské. O tom viz níže § 11.

Naproti tomu nelze v jedno území samostatné honíby spojovatí pozemky, které leží v obvodu platnosti honebního zákona pro království České, tedy v Čechách ležící, s pozemky mimo obvod platnosti tohoto honebního zákona ležícími.⁵¹⁾

Totéž platí i o pozemcích, které na hranicích království Českého, avšak již v území pruském, saském nebo bavorském leží, byť i jednomu vlastníku patřily a ve smyslu honebněprávním byly souvislémi.⁵²⁾

Samostatné vykonávání myslivosti na vlastních 115 hektarů (200 jiter) měřících souvislých pozemcích jest *právem* držitele pozemků těchto; týž na tomto vlastním honebním území myslivost vykonávati *může*, ale *nemusí*.

Týž zejména není povinen, aby za každých okolností myslivost tuto samostatně vykonával, a nelze mu tudíž upřítí oprávnění, aby se práva na samostatné vykonávání myslivosti i dle okolnosti vzdal.⁵³⁾

Držitel takového komplexu pozemků může tedy svoliti, aby jeho souvislé pozemky výměru 115 hektarů

⁵¹⁾ Nedošáhne-li výměra pozemků jednomu vlastníku patřících a v Čechách ležících v jich souvislosti 115 hektarů, nelze k nim za účelem konstituování samostatného honebního území připočítavati výměru sousedních pozemků témuž vlastníku patřících a s pozemky v Čechách ležícími souvislé ale na Moravě (Horních a Dol. Rakousích) ležící. Srv. r. správy. soudu ze dne 12. května 1893 čís. 1678. B. sv. 17. čís. 7258. Č.

⁵²⁾ Oprávnění k vykonávání myslivosti sluší dle zákonů teritoriálních posuzovati. Srv. nahoře § 1.

⁵³⁾ Sr. r. správy. soudu ze dne 1. června 1889 čís. 1732. B. sv. 13. čís. 4722. Č. Oprávnění toto jest též výronem z práva vlastnického k půdě vyplývajícím (viz § 3. odst. 5.); § 362. všeob. zák. obč. dává vlastníku věci právo, aby věci jemu patřící dle vůle své vládl, ji užíval nebo bez užitku nechal.

Jest však požadavkem honební policie, aby právo honební bylo vykonáváno, a proto musí honební území, na kterém vlastník jeho k vykonávání honitby samostatně oprávněný myslivost vykonávati nechce, přikázáno býti jinému subjektu, který by na něm myslivost vykonával. Není však dovoleno, aby území honební bez přikázání k jiné honitbě zůstalo, čili jinými slovy: myslivost nesmí nechána býti ladem ležeti. Srv. též r. správy. soudu ze dne 12. července 1889 čís. 2272. B. sv. 13. čís. 4812. Č.

(200 jiter) mající ku společenské honitbě osady, v jejíž obvodu pozemky tyto leží, připojeny byly, a aby na nich místo něho vykonávalo myslivost honební společenstvo; dohlédací úřadové nejsou oprávněni proti vůli vlastníka souvislých pozemků výměru 115 hektarů (200 jiter) majících z moci úřední ustanoviti, aby vlastníci jich na nich samostatnou honitbu zřídil.⁵⁴⁾

Jakmile při některé (fysické nebo právní) osobě nastanou podmínky, za kterých táž na svých pozemcích samostatně vykonávati může právo myslivosti, buď že výměra souvislých pozemků jednomu vlastníku patřících přikoupením pozemků cizích, dědictvím neb i jinak, nabude zákonem předepsané minimální výměry 115 hektarů (200 jiter), nebo že nebývalá dříve souvislost pozemků jednomu držiteli patřících nyní docílena byla,⁵⁵⁾ může držitel těchto pozemků ihned žádati, aby pozemky jeho zákonitě podmínky nyní vykazující v samostatnou jeho (vlastní) honitbu byly konstituovány.⁵⁶⁾ V tomto případě ustoupiti musí tomuto z vlastnického práva k pozemkům plynoucímu právu na samostatné vykonávání honitby právo společenstva honebního na podpůrné pojetí pozemků těchto do území společenské honitby, ano i právo pachtěře honitby na pozemky tyto se vztahující.⁵⁷⁾

⁵⁴⁾ Srv. r. správy. soudu ze dne 1. června 1889 čís. 1732. B. sv. 13. čís. 4722. Č. Naproti tomu uznal správní soud v r. ze dne 3. června 1885 čís. 1506. B. sv. 9. čís. 2592. Č., že vlastník samostatné honitby nemůže žádati, aby území jeho samostatné honitby s územím sousední společenské honitby spojeno bylo a odůvodňuje nález svůj tím, že, ač vlastník práva honebního jako jiného oprávnění z práva vlastnického plynoucího užití může, ale nemusí, přece nemůže se vzdáti práva honebního s tím účinkem, aby povinnosti z práva honebního pro něho vyplývající za něho jiný vykonával.

Vychodiskem z tohoto sporu jest ustanovení § 21. honeb. z. Viz níže § 22. o arrondování honebních území.

⁵⁵⁾ ku př. přikoupením cizího pozemku dva komplexy honebních pozemků jednomu vlastníku patřících děličího, tak že přikoupením tímto oba komplexy pozemků nyní ve smyslu honebního práva souvislémi se staly.

⁵⁶⁾ Srv. r. správy. soudu ze dne 3. března 1878 čís. 205. B. sv. 2. čís. 223. mimo Č.

⁵⁷⁾ Srv. r. správy. soudu ze dne 20. října 1882 čís. 2025. B. sv. 6. čís. 1532. mimo Č., ze dne 16. dubna 1885 čís. 1062.

Konstituování samostatné čili vlastní honitby provede se i tenkrát, kdyby následkem vyloučení pozemků k území takto zřízené samostatné čili vlastní honitby přikázaných z území společenské honitby toto (totiž území společenské honitby) pod zákonitou minimální výměru 115 hektarů (200 jiter) kleslo.⁵⁸⁾

Totéž nastane i ve příčině jednotlivých pozemků vlastníku samostatné honitby patřících, avšak za enklávu jiného honebního území⁵⁹⁾ prohlášených, ohledně kterých třeba dodatečně souvislost s ostatní plochou samostatné honitby vlastníkovi nastala.⁶⁰⁾

Avšak důvody policie honební vyžadují, aby vykonávání práva vlastníkova ku samostatnému provozování myslivosti na jeho pozemcích nenastalo ihned, nýbrž aby započalo teprve počátkem nejbliže příštího honebního období, totiž teprve od 1. února nejbliže příštího roku.⁶¹⁾

Žádost za přiznání práva ku samostatnému vykonávání práva myslivosti podati jest k honebnímu vý-

B. sv. 9. čís. 2507, Č. a ze dne 24. listopadu 1900 čís. 8087. B. sv. 24. čís. 14840. Č. a j. v.

⁵⁸⁾ a tím tato společenská honitba podmínky pro svou samostatnou existenci ztratila. Srv. r. správ. soudu ze dne 28. září 1878 čís. 1522. B. sv. 2. čís. 322. Č.

S územím takto ze společenské honitby zbylým naloží se dále dle § 5. honeb. z.

⁵⁹⁾ a to at honebního území společenského čili jiného (jiné osobě patřícího) vlastního čili samostatného honebního území.

⁶⁰⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 20. února 1897 čís. 665. B. sv. 21. d. I. čís. 10420. Č.

⁶¹⁾ V tomto případě zůstanou pozemky jednomu vlastníku patřící a v jich souvislosti výměru 115 hektarů mající i vzdor tomu, že by vlastníkovo právo ku samostatnému vykonávání myslivosti na nich se strany příslušných úřadů právoplatně bylo uznáno, přece až do 1. února nejbliže příštího honebního roku součástí společenské honitby, a jest společenstvo honební, a pokud se týče, pachtěť práva honebního vzdor uznanému právu vlastníkovu ku samostatnému vykonávání myslivosti oprávněno, až do prvního února nejbliže příštího roku na pozemcích těchto myslivost vykonávají, aniž by za to vlastník pozemků těchto (mimo obvyklou náhradu škod zvěří neb honbou učiněných) jinaké náhrady požadovati mohl. (§§ 17. a 18. honeb. z.)

boru, v jehož honebním území pozemky, o které se jedná, leží, a honební výbor má v té příčině další zaříditi.⁶²⁾

Zdráhal-li by se honební výbor oprávněné žádosti vlastníka pozemků těchto za uznání práva ku samostatnému vykonávání myslivosti vyhověti, pak nezbude, leč oznámení o tom učiniti okresnímu výboru, v jehož obvodu honební území, o které se jedná, leží.

Okresní výbor žádost prozkoumá, dle okolností vyšetří, zda-li zákonité podmínky⁶³⁾ tu jsou, a učiní pak rozhodnutí, které v písemném vyhotovení, jak žadateli, tak i súčasnému společenstvu honebnímu doručí.

Je-li území, ve příčině kterého jeho vlastník za uznání práva ku samostatnému vykonávání myslivosti žádati míní, enklávou jiné samostatné čili vlastní honitby, pak jest žádost za uznání práva tohoto podati ihned okresnímu výboru,⁶⁴⁾ který dle zásad nahoře uvedených si bude počínati.

Proti rozhodnutí okresního výboru přísluší právo stížnosti ku zemskému výboru pro království České a to jak žadateli,⁶⁵⁾ nebylo-li žádosti jeho za uznání práva ku samostatnému vykonávání myslivosti na jeho pozemcích vyhověno, tak i odpůrci tétož,⁶⁶⁾ bylo-li

⁶²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 28. září 1878 čís. 1522. B. sv. 2. čís. 322. Č., kdež pouhé oznámení stavu věci honebnímu výboru shledáno postačitelým.

⁶³⁾ totiž, zda-li pozemky, o které se jedná, nyní zákonitou výměru 115 hektarů (200 jiter) mají, a zda-li tu souvislost pozemků ve smyslu honebněprávním nyní jest a t. d., což po případu i šetřením na místě samém za přibrání účastníků zjistiti se může.

⁶⁴⁾ ježto zde žádného honebního výboru není.

⁶⁵⁾ Každý z držitelů (tedy i spoluvlastník a spoludržitel) komplexu pozemků zákonitou výměru majících jest legitimován ku podání žádosti za uznání práva ku samostatnému vykonávání myslivosti. Srv. r. správ. soudu ze dne 8. listopadu 1894 čís. 4134. B. sv. 18., d. II. čís. 8147. mimo Č. Týž jest také oprávněn podati další stížnosti ku vyšším samosprávným úřadům, ano i ku stížnostem ku správnímu dvoru soudnímu.

⁶⁶⁾ Odpůrcem jest zde honební společenstvo, z jehož okrsku pozemky žadatelovy vyloučeny a v samostatnou honitbu konstituovány býti mají, nebo vlastník samostatné ho-

žadatelé právo k samostatnému vykonávání myslivosti a k vyloučení pozemků jeho z území společenské honitby přiznáno.

Okresní i zemský výbor mají z *úřední povinnosti* zkoumati, jsou-li tu podmínky pro zřízení samostatné honitby zákonem vyžadované,⁶⁷⁾ a mohou naříditi vyšetření okolností pro rozhodnutí důležitých i tenkrát, kdyby žadatel nebo jeho odpůrcové důkazů o těchto okolnostech ani nenabízeli.

Rozhodnutí těchto úřadů nemůže býti vyneseno *dle volného jich uvážení*, nýbrž přesně dle ustanovení zákona honebního, a, shledají-li úřady tyto, že jsou tu podmínky zákonem pro zřízení samostatné honitby ve vlastním honebním území a pro vyloučení tohoto honebního území z území společenské honitby, pak úřady tyto žádosti za zřízení samostatné honitby vyhoví, a to nehledě k tomu, zda-li zřízení samostatné honitby pro honitbu společenskou nějakých nepříznivých následků mítí může čili nic, a to i tenkrát, kdyby následkem vyloučení pozemků ku nově zřízenému býti mající samostatné honitbě patřících dosavadní společenská honitba jako taková vůbec po právu existovati přestala.⁶⁸⁾

Rozhodnutí úřadů správních ve příčině uznání vlastnickova práva ku zřízení samostatné čili vlastní honitby má, jak již z předu bylo uvedeno, ráz *deklaratorní*; právo ku konstituování samostatné honitby plyne při splnění zákonem předepsaných podmínek ze zákona sama, a správní úřady povolující žadatelé zřízení samostatné honitby pouze uznávají, že jsou při žadateli a jeho pozemcích podmínky zákonem ku zřízení samostatné honitby vyžadované — rozhodnutí ta

nitby, z jehož honebního území pozemky, ve příčině jichž se o konstituování nové samostatné honitby jedná, vyloučeny býti mají.

Pachtěř společenské honitby odpůrcem tímto není, a není tudy legitimován ku stížnostem proti dotčným rozhodnutím.

⁶⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 28. listopadu 1901 čís. 8852. B. sv. 25. čís. 668. Tyroly.

⁶⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 28. září 1878 čís. 1522. B. sv. 2. čís. 322. Č.

však nemají rázu *konstitutivního*, totiž takového, že by jimi právo ku samostatnému vykonávání právo myslivosti zřízeno bylo.

B. Honitba společenská.

§ 11. Podmínky pro zřízení honitby společenské.

Jak z předu uvedeno, jest samostatné vykonávání práva myslivosti vlastníkem pozemků *pravidlem*, vůči kterému každý jinaký¹⁾ způsob vykonávání myslivosti jest *výjimkou*, jejíž zákonem vyžadované podmínky tudy přesně (striktně) vykládati sluší.²⁾

Proto stanoví § 4. honeb. z., že ve všelikých *jiných* případech činí veškeri držitelé pozemků některé osady (§ 107. zřízení obecního z r. 1864), když mají jejich souvislé pozemky výměry alespoň 115 hektarů (200 jiter), *společenstvo honební*, kteréž má za podmínek zákonem honebním (§ 6.) ustanovených právo vykonávati na svých pozemcích právo myslivosti.

*Osadou*³⁾ ve smyslu § 4. honeb. z. rozuměti sluší část obvodu místní obce uprostřed obce s právní sa-

¹⁾ ku př. přidělení pozemků ku honitbě společenské, prohlášení jistého komplexu pozemků za enklávu jiného honebního území atd.

²⁾ Tak vyslovil správní soud ve svém r. ze dne 11. května 1882 čís. 1017. B. sv. 6. čís. 1405. Č., že ku společenské honitbě přikázati jest dle § 4. honeb. z. všechny ony pozemky, kteréž nespádají ani pod ustanovení § 2. (o dokonale a trvale ohrazených pozemcích), ani pod předpis § 3. honeb. z. (o pozemcích ku samostatnému vykonávání honitby vlastníkem oprávněných).

Předpis § 4. honeb. z. jest dle r. správ. soudu ze dne 9. června 1882 čís. 1182. B. sv. 6. čís. 1437. Č. toliko *podpůrný* (suppletorní), platící toliko pro případy, ve kterých podmínky pro zřízení samostatné honitby v §§ 2. a 3. honeb. z. vyžadovaných není.

³⁾ německy: „die Ortschaft“. R. správ. soudu ze dne 11. listopadu 1898 č. 6001. B. sv. 22. čís. 12140. Č. definuje osadu jako určitý topografický obvod více u sebe ležících kolem jistého bodu seskupených nemovitostí s pozemky k usedlostem těmito patřícími.

mostatností ustanovené, tedy t. zv. místní obec čili osadu, ano i část míst (vsi částečné) ve smyslu § 107. obecního zřízení pro království České na rozdíl od *politické (katastrální) obce*⁴⁾, k jejímuž obvodu i více osad náležeti může.⁵⁾ I samota může býti osadou ve smyslu honebního zákona.⁶⁾

Osada ve smyslu § 107. obec. zřiz. nemá z pravidla žádných určitých hranic,⁶⁾ nýbrž jest to pouze místní spojení více usedlostí na jistém bodě obecního území ležících.⁷⁾

⁴⁾ německy: „die Ortsgemeinde“. Cis. patent ze dne 7. března 1849 čís. 154. říš. z. a minist. nařízení ze dne 10. září 1849 čís. 386. říš. z. jeho výklad podávající prohlásily vykonávání honitby, a pokud se týče, pronájem její za záležitost *obce* (politické), kdežto § 4. českého honebního zákona přikázal vykonávání honitby na pozemcích osady společenstvu honebnímu.

Dr. Prokop Bílek ve svém článku „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“ uveřejněném v časopise „Lovecký obzor“, ročník IX. čís. 5. navrhuje, aby honební společenstvo tvořili všichni účastníci obce *katastrální*.

⁵⁾ Právě z citace § 107. obec. zřiz. v § 4. honeb. z. jde na jevo, že zákon tím chtěl vysloviti, že území společenské honitby nemá se tvořiti dle *katastrálních (politických)* obcí, nýbrž dle osad, čili obcí *místních*. Srv. r. správ. sondu ze dne 26. října 1882 čís. 2063. B. sv. 6. čís. 1539. Č. Dle vykládacího pravidla § 6. všeob. zák. obč. má se každé ustanovení zákona vykládati především dle vlastního významu slov v zákoně užitých; též se nedá mysliti, že by byl zákonodárce řekl „osada“, kdyby byl chtěl říci „obec (politická)“ neb „obec katastrální“. K tomuto výkladu vede nejen doslovné znění zákona a souvislost zákonných ustanovení; jelikož, musí-li se přirknouti právo k samostatnému vykonávání myslivosti také jednotlivému držiteli pozemků, který se může vykázáti držením souvislého komplexu pozemků ve výměře nejméně 115 hektarů, nemůže právo toto odepráno býti ani osadám, které jsou jaksi uprostřed mezi jednotlivcem a obcí politickou. Srv. r. správ. soudu ze dne 26. ledna 1883 čís. 61. B. sv. 7. čís. 1642. Č. a ze dne 19. března 1885 čís. 613. B. sv. 9. čís. 2461. Č.

⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 15. července 1887 čís. 1199. B. sv. 11. čís. 3648. Č. ač osada určité hranice také míti může, kde pro dotýčnou osadu zvláštní kniha pozemková jest zřízena. Jako ku př. má osada Hrachoviště zvláštní knihu pozemkovou, jest ale spojena s obcí Hvozdeckou v jednu politickou obec.

⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 21. ledna 1899 čís. 502. B. sv. 23. čís. 12421. Č.

Nedostatek katastrálních neb úřadem zjištěných hranic pozemků jistě osady nemá pro otázku zřízení společenské honitby významu, ježto takového ohraničení honební zákon nevyžaduje.⁸⁾

Které momenty pro posouzení okolností, zda-li zde „osada“ ve smyslu § 4. honeb. z. jest, rozhodnými býti mají, zákon neustanovil. Správní soud poukazuje v té příčině ku momentům povšimnutí hodným: ku zvláštnímu jménu osady (na rozdíl od jména politické obce, ku př. obec Velká Víska s osadou Tihava, nebo obec Hvozdec s osadou Mrtník), ku zvláštnímu uvedení osady v repertoriu míst v království Českém, zvláštnímu sčítání, ku místně viditelně rozdílné poloze atd.⁹⁾

Při ustavení společenské honitby lze toliko na ohraničení jednotlivých osad toho času po právu stávající zřetel vzíti.¹⁰⁾

Abý osada ve smyslu honebního zákona měla své zvláštní jméno, své zvláštní jmění a své zvláštní zastoupení,¹¹⁾ neb aby měla svůj zvláštní, ohraničený obvod,¹²⁾ se při zřizování společenské honitby nevyžaduje.

Právo k samostatnému vykonávání myslivosti ne náleží však osadě jako takové,¹³⁾ nýbrž náleží *věškerosti usedlíků v osadě bydlících*,¹⁴⁾ a to jen tehdy a

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 28. června 1889 čís. 2255. B. sv. 13. čís. 4778. Č.

⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 6. května 1891 čís. 1660. B. sv. 15. čís. 5944. Č., ze dne 28. června 1889 čís. 2255. B. sv. 13. čís. 4778. Č., ze dne 23. září 1891 čís. 3019. B. sv. 15. čís. 6123. Č. a j. v.

¹⁰⁾ Na rozdělení některé obce na více samostatných osad, které teprve v budoucnosti státi se má, zřetele vzítí nelze. Srv. r. správ. soudu ze dne 18. října 1889 čís. 3336. B. sv. 13. čís. 4888. Č.

¹¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 26. ledna 1883 čís. 61. B. sv. 7. čís. 1642. Č., ze dne 19. března 1885 čís. 613. B. sv. 9. čís. 2461. Č., ze dne 6. května 1891 čís. 1660. B. sv. 15. čís. 5944. Č. a j. v.

¹²⁾ německy: „das Ortsgebiet.“

¹³⁾ jako nějaké právnické osobě.

¹⁴⁾ jinak: „usedlých“, t. j. těch, kteří v osadě, o kterou jde, drží dům: Německy: „den in der Ortschaft behausten Besitzern der daselbst gelegenen Realitäten“. Srv. r. správ. soudu ze dne 26. října 1882 čís. 2063. B. sv. 6. čís. 1539. Č.,

potud, pokud jich souvislé pozemky výměru 115 hektarů (200 jiter) mají.

Toliko pozemky usedlíků v osadě *bydlících* do výměry 115 hektarů (200 jiter) k ustavení společenské honitby potřebné čítati se mohou,¹⁵⁾ a to také tenkrát, patří-li pozemky ty právníkům osobám, na př. obci (politické), místní obci čili osadě ve smyslu § 107. ob. zřiz.,¹⁶⁾ faře,¹⁷⁾ řádu, záduší, atd., jen když sídlo dotyčné právníké osoby nalézá se v obvodu osady, pro kterou společenská honitba zříditi se má.¹⁷⁾

Naproti tomu do výměry 115 hektarů (200 jiter) k ustavení společenské honitby potřebné čítati nelze:

1. pozemky sice v obvodu osady ležící, avšak osadníkům v jiné osadě bydlícím patřící;¹⁸⁾

ze dne 12. listopadu 1891 čís. 3071. B. sv. 15. čís. 6241. Č., ze dne 9. února 1893 čís. 52. B. sv. 17. čís. 7072. C. a j. v. Ježto osada taková z pravidla žádných znatelných hranic nemá, jest pro přikázání pozemků ku společenské honitbě rozhodným toliko subjektivní moment § 4. honeb. z.

Odborné kruhy domáhají se toho, aby k ustavení společenské honitby zákonem žádána byla nejméně dvojnásobná nejnižší výměra než dnes.

¹⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 26. října 1882 čís. 2063. B. sv. 6. čís. 1539. Č. a ze dne 6. května 1891 čís. 1660. B. sv. 15. čís. 5944. Č.

¹⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 6. května 1891 čís. 1660. B. sv. 15. čís. 5944. Č.

¹⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 23. listopadu 1883 čís. 2678. B. sv. 7. čís. 1922. Č. Leží-li však sídlo právníké osoby, tedy obce, fary, obročí, mimo obvod osady, pak naložiti jest s pozemky těchto právníkých osob jako s pozemky cizími, nelze jich tudíž do výměry k ustavení společenské honitby potřebné čítati. Tak ku př. pozemky děkanství Hořovického patřící v osadě Mrtník ležící nelze do výměry 115 hektarů k ustavení společenské honitby osady Mrtnické čítati.

¹⁸⁾ Rolník, který v osadě, o kterou se jedná, usedlosti nemá, ani tamtéž nebydlí, nemůže mezi usedlíky osady počítán býti, tak jako pozemky, při nichž onoho kriteria, totiž příslušnosti k usedlosti osady, není, objektivně k osadě nepatří, byť i místně s územím osady souvisely. Rozhoduje tudíž zde subjektivní moment usedlictví, a pokud se týče držby usedlosti v osadě. Srv. r. správ. soudu ze dne 21. ledna 1899 čís. 502. B. sv. 23. čís. 12421. Č.

Pozemky takové přiděliti se mohou honebnímu území osady sousední, v níž vlastník jich bydlí, ač-li jsou s územím honitby této osady honebněprávně souvislé. Srv. r. správ.

2. zastavené plochy (stavební parcely) a pozemky ohražené (dokonale a trvale).¹⁹⁾

3. veřejné cesty a silnice, místní prostory, návse, náměstí, veřejné tratě, veřejné sady, též veřejné potoky a řeky,²⁰⁾ železniční tratě, nádraží, a to, jak ohražená, tak i neohražená;²¹⁾

4. hřbitovy všech vyznání, ohražené i neohražené (viz nahoře § 6.);

5. pozemky, kteréž sice některému osadníkovi v osadě bydlícímu patří, ale k vlastní (samostatné) honitbě téhož náležejí,²²⁾ a

soudu ze dne 22. září 1880 čís. 1515. B. sv. 4. čís. 863. Č., ze dne 12. listopadu 1891 čís. 3071. B. sv. 15. čís. 6241. C., ze dne 16. listopadu 1891 čís. 566. B. sv. 15. čís. 6249. Č. a j. v.

Tímto přidělením pozemků do honitby společenské *ne-stává* se osoba v osadě nebydlící také členem honebního společenstva, ač na užitečných honitby společenské oprávněna jest podílu bráti.

¹⁹⁾ ku př. ohražené dvory, zahrady, obory atd., ježto na pozemcích trvale a dokonale ohražených dle § 3. honeb. z. náleží právo vykonávati myslivost jich vlastníku nehledě k jich výměře. Srv. r. správ. soudu ze dne 22. září 1880 čís. 1515. B. sv. 4. čís. 863. Č., ze dne 9. června 1882 čís. 1182. B. sv. 6. čís. 1437. Č., ze dne 2. října 1885 čís. 2489. B. sv. 9. čís. 2703. Č., ze dne 19. března 1897 čís. 862. B. sv. 21. d. I. čís. 10524. Č., ze dne 5. ledna 1895 čís. 4073. B. sv. 19. d. I. čís. 8300. Č. a j. v. Naproti tomu pozemky nedokonalým a přístup zvěře dopouštějícím ohražením opatřené (bažantnice) spojitost společenské honitby nepřerušují. Srv. r. správ. soudu ze dne 15. září 1881 čís. 1484. B. sv. 5. čís. 1153. Horní Rakousy.

²⁰⁾ Pozemky tyto jsouce *veřejnými* nepatří *nikomu* do vlastnictví soukromého, a nelze tudíž o nich říci, že by osadníkům určité osady patřily, a mimo to zákon ustanovením § 2. odst. 3.) honeb. z. jasně na jevo dal, že pozemky takové nemohou za části honebního území vůbec (ať honitby samostatné nebo společenské) považovány býti. Srv. r. správ. soudu ze dne 22. září 1880 čís. 1515. B. sv. 4. čís. 863. Č.

²¹⁾ nikoliv však příkopy podél železniční tratě jdoucí, nebo k dobývání stavebních hmot používané. Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 20. března 1890 čís. 2931. ve sbírce Linksově „Rechtssprechung“, sv. 5. čís. 1552. Avšak ani tyto pozemky nebude lze do výměry 115 hektarů čítati, ježto bude při nich asi často scházeti moment usedlictví jich vlastníka v osadě.

²²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. května 1882 čís. 1017. B. sv. 6. čís. 1405. Č., ze dne 9. června 1882 čís. 1182. B. sv. 6. čís. 1437. Č. a ze dne 22. září 1880 čís. 1515. B. sv. 4. čís. 863. Č.

6. pozemky s ostatními honebními pozemky nespojivé.²³⁾

Do obvodu společenské honitby patřití mohou toliko pozemky *jedné* osady; obvod společenské honitby na svazku osadním založené nemůže se přes hranice jedné osady, tedy na pozemky mimo hranice osady ležící, rozprostírat.²⁴⁾ Mají-li protož osadníci jedné osady mimo pozemky v obvodu této osady položené též jiné pozemky v obvodu jiné sousední osady ležící, avšak s pozemky oněmi souvislé, nemohou rozlohy těchto, byť i souvislých pozemků za účelem zřízení společenské honitby sčítány býti²⁵⁾, a to ani tenkrát, kdyby pozemky tyto v knize pozemkové k usedlostem dotýčných osadníků byly připsány.

Předpis § 4. honeb. z. jest rázu *rozkazovacího* a nedopouští výkladu, že by také osadníci politické obce (na rozdíl od „osady“ čili „obce místní“ ve smyslu § 107. obec. zřiz.) neb osadníci více osad v jednu politickou obec spojených za zřízení společenské honitby a honebního společenstva žádati mohli, a nemůže také žádost taková o předpis § 21. honeb. z. se opírat, ježto tento předpis nemá za účel honební území skládáním hraničících komplexů pozemků teprvé tvořit, nýbrž prohlašuje za přípustné toliko arrondování a skládání honebních území již stávajících.²⁶⁾

²³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 3. června 1887 čís. 1581. B. sv. 11. čís. 3565. Č.

²⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 18. ledna 1894 čís. 266. B. sv. 18. d. I. čís. 7664. Č. a ze dne 31. března 1887 čís. 509. B. sv. 11. čís. 3466. Č.

²⁵⁾ Osadníci osady Běchčín mají v obvodu sousední obce Hostomické pozemky. Rozloha pozemků v osadě Běchčinské ležících měřila 167 jiter; aby osadníci Běchčínští společenské honitby dosáhli, žádali, aby výměra 70 jiter jich pozemků v sousední obci Hostomické ležících k výměře jich pozemků v Běchčíně ležících připočítána byla. Okresní výbor v Hořovicích žádosti osadníků Běchčinských za ustavení společenské honitby vyhověl, zemský výbor však rozhodnutí toto zrušil a správní soud r. svým ze dne 10. listopadu 1899 čís. 8898. B. sv. 23. čís. 13348. Č. stížnost osadníků Běchčinských do tohoto rozhodnutí podanou zamítl.

²⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 9. ledna 1896 čís. 192. B. sv. 20. díl I. čís. 9211. Č. To plyne nejen ze slovního znění § 21. honeb. z., ale i ze zařazení tohoto předpisu v honeb. z.,

Jak po honebním právu naložiti jest s pozemky osadníků jisté osady, jichž souvislá rozloha výměry 115 hektarů (200 jiter) nedosahuje, o tom pojednáno bude níže. Viz § 21.

Abyste pozemky usedlíků v jedné osadě bydlících tvořití mohly dle § 4. honeb. z. společenskou honitbu, potřebí jest dále nezbytně, aby všechny tyto pozemky do minimální výměry 115 hektarů (200 jiter) čítané byly ve smyslu honebněprávním *souvislými*.

Podmínky, za kterých lze pozemky považovati za souvislé ve smyslu honebněprávním, jsou tytéž, jako při honbě vlastní (samostatné), pročež zde pouze na výklady v té příčině v § 10. nahoře uvedené odkázati sluší.

Zde však sluší k výkladům oněm zvláště podotknouti, že souvislost pozemků, jež se ku společenské honitbě jisté osady zabratí mají, *přerušují* také pozemky, které patří osadníkům v *jiné osadě* bydlícím, pak pozemky tvořící součást některé vlastní (samostatné) honitby, tedy vesměs pozemky, které vůči pozemkům osadníků této osady ve smyslu honebního práva jsou pozemky *cizími*.

Jakmile úřady ku dohledu nad vykonáváním myslivosti povolane (jakýmkoliv způsobem) zvědí, že společenská honitba podmínkám v § 4. honeb. z. stanoveným již neodpovídá (buď že nemá, nebo již původně neměla výměry 115 hektarů, nebo že výměra tato skutečnostmi později nastalými pod toto minimum sklesla), má povinnost z moci úřední okolnosti tyto zjisti a další dle § 5. honeb. z. zařiditi.²⁷⁾

ježto kdyby byl zákon v § 21. zamýšlel skládáním pozemků honební území tvořití, byl by tento § 21. zařadil ihned za § 4. honeb. z., což se však nestalo.

²⁷⁾ tedy společenskou honitbu i honební společenstvo zrušiti a honební území některému ze sousedních honebních území jako enklávu dle § 5. honeb. z. přikázati a to bez ohledu na stávající ještě propachtování společenské honitby. Srv. r. správ. soudu ze dne 26. února 1891 čís. 463. B. sv. 15. čís. 5783. Č.

§ 12. Společenstvo honební.

Společenstvo honební (nebo jinak „honební družstvo“) tvoří veškerost usedlíků jedné osady pozemky k území společenské honitby majících bez rozdílu výměry jich pozemků.¹⁾

Ku společenstvu honebnímu náleží tedy všichni držitelé pozemků do území společenské honitby patřících, ať to jsou osoby fyzické nebo právní²⁾, jen mají-li osoby ty v osadě, o kterou jde, své bydliště.

Ku společenstvu honebnímu však nepatří držitelé pozemků sice do území společenské honitby příkazných, kteří však v osadě, o kterou jde, nebydlí, pak vlastníci pozemků dokonale a trvale ohrazených, jakož i vlastníci pozemků území vlastní čili samostatné honitby tvořících,³⁾,⁴⁾ leč ve příčině pozemků, které s územím vlastní čili samostatné honitby nesouvisí a následkem toho k území společenské honitby byly přikázány, avšak pod podmínkou, že vlastník vlastní čili samostatné honitby v osadě, o kterou jde, bydlí.

Společenstvo honební jest sdružením *veřejno-*

¹⁾ Dle § 11. honeb. z. má při volbě do honebního výboru i ten společník honitby jeden hlas, který má pozemek s menší výměrou než 4 hektary. Srv. r. správ. soudu ze dne 3. listopadu 1887 čís. 2333. B. sv. 11. čís. 3738. Č.

²⁾ tedy i obec, fara, záduší, nadace, řády a t. d., mají-li pozemky v osadě ležící, a mají-li též v osadě své úřední sídlo. Srv. r. správ. soudu ze dne 23. listopadu 1883 čís. 2678. B. sv. 7. čís. 1922. Č. Ve příčině obcí viz r. správ. soudu ze dne 3. února 1900 čís. 771. B. sv. 24. čís. 13722. Č. Členství ve společenstvu honebním se pozbývá vystěhováním se z osady. Srv. r. správ. soudu ze dne 30. září 1899 čís. 7865. B. sv. 23. čís. 13173. Č. Jak v pozn. 4. § 11. těchto úvah jest uvedeno, navrhuje Dr. Prokop Bílek v článku „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“, aby honební společenstvo tvořili všichni účastníci obce *katastrální*.

³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 27. listopadu 1877 čís. 1546. B. sv. 1. čís. 164. Č.

⁴⁾ Proto vlastník pozemků k vykonávání samostatné honitby oprávněný nesmí se volby do honebního výboru platně účastnit, pokud jeho honební území způsobem zákonitým nebylo k území společenské honitby přikázáno. Srv. r. správ. soudu ze dne 12. července 1889 čís. 2272. B. sv. 13. čís. 4812. Č.

*právním*⁵⁾, jež existuje netoliko mimo vůli, nýbrž třeba i *proti vůli* všech jeho účastníků⁶⁾, a má povahu naprosto samostatnou, založenou toliko na ustanovení samého honebního zákona⁷⁾, jest *veřejnou korporací*, čehož nutnou důsledností jest, že osobnost společenstva honebního jest naprosto rozdílná od osobností jednotlivých jeho účastníků. Závazky a práva honebního společenstva nejsou závazky a práva jeho jednotlivých členů a nemůže tudíž ze závazků a povinností společenstva honebního proti jeho jednotlivým členům nikdy se strany věřitelů honebního společenstva přímo býti nastupováno. Společenstva honební jsou tudy *samostatnými osobami právními*.⁸⁾

Jako právní osoba může společenstvo honební pod svým vlastním jménem soukromých práv nabývat i pozbývat, svá majetková práva spravovat, zá-

⁵⁾ ježto děkuje existenci svou potřebám z práva veřejného plynoucím, na rozdíl od útvarů společenských, jež právo soukromé tvořilo jako jsou: společnosti obchodní, výrobní společenstva a t. d., kterých dobrovolné sdružení předpokládají.

⁶⁾ Společenstvo honební musí se konstituovati, jsou-li tu zákonité podmínky pro jeho ustavení i tenkrát, kdyby všichni jeho účastníci na tom se usnesli, že tak nečiní.

⁷⁾ V té příčině použito do slova článku zvěčnělého Dra. Jiřího Pražáka: „Jsou-li honební společenstva osobnostmi právními?“ uveřejněného v časopise Právník 1900 str. 341 a násl.

⁸⁾ Též Dr. Haerdtl ve spise svém „Grundbegriffe des Jagdrechtes“ (Viedeň, Manz 1903) připisuje honebním společenstvům vlastnost právnických osob. Srv. též článek Dra. Jiřího Hoetzela „Právní postavení členů honebního společenstva“ uveřejněný v Právníku 1904 str. 261. a násl.

Jinak rozhodl však správní soud ve svém r. ze dne 4. listopadu 1899 čís. 8722. B. sv. 23. čís. 13325. Č., kteráž ve článku v pozn. 7. citovaném kriticky jest posouzeno.

Dr. Prokop Bílek ve svém článku „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“ uveřejněném v časopise „Lovecký obzor“, ročník IX. čís. 5. navrhuje, aby zákonem bylo vysloveno, že honební společenstvo jest osobou právní, kterouž zastupuje tři nebo pětičlenný výbor, před úřady a ve sporech však starosta; je-li člen honebního výboru nebo starosta na věci účasten, jmenuje okresní výbor pro tu kterou věc zástupce s tím, že, bylo-li toho opomenuto, jest jednání neplatné.

vazky na se bráti a z práv svých žalovati i žalovánu býti.⁹⁾

Ježto útvar honebního společenstva právu veřejnému náleží, jest totéž podrobno určitým obmezením práva veřejného, kteráž činnost jeho obmezuji.

Společenstvo honební zastupuje na venek honební výbor, kterému se také doručují společenstvu honebnímu určené úřední výnosy úřadů ku dohledu nad vykonáváním myslivosti povolanych. Doručením těchto výnosů honebnímu výboru platí výnosy tyto za doručené i společenstvu honebnímu a s právní moci výnosů těchto nabývají výnosy tyto právní platnosti i vůči každému jednotlivému společníku honebního společenstva. Jest tudy věci honebního společenstva, aby učinilo opatření, aby jednotliví společníci honebního společenstva o úkonech honebního výboru a o výnosech úřadů ku dohledu nad vykonáváním myslivosti dle zákona povolanych zpraveni byli.¹⁰⁾

§ 13. Honební výbor.

Společenstvo honební zastupuje na venek, tedy vůči úřadům i osobám třetím, honební výbor, který také za společenstvo honební veškerá právní jednání uzavírá jest oprávněn, a který také usnesení honebního společenstva v mezích zákonem vytknutých ve skutek uvádí (§ 12. honeb. z.). Těmuž přísluší také spravovati právo myslivosti honebnímu společenstvu dle § 6. honeb. z. náležející (§ 8. honeb. z.).

⁹⁾ Pokud společenstvo honební soukromých práv nabývá, podléhá v té příčině předpisům práva soukromého. Viz spis Dra. Jiřího Pražáka „Spory o příslušnost mezi soudy a úřady správními“, II. díl, § 59. Srv. též článek Dra. Jiřího Hoetzela „Právní postavení členů honebního společenstva“ uveřejněný v Právniku 1904 str. 261. a násl.

¹⁰⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 18. dubna 1894 čís. 1537. B. sv. 18. d. I. čís. 7847. Č. Stížnosti k správnímu soudu jednotliví členové honebního společenstva co do způsobu zadání honitby nemají. Srv. r. správ. soudu ze dne 21. září 1903 čís. 7533. a článek Dra. Jiřího Hoetzela „Právní postavení členů honebního společenstva“ uveřejněný v Právniku 1904 str. 261. a násl.

Honební výbor sestává ze tří až pěti údův, které se ze společenstva honebního na dobu šesti po sobě jdoucích let volí.¹⁾

Z kolika členů honební výbor sestává má, ustanoví před jeho volbou honební společenstvo samo, an honební zákon pro otázku, z kolika členů honební výbor sestává má, nižádného zvláštního předpisu nemá.

Také není v honebním zákoně ustanoveno, co státi se má, když některý člen honebního výboru před projitím šestiletí, na které honební výbor se volí, zemřel, nebo vystěhováním se z osady členství honebního výboru pozbyl,²⁾ nebo dobrovolně na své členství honebního výboru resignoval.

Mandát honebního výboru trvá v případě, že by výměra společenské honitby sklesla pod zákonité minimum 115 hektarů (200 jiter) a že by se z příčiny té ku zrušení společenské honitby a ku přikázání území jejího ku některé sousední honitbě jako enklávy téhož přikročiti mělo, až do té doby, ve které společenská honitba po zákonu právoplatně existovati přestala.³⁾

Honební výbor zvolí ze sebe starostu.

Honební výbor usnází se o záležitostech jemu dle zákona přikázaných většinou přítomných (§ 838. všeob.

¹⁾ a sice z celého společenstva honebního, totiž z veškerosti usedlíků jedné osady pozemky ku společenské honitbě patřící majících bez rozdílu výměry jich pozemků. Nepřipuštění usedlíků majících pozemky výměry 4 hektarů (20 měr) nedosahující k volbě do honebního výboru jest i tenkrát neplatným, když by tito k volbě nepřipuštění osadníci ve lhůtě snad ku reklamování práva volebního ustanovené volebního práva svého nereklamovali, a jest i pozdější vytýkání této vady dovoleno, anž obdobné užití § 18. volebního řádu do obcí v království Českém na volby do honebního výboru není přípustným. Srv. r. správ. soudu ze dne 3. listopadu 1887 čís. 2333. B. sv. 11. čís. 3738. Č.

²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 30. září 1899 čís. 7865. B. sv. 23. čís. 13173. Č.

³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 6. května 1887 čís. 1284. B. sv. 11. čís. 3521. Č. Neodpovídalo by totiž požadavkům honební policie, aby honební území ponecháno bylo jen i na čas bez správy za zachování zákonitých předpisů zodpovědné.

zák. obč.) a jest usnesením honebního výboru dřívějšího i honební výbor později nastupující vázán.⁴⁾

Okresnímu a zemskému výboru náleží dle § 23. honeb. z. bdít nad tím, aby předpisy v §§ 2., 4., 6., 8. až 22. honeb. z. obsažené řádně byly prováděny, a jsou tíž tudy oprávněni, aby usnesení honebních výborů uvedeným předpisům se přičítali i z moci úřední zrušili, nemohou ale z jiných důvodů (ku př. pro nesložení účtů nebo jiné nesprávnosti v úřadování honebních výborů) u vykonávání svého práva dohlédacího proti honebnímu výboru jeho rozpuštěním zakročiti.⁵⁾

§ 14. O volbě honebního výboru.

Volba honebního výboru a volba jeho starosty jsou *dva* různé volební akty; protož, pokud volba honebního výboru úplně není provedena, nelze k volbě starosty honebního výboru přikročiti.

Za provedenou však sluší považovati volba honebního výboru, jakmile společenstvem honebním napřed ustanovený počet členů honebního výboru (3 až 5) jest zvolen, a pokud se týče, když po zrušení volby prvé volba dodatečná jest provedena.¹⁾

Oprávněným voliti do honebního výboru (čili t. zv. *aktivní právo volební*) jest každý ze společníků honitby, tedy každý z usadlíků osady pozemky ku společenské honitbě patřící mající; osoba sice pozemky takové mající, ale v osadě, o kterou se jedná, nebydlící aktivního práva volebního do honebního výboru nemá.²⁾

¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 14. července 1892 čís. 1764. B. sv. 16. čís. 6744. Č.

²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. července 1896 čís. 3453. B. sv. 20. d. II. čís. 9860. Č. Předpisu § 100. obecního zřízení pro království České proti honebnímu výboru obdobně použití nelze.

³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 5. ledna 1895 čís. 2360. B. sv. 19. d. I. čís. 8301. Č.

⁴⁾ R. správ. soudu ze dne 27. listopadu 1877 čís. 1546. B. sv. 1. čís. 164. Č. vyslovilo, že toliko držba pozemků do společenské honitby náležejících k volbě do honebního výboru opravňuje; tedy velkostatkář jako vlastník samostatné honitby

Osoba nemající žádné držby pozemkové v osadě, pro níž honební výbor voliti se má, nemá ani aktivního ani passivního práva volebního.³⁾

Počet hlasů, které každý z voličů k volbě oprávněných odevzdati může, řídí se dle rozsahu jeho hospodářství, totiž dle výměry jeho pozemků, v tom způsobu, že připadá na výměru pozemků menší než 4 hektary (20 měr) jeden hlas, na pozemky ve výměře od 4 do 8 hektarů (20 až 40 měr) dva hlasy, a tak dále od 4 do 4 hektarů vždy o jeden hlas více. (§ 11. honeb. z.)⁴⁾

Nikdo z držitelů pozemků nemůže míti více než polovici všech hlasů společenstva honebního.⁵⁾

Honební zákon nemá žádných předpisů o vyloučení některé osoby z aktivního a passivního práva volebního do honebního výboru,⁶⁾ avšak jak aktivní tak i passivní právo volební do honebního výboru závislo jest na podmínce členství společenstva honeb-

jest k volbě do honebního výboru jen tenkrát a jen potud oprávněn, pokud jest též držitelem pozemků do území společenské honitby pojatých. Ovšem může se vlastník samostatné honitby práva k samostatnému vykonávání myslivosti vzdáti, což dle § 21. honeb. z. složením jeho honebního území s územím společenské honitby státi se může, není ale před právoplatným rozhodnutím o tomto složení stávajících honebních území oprávněn, volby do honebního výboru jako člen honebního společenstva se účastniti. Srv. r. správ. soudu ze dne 12. července 1889 čís. 2272. B. sv. 13. čís. 4812. Č.

³⁾ Srv. rozhodnutí v poznámce 1. citované.

⁴⁾ Srv. r. soudu ze dne 21. května 1884 čís. 1125. B. sv. 8. čís. 2138. Č.

⁵⁾ Má-li někdo dle výměry svých pozemků více než polovici všech hlasů honebního společenstva, pak se hlasy, které přesahují polovici všech hlasů společenstva, při volbě do honebního výboru prostě nečítají; ustanovení § 11. honeb. z. má patrně za účel, zameziti, aby takový držitel pozemků si honební výbor dle své vůle neustanovil, ježto volba honebního výboru se koná dle posledního odstavce § 11. honeb. z. nadpoloviční většinou hlasů a tudy musí ku hlasům tohoto držitele pozemků alespoň ještě jeden z oprávněných voličů přistoupiti, aby volba do honebního výboru provedena býti mohla.

⁶⁾ V honebním zákoně není zvláště ustanoveno, že by osoba za člena honebního výboru zvolená odsouzením pro nějaký trestní čin mandátu svého pozbyla. Srv. r. správ. soudu ze dne 21. května 1887 čís. 1423. B. sv. 11. čís. 3545. Č.

ního, a proto tvrdití sluší, že do honebního výboru volitelným (*passivní právo volební*) jest též jen účastník honebního společenstva, jakož i že ztrátou členství honebního společenstva pozbývá se i aktivního i pasivního práva volebního do honebního výboru ⁷⁾

Volbu do honebního výboru náleží řídití obecnímu starostovi ⁸⁾ té obce, o jejíž honební území se jedná, nebo do jejíž politického svazku dotyčná osada, o jejíž honitbu jde, náleží.

Obecní starosta má před volbou zříditi volební seznamy, totiž má sestaviti seznam osob k volbě do honebního výboru oprávněných (voličů) ⁹⁾ a stanoví v nich také, kolik hlasů každému z voličů dle rozsahu jeho hospodářství (dle výměry jeho pozemků do území společenské honitby pojatých) při volbě odevzdati náleží. ¹⁰⁾ ¹¹⁾

⁷⁾ tak zejména úmrtím, vystěhováním se z osady, pozbytím držení pozemků ku společenské honitbě patřících. Srv. r. správ. soudu ze dne 30. září 1899 čís. 7865 B. sv. 23. čís. 13173. C.

⁸⁾ tedy ani starosta místní, ani starosta osadní, a také ne odstupující starosta honebního výboru nejsou oprávněni volbu do honebního výboru řídití.

⁹⁾ Do volebních seznamů náleží zanéstí všechny společníky honebního společenstva, a tudy i ty společníky, jichž pozemky výměry 20 měr nedosahují. Srv. r. správ. soudu ze dne 3. listopadu 1887 čís. 2333. B. sv. 11. čís. 3738. C., kterým bylo pro nešetření tohoto předpisu zrušeno propachtování honitby z ruky honebním výborem na základě takto nesprávně sestavených voličských seznamů zvoleným usneseně.

¹⁰⁾ Při sestavování seznamu voličů do honebního výboru jest přihlížeti toliko ku pozemkům do území společenské honitby patřícím, a byla proto volba do honebního výboru z toho důvodu zrušena, že při sestavování celkové výměry honebních pozemků jednotlivým účastníkům honitby patřících nebyly vyloučeny takové pozemky, které součástky společenské honitby netvoří, jako zahrazené pozemky, cesty, silnice a t. d. Srv. r. správ. soudu ze dne 21. listopadu 1890 čís. 3660. B. sv. 14. čís. 5565. C.

¹¹⁾ Při sestavování seznamu voličů do honebního výboru jest se řídití na osady toho času skutečně již stávajícím; na rozdělení v osady, kteréž teprve v budoucnosti nastati má, zřetele vzítí nelze. Srv. r. správ. soudu ze dne 18. října 1889 čís. 3336. B. sv. 13. čís. 4888. C.

Byl-li by však někdo do seznamu voličů k volbě do honebního výboru oprávněných zapsán, který nemá práva voliti, nebo, byl-li kdo do seznamu voličů neprávem zapsán s větším nebo menším počtem hlasů, než kolik jemu dle měřítka v § 11. honeb. z. uvedené náleží, tož *nečiní* okolnost tato volbu na základě těchto, byť i nesprávně sestavených seznamů voličů jinak (§ 9. honeb. z.) platně provedenou zmatečnou; pro nesprávnosti takové lze volbu do honebního výboru jednou vykonanou jen tenkrát zrušiti, kdyby nesprávnosti tyto na výsledek vykonané volby rozhodného vlivu mítí mohly, totiž, kdyby neprávem do seznamu voličů zanesení voličové při volbě hlasy své skutečně byli odevzdali, a byl-li počet neprávem odevzdaných hlasů tak značný, že by při odečtení těchto hlasů jiný výsledek volby dle vši pravděpodobnosti nastati musil. ¹²⁾

Držitel virilního hlasu v obci (§ 17. zřízení obecního pro království České) má právo voliti do honebního výboru jedině tenkrát, je-li držitelem pozemků do území společenské honitby patřících dle výměry pozemků v § 11. honeb. z. vyznačené, a to jen pod podmínkou, jest-li v osadě, pro kterou honební výbor se má voliti, skutečně bydlí.

Reklamační řízení, jaké při volbách do obecního zastupitelství dle volebního řádu v obcích platí, pro volby do honebního výboru zákonem předepsáno není, a také nemají vyhlášky honebního výboru lhůtu ku podání reklamací stanovici pražádného právního významu.

Ku platnosti volby do honebního výboru jest dle § 9. honeb. z. potřeba:

1. aby volba způsobem v osadě obyčejným ¹³⁾ na 14 dní vypsána byla;

¹²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 14. prosince 1895 čís. 5934. B. sv. 19. d. II. čís. 9125. C.

¹³⁾ totiž způsobem obvyklým v osadě, pro kterou honební výbor voliti se má. Srv. r. správ. soudu ze dne 30. května 1891 čís. 1938. B. sv. 15. čís. 5996. C. a ze dne 20. března 1885 čís. 158. B. sv. 9. čís. 2465. C.

Který způsob rozeprání voleb do honebního výboru jest v osadě obvyklým, sluší v případě sporu zjistiti šetřením

2. aby všichni¹⁴⁾ údové společenstva honebního k volbě byli obesláni, a

3. abyúčastnila se volby nejméně jedna čtvrtina všech hlasů k volbě oprávněných, a to buď osobně nebo plnomocenstvím, jak ustanoveno jest řádem volebním v obcích.

Přesného zachování těchto předpisů § 9. honeb. z. jest ku *platnosti* volby do honebního výboru potřebí s tím účinkem, že, nebylo-li při volbě do honebního výboru některého z předpisů § 9. honeb. z. šetřeno, volba takto do honebního výboru provedená jest (absolutně) neplatná a jako neplatná zrušiti se má, aniž by se při tom dále zkoumalo, zda-li nešetření některého z uvede-

Srv. r. správ. soudu ze dne 20. prosince 1893 čís. 3745. B. sv. 17. čís. 7604. Č.

Způsobové rozepsání voleb do honebního výboru mohou býti různé: ku př. přibitím vyhlášky volby na místě pro vyhlášky určeném (srv. r. správ. soudu ze dne 27. ledna 1888 čís. 320. B. sv. 12. čís. 3900. Č.), roznášením obecní paličky od domu k domu (srv. r. správ. soudu ze dne 20. prosince 1893 čís. 3745. B. sv. 17. čís. 7604. Č.), vybubnováním a t. d.; může také býti v některé osadě obvyklým zpravování voličů o volbě způsobem vícerym, ku př. přibitím vyhlášky a individuálním pozváním voličů k volbě, vyhláškou a vybubnováním a t. d. Individuelního pozvání voličů k volbě honebního výboru jest ku platnosti volby potřebí, je-li toto v osadě obvyklým, (srv. r. správ. soudu ze dne 23. května 1889 čís. 932. B. sv. 13. čís. 4703. Č.) a v tomto případě musí i účastníci mimo osadu sídlící o volbě individuálně (po obecním poslu) býti zpraveni. Srv. r. správ. soudu ze dne 30. května 1891 čís. 1938. B. sv. 15. čís. 5996. Č.). Aby pozvání k volbě do *vlastních rukou* účastníka se stalo, není potřebí; postačí doručení pozvání domácím lidem. Srv. r. správ. soudu ze dne 19. března 1897 čís. 1625. B. sv. 21. d. I. čís. 10526. Č.)

Rozhodují tu však zvyklosti pro vyhlásování voleb *do honebního výboru* zachovávané, které mohou býti různé vůči zvyklostem při vyhlásování voleb *do obecního výboru* obvyklým. (Srv. r. správ. soudu ze dne 30. května 1891 čís. 1938. B. sv. 15. čís. 5996. Č.)

Věcí osob, jichž se to týče, jest pak, aby učinily opatření, aby veřejně ohlášení volby do honebního výboru k jich vědomosti se dostalo. (Srv. r. správ. soudu ze dne 20. března 1885 čís. 158. B. sv. 9. čís. 2465. Č.)

¹⁴⁾ tedy i ti, jichž pozemky výměry 20 měr nedosahují. Srv. r. správ. soudu ze dne 3. listopadu 1887 čís. 2333. B. sv. 11. čís. 3738. Č.

ných zákonných předpisů na výsledek volby nějaký vliv mělo nebo míti mohlo.

Tak by byla volba do honebního výboru neplatnou, kdyby den, hodina a místo volby nebylo ohlášeno způsobem v osadě, pro kterou se honební výbor volí, obvyklým, nebyla-li volba nejméně na 14 dní rozepsána, nebyli-li k volbě všichni údové společenstva honebního obesláni¹⁵⁾ a t. d.

Nesešlo-li by se k volbě honebního výboru dle § 9. honeb. z. svolané tolik hlasů, kolik jich ku platné volbě jest potřebí, (tedy nejméně jedna čtvrtina veškerých hlasů společenstva honebního), buďtež údové honebního společenstva k volbě znova obesláni¹⁶⁾ a mohou pak při této nově ustanovené volbě ti, kteří k volbě přijdou, dle § 10. honeb. z. platná usnesení činiti, nehledíc k tomu, co nařizeno jest v odst. b. § 9. honeb. z.¹⁷⁾

Volbu do honebního výboru lze vykonati buď osobně, buď plnomocníkem.

Pro vykonání volby plnomocenstvím platny jsou předpisy volebního řádu do obcí pro království České ze dne 16. dubna 1864 čís. 7. z. z. vydaného.

Předpisy ty jsou obsaženy v § 5. a zní:

1. Za osoby, které nejsou svéprávné, přísluší právo voličské vykonávati jich zástupcům,¹⁸⁾ za svéprávné osoby ženské jejich plnomocníkovi;¹⁹⁾

¹⁵⁾ Tak byla zrušena volba do honebního výboru proto, že obecní starosta nepřipustil k volbě do honebního výboru usedlíky, jichž výměra pozemků 4 hektarů (20 měr) nedosahovala. Srv. r. správ. soudu ze dne 3. listopadu 1887 čís. 2333. B. sv. 11. čís. 3738. Č.

¹⁶⁾ rozumí se: opět způsobem v osadě, pro kterou se honební výbor voliti má, obvyklým; volba opět musí býti na 14 dní rozepsána a opět musí k ní všichni údové společenstva honebního dle zásad nahoře vyložených obesláni býti.

¹⁷⁾ tudíž i tenkrát, kdyby se sešlo méně než jedna čtvrtina veškerých hlasů honebního společenstva.

¹⁸⁾ poručníkům a opatrovníkům ustanovujícím dekretem opatřeným.

¹⁹⁾ písemnou plnou mocí legitimovanému.

2. důstojníci ve službě²⁰⁾ postavení a strany vojenské s titulem důstojnickým, jenž náležejí k občanům v § 17. zřízení obecního jmenovaným,²¹⁾ mohou právo voličské vykonávat jediné skrze plnomocníky;²²⁾

3. ti, kdož za příčinou záležitostí obecních nebo veřejných nejsou v obci²³⁾ přítomni, mohou sobě k vykonávání práva voličského zříditi plnomocníka.

Odstavec 4. řádu volebního do obcí, který ustanovuje, že držitelové nemovitosti nějaké v obci ležící nebo živnosti nějaké v obci provozované, kteří mají své řádné bydliště v obci jiné, mohou právo voličské skrze plnomocníka vykonati, pro volby do honebního výboru neplatí, ježto podmínkou účastenství na společenské honitbě a podmínkou členství společenstva honebního jest, jak na počátku § 12. jest uvedeno, sídlení osoby té které v osadě, pro níž honební výbor voliti se má.

Rozumí se, že právnické osoby, pokud nechťejí svého práva volebního do honebního výboru vykonati dáti svým dle zákona nebo stanov zřízeným zástupcem, vykonati mohou právo volební do honebního výboru též plnomocníkem.²⁴⁾

Mimo případ vykonávání volby do honebního výboru plnomocníkem nepřipouští judikatura správního soudu při volbě do honebního výboru obdobného použití jiných předpisů volebního řádu do obcí království Českého.²⁵⁾

²⁰⁾ rozumí se „v činné službě vojenské“ postaveným. Důstojníci a strany vojenské na trvalé dovolené, v záloze, v poměru evidence nebo mimo službu nebo na odpočinku jsouci mohou právo volební osobně vykonávat.

²¹⁾ t. zv. virilistům, rozumí se, pokud členy honebního společenstva jsou.

²²⁾ písemnou plnou mocí opatřeným.

²³⁾ Při volbě do honebního výboru sluší asi slovem „obec“ rozuměti „osadu“. Viz nahore § 11.

²⁴⁾ Plnomocník tento musí však býti opatřen písemnou plnou mocí podepsanou zástupci právnické osoby, o kterou jde, dle zákona nebo stanov jejich k zastupování právnické osoby povolanými.

²⁵⁾ ježto instituce honebního výboru a ústav obecního zastupitelstva co do svých základů úplně jsou rozdílny.

Správní soud neshledává závady, aby obecní starosta volbu do honebního výboru řídící, je-li sám k volbě do honebního výboru oprávněn, za sebe sama volil, a aby také mimo to za obec jím zastupovanou a mající pozemky do území společenské honitby patřící hlasoval, ač-li obecní výbor k vykonání práva volebního za obec jinou osobu – než obecního starostu – neustanovil.²⁶⁾

Držitel panství v obvodu osady pozemky mající jest k volbě do honebního výboru oprávněn jen dle rozsahu (výměry) pozemků do území společenské honitby patřících; ve příčině pozemků sice v obvodu osady ležících, avšak k jeho samostatné (vlastní) honitbě patřících nemá práva voliti do honebního výboru.²⁷⁾

Honební zákon neustanovuje, že by volba do honebního výboru vykonána býti musila *tajně*. Naopak, ježto se počet hlasů, který ten který k volbě do honebního výboru oprávněný při volbě odevzdati má, dle objemu jeho hospodářství řídí (§ 11. honeb. z.), jest volební komise, a pokud se týče obecní starosta volbu do honebního výboru řídící, nejen oprávněna, ale i povinna do hlasovacích listků před jich vložením do volebního osudí nahlížeti, aby se přesvědčila, kolikráte se právě odevzdaný hlas počítati má a zda-li hlasující jen tolik hlasů odevzдал, kolik mu jich dle objemu hospodářství jeho odevzdati náleželo.²⁸⁾

Ústní hlasování vyžadují ku zjištění okolností, kolika hlasy ten který volič volil, rozhodnutí správ.

²⁶⁾ I při volbách do obcí, sněmu, říšské rady a t. d. jest volno členům volební komise právo volební jím osobně náležející vykonávat.

Obec jako taková není sice oprávněnou k volbě do honebního výboru; leč, drží-li obec pozemky do území společenské honitby patřící, tedy ji také mezi usedlíky osady počítati sluší. Srv. r. správ. soudu ze dne 3. února 1900 čís. 771. B. sv. 24. čís. 13722. C. a ze dne 27. ledna 1888 čís. 320. B. sv. 12. čís. 3900. C.

²⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 27. listopadu 1877 čís. 1546. B. sv. 1. čís. 164. C.

²⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 21. května 1884 čís. 1125. B. sv. 8. čís. 2138. C.

soudu ze dne 21. května 1884 čís. 1125. B. sv. 8. čís. 2138. Č. a ze dne 27. ledna 1888 čís. 320. B. sv. 12. čís. 3900. Č.

Zdali se má vésti volební protokol, a jak se má provéstí sčítání hlasů, honební zákon nepředepsal, a proto dle povahy věci sluší každé opatření za přípustné považovati, které zajišťuje správné sečtení odevzdaných hlasů.

Za členy honebního výboru pokládati sluší ty, kdož při volbě obdrželi nadpoloviční většinu (odevzdaných) hlasů. (§ 11. honeb. z. odst. 3.)

Honební zákon sice výslovně neuvedl, zdali proti vykonané volbě honebního výboru podati lze námitky, ale zajisté lze tak učiniti, zvláště, nebylo-li při volbě šetřeno předpisů § 9. honeb. z., anebo staly-li se před nebo při volbě jinaké nesprávnosti, které by na výsledek volby rozhodného vlivu měly.

Námitky proti volbě do honebního výboru podati jest u příslušného okresního výboru, a není také žádná lhůta stanovena, do které by se tyto námitky podati měly; při nešetření předpisů § 9. honeb. z. lze námitky proti volbě do honebního výboru podati kdykoliv.

Jakmile jest zvolen úplný počet členů honebního výboru, nebo byla-li již nová volba za ty členy honebního výboru, jichž volba byla zrušena, provedena, lze k volbě starosty honebního výboru přikročiti, dříve nikoliv.²⁹⁾

§ 15. Jakým způsobem může společenstvo honební právo myslivosti jemu náležející vykonávati?

Společenstvo honební jest dle § 6. honeb. z. povinno, právo myslivosti jemu přináležející buď nedílně propachtovati¹⁾, nebo je dáti k dobrému společenstva

²⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 5. ledna 1895 čís. 2360. B. sv. 19. d. I. čís. 8301. Č.

¹⁾ Ač zákon honební užívá ve příčině pachtu práva honitby výrazů „pronajmouti“ (§§ 6., 13., 15., 16., 17., 18., 19., 20. a t. d. honeb. z.) a „nájemné“ a „nájemce“ a v § 18. mluví o „nájemci“ čili *pachtěři*, tož vycházejíce s hlediska § 1091.

znalci zvláště zřízenými a řádně pod přísahu vzatými vykonávati.

Má-li okršlek honební výměry alespoň 1150 hektarů (2000 jiter), může výbor okresní povoliti, aby se vykonávání myslivosti na něm *po částkách* propachtovalo.²⁾

Dle § 13. honeb. z. náleží výboru honebnímu³⁾ po uvážení okolností ustanoviti, zdali právo myslivosti honebnímu společenstvu přináležející se má vůbec propachtovati čili nic⁴⁾, a v oné případnosti má zároveň ustanoviti, zdali se má myslivost propachtovati z ruky, nebo ve veřejné dražbě.

Honební výbor může však dle § 14. honeb. z. dáti provozovati právo myslivosti společenstvu honebnímu náležející skrze znalce honby, avšak jen tenkrát, když se o tom prohlásí nejméně tři čtvrtiny všech hlasů společenstva.

Z toho plyne, že právo myslivosti honebnímu společenstvu příslušící lze toliko dvěma způsoby vykonávati, totiž buď skrze pachtěře na účet jeho (pachtěřův), anebo skrze znalce honby na účet společenstva honebního.

Jinaký způsob vykonávání práva honitby na ho-

všeob. zák. obč. mluvíme v tomto pojednání pouze o *pachtu* myslivosti, ježto řádně a zákonu odpovídající užívání myslivosti lze si jen při *pilnosti a přičinění pachtěřově* mysliti, což jest známkou pachtu.

Dr. Prokop Bilek ve svém článku „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“ uveřejněném v časopise „Lovecký obzor“ ročník IX. čís. 5. navrhuje změnu v ten rozum, že pronájem honiteb společenských státi se musí vždy toliko veřejnou dražbou na šest roků, a že dražbu tuto provéstí má okresní výbor sám.

²⁾ Ustanovení § 6. honeb. z. stanovené zákonem ze dne 21. února 1877 čís. 15. z. z. jest *jedinou* výjimkou z pravidla, že právo myslivosti společenstvu honebnímu přináležející toliko *nedílně* propachtovati lze a dává nadřízeným úřadům nad správným vykonáváním myslivosti bdícím příležitost nešvábům v té příčině velmi často panujícím přitřž učiniti.

³⁾ Zákon praví „výbor honebního společenstva“, což jest krátce zvaný „honební výbor“.

⁴⁾ Nemá-li se právo myslivosti propachtovati, pak nezbyvá, než provozovati je na účet honebního společenstva příšežným znalcem.

nitbě společenské jest dle zákona nepřipustným; zvláště jest nepřipustným vykonávání práva myslivosti v t. zv. režii.⁵⁾

Rozhodnutí o tom, který z obou dle zákona přípustných způsobů vykonávání práva myslivosti na společenské honitbě nastoupiti má, náleží sice honebnímu výboru, avšak tento nemůže učiniti rozhodnutí své v té příčině zcela dle své libovůle, nýbrž má učiniti rozhodnutí své „*po uvážení okolností*“. Ustanovení toto vykládati sluší se zřetelem na předpisy §§ 14., 18. odst. 2., 22. a 32. a násl. honeb. z. v ten rozum, že honebnímu výboru náleží při rozhodování otázky, jakým z obou způsobů dle zákona dovolených společenská honitba provozována býti má, voliti vždy ten způsob provozování honitby, při kterém nadíti se lze nejlepšího zpeněžení práva myslivosti a zároveň zachování honitby v dobrém stavu.

Dohlédacím úřadům — okresnímu a zemskému výboru — pak náleží, aby z *moci úřední* k tomu přihlížely, aby honební výbor práva jemu v § 13. honeb. zák. vyhrazeného po rozumu a úmyslu zákona použil.⁶⁾

Který z obou zákonem přípustných způsobů vykonávání práva myslivosti jest v daném případě prospěšnějším, jest otázkou *volného uvážení*, jejíž přezkoumání z kompetence správního soudu jest vyloučeno.⁷⁾

Rozhodly-li dozorcí úřady právoplatně, že společenská honitba provozovati se má tím neb oným způsobem, pak jest honební výbor i honební společenstvo rozhodnutím tímto vázáno a nemůže pozdějším svým usnesením provedení zmíněného rozhodnutí dozorcích úřadů učiniti illusorním.⁸⁾

⁵⁾ Již ministerské nařízení ze dne 15. prosince 1852 čís. 257. říš. zák. zapovědělo bez výjimky vykonávání myslivosti obci ve vlastní režii a prohlásilo, že obce jako takové nesmí myslivost pachtem nabýti. § 3.

⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 25. dubna 1877 čís. 411. B. sv. 1. čís. 68. C.

⁷⁾ Srv. § 3. odst. c) zákona ze dne 22. října 1875 čís. 36. říš. z. pro rok 1876.

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 4. prosince 1880 čís. 2347. B. sv. 4. čís. 941. C.

§ 16. Vykonávání práva myslivosti na společenské honitbě na účet společenstva honebního skrze znalce honby.

Dle § 1. zákona ze dne 21. února 1870 čís. 15. z. z. a § 14. honeb. z. může honební výbor právo myslivosti honebnímu společenstvu příslušící dáti na účet¹⁾ téhož skrze znalce honby vykonávati jen tehdy, když se o tom prohlásí nejméně tři čtvrtiny všech hlasů společenstva.

Zákon mluví v českém znění sice toliko o „prohlášení“ nejméně tří čtvrtin všech hlasů společenstva honebního²⁾, avšak ze znění téhož § v německém textu³⁾ honebního zákona dovoditi sluší, že rozhodnutí v té příčině náleží kvalifikované většině tří čtvrtin všech hlasů honebního společenstva, která se *proto* prohlásiti musí, aby právo myslivosti společenstvu honebnímu příslušící na účet téhož přísežnými znalci bylo vykonáváno. Honební výbor jest tímto usnesením se takto kvalifikované většiny honebního společenstva vázán a jest povinen usnesení toto ve skutek uvésti (§ 12. honeb. z.) a není tudíž oprávněn samostatně na tom se usnášeti, aby právo myslivosti společenstvu honebnímu příslušící bylo na téhož účet přísežnými znalci vykonáváno, a bylo by dotyčné usnesení honebního výboru v té příčině, které by se o usnesení

¹⁾ § 6. honeb. z. praví: „k dobrému společenstva honebního;“ německý text praví: „zu ihren (der Jagdgenossenschaft) Gunsten“. Avšak není vyloučena možnost, že by tento způsob provozování myslivosti skončiti mohl pro honební společenstvo také se schodkem, a proto užíváme raději všeobecného „na účet“.

²⁾ Znění to by mohlo dopouštěti výklad, jakoby snad stačilo, aby nejméně tři čtvrtiny všech hlasů společenstva alespoň byly slyšeny, a jakoby nebylo třeba, aby tyto tři čtvrtiny vyslovily s provozováním honitby znalci svůj souhlas, a jakoby honební výbor vyslechnuv tyto tři čtvrtiny všech hlasů společenstva samostatně o vykonávání honitby znalci rozhodnouti mohl, aniž by na projev slyšených tří čtvrtin všech hlasů společenstva vázán byl.

³⁾ „wenn sich mindestens drei Viertheile aller Stimmen der Jagdgenossenschaft hiefür entscheiden.“

kvalifikované většiny všech hlasů společenstva honebního neopíralo ⁴⁾, neplatným. ⁵⁾

To plyne také z ustanovení § 12. honeb. z., dle kterého honební výbor jest povolán, aby usnesení honebního společenstva v mezích zákonem vytknutých ve skutek uvedl.

Jakým způsobem státi se má prohlášení honebního společenstva ku provozování společenské honitby přísežnými znalci dle § 14. honeb. z. vyžadované, zákon honební neustanovil, a ježto též ustanovení § 9. honeb. z. pro volbu honebního výboru v tomto případě pro naprostou různost případů obdobně užití nelze, postačí asi každý jakýkoliv způsob hlasování, při kterém jest zjevno, kdo hlasu svého odevzdal a pro který způsob provozování honitby hlasoval. ⁶⁾ Z věci samé však plyne, že, má-li dle § 23. honeb. z. úřadům k dohlédání na správné provádění předpisu § 14. honeb. z. povoláním umožněno býti, aby dotyčná usnesení honebního společenstva co do jich správnosti přezkoumal, potřebí jest, aby spisy tohoto usnesení se týkající nezavdaly žádné příčiny ku pochybnostem o tom, kteří členové honebního společenstva hlasovali, a pro který z obou způsobů vykonávání myslivosti ten který z účastníků hlasoval, jakož i že honebním výborem konstatovaný výsledek hlasování skutečně zákonu a intencím hlasujících odpovídá. ⁷⁾

⁴⁾ buď že by honební výbor vůbec usnesení se kvalifikované většiny všech hlasů honebního společenstva nevyvolal, nebo že by se usnesením tímto neřídil, buď že by vedl honitbu na účet honebního společenstva skrze znalce, ač se kvalifikovaná většina proti tomu vyslovila, nebo že by se honební výbor rozhodl pro propachtování honitby, ač kvalifikovaná většina honebního společenstva se na tom usnesla, aby myslivost se provozovala znalci na účet společenstva.

⁵⁾ a okresní a zemský výbor by pak takové usnesení výboru honebního z moci úřední zrušil.

⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 25. listopadu 1892 čís. 3552. B. sv. 16. čís. 6898. C.

⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. března 1891 čís. 963. B. sv. 15. čís. 5816. C., ve kterém shledáno bylo nepostačitelým, že sice veden byl seznam hlasujících a předloženy byly listky hlasovací, kde ale o hlasování nebyl sepsán žádný protokol a kde nebyla vedena kontrolní listina, t. zv. „Gegenliste.“ —

Rozumí se, že (dodatečné) odvolání jednou již odevzdaného hlasu právního účinku nemá. ⁸⁾

Zákon mluví sice o vykonávání práva myslivosti *znalci* (v čísle množném ⁹⁾), jest však jasno, že ku platnému vykonávání myslivosti na účet honebního společenstva úplně postačí, byl-li k tomuž toliko *jediny* znalec zřízen.

Dle § 6. odst. 2.) honeb. z. pokládá se při vykonávání myslivosti za znalce, kdo s dobrým prospěchem odbyl z myslivosti a ze zákona o myslivosti zkoušku, kterou má předsevzítí politický úřad ¹⁰⁾, přibírá k ní zkoušeného lesníka.

Znalec zkoušku tuto s dobrým prospěchem vykonavši, musí pak ještě býti do přísahy vzat, kteráž přísaha též u okresního hejtmanství vykonatí se má.

§ 17. Propachtování práva myslivosti.

Ustěti se na tom, zda-li právo myslivosti honebnímu společenstvu náležející se má propachtovati vůbec čili nic, a má-li se propachtovati buď z ruky nebo ve veřejné dražbě, náleží výboru honebnímu do vlastní jeho působnosti ¹⁾, kterýž však má při tom uvážiti stávající okolnosti.

„Uvážení stávajících okolností“ zamýšlel zákon ²⁾ říci, že honební výbor při rozhodování o tom, zda-li a jakým způsobem vykonávání honitby propachtovati se má, nemá se dáti vésti pouhou libovůlí svou, ale že má voliti vždycky ten způsob provozování myslivosti.

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 25. listopadu 1892 čís. 3552. B. sv. 16. čís. 6898. C.

⁹⁾ a to jak v českém, tak i německém textu zákona honebního.

¹⁰⁾ c. k. okresní hejtmanství.

¹⁾ aniž by musil vyvolati usnesení honebního společenstva. Usneslo-li se však honební společenstvo pro ten či onen způsob propachtování myslivosti, pak jest usnesením tímto honební výbor vázán a musí je ve skutek uvést (§ 12. honeb. z.)

²⁾ v německém textu zákona: „unter Berücksichtigung der obwaltenden Verhältnisse.“

vosti, při kterémž nadíti se jest nejvýhodnějšího zpe-
nězení práva myslivosti pro honební společenstvo, a
který též zaručuje, že honitba v dobrém stavu zacho-
vána bude.³⁾

Že nelze honebnímu výboru, aby se dal při roz-
hodování o otázce svrchu uvedené jen svou pouhou
libovůli vésti, toho dokladem jest předpis § 23. honeb.
z., který ukládá okresnímu výboru, aby přihlížel
k tomu, aby se ustanovení v §§ 2., 4., 6., 8. až včetně
22. honeb. z. uvedená řádně ve skutek uvedla, a
musí se proto okresní výbor považovati za příslušna,
aby zakročil, kdyby shledal, že honební výbor při za-
dávání práva myslivosti práva jemu v § 13. honeb. z.
propůjčeného způsobem rozumu a úmyslu honebního
zákona se přičícím užíval.

Zda-li právo myslivosti vůbec má se propachtovati,
nebo honebním společenstvem skrze přísežné znalce
na účet společenstva honebního provozovati, nebo
má-li se vykonávání práva myslivosti propachtovati
z ruky nebo ve veřejné dražbě, jsou vesměs otázky,
o kterých náleží rozhodovati jak honebnímu výboru,
tak i dohlédacím úřadům, totiž okresnímu a zem-
skému^{4a)} výboru dle *jich volného uvážení*.^{4b)}

³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 25. dubna 1877 čís. 411. B.
sv. 1. čís. 68. Č.

^{4a)} a to mocí všeobecného ustanovení zákona ze dne
25. října 1868 čís. 36. říš. z., a pokud se týče § 77. zákona
ze dne 25. července 1864 čís. 27. z. z. Srv. r. správ. soudu
ze dne 17. ledna 1883 čís. 2390. B. sv. 7. čís. 1629. Č. Nečiní
rozdíl, zda-li úřady dozorcí honebním výborem usnesený
způsob vykonávání myslivosti schválily nebo pouze k vědo-
mosti vzaly. Srv. článek Dra Jiřího Hoetzela. „Právní postavení
členů honebního společenstva“ uveřejněný v časopise Právník
1904 str. 261. a násl.

^{4b)} a mohou se o tom náhledy jednak honebního výboru
se strany jedné, jednak náhledy dohlédacích úřadů s druhé
strany a mimo to náhledy dohlédacích úřadů mezi sebou
různí, v kterémž případě, shledá-li ten neb onen z dohléda-
cích úřadů, že honební výbor při rozhodování této otázky
stávajících okolností buď vůbec neuvážil, nebo nepatričně a
ku patrné škodě honebního společenstva rozhodl, přikročiti
má ku zrušení dotyčného usnesení honebního výboru.

Proti rozhodnutím zemského výboru, kterým bylo o otázce
této rozhodnuto, ať bylo jim zrušení usnesení honebního výboru

Ve všech těchto případech, když jedná se o roz-
hodnutí otázky, zda-li právo myslivosti honebnímu
společenstvu náležející vůbec se propachtovati má⁵⁾,
nebo, má-li se propachtovati z ruky nebo veřejnou
dražbou, potřebí jest, aby se na tom usnesl honební
výbor platně dle zákona zvolený⁶⁾, jehož zákonem
stanovená doba úřadování, na kterouž týž zvolen byl,
dosud nebyla uplynula⁷⁾, ve schůzi honebního výboru
od starosty téhož svolané a za předsednictví téhož
starosty honebního výboru odbývané.⁸⁾

vysloveno, neb usnesení téhož správným uznáno, jest další
stížnost ku správnímu soudu vyloučena. Srv. r. správ. soudu
ze dne 25. dubna 1883 čís. 851. B. sv. 7. čís. 1742. Č. a ze
dne 5. ledna 1895 čís. 2275. B. sv. 19. d. I. čís. 8298. Č.

Propachtování honitby z ruky není přípustno, učinil-li
by někdo v čas, kdy se bylo na propachtování honitby z ruky
usneseno, podání vyšší, než byl pachtěr z ruky za honitbu
nabízel. Srv. r. správ. soudu ze dne 17. ledna 1883 čís. 2390.
B. sv. 7. čís. 1629. Č.

⁵⁾ V případě, že by se mělo právo myslivosti společenstvu
honebnímu náležející vykonávati na účet honebního spole-
čenstva přísežnými znalci, potřebí jest k tomu přivolení nej-
méně tři čtvrtin všech hlasů společenstva honebního. Víz
§ 14. honeb. z. a nahoře § 16.

⁶⁾ Nezákonitým způsobem ustavený honební výbor není
oprávněn o propachtování honitby rozhodovati. Srv. r. správ.
soudu ze dne 3. listopadu 1887 čís. 2333. B. sv. 11. čís. 3738. Č.

⁷⁾ byt i se tak stalo na sklonku jeho funkční doby. Srv.
r. správ. soudu ze dne 13. března 1890 čís. 834. B. sv. 14.
čí. 5208 Č. Nedá se z předpisů honebního zákona dovoditi,
že by ten který honební výbor směl za dobu svého úřadování
k zadání práva myslivosti propachtováním téhož přikročiti
toliko jednou. Srv. totéž rozhodnutí.

⁸⁾ Předchozího usnesení honebního výboru ku platnosti
propachtování honitby vyžaduje zvláště r. správ. soudu ze
dne 5. července 1888 čís. 2143. B. sv. 12. čís. 4206. Č. a ze
dne 29. května 1901 čís. 4230. B. sv. 25. čís. 365. Č.

R. správ. soudu ze dne 22. září 1892 čís. 2895 B. sv.
16. čís. 6759 Č. prohlásilo, že dodatečné podepsání pachtovní
smlouvy se strany členů honebního výboru nemůže nahraditi
usnesení honebního výboru ve příčině opětného zadání
honitby pachtem z ruky.

Shora uvedený r. správ. soudu ze dne 29. května 1901
čí. 4230. B. sv. 25. čís. 365. Č. prohlásilo propachtování
honitby za neplatné, ježto se nezakládalo na platném usnesení
honebního výboru, a ježto členové téhož podepsali toliko

Zákon sice nenařídil, aby se o usnesení se honebního výboru ve příčině propachtování honitby sepsal protokol, avšak bezpečnost právního obchodu toho vyžaduje, aby se zajistilo, že stává skutečně platné usnesení se výboru honebního ve příčině propachtování honitby, a že se pro ten či onen způsob propachtování honitby rozhodla většina honebního výboru ve schůzi řádně starostou honebního výboru svolané a také skutečně a platně odbývané.

Práva a povinnosti pachtěře honitby (a to ať pachtěře z ruky nebo pachtěře, který myslivost ve dražbě vydražil), přecházejí při úmrtí téhož i na jeho dědice, pokud proti přípuštění dědice za pachtěře honitby jinak zákonitě překážky není⁹⁾, a pokud pachtovní podmínky opak toho neustanovují.

Na právo pachtěře z pachtovní smlouvy ve příčině práva myslivosti plynoucí lze vésti exekuci (rozumí se, toliko vnučenou správou).¹⁰⁾

Uvalením konkursu na jmění pachtěře práva myslivosti právo z pachtovní smlouvy nezaniká, ač, není-li pro tento případ v pachtovních podmínkách nic jiného ustanoveno; na místo pachtěře práva myslivosti nastupuje však dle předpisů řádu konkursního správce konkursní podstaty, který však, chce-li právo myslivosti osobně vykonávat, musí vykazati kvalifikaci zákonem pro vykonávání práva honebního předepsanou, zvláště zbrojní list a honební lístek, a který musí nad to dle § 22. lit. c.) konk. řádu prohlásiti, že v pachtovní poměr kridatáře ve příčině zpachtování myslivosti vstupuje.¹¹⁾ Jestliže by správce konkursní podstaty v právo pachtovní nevstoupil, má honební společenstvo právo, myslivost, nehledě ku smlouvě pachtovní ve příčině myslivosti s kridatářem uzavřené, jinak zadati, a své nároky náhradní pro nedodržení smlouvy pachtovní ku konkursní podstatě kridatářově přihlásiti.

Je-li v dražebních podmínkách ustanoveno, že uvalením konkursu na jmění pachtěřovo právo pachtěřovo k myslivosti pomíjí, pak nemá správce konkursní práva v pachtovní smlouvu kridatářem ve příčině myslivosti uzavřenou vstupovati.

Ač propachtování práva myslivosti děje se (dle okolností, ku př. při propachtování ve veřejné dražbě) pod dohledem úředním¹²⁾ a za šetření určitých, veřejnými ohledy předepsaných opatrností¹³⁾ a ač také někdy ku platnosti smlouvy pachtovní potřebí jest potvrzení jejího se strany úřadu správního¹⁴⁾, přece nepozbylo tím propachtování práva myslivosti rázu *soukromoprávní úmluvy*, a musí dotyčné pachtovní smlouvy potud, pokud práva soukromá pro strany na úmluvách těch zúčastněné z nich vyplývající předpisy práva veřejného nejsou obmezena nebo blíže výtčena, toliko dle předpisů práva občanského býti posuzovány.¹⁵⁾

Zda-li však ten který poměr z propachtování honitby plynoucí posuzovati jest dle předpisů práva veřejného nebo dle předpisů občanského, sluší zkoumati a rozhodovati dle právní povahy toho kterého poměru. Kde totiž nejedná se o otázky na *vykonávání* práva myslivosti se vztahující, ale kde jde o poměr majet-

prázdný arch papíru (in bianco), na který později pachtovní smlouva napsána byla.

Naproti tomu nalezl správní soud v r. svém ze dne 28. února 1884 čís. 373. B. sv. 8. čís. 2038 Č., že propachtování honitby, byť o něm nebylo odbýváno sezení honebního výboru, jest platným, bylo-li jinak svolení honebního výboru k tomuto způsobu zadání práva myslivosti prokázáno. Přes to však trváme při výkladu v textu uvedeném.

⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 27. prosince 1877 čís. 1759. B. sv. 1. čís. 180. mimo Č. a ze dne 7. června 1888 čís. 1172. B. sv. 12. čís. 4146. mimo Č.

¹⁰⁾ O tom viz nahoře § 4. a rozhodnutí tamtéž uvedená.

¹¹⁾ Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 25. února 1904 čís. 15979. ve sbírce Linksově. „Rechtssprechung“ sv. 20. čís. 8511., ve sbírce Pfaffově sv. 7. čís. 2624.

¹²⁾ zvláště za intervence obecního starosty, nebo jeho náměstka nebo plnomocníka.

¹³⁾ veřejné ohlášení dražby a veřejnost dražebního řízení atd.

¹⁴⁾ totiž má-li honitba propachtována býti na dobu delší dvanácti roků. Srv. § 17. honeb. z.

¹⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 27. prosince 1877 čís. 1759. B. sv. 1. čís. 180. mimo Č. a ze dne 11. června 1885 čís. 1606. B. sv. 9. čís. 2606. Č. a j. v.

kového práva se týkající, neb o poměr na smluvním opatření vlastníka honitby ve příčině jeho práva honebního založený, tam sluší poměr ten posuzovati dle práva soukromého.¹⁶⁾ Tam však, kde jedná se o otázky na vykonávání práva myslivosti se vztahující, rozhodnými jsou předpisy práva veřejného, dle nichž také dotyčný právní poměr posuzovati jest.

Jaké právní následky má, opomenul-li pachtěř honitby v čas zapraviti pachtovného, jest otázkou čistě soukromoprávní, ježto nemá se způsobem vykonávání honitby co činiti, a honební zákon nemá v té příčině také žádného zvláštního ustanovení. Otázku tuto řešiti jest před řádným soudem, a nikoli před úřady samosprávnými, a to ani tenkrát ne, kdyby pachtovní podmínky výslovně ustanovovaly, že opomenutí včasného zaplacení pachtovného má za následek zrušení pachtovní smlouvy, a nemůže proto úřady správními zrušení pachtovní smlouvy z tohoto důvodu vysloveno býti.¹⁷⁾

Není také pochybnosti o tom, že, nezaplatil-li by pachtěř myslivosti pachtovného, žaloba o zaplacení pachtovného podána by býti musila u řádného soudu.¹⁸⁾

Také ten, kdo při dražbě práva myslivosti nejvíce byl podal, domnívá-li se, že, nehledíc ku schválení smlouvy, pachtěřem honitby jest, musí práva svého provésti pořadem práva.¹⁹⁾

¹⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. června 1885 čís. 1606. B. sv. 9. čís. 2606. Č. a spis Dra Jiřího Pražáka. „Spory o příslušnost mezi soudy a úřady správními,“ díl II. § 59.

¹⁷⁾ Srv. rozhodnutí správ. soudu v poznámce předešlé uvedené a tamtéž jmenovaný spis str. 291. Pachtovní smlouva na myslivost mohla by pro nesprávné placení pachtovného pořadem práva býti zrušena, kdyby pachtěř myslivosti, byv o zaplacení pachtovného upomenut, s placením tak prodléval, že do projití lhůty zadrželého pachtovného nezaplatil (§ 1118. všeob. z. obc.), totiž když by pachtěř po stavší se upomínce o zaplacení splatného pachtovného za pachtovní rok běžný byl ještě s placením pachtovného za rok pachtovní již uplynulý v prodlení.

¹⁸⁾ Srv. Pražákův spis: „Spory o příslušnost“ II. díl, § 59. str. 292.

¹⁹⁾ Srv. týž spis II. díl, § 59. pozn. 14. Avšak správní soud jednáje o této otázce ve více rozhodnutích nepřislušnost

Také otázka, jakého vlivu na platnost a další trvání pachtovní smlouvy o honitbě obcí nebo společenstvem honebním dříve uzavřené přičisti sluší té okolnosti, že obvod, na kterém pachtěř honitbu má vykonávati, následkem okolností později nastalých zcela nebo částečně stal se způsobilým, aby na něm jeho vlastník samostatně honitbu provozoval a zvláště zda-li působnost samostatného provozování honitby nastati může ihned, nebo teprve po vypršení doby, na kterou tato pachtovní smlouva byla uzavřena, to vše definitivně posuzovati povolán jest soud.²⁰⁾

Totéž platí o otázce, jaký vliv má na platnost smlouvy pachtovní ve příčině společenské honitby okolnost, že obvod společenské honitby se zmenší²¹⁾

úřadů samosprávných k řešení této otázky nevyslovil, a naopak dotyčná rozhodnutí samosprávných úřadů schválil, čímž příslušnost samosprávných úřadů k řešení otázky této uznal. Srv. ku př. r. ze dne 6. března 1885 čís. 663. B. sv. 9. čís. 2440. Č. a ze dne 20. února 1897 čís. 665. sv. 21. d. I. čís. 10420. Č. a j. v.

²⁰⁾ Tak do slova vykládá Dr. Pražák ve spise: „Spory o příslušnost“ § 59. str. 293. Jinak však rozhoduje otázku tuto správní soud. Týž. aniž by uvažoval o kompetenci samosprávných úřadů k řešení otázky této a aniž by pochyboval o své kompetenci ku přezkoumání dotyčných rozhodnutí samosprávných úřadů, ve více rozhodnutích svých uznal, že dle principu § 1120. všeob. zák. obc. nucen jest pachtěř honitby společenské ustoupiti vlastníku samostatné honitby, když na základě právních jednání po smlouvě pachtovní uzavřených při části obvodu honebního nebo při celém obvodu tomto nastanou podmínky, za kterých dle honebního zákona vlastníci pozemků těchto samostatně může na nich honitbu provozovati. Srv. r. správ. soudu ze dne 15. června 1882 čís. 1174. B. sv. 6. čís. 1445. mimo Č., ze dne 20. října 1882 čís. 2025. B. sv. 6. čís. 1532. mimo Č., ze dne 13. března 1884 čís. 549. B. sv. 8. čís. 2054. mimo Č., ze dne 30. dubna 1884 čís. 842. B. sv. 8. čís. 2109. mimo Č., a ze dne 20. února 1897 čís. 665. B. sv. 21. d. I. čís. 10420. Č.

Nejvyšší soud však v nálezu svém ze dne 7. května 1878 čís. 4483. ve sbírce G. U. W. čís. 7954. příslušnost soudu k řešení této otázky neuznal a žalobu pachtěřem honitby na vlastníka samostatné honitby pro rušenou držbu podanou zamítl. —

²¹⁾ ku př. stala-li se část obvodu tohoto součástíkou sousední vlastní honitby tím, že vlastník sousední vlastní honitby nabude vlastnictví této části obvodu společenské honitby koupí, dědictvím a pod.

nebo zvětší, a má-li zvláště pachtěř myslivosti na tomto přírůstku plochy již mocí své, se společenstvem honebním uzavřené pachtovní smlouvy právo ihned myslivost na něm provozovati.²²⁾

Spory o náhradu škody mezi honebním společenstvem a pachtěřem honitby pro nedodržení smlouvy pachtovní na honitbu se vztahující náležejí bez odporu před řádné soudy.

Pachtovné propachtováním společenské honitby docílené jest vlastnictvím honebního společenstva a nikoliv obce jako takové, a má mezi držitele pozemků každé osady podle velikosti pozemků rozděleno býti.²³⁾

Zdráhalo-li by se honební společenstvo některému ze členů společenstva podíl z pachtovného z honitby na jeho pozemky vypadající vyplatiti, pak jest zajisté pro vyřízení dotyčného sporu soud příslušným.²⁴⁾

Též otázku, jaký podíl z pachtovného na toho kterého ze společníků honitby vypadá, řešiti jest pořadem práva²⁴⁾ a rovněž také společenstvo honební domáhati se může pořadem práva na členech honebního společenstva zaplacení příslušného podílu na schodku.

Pachtovné z honitby promlčuje se dle § 1480. všeob. zák. obč. ve třech letech ode dne jeho splatnosti, a platí pro přetržení a zastavení promlčení všeobecné zásady občanského zákona.

Pachtovné z honitby má na jednotlivé držitele po-

²²⁾ R. správ. soudu ze dne 1. prosince 1897 čís. 6190. B. sv. 21. d. II. čís. 11204. Č. uznalo, že okolností tyto se platností smlouvy pachtovní ipso facto nedotýkají, a že upravení poměrů z toho resultujících ponecháno jest úmluvě stran, aniž by dohlédací úřady byly oprávněny, z důvodu toho ihned dotyčné pachtvy za neplatné prohlásiti.

²³⁾ R. správ. soudu ze dne 29. října 1886 čís. 2769. B. sv. 10. čís. 3228. Č. vyslovilo, že použití pachtovní činže z honitby pro obecní účely jest zásadně nepřipustno, a že zvyklosti v té příčině snad po mnoho roků bez odporu stávající a § 22. honeb. z. odporující musí v každém případě přezkoumány býti.

²⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 31. října 1894 čís. 4004. B. sv. 18. d. II. čís. 8129. mimo Č.

zemků do území společenské honitby zabraných²⁵⁾ rozděleno býti podle velikosti jich pozemků, tedy dle skutečné výměry jich pozemků (§ 22. honeb. z.) a nikoliv dle počtu hlasů tomu kterému držiteli pozemků dle § 11. honeb. z. pro volbu do honebního výboru náležejícího.²⁶⁾

Výtěžek pachtovného z myslivosti sluší rozdělit mezi držitele *všech* pozemků honebních, pokud do území společenské honitby náleží; pro vyloučení některých druhů pozemků z účastenství na výtěžku honitby není zákonitého důvodu.²⁷⁾

Kdyby místo čistého užítka z pachtu honitby vyskytl se schodek, pak participují jak na užítku tak i na tomto schodku všichni držitelé pozemků do území společenské honitby zabraných rovněž dle poměru výměry jich pozemků.²⁸⁾

Bdítí nad tím, aby ve příčině rozdělování užítka nebo schodku společenské honitby byly zachovány předpisy zákona, náleží dozorcím úřadům samosprávným, kteří mohou v té příčině dávatí honebnímu společenstvu závazná nařízení.

Ujednání společníků honitby, aby se obnos pachtovného na více pachtovních roků napřed zaplacený najednou mezi účastníky rozdělil²⁹⁾ neodporuje zákonu,

²⁵⁾ a to bez rozdílu, zda-li držitelé pozemků jsou členy honebního společenstva čili nic, tedy bez rozdílu, zda-li už v osadě, o kterou se jedná, sídlí čili nic.

²⁶⁾ ježto § 11. honeb. z. platí toliko pro výkon volby do honebního výboru, a obdobnému užítí § 11. honeb. z. vadí výslovný předpis § 22. honeb. z.

²⁷⁾ Tak v případě v r. správ. soudu ze dne 30. října 1895 čís. 4704. B. sv. 19. d. II. čís. 8954. Č. řešeném měly pastviny a lesy z podílu na pachtovním z honitby vyloučeny býti, a výtěžek honitby měl toliko mezi držitelé poli a luk býti rozdělen, což správným nebylo uznáno.

²⁸⁾ Dr. Jiří Hötzl ve svém článku: „Právní postavení členů honebního společenstva“ uveřejněném v časopise Právník 1904 str. 261. a násl. dovozuje, že nelze ze zákona dovoditi povinnost členů společenstva hraditi schodek společenstva, a dovozuje dále, že za dluhy společenstva neručí členové téhož ani subsidiárně (podpůrně).

²⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 27. prosince 1882 čís. 2479. B. sv. 6. čís. 1603. mimo Č.

a zákaz podobného rozdělení rovnal by se omezení vlastnického práva účastníků společenské honitby, kterého honební zákon ustanoviti nemínil.

Zdráhalo-li by se honební společenstvo po uplynutí pachtovního období pachtěři honitby pachtovní kauci vrátiti, pak lze vrácení kauce žalobou u řádného soudu podanou vymáhati.

§ 18. Propachtování honitby z ruky.

Propachtování honitby z ruky jest zajisté *výjimkou* z pravidla, a nastane patrně teprve tenkrát, nelze-li honitbu výhodněji propachtovati ve veřejné dražbě,¹⁾ nebo jeví-li se jinaké zadání vykonávání práva honitby pro společenstvo honební méně výhodným.²⁾

Jest proto zadání vykonávání práva myslivosti propachtováním z ruky nepřipustným, jeví-li se jinaký způsob zadání honitby pro honební společenstvo výhodnějším, tedy, dá-li se ve veřejné dražbě docíliti vyššího pachtovního, než pachtěř z ruky za vykonávání myslivosti nabízí, nebo je-li jisto, že provozování honitby přísedními znalci na účet honebního společenstva přinese honebnímu společenstvu většího užítka,

¹⁾ Honební výbor má dle § 13. honeb. z. při zadávání práva myslivosti uvážiti stávající okolnosti. Nevedl-li pokus, zadati vykonávání honitby veřejnou dražbou k cíli, ježto ku př. při veřejné dražbě nikdo neučinil podání, a jeví-li se také vykonávání honitby přísedními znalci pro honební výbor nevýhodným (ku př. pro značné výlohy s placením znalce spojené), pak zajisté zadání honitby pachtem z ruky jeví se jediným prostředkem, aby honitba ladem ležeti nezůstala a aby honebnímu společenstvu výtěžek z honitby nešel. Důvodem pro propachtování honitby z ruky bude obyčejně značně vysoká nabídka pachtovní činže, vůči kteréž nabídce by se ani při veřejné dražbě dle známých poměrů příznivějšího výtěžku honitby docíliti nedalo.

²⁾ Tak bylo připuštěno zadání honitby z ruky starostovi honebního výboru usnesením téhož, když dražba honitby honebním výborem ustanovená zůstala bezvýslednou, ježto se ku dražbě honitby žádný dražebník nedostavil. Srv. r. správ. soudu ze dne 14. července 1892 čís. 1764. B. sv. 16. čís. 6744 C.

než obnáší pachtovné, kteréž pachtěř honitby za vykonávání myslivosti nabízí.³⁾

Zadání honitby pachtem z ruky státi se musí platným usnesením se honebního výboru zákonitým způsobem zvoleného,⁴⁾ jehož doba působnosti dosud nebyla uplynula, a platí v té příčině vše to, co nahoře o zadání honitby pachtem vůbec bylo pověděno.

Dohlédací úřady mají z úřední povinnosti přihlížeti k tomu, zda-li bylo při zadávání honitby pachtem z ruky šetřeno zákonitých předpisů, a jsou oprávněny, shledají-li, že zadání vykonávání honitby pachtem z ruky není pro honební společenstvo výhodným, zadání myslivosti zrušiti a naříditi, aby vykonávání honitby zadáno bylo veřejnou dražbou.⁵⁾

Bylo-li vykonávání honitby honebním výborem pachtěři z ruky platně zadáno, pak není na místo honebního výboru toto zadání honitby provedšího nově zvolený honební výbor oprávněn, dřívějším honebním výborem provedené propachtování honitby z ruky zrušiti a zavedení nového dražebního řízení naříditi.⁶⁾

Pachtovné i při zadání honitby z ruky záležitosti má toliko v hotových penězích,⁷⁾ nikoli však v naturáliích (stelivu, dříví a jiných lesních požitcích).⁸⁾

Aby kdo převzítí mohl vykonávání honitby z ruky, musí míti zbrojní list, kterým se musí při zadání ho-

³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 17. ledna 1883 čís. 2390. B. sv. 7. čís. 1629. Č., kterým bylo vysloveno propachtování honitby z ruky nepřipustným, když v čas, kdy usneseno bylo, že honitba z ruky se má propachtovati, bylo tu již vyšší podání jiné osoby, než které pachtěř z ruky za honitbu byl nabízel.

⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 3. listopadu 1887 čís. 2333. B. sv. 11. čís. 3738. Č. a ze dne 1. července 1893 čís. 1830. B. sv. 17. čís. 7352. Č.

⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 2. května 1883 čís. 1043. B. sv. 7. čís. 1751. Č.

⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 14. července 1892 čís. 1764. B. sv. 16. čís. 6744. Č.

⁷⁾ §§ 1092. a 1055. všeob. zák. obč.

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 27. dubna 1888 čís. 1375. B. sv. 12. čís. 4073. Č.

nitby vykázati,⁹⁾ a musí sobě opatřiti též honební listek.

Honební certifikáty ve smyslu § 27. honeb. z. vydané zastupují honební listky a honební personál jimi opatřený nepotřebuje ku nošení zbraně žádných zbrojních listů.¹⁰⁾

Předseda honebního výboru není z práva převzítí vykonávání honitby pachtem z ruky vyloučen;¹¹⁾ totéž platí i o ostatních členech honebního výboru.

Pachtěř honebního práva z volné ruky¹²⁾ složití má jistotou za dodržení pachtovní smlouvy takový obnos, jaký za roční pachtovné nabízí.¹³⁾

Jistota za dodržení pachtovní smlouvy budiž složena buď v hotových penězích nebo v knížkách spořitelních, nebo záložních, nebo ve veřejných papírech cenných počítaných dle posledního kursu na burse. (§ 18. honeb. z.)

Kauci tuto odevzdati sluší v 8 dnech do uschování okresního výboru.

Pachtovné zapravováno budiž výboru honebnímu na rok napřed vždy na počátku každého roku pachtovního. (§ 19. honeb. z.)

I vykonávání práva myslivosti z volné ruky propachtováno býti má nejméně na šest po sobě jdoucích let.

Propachtování myslivosti z ruky na dobu dvanácti let nepřesahující usnáší samostatně¹⁴⁾ honební výbor;

⁹⁾ Pouhá možnost, zbrojní list obdržeti, nestačí. Srv. r. správ. soudu ze dne 15. května 1891 čís. 1610. B. sv. 15. čís. 5965. Č.

¹⁰⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 17. května 1895 čís. 2532. B. sv. 19. d. I. čís. 8676. Č.

¹¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 14. července 1892 čís. 1764. B. sv. 16. čís. 6744. Č.

¹²⁾ Dle § 18. honeb. z. má každý, kdo chce myslivost pachtovati, složití vadium tamtéž naznačené, tedy bez rozdílu, pachtuje-li se myslivost z ruky nebo ve veřejné dražbě.

¹³⁾ Při pachtu myslivosti veřejnou dražbou, má každý, kdo chce myslivost pachtovati, složití za vadium tolik; co činí cena vyvolací. Ježto však při zadání myslivosti pachtem z ruky ceny vyvolací není, sluší jistotou složití obnos, který se rovná ročnímu pachtovnému. Srv. § 18. odst. 2. honeb. z.

¹⁴⁾ Spolupůsobení obecního starosty při zadávání myslivosti pachtem z volné ruky není předepsáno (jinak při pro-

měla-li by se však myslivost propachtovati z volné ruky na dobu delší, než jest dvanácti let, potřebí jest k tomu schválení okresního výboru. (§ 17. odst. 2. honeb. z.)

Rok myslivosti počíná dnem 1. února a končí dnem 31. ledna (§ 17. honeb. z. odst. 1.) a tytéž doby platí též pro rok pachtovní.

Dva měsíce po skončení smlouvy o pacht myslivosti vydá se pachtěři jeho pachtovní kauce¹⁵⁾, ač, není-li táž zavazena za nějakou náhradu nebo pokutu;¹⁶⁾ v tomto případě zůstati má kauce pachtovní ve schování okresního výboru až do té doby, až příčina vrácení pachtovní kauce vadící zanikne.

Výbor honební má nové propachtování práva myslivosti předsevzítí nejméně šest měsíců dříve, než dojde poslední rok stávající pachtovní smlouvy.¹⁷⁾ (§ 15. honeb. z.)

pachtování myslivosti ve veřejné dražbě) a týž není tudý z nabídek při pachtu myslivosti z ruky vyloučen.

¹⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 15. května 1884 čís. 1082. B. sv. 8. čís. 2130. Č. Okresní výbor nemůže býti přidržán, aby vrátil pachtěři pachtovní kauci v hotovosti, byla-li táž složena knížkou záložny mezitím do konkursu upadlé.

¹⁶⁾ nebo není-li snad soudně obstavena nebo zabavena, v kterýchžto případech pak řídití se jest dle předpisů exekučního řádu. Srv. § 294. a násl. exek. ř. ze dne 27. května 1896 čís. 79. říš. zák.

¹⁷⁾ Stanovení lhůty této v § 15. honeb. z. má za účel, aby u vykonávání honitby zavedeny byly žádoucí pořádek a pravidelnost, a aby dozorcí úřady mohly v čas zakročiti, aby zadání honitby v čas provedeno bylo, nelze však ustanovení § 15. honeb. z. vykládati v ten rozum, že by pro zmeškání lhůty v § 15. honeb. z. vytčené jinak správné a ku prospěchu honebního společenstva provedené propachtování práva myslivosti bylo neplatné. Nelze také nahlédnouti, že by někdo byl poškozen tím, že honitba byla zadána sice způsobem správným, avšak o měsíc později. Také nemůže se § 15. honeb. z. vykládati v ten rozum, jako by se propachtování honitby společenstvu honebnímu patřící diti mělo jen šest měsíců před uplynutím posledního roku pachtovního a že by později vykonané propachtování honitby od dozorcích úřadů jakožto nezákonitě zrušeno býti musilo. Srv. r. správ. soudu ze dne 28. června 1877 čís. 877. B. sv. 1. čís. 101. Č.

Nedodržení lhůty v § 15. honeb. z. uvedené nečiní jinak platné propachtování honitby neplatným. Srv. r. správ. soudu ze dne 25. dubna 1883 čís. 851. B. sv. 7. čís. 1742. Č.

§ 19. Propachtování práva myslivosti veřejnou dražbou.

Nejobyčejnějším a také pravidelným způsobem zadání vykonávání práva myslivosti na společenské honitbě jest zajisté propachtování téhož veřejnou dražbou, ježto při tomto způsobu zadání myslivosti jest ve veřejné soutěži osob o myslivost se zajímajících nejlepší záruka, že docíleno bude nejvýhodnějšího zpeněžení práva myslivosti pro společenstvo honební.¹⁾

Proto dozorčí úřady ku provádění honebního zákona povolané nařídí vždy propachtování práva myslivosti veřejnou dražbou, přijdou-li při uvažování stávajících okolností²⁾ ku přesvědčení, že jinaký způsob zadání vykonávání práva myslivosti honebním výborem usnesený poškozuje zájem společenstva honebního.

I ku propachtování honitby ve veřejné dražbě jest potřeba, aby se na tom honební výbor platně dle zákona zvolený,³⁾ jehož zákonitá doba úřadování, na kterou též zvolen byl, dosud nebyla uplynula,⁴⁾

¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 25. dubna 1877 čís. 411. B. sv. 1. čís. 68. Č.

²⁾ Srv. § 13. honeb. z.

³⁾ Nezákonitým způsobem ustavený honební výbor není oprávněn o propachtování honitby rozhodovati. Srv. r. správ. soudu ze dne 3. listopadu 1887 čís. 2333. B. sv. 11. čís. 3738. Č. Naproti tomu nebylo v r. správ. soudu ze dne 28. února 1884 čís. 373. B. sv. 8. čís. 2038. Č. přihlíženo k okolnosti té, že nebylo odbýváno před dražbou sezení honebního výboru, ze zřetelem na okolnost, že dražebnímu aktu všichni členové honebního výboru byli přítomni, aniž by byl proti předsevzetí dražby kdo ze členů honebního výboru namítal, a nebylo také přihlíženo k okolnosti, že nebylo podáno listinného průkazu o tom, že se honební výbor na tom usnesl, že se má honitba propachtovati.

⁴⁾ Byť i se tak stalo na sklonku jeho funkční periody. Srv. r. správ. soudu ze dne 12. dubna 1889 čís. 1398. B. sv. 13. čís. 4632. Č. a ze dne 13. března 1890 čís. 834. B. sv. 14. čís. 5208. Č. Není totiž v honebním zákoně ustanoveno, že by honební výbor za celou dobu svého úřadování ku zadání práva honitby propachtováním toliko jednou přikročiti směl, a že by zvláště nesměl honitbu zadati, když by stávající pacht uplynul. Naopak předpis § 15. honeb. z. nutí honební výbor, aby propachtování práva myslivosti nejméně šest měsíců před

usnesl,⁵⁾ a to ve schůzi starostou honebního výboru svolané a za předsednictví téhož starosty honebního výboru odbývané. Ve příčině toho srv. § 17. a poznamky tamtéž pod č. 3. a násl. uvedené.

Veřejnou dražbu práva myslivosti provéstí má dle § 13. honeb. z. starosta obecní, tedy nikoli starosta místní neb osadní,⁶⁾ aniž starosta honebního výboru. Starosta obecní vystupuje při výkonu veřejné dražby vykonávání práva myslivosti jako osoba *úřední*, a jest proto z podávání vyloučen.⁷⁾

Naproti tomu není příčiny vylučovati z účastenství na dražbě práva myslivosti starostu místního neb osadního, pak starostu honebního výboru⁸⁾ a členy honebního výboru.

Rozumí se, že obecní starosta nemusí dražbu práva myslivosti vykonati *osobně*, ale že se může dáti buď svým náměstkem nebo jiným členem obecního představenstva, ano i místním (osadním) starostou, a též i starostou honebního výboru zastupovati.⁹⁾

Propachtování honitby, jež se stalo v nepřítomnosti obecního starosty nebo jím ustanoveného zmocněnce,

projitím posledního roku právě stávajícího pachtu provedl nehledě k tomu, že snad jeho funkční perioda úřadování ke konci se chýlí.

⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 5. července 1888 čís. 2143. B. sv. 12. čís. 4206. Č.

⁶⁾ leč by starosta místní neb osadní, neb i starosta honebního výboru ku provedení propachtování honitby veřejnou dražbou od obecního starosty zvláště zmocněn byl. Srv. r. správ. soudu ze dne 5. července 1888 čís. 2143. B. sv. 12. čís. 4206. Č. V tomto případě by však jak starosta místní neb osadní, tak i starosta honebního výboru z účastenství při dražení byl vyloučen, neboť i tyto osoby by zde jako osoby úřední vystupovaly.

⁷⁾ Srv. § 46. zřízení obecního pro království České. Kdyby starosta obecní proti tomuto předpisu při dražbě myslivosti sám podával a myslivost také vydražil, pak jest toto propachtování myslivosti po zákonu neplatné. Srv. r. správ. soudu ze dne 11. ledna 1882 čís. 2230. B. sv. 6. čís. 1262. Č.

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 14. července 1892 čís. 1764. B. sv. 16. čís. 6744. Č.

⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 5. července 1888 čís. 2143. B. sv. 12. čís. 4206. Č.

jest neplatné.¹⁰⁾ Dražba, kterou právo myslivosti pro pachtovatí se má, má býti dle § 13. honeb. z. veřejnou.

Veřejnost dražby předpokládá:

1. aby táž byla veřejně vyhlášena, tak aby odbývání dražby a sice den a hodina jejího započetí, pak místnost, kde se dražba odbývatí bude, před započtetím dražby na určitý čas ve známost co nejšířší bylo uvedeno,

2. aby k téže měl každý občan přístupu, a

3. aby též každý, komu by nevadily překážky zákonem vytknuté, ku dražení byl připuštěn.¹¹⁾

Veřejně vyhlášení dražby státi se může způsobem v osadě, jejíž společenská honitba propachtovatí se má, obvyklým.¹²⁾

Druhé a třetí podmínce veřejnosti dražby bude vyhověno, když nebude nikomu bráněno v přístupu do místnosti, kde dražba se děje, a když ku složení

¹⁰⁾ Srv. rozhodnutí v poznámce právě předcházející uvedené.

Důvod, proč zákon nespřivil provedení dražby práva myslivosti ani starostovi místnímu (osadnímu) ani starostovi honebního výboru, nýbrž starostovi obecnímu, jest asi ten, že se předpokládá, že obecní starosta v úřední své funkci provede dražbu úplně nestranně, a že, nemaje žádného osobního zájmu na tom, komu honitba zadána bude, bdíti bude nad tím, aby při dražbě zákonitých předpisů bylo šetřeno, a aby vyvarováno se bylo všelikých nesprávností, které by dle okolností případu ku zrušení dražby a opakování téže vésti mohly.

¹¹⁾ Ježto dražební řád vyhlášený dvorním dekretem ze dne 23. října 1786 (zákonů císaře Josefa II. sv. 11. str. 767.) novým exekucním řádem ze dne 27. května 1896 čís. 79. říš. zák. za zrušení jest považovatí, jest se dnes řídití při výkonu dražby práva myslivosti předpisy § 270. a násl. exek. řádu.

¹²⁾ Že by se však vyhlášení dražby práva myslivosti státi musilo způsobem v osadě obvyklým, jak to pro rozepsání voleb do honebního výboru výslovně předepsáno jest, zákon honební nenařídil.

V r. správ. soudu ze dne 3. února 1881 čís. 81. B. sv. 5. čís. 1000. Morava byla dražba honitby prohlášena neplatnou, ježto bylo opomenuto uvedení dražby ve známost nejšířších kruhů; nebylo shledáno dostatečným, že vyhláška o dražbě vyvěšena byla v bytě obecního starosty, byť i za jeho úřadovnu používaném.

vadía a dražení připuštěn bude každý, kdo dle zákona právo myslivosti vydražiti může.

Honební výbor z pravidla sestaví před dražbou dražební podmínky, totiž podmínky, za kterých právo myslivosti společenstvu honebnímu náležející propachtováno býti má, a mají dražební podmínky tyto až do dražby k veřejnému nahlédnutí vyloženy býti, tak aby každý, kdož dražby práva myslivosti jako dražitel sůčastnití se hodlá, v ně nahlédnouti mohl.

Byla-li honebnímu výboru odňata možnost, dražební podmínky stanoviti, činí to propachtování honitby neplatným.¹³⁾

Dražební podmínky tyto, mají-li platnými uznány býti, nesmí odporovatí předpisům honebního zákona o dražbě platícím, které jsou rázu *kategorického*.¹⁴⁾

Dražební podmínky obsahují z pravidla tato ustanovení:

1. které pozemky (buď dle čísel katastrálních nebo dle tratí, ve kterých se pozemky tyto nalézají) do území společenské honitby patří;¹⁵⁾

¹³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 2. května 1883 čís. 1043. B. sv. 7. čís. 1751. C.

¹⁴⁾ Takovým jest zvláště ustanovení § 18. odst. 2. honeb. z., dle kterého pokládá se za pachtěre honitby ten, kdož při dražbě nejvíce podal. Ustanovení tomuto odporovala by podmínka, že honební výbor vyhrazuje sobě právo voliti mezi třemi osobami, které nejvyšší podání při dražbě byly učinily, a že není honební výbor vázán, zadati honitbu osobě, která by při dražbě byla nejvyšší podání učinila. Srv. r. správ. soudu ze dne 6. března 1885 čís. 663. B. sv. 9. čís. 2440. C., ze dne 11. prosince 1891 čís. 3978. B. sv. 15. čís. 6307. C. a ze dne 1. prosince 1897 čís. 5712. B. sv. 21. d. II. čís. 11203. C.

Téhož rázu jest podmínka, že honební výbor jest oprávněn, za pachtěre honitby uznati osobu, kterou považuje na nejvíce důvěry hodnou a t. d.

¹⁵⁾ Propachtování honitby vztahovatí se může toliko na souvislé pozemky usedlíků osady, jen o tomto komplexu pozemků může honební výbor dispozice své činiti, nikoliv ale o pozemcích s územím ostatní společenské honitby nesusvisících, pročež pachtovní smlouva na tyto nesusvisící pozemky (enklávy) se vztahující, právního účinku nemá. Srv. r. správ. soudu ze dne 19. září 1888 čís. 2332. B. sv. 12. čís. 4232. C.

2. na kolik po sobě jdoucích roků se právo myslivosti propachtovati má, s uvedením prvního a posledního dne pachtovní doby;¹⁶⁾

3. jaká jest vyvolací cena,¹⁷⁾ ježto tolik, co činí vyvolací cena, složití má každý, kdo chce myslivost pachtovati, před učiněným podáním jako vadium; a že vadium složeno býti má buď v hotovosti nebo v knížkách spořitelních, nebo záložních, nebo ve veřejných cenných papírech počítaných dle posledního kursu na burse¹⁸⁾;

4. že vydražitel práva myslivosti povinen jest, ihned po skončené dražbě složití:

a) výlohy dražební v hotovosti k rukoum dražbu řídícího obecního starosty;¹⁹⁾

b) kauci pachtovní, kteráž činí tolik, co obnáší roční pachtovné,²⁰⁾ a sice způsobem v odst. 1. § 18. honeb. z. pro složení vadia ustanoveným, a

c) pachtovné na jeden rok napřed, a sice též v hotovosti;²¹⁾

¹⁶⁾ § 17. honeb. z.

¹⁷⁾ Vyvolací cenu stanoviti má honební výbor, a jest výška její (at malá, nebo příliš vysoká,) nerozhodna, ježto podání mohou býti činěna buď pod nebo nad vyvolací cenou. Srv. r. správ. soudu ze dne 11. července 1877 čís. 911. B. sv. 1. čís. 108. Č.

Nebyla-li veřejnost dražby jinak obmezena, nemůže propachtování honitby jediné z toho důvodu zrušeno býti, že byla vyvolací cena buď příliš nízko nebo příliš vysoko stanovena.

¹⁸⁾ Kurs tento má dle praxe při soudních dražbách zachovávané vykázati dražitel, a pokud se týče, podatel vadia.

¹⁹⁾ Vlastně kolkové poplatky z pachtovní smlouvy, které vypočteme dle kolkové stupnice III. a obnosu, který se rovná ročnímu pachtovnému násobenému počtem roků, na které pachtovní smlouva se uzavírá. Kolkové poplatky budtež ihned přilepením dotyčných známek na pachtovním protokole zapraveny; přesahuje-li poplatek obnos 50 K, lze buď poplatky přilepením známek na pachtovním protokole zapraviti, nebo dotyčný obnos u berního úřadu přímo v hotovosti zaplatiti.

²⁰⁾ Kauce pachtovní budiž od obecního starosty, jenž řídil dražbu, v 8. dnech do schování okresního výboru odevzdána, § 18. odst. 3. honeb. z.

²¹⁾ Pachtovné pachtěrem na rok napřed zaplacené náleží honebnímu společenstvu, pročez totéž u okresního výboru skládáno býti nemá.

5. že pachtovné zapravováno býti má honebnímu výboru na rok napřed vždy na počátku každého pachtovního roku;

6. že pachtovní kauce bude dva měsíce po té, když dojde smlouva o pacht, pachtěři vrácena, ač nebude-li zavazena za nějakou náhradu nebo pokutu;²²⁾

7. že ten, kdo chce myslivost pachtovati, před počítím dražebního řízení vykázati má, že jest v držení zbrojního listu (a pokud se týče, u osob k honebnímu personálu patřících, honebního certifikátu),²³⁾ a že, chce-li pachtěř honitby osobně myslivost vykonávati, povinen jest, honební lístek si opatřiti, a že povinen jest, tyto písemné doklady při vykonávání myslivosti stále při sobě míti.²⁴⁾

Dražební podmínky však mohou ještě jiná k určení práv a povinností pachtěře honitby sloužící ustanovení obsahovati.²⁵⁾

²²⁾ Srv. § 20. honeb. z. Odporučuje se též, aby se poznamenalo, že kauce pachtovní nebude vydána, bude-li táž soudně obstavena nebo zabavena, ač se to dle předpisů exekučního řádu samo sebou rozumí.

²³⁾ Výkaz zbrojním listem žádati se má při počátku pachtovního jednání, a osoby, které by se zbrojním listem vykázati nemohly, nelze ku dražení připustiti. Úmysl zákona je, aby předešlo se jinak nutnému opakování dražby, když by vydražitel myslivosti po té vydání zbrojního listu bylo oděpřeno. Srv. r. správ. soudu ze dne 19. května 1881 čís. 858. B. sv. 5. čís. 1106. Č. Nebylo-li při počátku pachtovního jednání výkazu zbrojního listu žádáno, a byl-li licitant ku složení vadia a ku dražení připuštěn, pak postačí i dodatečné předložení zbrojního listu (i plné moci). Srv. r. správ. soudu ze dne 11. prosince 1891 čís. 3978. B. sv. 15. čís. 6307. Č. a ze dne 14. května 1884 čís. 1046. B. sv. 8. čís. 2128. Č.

²⁴⁾ Srv. § 26. honeb. z. Pachtěř honitby jest povinen za lístek honební 20 K (10 zl. r. č.) zapraviti.

²⁵⁾ Taková ustanovení dražebních podmínek mohou býti ku př.:

a) že podpacht honitby ani v celku, ani po částech se nedovoluje. Srv. r. správ. soudu ze dne 12. května 1893 čís. 1679. B. sv. 17. čís. 7257. Č., dle kterého pachtěř území společenské honitby neděleně zpachtovaného nemůže honitbu ani částečně ani v celku v podpacht dáti.

b) že není dovoleno pachtěři honitby v pacht honitby si společníky přibrati a to ani pod označením hostů. Srv. r. správ. soudu ze dne 14. července 1892 čís. 1763. B. sv. 16.

Správní soud shledal dále nezavadnými tato ustanovení dražebních podmínek:

1. že jako pachtéři připuštěny budou osoby, mající reální držbu v ceně nejméně 4000 K bez kauce, jiné osoby však toliko tenkrát, složí-li obnos 1000 K

čís. 6745. Č., dle kterého není dovoleno, aby více fysických osob jako pachtěří honitby do smlouvy pachtovní vstoupilo,

c) že jakékoliv změny v obvodu území společenské honitby nedávají pachtěři honitby práva, žádati na společenstvu honebním nějaké náhrady nebo slevy na pachtovním, a že se upravení poměrů z toho plynoucích ponechává vzájemnému dohodnutí se honebního výboru s pachtěřem honitby. Srv. r. správ. soudu ze dne 1. prosince 1897 čís. 6190. B. sv. 21. d. II. čís. 11204. Č.

d) zdali pacht myslivosti v případě úmrtí pachtěře přejíti má na jeho dědice čili nic; není-li totiž ve dražebních podmínkách pro případ úmrtí pachtěřova nic zvláštního ustanoveno, pak nastupují dědicové pachtěřovi v jeho práva pachtovní i tenkrát, kdyby byli nezletilí nebo ženského pohlaví. Srv. r. správ. soudu ze dne 26. listopadu 1898 čís. 6392. B. sv. 22. čís. 12201. Č.

e) co státi se má tenkrát, kdyby na jmění pachtěře myslivosti uvalen byl konkurs; není-li v podmínkách dražebních pro ten případ nic zvláštního ustanoveno, má správce konkursní právo do stávajícího pachtu myslivosti vstoupiti. Viz nahore § 17.

f) že útraty dražebního řízení, pak útraty se sepsáním pachtovní smlouvy spojené, jakož i všeliké poplatky nésti má pachtěř honitby ze svého, a že nemá z důvodu tohoto proti honebnímu společenstvu nijakého nároku na náhradu.

Ustanovení toto se odporučuje se zřetelem na okolnost, že výtěžek pachtu honitby celý jest rozdělití mezi společníky honební a že není důvodu, aby tento rozdělovací fond zkrácen býti měl o poplatky a výlohy, jež právní jednání samo sebou nese. Upozorniti sluší, že by v případě, kdyby pachtovní podmínky neobsahovaly ustanovení o tom, kdo výlohy, smlouvy a poplatky z ní platiti má, vzejíti mohl o to spor, a že by pak dle předpisů zákona poplatkového (§ 64.) snadno společenstvo honební jako strana smlouvy uzavírající k zaplacení poplatku s pachtěřem rukou společnou a nerozdílnou přidržáno býti mohlo.

g) že správa místa nemá, a že žádná strana není oprávněna pachtovní smlouvu z důvodu zkrácení nad nebo pod polovici ceny obecné rušiti. (§ 922. a násl. a § 933. a násl. všeob. zák. obč.)

h) jakým způsobem a u kterého úřadu náhrada škod honbou nebo zvěří způsobených vyhledávána býti má, a zvláště

jako kauci za náhrady škod zvěří nebo honbou způsobených; ²⁶⁾)

2. že honební výbor právo má pachtovní smlouvu i bez vědomí vlastníka knihovně si dáti pojistiti; ²⁷⁾)

3. že škody zvěří nebo honbou způsobené zaplatiti má pachtěř honitby; ²⁸⁾)

4. že vydražitel honitby nésti má ze svého náklad na hlídání honebního obvodu až do počátku pachtu vynaložený; ²⁹⁾)

5. že každý dražitel povinen jest složit vadium, rovnající se vyvolací ceně. ³⁰⁾)

těž, zdali náhradu škod zvěří způsobených zaplatiti má poškozeným pachtěř honitby nebo honební společenstvo.

Není-li v pachtovních podmínkách nebo v nějaké jiné úmluvě mezi stranami učiněné nic jiného ustanoveno, vyhledávána býti má náhrada škod honbou nebo zvěří způsobených před soudem smluvčím k tomu konci zvláště zřízeným. § 45. odst. 3. honeb. z. Ustanovení dražebních podmínek, že pachtěř honitby není vůbec povinen náhrady škod zvěří způsobených platiti, bude mít vlivu na značné zvýšení ročního pachtovního z myslivosti.

Dr. Prokop Bílek ve svém článku „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“ uveřejněném v časopise „Lovecký obzor“ ročník IX. čís. 5. uvádí, že „v revírech společenských může společenstvo v podmínkách dražebních žádati, aby odstřelování zajců dělo se rádně a vydatně, jinak může valná hromada všech členů společenstva svolaná nájem od počátku příštího roku honebního zrušiti, a žádati od okresního výboru nový pronájem na zbývající část období,“ kteréž ustanovení sloužiti má k ochraně polního majetku.

²⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 30. září 1887 čís. 2567. B. sv. 11. čís. 3677. Č.

²⁷⁾ Srv. rozhodnutí v poznámce předešlé citované.

²⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 13. prosince 1889 čís. 4093. B. sv. 13. čís. 5020. Č. a ze dne 22. listopadu 1895 čís. 5455. B. sv. 19. díl II. čís. 9037. Č. Ustanovením tímto se nevylučuje přední povinnost honebního společenstva, škody takové nahražovati, a jen se jim blíže určuje poměr mezi honebním společenstvem a pachtěřem honitby.

²⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. července 1877 čís. 911. B. sv. 1. čís. 108. Č., ježto tím se pouze vyvolací cena za honitbu zvyšuje.

³⁰⁾ Ustanovení příliš vysokého vadia směřující k tomu, aby tím jisté osoby od súčasnění se dražby zdrženy byly, odporuje ustanovení §§ 13. a 19. dražebního řádu ze dne

Naproti tomu shledal správní soud tato ustanovení dražebních podmínek nepřijatelnými:

1. bylo-li vadium obnosem příliš vysokým stanoveno za tím účelem, aby tím jisté osoby byly zadrženy od účasti se dražby;³⁰⁾

2. když domácí účastníci dražby sprostěni býti mají povinnosti složit vadium, ježto se ustanovení toto se zásadou veřejnosti dražebního řízení nesrovnává;³⁰⁾

3. že honební výber oprávněn býti má bez udání důvodů vyloučiti z dražení osoby, o kterých se domnívá, že se od nich přesného splnění zákonných a smluvných ustanovení pachtu očekávají nedá;³¹⁾

4. že pachtěř honitby má své důvěrníky do rozhodčího soudu o nárocích na náhradu škod zvěří nebo honbou způsobených toliko z osadníků té osady jmenovati, kde se honitba pachtuje, an by jinak za to považováno bylo, že pachtěř důvěrníků svých do soudu smluvčího nejmenoval. a nastoupilo by v případě tomto právo vrchního rozsudčího důvěrníky pachtěře na místo téhož jmenovati;³²⁾

5. že honební personál honebním certifikátem opatřený ku dražbě připuštěn býti nemá;³³⁾

6. že pachtěř honitby neručí za škody zvěří nebo honbou způsobené ani jako pachtěř honitby, ani jako člen honebního společenstva;³⁴⁾

7. že pachtěř honitby měl býti povinným, každého z osadníků za společníka pachtu honitby připustiti;³⁵⁾

15. července 1786 opětně prohlášeného dvor. dekretem ze dne 14. září 1815 čís. 565. sb. z. s. Srv. r. správ. soudu ze dne 13. července 1893 čís. 2470. B. sv. 17. čís. 7387. Č.

³⁰⁾ ježto ustanovení toto odporuje zásadě veřejnosti dražby a ježto pro vyloučení z účastenství ve dražbě toliko důvody § 28. honeb. z. ku platnosti přivedeny býti mohou (§ 16 h. z.). Srv. r. správ. soudu ze dne 18. října 1893 čís. 2489. B. sv. 17. čís. 7458. Č.

³²⁾ Srv. rozhodnutí v poznámce předešlé citované.

³³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 17. května 1895 čís. 2532. B. sv. 19. d. I. čís. 8676 Č.

³⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 4. listopadu 1899 čís. 8722. B. sv. 23. čís. 13325. Č. a článek Dra Jiřího Pražáka v časopise Právník 1900 str. 341. násl. uveřejněný.

³⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 14. června 1892 č. 1763. B. sv. 16. čís. 6745. Č.

8. že honební výbor má býti oprávněn zvoliti si za pachtěře honitby osobu, nebera ohledu na učiněná nejvyšší podání.³⁶⁾

Pro dražbu práva myslivosti platí nyní předpisy nového exekučního řádu, tedy zvláště ustanovení § 278., že udělení sluší příklep nejvíce podávajícímu, když po marném dvojím vyzvání na dražitelé učiněném nikdo vyšší nabídky neučiní.

Pachtěřem jest, kdo při dražbě za honitbu nejvíce podá. (§ 18. honeb. z.).

Po skončené dražbě odevzdá obecní starosta, jenž dražbu řídil, nebo jeho zástupce, v osmi dnech pachtovní kaucí okresnímu výboru do úředního schování, (§ 18. odst. 3. honeb. z.) připojiv protokol o dražbě sepsaný.

Abyste také pachtovní smlouva, která dle pachtovních podmínek, na základě kterých propachtování práva myslivosti provedeno bylo, s pachtěřem honitby se uzavře, okresnímu výboru ku schválení byla předložena, předepsáno není.³⁷⁾

Stalo-li se ale tak, a byla-li pachtovní smlouva s pachtěřem honitby uzavřena okresnímu výboru předložena, a vrátil-li po té okresní výbor pachtovní smlouvu honebnímu výboru, aniž by byl proti ní jakékoliv výtky učinil, pak sluší ve vrácení pachtovní smlouvy shledati její schválení, a okresní výbor po té není více oprávněn, aby tutéž pachtovní smlouvu zrušil.³⁸⁾

Považoval-li by se kdo ze společníků honebního společenstva nebo kdo z dražitelů³⁹⁾ provedeným propachtováním honitby za stížena, pak má proti němu podati v čas stížnost, která podati se má u příslušného okresního výboru.

³⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 1. prosince 1897 čís. 5712. B. sv. 21. d. II. čís. 11203. Č.

³⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 12. května 1893 čís. 1679. B. sv. 17. čís. 7257. Č.

³⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 12. dubna 1889 čís. 1398. B. sv. 13. čís. 4632. Č.

³⁹⁾ Jiná osoba asi nebude míti zájmu na tom, komu právo myslivosti dražbou se zadati má.

Okresní výbor, jemuž pachtovní protokol s pachtovní kaucí byl předložen, má zkoumati, zda-li při pachtování honitby bylo předpisů honebního zákona šetřeno, a to dle § 23. honeb. z. z *úřední moci*, totiž aniž by na to čekal, zda-li se strany některého z účastníků honebního společenstva nebo z kruhů dražitelů dražby se účastnivších stížnost proti propachtování honitby byla podána.

Shledal-li by okresní výbor, že při propachtování honitby nebylo předpisů honebního zákona přesně šetřeno, pak má propachtování honitby zrušiti, a nové provedení dražebního řízení — s přesným ustanovením doby, do které se nové propachtování honitby státi má — honebnímu výboru naříditi, a o zrušení dražby honitby nejen dotyčný honební výbor, ale také osobu, která dle pachtovního protokolu právo myslivosti vydražila, jakož i stěžovatele, zpravití.⁴⁰⁾

Také zemský výbor jest mocí svého práva dohlédacího oprávněn zrušiti propachtování honitby, byl-li zpraven jakýmkoliv způsobem⁴¹⁾ o tom, že při propachtování honitby nebylo šetřeno předpisů, jichž šetření honební zákon kategoricky předpisuje.

Uznal-li však okresní výbor zpachtování honitby honebním výborem provedené za zákonitě vykonané,

⁴⁰⁾ Tak zrušeno bylo propachtování honitby v případě řešeném rozhodnutím správního soudu:

ze dne 5. července 1888 čís. 2143. B. sv. 12. čís. 4206. Č. proto, že nespočívalo na předchozím usnesení se honebního výboru a že předsevzato bylo v nepřítomnosti obecního starosty a jeho zástupce; ze dne 14. února 1889 čís. 556. B. sv. 12. čís. 4509. (mimo Č.) pro připuštění písemné offertý; ze dne 15. května 1891 čís. 1610. B. sv. 15. čís. 5965. C. proto, že pachtěř honitby nemohl se vykázati zbrojním listem;

ze dne 19. září 1884 čís. 2051. B. sv. 8. čís. 2218. mimo Č. proto, že se ukázalo, že vydražitel honitby nedražil pro sebe, nýbrž pro jinou osobu;

ze dne 3. února 1881 čís. 81. B. sv. 5. čís. 1000. Morava proto, že opomenuto bylo širší uveřejnění dražby (vyhláška dražby byla přibita v bytě obecního starosty za obecní úřadovnu používaném a t. d.).

⁴¹⁾ tudý třebaš ze stížnosti pozdě podané, nebo ze stížnosti osobou ku podání jejímu neoprávněnou podané nebo ze stížnosti u neprislušného úřadu (ku př. u okresního hejtmantství neb u místodržitelství) podané.

nabývá tím, nebyla-li proti němu podána stížnost z toho důvodu, že při propachtování honitby zájmů společenstva honebního náležitě nebylo šetřeno, (ku př. že bylo docíleno příliš nízkého pachtovného a t. d.), propachtování honitby *právní moci* a dotyčná pachtovní smlouva nabývá právní účinnosti, a není pak ani okresní ani zemský výbor oprávněn, takové právní moci nabyvší pachtovní akty z moci úřední rušiti.⁴²⁾

Není zejména též ani okresní ani zemský výbor oprávněn, zrušiti propachtování honitby pro nedodržení lhůty v § 15. honeb. z. ku provedení nového zadání honitby při uplynutí stávající pachtovní smlouvy předepsané,⁴³⁾ nebo pro námitky proti osobě pachtěřově stávající.⁴⁴⁾

Též nelze formálně správně provedenou dražbu práva myslivosti proto zrušiti, že by snad při opětovné dražbě příznivější výsledek se očekávati mohl.⁴⁵⁾

Jinak může okresní i zemský výbor o platnosti propachtování honitby rozhodovati, byla-li proti němu v čas u příslušného úřadu stížnost podána.⁴⁶⁾

§ 20. O podpachtu práva honebního.

§ 16. honeb. z. ustanovuje, že se za pachtěře myslivosti připustiti může kromě zvláštních případností¹⁾ toliko jedna osoba.

⁴²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 12. prosince 1885 čís. 3261. B. sv. 9. čís. 2822. C., ze dne 12. dubna 1889 čís. 1398. B. sv. 13. čís. 4632. Č., ze dne 1. dubna 1881 čís. 610. B. sv. 5. čís. 1060. Č., ze dne 18. dubna 1894 čís. 1537. B. sv. 18. d. I. čís. 7847. Č., ze dne 21. ledna 1897 čís. 437. B. sv. 21. d. I. čís. 10305. C. a j. v.

⁴³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 28. července 1877 čís. 877. B. sv. 1. čís. 101. C. a ze dne 25. dubna 1883 čís. 851. B. sv. 7. čís. 1742. C.

⁴⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. ledna 1888 čís. 116. B. sv. 12. čís. 3870. mimo Č.

⁴⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 13. prosince 1889 čís. 4093. B. sv. 13. čís. 5020. Č.

⁴⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 1. dubna 1881 čís. 610. B. sv. 5. čís. 1060. C.

¹⁾ V německém textu zákona se praví: „in der Regel,“ což náš hořejší výklad podporuje.

Jest tedy pravidlem, že toliko jediná fysická osoba pachtěrem honitby býti může, a to jak při propachtování honitby z ruky, tak i při propachtování téže ve veřejné dražbě.

Ježto pak honební zákon ony zvláštní případnosti, za kterých by se snad (výjimkou z pravidla) za pachtěře honitby více fysických osob připustiti mohlo, nevytknul, sluší tvrditi, že pravidlo § 16. honeb. z. nemá žádných výjimek, že tudy propachtování honitby více osobám jest po zákonu nepřipustným, a že, stalo-li by se, že by některý honební výbor přes to honitbu více osobám, ať v celku, ať po částech,²⁾ ať z ruky nebo ve veřejné dražbě propachtoval, vyšší dohlédací úřady z úřední povinnosti povolány jsou, takové zákonu příčíci se zadání honitby zrušiti a honebnímu výboru uložití, aby honitbu způsobem zákonu odpovídajícím opětne zadal.³⁾

Z týchž důvodů není dovoleno provozovati společenskou honitbu v t. zv. režii, při které každý ze společníků by právo měl, honitbu provozovati.

Dle předpisu § 6. honeb. z. zákonem ze dne 21. února 1870 čís. 70 z. z. upraveného může okresní výbor povoliti, aby honební okršlek propachtován byl po částkách, má-li týž alespoň 1150 hektarů (2000 jiter) výměry.

²⁾ Dle § 6. honeb. z. zákonem ze dne 21. února 1870 opraveného lze společenskou honitbu se svolením okresního výboru po částkách propachtovati, má-li okršlek honební výměry alespoň 1150 ha. Při výměře 1150 ha nedosahující nelze honitbu ani se svolením okresního výboru po částkách propachtovati. R. správ. soudu ze dne 19. září 1884 čís. 2051. B. sv. 8. čís. 2218. mimo Č. vyslovilo, že, když by se ukázalo, že kdosi zpachtoval honitbu ne pro sebe, nýbrž pro nějaké konsortium, že může úřad povolení k vykonávání honitby již udělené odvolati.

³⁾ R. správ. soudu ze dne 14. července 1892 čís. 1763. B. sv. 16. čís. 6745. Č. zrušilo propachtování honitby z důvodu toho, že dražební podmínky obsahovaly ustanovení, že pachtěři honitby se ukládá, že musí každého ze společníků honitby (Jagdgenossen) za účastníka pachtu honitby připustiti, a vyslovilo právní náhled, že, je-li z pravidla § 16. honeb. z. výjimka, nemůže tato od honebního výboru samostatně připuštěna býti, ale musí taková podmínka dříve okresním výborem schválena býti. (§§ 17. a 21. honeb. z.).

Z toho plyne, že honební okrsky mající výměry menší než 1150 hektarů (2000 jiter) jediné v celku propachtovány býti mohou, a že honební okrsky výměry 1150 hektarů nedosahující ani se svolením okresního výboru po částkách propachtovati nelze, a že vyšší dohlédací úřady jsou povolány, propachtování honitby po částkách zmíněným předpisům honebního zákona odporující zrušiti, a zákonu odpovídající stav v užívání myslivosti obnoviti. Z týchž příčin, pro které není dovoleno propachtovati honitbu více fysickým osobám, jest i nepřipustno honitbu v podpacht dáti, a to opět ani v celku, ani po částkách, a to opět, ať podpacht tento se jeví v jakékoliv formě, třeba i ve způsobu přibrání společníků do pachtu myslivosti, nebo zvaní jich za hosty, jen jeví-li se jich účastenství na pachtu honitby ve placení určité roční předem ustanovené částky ku pachtovnímu.⁴⁾

Judikatura správního soudu u výkladu této otázky jest důslednou, nepřipouštějíc podpachtu honitby, ať se jeví v jakémkoliv rouše: oproti této judikatuře správního soudu zaujímá však nejvyšší soud ve věcech civilních stanovisko přímo odchylné, ježto týž připouští nejen zadání honitby více společníkům,⁵⁾ ale připouští i podpacht honitby.⁶⁾

⁴⁾ Podpacht honitby po částech jest také nejoblíbenějším a nejobvyklejším způsobem, kterým se v praxi předpis § 16. honeb. z. nejčastěji obchází, a jest proto povinností dozorcích úřadů, aby náležitým šetřením zjisily, zda-li honební zákon v této důležité otázce zákonitého výkladu dochází (§ 23. honeb. z.). Srv. r. správ. soudu ze dne 12. května 1893 čís. 1679. B. sv. 17. čís. 7257. Č.

⁵⁾ Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 8. listopadu 1894 čís. 11743. uveřejněné ve sbírce G. U. W. sv. 32 pod čís. 15286, kterým byl společník honitby, jenž byl pachtěrem honitby, odsouzen, druhým společníkům honitby z provozování myslivosti účet složit.

⁶⁾ Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 27. února 1895 čís. 1706. Č. ve sbírce G. U. W. sv. 33. čís. 15421. a ve sbírce Linksově sv. 11. pod čís. 4110. uveřejněné, ve kterém se uvádí, že v honebním zákoně není podpacht myslivosti výslovně zakázána a § 12. nařízení ministerstva vnitra ze dne 15. prosince 1852 čís. 257. říš. z., který ku platnosti podpachtu svolení politického úřadu vyžadoval, šem 49. honeb. z. pro království České za zrušený považovati jest.

Vzdor tomuto odchylnému stanovisku,⁷⁾ které v otázce této nejvyšší soud zaujímá, trváme na tom, že dle předpisů honebního zákona není přípustno, aby honitba zadána byla více společníkům honitby, neb aby dovolen byl podpacht honitby, a to z důvodu, že znění §§ 16. a 6. honeb. z. a zákon ze dne 21. února 1870 čís. 70. z. z. pro náhled námi hájený mluví, a že by oba tyto způsoby jako výjimky z pravidla zákonem výslovně uznány býti musily, čehož se ale nestalo.

Důsledkem toho považujeme všechny úmluvy k obcházení těchto zákonných předpisů sloužící dle § 878. všeob. zák. obč. za nedovolené a před zákonem neplatné, a nelze jim ochrany dopřáti ani před úřady samosprávnými, ani před řádnými soudy.

C. Honitba na enklávách.

§ 21. Enklávy.

§ 5. honeb. z. ustanovuje, že, nemají-li souvislé pozemky veškerých obyvatelů některé osady výměry 115 hektarů (200 jiter), přísluší provozovati myslivost

⁷⁾ Tohoto dualismu v judikatuře těchto dvou nejvyšších soudních tribunálů trpce želíme, ježto jim bezpečnost právního nazírání na velice důležitý předmět honebního práva valně jest otřesena, a přejeme si, aby v zájmu spravedlnosti co nejdříve stejnost náhledů nastala.

Účí nastávající reformě honebního zákona odporujeme, aby stanovisko zákonodárce i v této sporné otázce náležitě bylo praecisováno, a to buď stanovením přímého a určitého zákazu, jak přijímání společníků do stávajících pachtovních smluv ve příčině myslivosti, tak i zákazu podpachtu a všech jakýchkoliv úmluv, které k zastření těchto po zákonu neplatných úmluv sloužití mají, kteréž stanovení zákazů z důvodů policie honební co nejvřeleji doporučujeme — nebo výslovným připuštěním těchto úmluv a náležitým jich upravením, aby všeliký dosud panující a v různých světle se štítících formách bující nešvar stanovením přesných podmínek a podrobením veřejné kontrole dozorcích úřadů na míru nejmenší byl obmezen, a aby tu byla záruka, že po připuštění jich nenaštane vykořisťování práva myslivosti a že bezpečnost osobní i majetku ohrožena nebude.

na nich držitelé pozemků souvislých čili okrsku honebního (honitby), který s nimi nejvíce hraničí, a že totéž rozumí se také o pozemcích, kteréž nemají 115 hektarů (200 jiter) výměry a jsou okrskem honebním buď docela, nebo do dvou třetin obklíčeny (enklávy).

Ve všech těchto případech mluvíme o *honebních enklávách*.¹⁾

§ 5. honeb. z. upravuje tedy vykonávání myslivosti v případech, na které se ani ustanovení § 2. honeb. z. (o zřízení samostatné čili vlastní honitby), ani ustanovení § 4. honeb. z. (o zřízení společenské honitby) nevztahují,²⁾ a upravuje případy dva:

1. případ, kdy území pozemků veškerosti obyvatelů některé osady v jich souvislosti výměry 115 hektarů (200 jiter) nedosahuje, a

2. případ, kdy jednotlivé pozemky výměry 115 hektarů (200 jiter) nedosahující územím cizího honbiště buď zcela nebo do dvou třetin jsou obklíčeny.³⁾

Honební enklávou může býti nejen pozemek jeden,

¹⁾ enclave (čti „ankláve“) jest slovo francouzské a znamená „obklíč“ čili území cizím vlastnictvím obklopené.

Předpisy honebního zákona o enklavování pozemků soudních sledují jedině policejní účel racionelního vykonávání honitby. Jedná-li se o komplex souvislých pozemků výměru 115 hektarů přesahující, není příčiny, přidělovati jej jako enklávu k jiné honitbě, a proto komplex, který za enklávu považovati se má, musí míti výměru menší než 115 hektarů. Souvislé (pozemky) komplexy výměry větší než 115 hektarů, nesmí za enklávy jiné honitbě přidělovány býti. Srv. r. správ. soudu ze dne 25. května 1901 čís. 4131. B. sv. 25. d. A. čís. 357. Slezsko.

²⁾ Jsou-li při nějakém komplexu pozemků podmínky zákonem pro zřízení samostatné honitby (buď vlastní nebo společenské) vyžadované, pak nelze předpisů § 5. honeb. z. užití a tyto pozemky za enklávy jiného honebního území prohlásiti. Srv. r. správ. soudu ze dne 18. října 1893 čís. 3443. B. sv. 17. čís. 7459. Č.

³⁾ Tedy plochy, které dle předpisů §§ 2. a 4. honeb. z. nejsou částí jiného souvislého honebního území dle zákona konstituovaného (r. správ. soudu ze dne 5. ledna 1889 čís. 41. B. sv. 13. čís. 4445. Č.), pak pozemky, které nepatří usedlíkům osady, o jejíž honitbu se jedná (r. správ. soudu ze dne 12. prosince 1888 čís. 3858. B. sv. 12. čís. 4399. Č.)

ale i celá skupina (komplex) pozemků, a to bez rozdílu, zda-li patří jednomu vlastníku, či více vlastníkům, ano i komplex pozemků všech osadníků jedné osady, nemají-li všechny tyto pozemky jednotlivě či dohromady čítané nejmenší výměry buď k ustavení honitby vlastní čili samostatné (při pozemcích jednomu vlastníku patřících) nebo honitby společenské (při pozemcích osadníků v jedné osadě bydlících) po zákonu potřebné, totiž 115 hektarů (200 jiter).

Totéž platí, obnáší-li sice výměra pozemků jednomu držiteli patřících, nebo výměra pozemků všem osadníkům jedné osady patřících dohromady 115 hektarů (200 jiter), ale, nejsou-li pozemky tyto ve smyslu honebního zákona *souvislými*. (Srv. nahoře § 10.)

Netřeba opakovati, že do této zákonitě výměry 115 hektarů (200 jiter) toliko pozemky *honební* (viz nahoře § 6.) čítati se mohou, a že při čítání této zákonitě výměry, jak nahoře uvedeno, všechny pozemky dokonale a trvale ohražené, zastavené plochy, veřejné silnice a cesty, místní prostory a návsi, veřejné potoky a řeky, železniční tratě, nádraží (ať ohražená či neohražená), hřbitovy všech vyznání (ohražené i neohražené), a pozemky cizí,⁴⁾ čítány býti nemohou.

V případech těchto, kdy tu tedy není ani podmínek ku konstituování vlastní čili samostatné honitby jednomu právnímu subjektu patřící, ani podmínek ku zřízení osadní čili společenské honitby, příkázati má okresní výbor vykonávání práva myslivosti na těchto komplexech pozemků buď sousední vlastní čili samostatné honitbě, nebo společenstvu honebnímu jako držiteli sousední společenské honitby, a to za podmínek níže uvedených.

Podmínky tyto jsou:

1. že honitba, ku které se dotýčná enkláva přidělití má, má skutečně všechny podmínky dle honeb-

⁴⁾ a to při honitbě vlastní čili samostatné pozemky držiteli též nepatřící, při honitbě společenské pozemky, které k území vlastní čili samostatné honitby patří, nebo které patří osobě v osadě nebydlící. O tom srv. nahoře uvedené výklady § 11.

ního zákona ku provozování samostatné honitby (ať vlastní, ať společenské) náležitě,⁵⁾ a

2. že honitba, ku které se enkláva příkázati má, s enklávou nejvíce hraničí.⁶⁾ ⁷⁾

O enklávě však nemůže býti řeči, když součástky honitby jedné (ať vlastní čili společenské) s honitbou touto však souvislé, tak jsou položeny, že se sousední (jinému subjektu právnímu patřící) honitbou do dvou třetin hranic hraničí,⁸⁾ čili jinými slovy: s celkovým honbištěm souvislé pozemky téhož právního subjektu nemohou za enklávy cizímu honbišti příkázány býti.⁹⁾

⁵⁾ Nemá-li okrsek honební s enklávou, o kterou se jedná, sousedící těchto zákonem ku samostatnému provozování práva myslivosti vyžadovaných podmínek, pak stihne i tento okrsek honební osud v § 5. honeb. z. vylíčený, totiž přidělení k sousední samostatné honitbě dle zásad nahoře vyložených.

Jest však dle honebního zákona nepřipustno, aby skládáním více okrsků honebních jednotlivých osad o sobě zákonitou nejmenší výměry 115 hektarů (200 jiter) nemajících nové společenské honitby se tvořily.

Výhrada práva honebního v emfiteutické smlouvě před platností cís. patentu ze dne 7. března 1849 čís. 154. říš. z. uzavřené ve příčině příkázání enklávy právního významu nemá. Srv. r. správy. soudu ze dne 6. prosince 1889 čís. 4008. B. sv. 13. čís. 5005. Č.

⁶⁾ „Nejvíce hraničí“ znamená nejdlejší (dle míry délkové) společnou hranici komplexu, o který se jedná, se sousední samostatnou honitbou.

⁷⁾ Zákon praví v německém textu: „dem Besitzer des zumeist angrenzenden Jagdgebietes“ a jest dle r. správy. soudu ze dne 9. června 1882 čís. 1182. B. sv. 6. čís. 1437. Č. jediné rozhodným moment „že komplex se sousední honitbou nejvíce hraničí („das Moment des zumeist Angrenzens“), při čemž, jak z citace §§ 2. a 4. plyne, jest zcela lhostejno, komu tato sousední honitba patří, a není zvláště třeba, aby vlastník sousední samostatné honitby byl snad osadníkem osady, ve příčině které se o to jedná, aby pozemky její za enklávu byly příkázány.

⁸⁾ Srv. r. správy. soudu ze dne 17. května 1883 čís. 1121. B. sv. 7. čís. 1768. Č., ježto i minimální kousek pozemku souvislost pozemků ve smyslu honebního práva sprostředkuje. Viz nahoře § 10.

⁹⁾ Srv. r. správy. soudu ze dne 12. prosince 1888 č. 3858. B. sv. 12. čís. 4399. Č. a ze dne 22. října 1897 čís. 5411. B. sv. 21. d. II. čís. 11083. Č.

I ve příčině přikázání jistých pozemků za enklávu k cizímu honbišti jest zcela nerozhodno, mají-li pozemky, o jichž přikázání za enklávu se jedná, tutéž vlastnost, jako komplex pozemků, ku kterémuž pozemky tyto jako enkláva přiděleny býti mají, čili nic; jest totiž lhostejno, jsou-li obojí pozemky tyto zapsány v knize pozemkové nebo v deskách zemských, jest též lhostejno, jsou-li jedny pozemky zapsány v knize pozemkové a druhé v zemských deskách, jest dále nerozhodno, jsou-li obojí pozemky dominikální nebo rustikální,¹⁰⁾ a také způsob hospodaření na pozemcích, o které se jedná, rozdílu nečiní, jen, jedná-li se o pozemky *honební* ve smyslu zákona honebního. O tom viz nahoře § 6.

Přikázání jistého komplexu pozemků k cizí honitbě s ním hraničící jest však toliko *výjimečným* omezením vykonávání práva myslivosti, vůči kterému vykonávání samostatného práva myslivosti (ať vlastního, ať společenského) jest *pravidlem*, a jest proto trvání této výjimky omezeno toliko na ten čas, pokud by při tom kterém pozemku nenastaly zákonem vyžadované podmínky ku zřízení samostatné honitby (vlastní nebo společenské) oprávnující.^{10b)}

Proto právo k samostatnému vykonávání myslivosti oprávnující jest ihned účinným, jakmile výměra souvislých pozemků jednomu držiteli patřících nebo výměra pozemků obyvatelům jedné osady patřících zákonitě plochy 115 hektarů (200 jiter) dosáhne.¹¹⁾

Z téhož důvodu nařizuje také § 17. honeb. z., že přikázání enkláv a částí pozemků k honbě (§ 5.) má se státi nejméně na šest po sobě jdoucích let, ale za jisté jen na dobu časově omezenou,¹²⁾ a nemělo by

¹⁰⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 12. března 1890 čís. 794. B. sv. 14. čís. 5204. Č.

^{10b)} Sr. r. správ. soudu ze dne 30. dubna 1896 čís. 2648. B. sv. 20. d. I. čís. 9595. Č.

¹¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 19. listopadu 1896 č. 6188. B. sv. 20. d. II. čís. 10109. Č.

¹²⁾ Okolnost, že snad myslivost na enklávě spolu s honitbou, ku které tato enkláva byla přidělena, propachtována byla, a že doba pachtovní dosud neuplynula, nemůže vaditi

přikázání enkláv nebo částí pozemků k honitbě s nimi nejvíce hraničící *trvale* (t. j. na všechny budoucí časy) neb alespoň *na neurčito* (bez udání doby, na kterou se přikázání děje), vyslovené žádného právního účinku.¹³⁾

Také nemá okolnost, že jisté skupiny pozemků cizí honitbě jako enklávy byly přiděleny, toho významu, že by takto vzniklý poměr *na vždy* potrvati měl, byť i přikázání skupiny té za enklávu jiné honitby po sebe delší čas trvalo.¹⁴⁾

Přikázání jisté skupiny pozemků k cizí samostatné honitbě však dle § 5. honeb. z. předpokládá, že tato cizí honitba jest buď samostatná honitba vlastníku souvislých pozemků výměry 115 hektarů (200 jiter) majících patřící, nebo samostatná honitba společenstvu honebnímu jedné osady náležející, jichž souvislé pozemky také výměra 115 hektarů (200 jiter) mají, a se zánikem práva na existenci samostatné honitby v obou těchto případech i právo na podržení enklávovaných pozemků k vykonávání myslivosti na nich pomíjí.

Sklesne-li tedy výměra souvislých pozemků té či oné honitby pod zákonitě minimum 115 hektarů (200 jiter),¹⁵⁾ pomíjí s právem na samostatné vykonávání práva myslivosti právo na témž právním důvodu (totiž na právu ku samostatnému vykonávání práva myslivosti na určitém komplexu) spočívající ku vykonávání honebního práva na pozemcích enklávovaných, ježto změnou skutkových poměrů i právo na nich se zakládající změny doznává.¹⁶⁾

právu na samostatné konstituování myslivosti pro odpadnutí důvodů enklávování pozemků těch opodstatňujících. Srv. r. v pozn. 10. uvedené.

¹³⁾ a musilo by buď ku stížnosti neb i z moci úřední dohlédacími úřady jako nezákonnitě zrušeno býti. (§ 23. honeb. z.)

¹⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 1. prosince 1897 čís. 6190. B. sv. 21. d. II. čís. 11204. Č.

¹⁵⁾ odprodejem, vystěhováním se z osady nebo jinak.

¹⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 1. prosince 1897 čís. 6190. B. sv. 21. d. II. čís. 11204. Č.

Souvislé pozemky mající výměry více než 115 hektarů (200 jiter) nemohou jako enklávy sousední honitbě býti přikázány.¹⁷⁾

Jsou-li tu podmínky v § 5. honeb. z. pro přikázání jisté skupiny pozemků za enklávu k cizímu honišti požadované, učiní o tom rozhodnutí okresní výbor, kterýž ustanoviti má zároveň, ku které ze sousedních honiteb dotyčná skupina pozemků přikázati se má, a na jakou řadu let se enkláva tato k tomu kterému území honebnímu přikazuje.

Otázka, se kterou ze sousedních honiteb skupina pozemků, o jichž přikázání za enklávu se jedná, nejvíce hraničí, jest otázkou *skutkovou* (ne právní), jejíž řešení předcházeti bude z pravidla šetření¹⁸⁾ a výslech účastníků.¹⁹⁾

Rozhodnutí okresního výboru rozpadati se bude protož na řešení otázek dvou, a sice:

1. zda-li skupinu pozemků, o kterou se jedná, za enklávu považovati sluší, a zvláště, zda-li snad tu nejsou při této skupině pozemků podmínky pro ustanovení samostatné honitby (vlastní nebo společenské)²⁰⁾, a

¹⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 25. května 1901 čís. 4131. B. sv. 25. čís. 357. Slezsko. Předpisy §§ 2. a 4. honeb. z. jsou rázu kategorického, a tvoří *pravidlo*, vůči kterémuž předpis § 5. jako předpis *výjimečný* striktně (přesně) se musí vykládati. O možnosti skládání samostatných honebních území viz níže § 22.

¹⁸⁾ po případě i na místě samém za přivzetí znalců (po případě i znalců zeměměřičů), kde otázky souvislosti pozemků i délky hranic na přetřes bráti se mají.

¹⁹⁾ Že prohlášení stran v té příčině učiněná jediným podkladem pro úřední rozhodnutí o otázce enklavování býti nemůže, rozumí se samo sebou, ježto předpisy dotyčných zákonitých ustanovení jsou rázu kategorického, tak že ku platnosti přivedeny býti musí, a užití jich úmluvou súčasněných stran vyloučeno býti nemůže.

²⁰⁾ Stav věci ješt z pravidla tento. Obyvatelé osady, o jejíž pozemky se jedná, tvrdí, že jich pozemky mají výměru dle zákona ku konstituování samostatné (společenské) honitby potřebnou, kdežto odpůrce jich žádá, aby pozemky tyto pro nedostatek podmínek pro zřízení samostatné honitby za enklávu prohlášený a k jeho sousední honitbě přiděleny byly.

2. shledá-li okresní výbor, že skupina pozemků ve smyslu honebního práva skutečně za enklávu prohlásiti se má, ku které ze samostatných honiteb sousedních enkláva tato má se přikázati.²¹⁾

Nevyhledává se pro rozřešení otázky, ku které z více sousedních samostatných honiteb enkláva přikázána býti má, aby hranice enklávy se sousední honitbou právě ve dvou třetinách hraničily, ježto dle odst. 1. § 5. honeb. z. přísluší enklávu přikázati držiteli pozemků souvislých čili okrsku honebního, který s ní nejvíce²²⁾ hraničí.

Tvoří-li pozemky, o jichž enklavování se jedná, více místně od sebe oddělených skupin pozemků, nemá to pro otázku, ku které ze sousedních honiteb enkláva tato se má přikázati, žádného právního významu, a nelze různé skupiny pozemků jedné a téže osady různým sousedním okrskům honebním přikazovati, ponevadž samostatné posuzování jisté skupiny pozemků ve smyslu práva honebního závisí od okolnosti, zda-li souvislé pozemky mají výměry nejméně 115 hektarů (200 jiter); nemají-li tudy všechny skupiny pozemků obyvatelům některé osady patřících, byť i odděleně od sebe ležících, dohromady výměry 115 hektarů (200 jiter), pak přikáží se všechny tyto skupiny pozemků sousední samostatné honitbě, s níž nejvíce hraničí, při čemž jest rozhodným poměr délky hranic všech skupin pozemků dohromady sčítané vůči délce hranic všech sousedních samostatných honiteb.²³⁾

²¹⁾ při čemž rozhodna bude délka hranic, ve které ta která samostatná honitba se skupinou pozemků, o kterou se jedná, hraničí.

²²⁾ v německém textu zákona: „dem Besitzer des zumeist angrenzenden Jagdgebietes“, při čemž, jak z citace §§ 2. a 4. jde, jest zcela lhostejno, komu to které ze sousedních honebních území náleží, a zda-li majitel sousedící samostatné honitby snad usedlíkem osady, o kterou se jedná, jest čili nic. Sr. r. správ. soudu ze dne 9. června 1882 čís. 1182. B. sv. 6. čís. 1437. Č.

²³⁾ Příklad: Pozemky osady M. nemající dohromady výměry 115 hektarů tvoří dvě skupiny pozemků spolu veřejnou cestou spojené: skupina pozemků A. hraničí nejvíce se společenskou honitbou sousední osady H., kdežto skupina pozemků B. hraničí nejvíce se samostatnou honitbou panství

Proto považujeme za nepřipustné, aby jednotlivé skupiny pozemků obyvatelů jedné osady byly různým samostatným honitbám jako enklávy přikázány.²⁴⁾

Přikázání enkláv a částí cizích pozemků k sousedním okrskům honebním státi se má dle § 17. honeb. z. na dobu nejméně šesti po sobě jdoucích roků.²⁵⁾

Za vykonávání honitby na enklávách a částech pozemků k jiné honitbě přikázaných platiti má ten, komu vykonávání myslivosti na pozemcích těchto bylo přikázáno²⁶⁾, dle § 22. honeb. z. náhradu v penězích,²⁷⁾ kteráž náhrada mezi držitelé²⁸⁾ pozemků každé osady

Hořovického; hranice obou skupin pozemků dohromady čítány nejvíce hraničí se samostatnou honitbou panství Hořovického. Osadníci osady M. žádali, aby přidělení jich pozemků k sousedním honitbám dále se odděleně, chtějíce, aby skupina A. přidělena byla ku sousední společenské honitbě osady H., kdežto panství Hořovice žádalo, aby přikázány byly obě skupiny pozemků k jeho samostatné honitbě.

²⁴⁾ Příči se tomu též tendence, v poměrech honebních žádoucí stálost zavést, a neodporučelo by se též z příčin honební policie, aby ve příčině různých skupin pozemků jedné osady různí páni myslivosti honitbu provozovali. Náhled v textu hájený jest podporován také zněním § 5. honeb. z., ve kterém jest nařízeno, co státi se má s pozemky *veškerých* obyvatelů některé osady, jichž výměra pozemků nedosahuje plochy 115 hektarů (200 jiter), a zněním německého textu zákona: „das Areale der Gesamtheit der Grundbesitzer einer Ortschaft.“ Vůči *veškerosti* pozemků jest skupina toliko některých pozemků zajisté patrně odlišena. — Jinak však rozhodl správní soud ve svém r. ze dne 3. července 1890 čís. 1985. B, sv. 14. čís. 5410. C.

²⁵⁾ V r. správ. soudu ze dne 15. července 1887 čís. 1199. B. sv. 11. čís. 3648. C. prohlášeno bylo přikázání enklávy, které toliko tři leta trvati mělo, za nezákonné a bylo prodlouženo na šest roků i bez návrhu stěžovatele, ač se tím stalo reformatio in pejus.

²⁶⁾ Zákon praví v § 45. odst. 1.: „tomu, kdo má právo provozovati myslivost“, a v německém textu: „gegen den zur Ausübung der Jagd Berechtigten.“

²⁷⁾ I zde platí zákaz dávání náhrady v naturalích (steživu, dříví a pod.). Srv. r. správ. soudu ze dne 27. dubna 1888 čís. 1375. B. sv. 12. čís. 4073. C.

²⁸⁾ a sice bez rozdílu, jsou-li spolčníky honebního družstva čili nic; tedy obdrží náhradu tuto také držitelé pozemků do území společenské honitby zabraných, kteří v osadě, o kterou se jedná, nesídlí.

podle velikosti jich pozemků rozdělití se má.²⁹⁾ Obnos této náhrady za pozemky dle § 5. honeb. z. ku provozování myslivosti k cizímu honišti přikázané v měří okresní výbor hledě k velikosti jich a k pachtovnímu³⁰⁾ myslivosti, které se v průměru platí v nejbližších třech honitbách propachtovaných.

Přikázání enklávy k cizí honitbě tvoří tedy zvláštní formu pachtu, při kteréž však určení pachtovního není ponecháno svobodné úmluvě stran, nýbrž při které stanovení výšky pachtovního závisí na výroku okresního výboru (§§ 1056. a 1090. všeob. zák. obč.), a sluší tudy vše, co ve příčině propachtování honitby nahoře (§ 17.) bylo uvedeno, i tuto užiti;³¹⁾ zvláště sluší zde obdobně užiti i ustanovení § 19. honeb. z., dle kterého náhradu platiti jest vždy na počátku pachtovního roku napřed, a sluší zde též obdobně užiti všeho toho, co ve příčině příslušnosti soudů neb úradů správních, jakož i ve příčině promlčení nároku na náhradu nahoře bylo uvedeno.

Ten, komu na enklávách nebo pozemcích k cizí honitbě přidělených provozování myslivosti bylo přikázáno, jest též dle § 45. honeb. z. povinen, držitelům těchto pozemků zaplatiti náhradu za škodu honbou nebo zvěří na úrodě způsobenou. Tento oprávněný má však toho vůli chrániti enkláv nebo pozemků k honbě přikázaných před škodou, kterou by zvěř učiniti mohla, zahrazením pozemků nebo jiným opatřením, kteréž však držitelé pozemků těch v užívání jich není na újmu. (§ 45. odst. 2. honeb. z.)³²⁾

²⁹⁾ v německém textu zákona: „nach Massgabe der Ausdehnung ihres Grundbesitzes“. Tato náhrada se rozdělí mezi držitelé pozemků nikoliv dle počtu hlasů jim snad dle § 19. honeb. z. příslušících, nýbrž toliko dle skutečné výměry jich pozemků do enklávy pojatých.

³⁰⁾ Český text mluví „o nájmu z myslivosti“, německý text praví „nach dem Durchschnitte des Jagdpachtzinses“, čímž se rozumí pachtovné nebo pachtovní činže z myslivosti.

³¹⁾ Srv. spis Dra Jiřího Pražáka „Spory o příslušnost“ II. díl, § 59., str. 294.

³²⁾ O zjišťování a vymáhání škod honbou nebo zvěří způsobených pojednáno bude níže. Viz § 26. a násl.

Pominul-li by důvod, pro který provozování honitby na enklávách nebo částech pozemků dle § 5. honeb. z. k jinému honišti bylo přikázáno, pak přiděli se pozemky tyto buď k honitbě vlastní nebo společenské dle zásad nahoře v §§ 8. až 11. těchto výkladů ve příčině té vytčených.

Vlastník sousední samostatné honitby nebo společnosti honební, jemuž sousední společenská honitba patří, jimž bylo provozování myslivosti na enklávách nebo částech pozemků přikázáno, nejsou však povinni, takové přikázání přijati, nýbrž mohou je odmítnouti. Zákon honební v té příčině neobsahuje žádného ustanovení. Okresní výbor pak pokusí se asi o to, vyjednatí s vlastníky druhých sousedních honiteb, aby ti vykonávání myslivosti na enklávách těch převzali. Stalo-li by se, že by všichni vlastníci sousedních honišť převzetí vykonávání myslivosti na enklávě dotyčné odmítli, pak opět nabude právo vlastníkovo k pozemkům za enklávu prohlášeným své plné účinnosti, a okresní výbor máje dle § 5. odst. 3. honeb. z. učiniti příhodné opatření a nemaje k tomu jiné příhodné osoby přikázati může vykonávání honitby na pozemcích takových vlastníku pozemků těchto.³⁹⁾ Též může z vlastníků pozemků k enklávě patřících zříditi společenstvo honební a z pozemků těchto společenskou honitbu, aniž by tu bylo podminek v § 4. honeb. z. ku zřízení společenské honitby požadovaných.

³⁹⁾ Srv. nahoře § 3. těchto výkladů pod čís. 8. a pozámku 9. a r. zemského výboru pro království České ze dne 2. ledna 1895 čís. 59635. uveřejněné v časopise „Právník“ 1895, str. 582.

§ 22.

D. O arrondování a skládání honebních území.

§ 21. honeb. z. dovoluje mezující území honební dobrovolně zaokrouhlovati a skládati, pokud toho prospěch myslivosti vyhledává.

Aby však stávající honební území zaokrouhlena nebo složena býti mohla, jest potřebí:

1. aby tu bylo dvou nebo více *samostatných honebních území*, tedy takových, která jako samostatná honební území již stávají,¹⁾ a při kterých tudy buď náležitosti § 2. honeb. z. ve příčině zřízení honitby vlastní čili samostatné, nebo náležitosti § 4. honeb. z. ve příčině zřízení honitby společenské vyžadované zde jsou.

Náležitosti dle zákona samostatnost honebních území zakládající musí tu býti při *obou* nebo při *všech* honebních územích, o jichž zaokrouhlení nebo složení jde.²⁾

Není však dovoleno zaokrouhlovati nebo skládati území taková, při kterých pro nedostatečnou výměru nebo z jiných důvodů (nestávající souvislost a t. d.) není podminek pro zřízení samostatného okrsku honebního, a není zvláště dovoleno, aby skládáním pozemků více různých osad snad teprve nové samostatné okrsky honební tvořeny byly.

Neboť § 21. honeb. z. nemá za účel, skládáním

¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 13. května 1892 čís. 1577. B. sv. 16. čís. 6610. Č. a ze dne 12. července 1889 čís. 2272. B. sv. 13. čís. 4812. Č.

²⁾ Skleslo-li by území té či oné honitby pod zákonem požadovanou nejmenší výměru 115 hektarů (200 jiter), pomíjí tu zároveň s právem na samostatné vykonávání myslivosti i právo k udržování stávajícího zaokrouhlení nebo složení, a s územím takovým naložiti jest pak dle předpisů o enklávách platících. Srv. r. správ. soudu ze dne 1. prosince 1897 čís. 6190. B. sv. 21. d. II. čís. 11204. Č. a ze dne 22. prosince 1900 čís. 8114. B. sv. 24. čís. 14994. Č.

hraničících komplexů pozemků nová honební území teprvé tvořiti, nýbrž upravuje toliko arrondování a skládání honebních území již stávajících.³⁾

Skleslo-li by území některé z obou samostatných honiteb tímto dobrovolným arrondováním pod zákonité minimum 115 hektarů, může okresní výbor i na tomto 115 hektarů neobnášejícím území právo k samostatnému vykonávání honitby přiznati, což však tvoří jedinou výjimku z pravidla.⁴⁾

2. aby honební území, o jichž zaokrouhlení nebo složení se jedná, s sebou sousedila, aby totiž spolu mezovala, tak aby mezi oběma územími, o jichž zaokrouhlení nebo složení se jedná, ani žádná jiná (celá) honitba neležela, aniž aby mezi nimi souvislý díl jiné samostatné honitby neležel.

3. aby na zaokrouhlení nebo složení honiteb všichni držitelé honebních území, o jichž zaokrouhlení nebo složení se jedná, dobrovolně byli se usnesli.

Nuceného zaokrouhlení nebo složení stávajících honebních území, kterého by i proti vůli některého z odpírajících tomu držitelů súčasněných honebních území provésti bylo lze, zákon nepřipouští.⁵⁾

Shoda stran musí býti úplná ve všech bodech i ve všech záležitostech súčasněných honebních území se týkajících (ku př. ve příčině placení pachtovného ve příčině ploch, které od jednoho honebního území arrondováním ku druhému připadnouti mají, ve příčině náhrady škod zvěři nebo honbou způsobeným, ve příčině dohledu a pod.) a

³⁾ To plyne ze slov § 21., pak ze zařadění § 21. v honebním zákoně, ježto, kdyby skládáním hraničících komplexů pozemků nová honební území teprvé tvořena býti mohla, byl by musil předpis ten hned za § 4. honeb. z. zařaděn býti. Srv. r. správ. soudu ze dne 9. ledna 1896 čís. 192. B. sv. 20. d. I. čís. 9211. C.

⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 22. prosince 1900 čís. 8114. B. sv. 24. čís. 14994. C.

⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 14. prosince 1895 čís. 5933. B. sv. 19. d. II. čís. 9124. C., a to ani z důvodů policie bezpečnostní nebo policie honební.

4. aby zaokrouhlení nebo složení samostatných honebních území prospěch myslivosti vyhledával.⁶⁾

Zda-li v konkrétním případě prospěch myslivosti toho vyhledává, aby stávající samostatná honební území byla zaokrouhlena nebo složena, jest otázkou, o které náleží rozhodovati úřadům správním dle jich volného uvážení.⁷⁾

Jsou-li tu všechny podmínky pod čís. 1. až 4. uvedené, pak není ku zamyšlenému zaokrouhlení nebo složení stávajících honebních území ničeho více potřeba, než souhlasné úmluvy vlastníků honebních území těch.⁸⁾

Zmenšil-li by se takovýmto zaokrouhlením ten či onen honební okrsek tou měrou, že by — po vykonaném zaokrouhlení nebo složení honebních území — neměl již výměry 115 hektarů (200 jiter), pak potřebí jest k podobnému upravení honebních poměrů schválení okresního výboru (§ 21. odst. 2. honeb. z.), kterýž však dle volného svého uvážení schválení svého také odepřiti může.⁹⁾

Neudělil-li by okresní výbor žádanému zaokrouhlení nebo složení honebních území svého schválení, jest účastníkům volno, z dotyčného rozhodnutí okresního výboru vzíti stížnost k výboru zemskému, který o stížnosti této také dle volného svého uvážení rozhodne.

Ježto jedná se o poměry *smlouvou* súčasněných stran upravené, není při sporech mezi držiteli sused-

⁶⁾ Jest tedy i při zaokrouhlení nebo složení stávajících honebních území naprostá libovůle vyloučena a nadřízené úřady správní mohou i při úplné shodě všech súčasněných stran zamýšlenému arrondování nebo složení honebních území souhlasu svého odepřiti, nabyly-li přesvědčení, že prospěch myslivosti žádaného arrondování nebo složení honebních území nevyhledává.

⁷⁾ Pořad instancí končí tedy u zemského výboru a jest příslušnost správního soudu dle § 3. odst. c) zákona ze dne 22. října 1875 čís. 36. říš. z. pro rok 1876 vyloučena.

⁸⁾ V jaké formě tato úmluva uzavřena býti má, není předepsáno, a postačí tudy i pouhý spolupodepis účastníků na dotyčném oznámení k okresnímu výboru.

⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 1. prosince 1897 čís. 6190. B. sv. 21. d. II. čís. 11204. C.

ních honebních území z arrondací nebo složení honebních území povstalých příslušnost řádných soudů vyloučena.¹⁰⁾

¹⁰⁾ Dr. Prokop Bílek ve svém článku „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“ uveřejněném v časopise „Lovecký obzor“ ročník IX. čís. 5. navrhuje doplnění honebního zákona těmito ustanoveními:

„Majitel sousedního revíru (pachtýř) může žádati, aby hraničící pozemky z druhého revíru, které od jich vlastníka zpachtoval, na dobu tohoto pachtu přikázány byly k jeho revíru. Pozemky koupené mu k revíru připadají samy sebou. Stejně může nájemce honitby hraničné pozemky koupené na dobu svého nájmu myslivosti přidělit k najaté své honitbě. Přidělení vysloví okresní výbor s konečnou platností.

Majitel pozemku na hranicích (vlastník, uživatel, pachtýř), může žádati přidělení pozemku toho k sousednímu revíru, pokud se tím samostatnost revíru nezruší.

Pokud by tímto a podobným přidělováním nastaly změny na pachtovním a na náhradách škody, vysloví okresní výbor a po případě zemský výbor (na stížnost)“.

Ustanoveními těmito hledí p. spisovatel docílit vydatné ochrany sousedních revírů před škodou zvěří z revírů sousedních přebíhající.

==== DÍL III. ====

§ 23. Kdo má právo myslivost osobně provozovati?

Dle § 24. honeb. z. mají právo myslivost v mezích ¹⁾ jim příslušících osobně vykonávati: ²⁾

1. pán myslivosti, totiž osoba, která má právo, na svých pozemcích myslivost samostatně provozovati. (§§ 2. a 3. honeb. z.);

2. pachtěr myslivosti společenské; a

3. osoby myslivecké a pod přísahu vzaté ve službě pána myslivosti vlastní nebo společenstva honebního postavené, zvláště též přísežný znalec ve službách honebního společenstva se nalézající, pak osoby myslivecké do přísahy vzaté ve službách pachtěře myslivosti společenské se nalézající.

Honební host ³⁾ nevykonává práva myslivosti vlast-

¹⁾ totiž místních, t. j. na místním obvodu k území honebnímu dotýčné osobě dle honebního práva náležejícím, tedy u myslivosti vlastní či samostatné na celém obvodu souvislých pozemků pánu myslivosti náležejících, při honitbě společenské na obvodu všech pozemků do obvodu osady pachtěří, a v obou případech též na enklávách a částech pozemků dle § 5. honeb. z. do území té které honitby příkázaných.

²⁾ Honební zákon mluví o mezích honebních jen u pána myslivosti a u pachtěře téže, ale rozumí se samo sebou, že i osoby myslivecké moho právo myslivosti vykonávati jen v místních mezích honitby pána myslivosti, společenstva honebního nebo pachtěře myslivosti, v jehož službách jsou postaveni. Také hosté na honbu pozvaní šetřiti musí mezi místních obvodu honebního toho pána nebo pachtěře myslivosti, jehož hosty jsou.

³⁾ německy: „der Jagdgast“.

vlastního, ale vykonává právo myslivosti té osoby, jejíž jménem za hosta na honbu pozván byl.⁴⁾

Aby pán myslivosti nebo pachtěť téže a honební host obou (jak pána myslivosti, tak i pachtěře téže), mohl osobně myslivost provozovati, musí býti opatřen:

- a) zbrojním listem a
- b) listem honebním.⁵⁾

Zbrojní list⁶⁾ udílí politický úřad první stolice, tedy v Praze a v Liberci magistrát, v jiných místech okresní hejtmanství.⁷⁾

Udělení zbrojního listu jest dle § 17. cís. patentu ze dne 24. října 1852 čís. 223. říš. zák. vázáno na podmínku nezávadnosti (Unbedenklichkeit) žadatele; otázka však, kdo jest nezávadným, ponechána jest volnému uvážení správních úřadů.⁸⁾

Odepřel-li politický úřad první instance žadateli udělení zbrojního listu, lze proti dotyčnému výnosu podat ve lhůtě 14ti denní (ode dne jeho doručení) stížnost k místodržitelství, a proti nepřiznivému rozhodnutí téhož další stížnost k ministerstvu vnitra.⁹⁾

⁴⁾ Nemá-li proto osoba hosta na honbu pozvavší práva myslivost provozovati, může se i honební host dle okolností dopustiti přestupku honebního zákona, když by se nepřesvědčil, zda-li osoba jej na honbu pozvavší k vykonávání myslivosti v dotyčném území jest oprávněna.

⁵⁾ Pachtěť honitby, jenž myslivost osobně neprovozuje, není povinen pro svou osobu honební listek si opatřiti. Srv. r. správ. soudu ze dne 21. ledna 1897 čís. 7057 a 1896. B. sv. 21. d. I. čís. 10307. Č.

⁶⁾ německy: „der Waffenpass“. Žádosti za udělení zbrojních listů a stížnosti proti úředním výnosům udělení jich odepírajícím jsou kolkou prosty. Srv. poplatkový zákon pol. sazby 44. bb. a Taliřův spis: „Poplatky a kolký v Rakousku“.

Zbrojní list sám jako legitimací vysvědčení podléhá kolkou za 2 K, a témuž podléhá též každé jeho prodloužení.

⁷⁾ Předpisy o udělení zbrojních listů obsahuje zbrojní patent ze dne 24. října 1852 čís. 223. říš. zák. a nařízení ministerstva vnitra ze dne 29. ledna 1853 čís. 16. říš. zák.

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 24. října 1899 čís. 8129. B. sv. 23. čís. 13277. Horní Rakousy.

⁹⁾ Všecky stížnosti tyto podati sluší ve lhůtě čtrnáctidenní ode dne doručení výnosu, proti kterému stěžováno býti má, a sice stížnosti tyto podány býti mají u úřadu první instance, tedy v Praze a v Liberci u magistrátu, jinde u okresního hejtmanství.

Proti rozhodnutí ministerstva vnitra ve příčině odepření udělení zbrojního listu ke správnímu soudu dále stěžovati nelze, ježto úřady při otázce, zda-li žadateli zbrojní list udělen býti může čili nic, rozhodují dle volného svého uvážení.¹⁰⁾

Honební list,¹¹⁾ čili, jak honební zákon praví: listek na honbu, vydává okresní výbor toho místa, kde se žádající zdržuje,¹²⁾ v Praze a v Liberci městská rada.

Honební list takový svědčí na jméno toho, komu se vydává,¹³⁾ vydává se vždy toliko jediné osobě¹⁴⁾

¹⁰⁾ Tak odmítl správní dvůr v r. svém ze dne 24. října 1899 čís. 8129. B. sv. 23. čís. 13277. (Horní Rakousy) pro nepřislušnost přezkoumání otázky, zda-li neudělení zbrojního listu žadateli stalo se právem čili nic. — I v této příčině jest — de lege ferenda — nápravy potřebí. O tom, zda-li kdo zbraň *nositi* smí, rozhodují politické úřady velmi rigorosně, a často u osoby vážené a vynikající postavení zaujímající postačí nepřiznivá relace četnictva, že žádost za vydání zbrojního listu se ve všech instancích zamítne, a žadatel se ani nedovi, co mu u úřadů politických vadí, ježto ve vyřízení se uvádí toliko, že z důvodů § 17. zbrojního patentu jemu zbrojní list vydán býti nemůže, ale o které skutkové okolnosti se tento důvod opírá, politické instance nevedou.

Koupiti si však může zbraň každý, i zločinec vícekrátě trestaný i notorický kandidát sebevraždy! A tu k odvrácení tak častých zločinů a sebevražd by se odporučovalo, aby prodavačům zbraní bylo uloženo, že smí prodati zbraň pouze tomu, kdo se zbrojním listem může vykázati, kdežto politickým úřadům mělo by býti uloženo, aby zamítnutý žadatel zpraven byl o skutkových okolnostech všech, které udělení zbrojního listu vadily, a aby byla témuž podána možnost, aby v relacích uvedená podezření vyvrátil.

¹¹⁾ německy: „die Jagdkarte“ (§ 26. honeb. z.).

¹²⁾ tedy okresní výbor toho místa, v jehož obvodu se honitba provozovati má.

¹³⁾ nelze tedy honební listek jinému půjčiti. Učiní-li však tak majitel honebního listku, dopustí se tím přestupku § 42. odst. 2. honeb. z. a potrestán býti má pokutou od 4 K do 40 K, a při opakování přestupku pokutou až do 100 K. Při nedobytnosti pokuty má býti vyměřen trest vězení a to vězení jednoho dne za každých 10 K pokuty, při pokutě obnosu 10 K nedosahující vězení alespoň 12 hodin.

¹⁴⁾ totiž jediné *fysické* osobě, nesmí ale zniti ani na jméno firmy, spolku, nebo společnosti nějaké; nemůže ale také zniti na jméno obce, aniž na jméno honebního výboru nebo ho-

na jeden rok¹⁵⁾ a má platnost v celé zemi, totiž v celém království Českém.¹⁶⁾

Držitel samostatné honitby (§§ 2. a 3. honeb. z.) a pachtěť honitby jsou povinni za honební lístek zapřít 20 K kromě kolku 2 K.¹⁷⁾

Kdo provozuje myslivost pouze jako honební host, zapraví zaň 4 K.¹⁸⁾

Tyto poplatky 20 K i 4 K plynou do pokladnice okresní, v Praze a v Liberci do pokladnice obecní.

Vydání honebního lístku odepřítí sluší:

1. osobám, které nemají zbrojního listu (§ 28. odst. 5) honeb. z.),¹⁹⁾

2. nezletilým.

Má-li nezletilci honební lístek vydán býti, musí o vydání téhož žádati:

nebního společenstva, a nemůže také zníti na nějakou funkci obecní nebo honební, ku př.: pro pana starostu obce nebo starostu honebního společenstva bez udání jeho jména.

¹⁵⁾ Každé obnovení honebního lístku podléhá též poplatkové povinnosti, jako vydání původního honebního lístku.

¹⁶⁾ Vidování honebních lístků není předepsáno, jako u zbrojních listů.

¹⁷⁾ Honební lístek vydaný na jména více účastníků honebních podrobiti sluší poplatku dle počtu osob, na něž listina ta zní. Srv. Talíř „Poplatky a kolky v Rakousku“ str. 29. pozn. 9. a rozhodnutí ministerstva financí ze dne 10. srpna 1885 čís 20617. tamtéž citované. Viz však nahoře poznámku 14.

¹⁸⁾ Také honební lístky pro hosty vydávají se toliko na jméno toho, komu svědčí a vydávají se též jen jediné osobě (tedy také ne na jméno firmy, spolku nebo společnosti nějaké). Ostatně viz poznámky předcházející.

¹⁹⁾ Vůbec jest držení zbrojního listu první a bezvýmínečnou podmínkou pro nárok na vydávání honebního lístku, a proto úřady k vydávání honebních lístků povolané (§ 26. honeb. z.) jsou povinny přihlížeti k tomu, zda-li žadatel za honební lístek opatřen jest zbrojním listem, jehož platnost dosud neprošla. V případě, že žadatel za honební lístek má sice zbrojní list, avšak platnost téhož vypršeti má během roku, na který honební lístek se má vydati, má okresní výbor právo žádati, aby majitel honebního lístku v čas prodloužení zbrojního listu vykázal, jinak okresní výbor jest oprávněn honební lístek odejmouti.

a) otec nebo poručník nezletilého,²⁰⁾

b) nebo je-li nezletilý žákem lesní školy nebo lesní akademie, ředitelstvo těchto ústavů,²¹⁾ a

c) ve příčině učňů a pomocníků (mláďenců) mysliveckých jich pán nebo správa lesního revíru.²²⁾

3. osobám chudobným, které se chovají z důhodů obecních nebo v ústavech dobročinných; jiným osobám i notoricky chudým lístku honebního nelze odepřítí.²³⁾

4. dělníkům na mzdu denní nebo týdenní pracujícím;²⁴⁾

5. osobám odsouzeným

a) pro zločin proti bezpečnosti osoby nebo majetku;²⁵⁾

b) pro přečin dle § 335. trest. z. proti bezpečnosti

²⁰⁾ Přivolení úřadu poručenského nebo opatrovnického vykazovati není třeba.

²¹⁾ V tomto případě není třeba vykazovati souhlasu otce nebo poručníka nezletilého žadatele, tím méně pak jest potřeba vykazovati přivolení úřadu poručenského neb opatrovnického.

²²⁾ Správcem lesního revíru může zde býti nejen pán revíru, ale také samostatný lesní hospodář ve službě pána myslivosti zřízený, nýbrž i pachtěť myslivosti, ano i přísežný správce společenské honitby, ježto všichni tito mohou učně i pomocníky (mláďence) myslivecké ve službě míti.

²³⁾ I zde předpokládá se, že žadatelé mají zbrojní list. A tu zajisté okresní hejtmanství osobám notoricky chudým vydání zbrojního listu odepřítí může, žádá-li se za vydání jeho pouze z té příčiny, aby žadatel dosíci mohl vydání honebního lístku, a není-li pro vydání zbrojního listu jiných závažnějších důvodů (jako ku př. potřeba osobní bezpečnosti na samotách a t. d.).

²⁴⁾ Mají-li však tito dělníci mimo mzdu denní nebo týdenní ještě majetek jiný ku př. nemovitost, pak jim vydání lístku honebního odepřítí nelze.

²⁵⁾ Zločiny tyto jsou:

a) proti bezpečnosti osoby: vražda, zabití, násilné smilstvo, zprznění, těžké uškození na těle, zločiny veřejného násilí spáchané omezením osobní svobody a vyhrožováním, vyhánění plodu atd.

b) proti bezpečnosti majetku: krádež a zpronevěření, a úcastenství v nich, podvod, zločin veřejného násilí spáchaný poškozením cizího majetku, loupež atd.

života neopatrným zacházením se střelnou zbraní spáchaným,²⁶⁾ a

c) pro přestupek krádeže, účastenství v krádeži, zpronevěření nebo podvodu.²⁷⁾

V případech b) a c) nastává ztráta práva na vydání honebního lístku toliko na pět roků od projiti trestu;

6. osobám, které byly potrestány proto, že honebního lístku zle užily, avšak toliko na dobu tří let.

Rozumí se, že dle zákona ze dne 15. prosince 1867, čís. 131. říš. zák. důvody odsouzení projitím doby tamtéž stanovené pomíjí, a také následky administrativního odsouzení pro zneužití honebního lístku nemohou jíti dále, než následky odsouzení soudního.

Služebnictvo ku provozování myslivosti (tedy i přísežný znalec ku provozování společenské honitby ustanovený) a ku přihlížení k ní zřízené a pod přísahu vzaté²⁸⁾ opatřeno býti má certifikáty na honbu.

Certifikáty na honbu pro personál honební vydané nepodléhají žádným poplatkům, platí pouze na čas služby (u přísežných znalců na dobu jich ustanovení) a vydává je okresní výbor, v Praze a v Liberci však městská rada.

Certifikát nebo lístek honební²⁹⁾ má se majetní-

²⁶⁾ Jiné přečiny proti bezpečnosti života, při nichž nebylo užito střelné zbraně, nezbavuje žadatele práva na vydání honebního lístku, a rovněž ne odsouzení pro jiné jednání proti bezpečnosti života, než které spadá pod ustanovení § 335. trest. z.

²⁷⁾ Odsouzení pro přestupek proti bezpečnosti těla v § 411. trest. z. a proti bezpečnosti života v § 431. trest. z. naznačený nezbavuje žadatele práva na vydání honebního lístku, a to ani tenkrát, bylo-li při spáchání přestupků těchto užito střelné zbraně.

²⁸⁾ Osoby, kteréž by z jakéhokoliv důvodu do přísahy vzaty nebyly, nemohou certifikátu na honbu obdržeti, a nemohou důsledkem toho také práva myslivosti vykonávati. I při dohledu na myslivost nepožívají osoby tyto výhod osob přísežných (nepožívají zvláště ochrany osobám úředním vyhrazené) a výpovědi jich před soudem nemají takového významu, jako výpovědi služebníků pod přísahu vzatých (§ 453. trest. ř. odst. 3.) atd.

²⁹⁾ Poplatek za honební lístek jednou již zapravený se majetníkovi při odnětí téhož nevrátí (§ 30. honeb. z.).

kovi odněti, vzejde-li nebo přijde-li při něm potomně (po vydání jich) na jevo příčina nějaká, pro kterou jemu vydání certifikátu nebo lístku honebního odepřeno býti mohlo.³⁰⁾ ³¹⁾

Odepře-li se někomu lístek honební nebo certifikát na honbu, nebo byl-li téměř udělený již lístek honební nebo certifikát na honbu potomně odňat, může z toho dotyčná osoba podati stížnost k výboru zemskému; tuto stížnost podati jest ve 14 dnech u výboru okresního.^{31b)} ³²⁾

Zbrojní listy mají v různých korunních zemích v té zemské řeči býti vydány, ve které se cestovní legitimace vydávají.³³⁾

Dle obdoby tohoto zákonného ustanovení sluší i honební lístky a certifikáty honební honebních zřízenců vydávati v té řeči, ve které se cestovní legitimace vydávají. Řečí tou jest z pravidla řeč v dotyčném okrese obvyklá.³⁴⁾

³⁰⁾ § 30. honeb. z.

³¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 17. května 1895 čís. 2534. Budv. sv. 19., díl I., čís. 8674 Tyroly, ve kterém se praví: Instituce honebních lístků jest opatřením honební policie mající za účel, ulehčiti úřadům dohled nad vykonáváním honitby vedoucím jich úkol a vůči dohlédacím orgánům ony osoby legitimovati, které úřady za nezávadné uznány a k vykonávání myslivosti oprávněny jsou; z tohoto hlediska plyne dále, že úřady jsou oprávněny honební lístek za neplatný prohlásiti a udělené povolení k vykonávání honitby odvolati, jakmile by úřadu sděleny byly okolnosti, které majitele honebního lístku činí závadným a k dalšímu vykonávání honitby nezpůsobilým, nehledě k tomu, zda-li okolností tento úsudek odůvodňující nastaly před udělením honebního lístku nebo snad teprve po něm.

^{31b)} § 31. honeb. z.

³²⁾ Z rozhodnutí zemského výboru lze vzíti další stížnost ku správnímu dvoru soudnímu, ježto úřady nerozhodují o tom, komu honební lístek udělen býti má, dle svého uvážení, nýbrž mohou odepřiti vydání honebního lístku toliko z důvodu v zákoně uvedených; a tu přezkoumání těchto důvodů správnímu soudu odňato není. Srv. r. správ. soudu ze dne 24. října 1899 čís. 8129. B. sv. 23. čís. 13277. Horní Rakousy,

³³⁾ § 1. minist. nařízení ze dne 29. ledna 1853 čís. 16. říš. zák.

³⁴⁾ K řešení sporu o tom, zda-li okresní výbor povinen jest vydati honební lístek v řeči jiné, než v řeči v okrese obvyklé, povolán jest říšský soud. Srv. r. správ. soudu ze dne

Čl. 19. základního zákona o všeobecných právech občanů státních v královstvích a zemích v říšské radě zastoupených ze dne 21. prosince 1867 čís. 142. říš. zák. zaručuje všem státním občanům neporušitelné právo na zachování a pěstování jich národnosti a řeči, a proto tvrdíme, že v království Českém sluší vydávat zbrojní listy, honební listky i certifikáty na honbu ve všech okresích v řeči žadatelově. —

Host honby se účastníci musí opatřen býti:

1. zbrojním listem,
2. listkem honebním,

a musí provozovati myslivost buď ve společnosti pána myslivosti (tedy za jeho nepřetržitě osobní přítomnosti), anebo, není-li pán myslivosti přítomen, musí host opatřen býti nad to,

3. písemným povolením pána myslivosti ku vykonávání myslivosti.³⁵⁾

§ 24. Kollise mezi vlastníkem pozemků do honebního území pojatých a vykonavatelem práva myslivosti.

Jak nahoře (§ 4) uvedeno, má právo myslivosti na cizích pozemcích provozované ráz služebnosti ukládající vlastníkům pozemků do honebního území pojatých

5. listopadu 1891 čís. 3478. Budv. sv. 15. čís. 6223. Č., ve kterém správní dvůr soudní se uznal nepřislušným jednati o stížnosti proti rozhodnutí zemského výboru potvrzujícímu výnos okresního výboru ve Stříbře, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele za vydání honebního lístku v jazyku českém s odůvodněním, že úřední řeč okresního zastupitelstva jest němčina.

³⁵⁾ Srv. § 25. honeb. z. a nařízení místodržitelství pro Čechy ze dne 22. února 1877 čís. 5415. vydané ku provedení § 25. honeb. z., kteréž jest vydáno k tomu účelu, aby zabráněno bylo obcházení tohoto zákonného ustanovení a aby zamezeny byly vpády do cizích honbišť a předešlo se klamání dohlížejících orgánů, při čemž pouhé odvolání se na ústní povolení nepřítomného pána myslivosti nepostačitelným prohlášeno. Toto písemné povolení pána myslivosti musí host na každé požádání orgánů dle § 41. honeb. z. ustanoveným prokázati. Nešetření tohoto předpisu tresce se dle § 42. honeb. z.

povinnost, že vykonávání myslivosti osobami jinými na svých pozemcích trpěti musí.

Avšak toto oprávnění k vykonávání myslivosti na pozemcích cizích jest v zájmu neobmezenosti práva vlastnického¹⁾ k pozemkům, na nichž myslivost se provozovati má, v důležitých směrech obmezeno:

1. Vykonávání obmezeno jest na pozemky *honební*,²⁾ z čehož plyne, že na pozemcích, které za honební pozemky prohlášeny nejsou, právo myslivosti vykonávati nelze.

2. Na polích, na nichž úroda dosud není sklizena, nelze bez přivolení toho, či úroda jest, ani honiti, ani psů honících na ně vpouštěti, vyjma tu, kde jsou brambory, řepa a zeli.³⁾

3. Výkon práva myslivosti též *časově* jest obmezen na dobu ode dne 1. srpna do 31. ledna každého honebního roku.⁴⁾ Mimo tuto dobu (tedy v době ode dne 1. února do dne 31. července každého honebního roku) má se vůbec zvěř honební šetřiti⁵⁾ a hájiti, a jest zapovězeno v tomto čase zvěř honiti, ji usmrcovati a chytati, též sbíratí vejce takových ptáků, kteří se mají šetřiti.

Tato záповěď nevztahuje se však k oborám, totiž k ohradám, v nichž se chová zvěř dančí, zvěř vysoká a zvěř černá.

¹⁾ t. zv. pojmová neobmezenost práva vlastnického. Srv. Randa „Vlastnictví“.

²⁾ Srv. nahoře § 6. Z toho plyne, že na pozemcích trvale a dokonale obražených nastupuje úplná svoboda vlastnickova, kterýž jest oprávněn na nich myslivost provozovati, i když rozloha pozemků těch nemá výměry 115 *ha* (200 *jiter*) (§ 3. honeb. z.).

³⁾ § 33. honeb. z. Zákaz, aby se při honbě nechodilo po lukách, je-li tráva v plném vzrůstu a před jejím posečením, nezakládá se v nynějších zákonech. R. správ. soudu ze dne 17. května 1879 čís. 934. Budv. sv. 3. č. 492. řeší sice případ v Horních Rakousích se udavší; ale, ježto český zákon honební mluví pouze o „polích“, zdá se, že i pro království České platí táž zásada.

⁴⁾ § 32. honeb. z.

⁵⁾ Tento čas jmenuje se doba šetření čili hájení zvěře (něm. „die Schonzeit“).

Výjimkou lze i v čas šetření a hájení zvěře střílet: ⁶⁾

a) všelikou zvěř škodnou, ⁷⁾ ač, nepožívá-li táž ochrany zákona; ⁸⁾

b) ode dne 1. března do dne 31. května sluky lesní, tetřevy, tetřívky a jeřábky;

c) ode dne 1. července do dne 31. ledna divoké husy a kachny; a

d) ode dne 1. května do dne 31. ledna srnce.

4. Výkon práva myslivosti obmezen jest na honění, usmrcování a chytání *zvěře honební*. ⁹⁾

5. Každý má právo, zvěř od svých pozemků kla-pačkami, hastruši a ploty k tomu konci zřízenými zapuzovati a z vinic, a zahrad vystřelením plašiti. ¹⁰⁾

6. Držitelé pozemků mají právo žádati na vyko-navatelích práva myslivosti náhradu škod zvěří a honbu učiněných. O tom níže bude podrobně jednáno.

Zachová-li osoba k vykonávání práva myslivosti oprávněná mezi honebním zákonem předepsaných, může na cizích pozemcích do honebního území pojatých myslivost vykonávat, aniž by mu v tom vlastníky po-zemků těchto bráněno býti mohlo.

⁶⁾ Jinaký způsob usmrcování není dovolen.

⁷⁾ Zvěř škodnou v cizím revíru také nesmí kdykoliv stříleti nebo jinak usmrcovati, leč jen pán myslivosti. Kdo by, nejsa pánem myslivosti, tak učinil, dopustil by se dle okolností i krádeže. Srv. r. kass. soudu ze dne 3. dubna 1900 čís. 3813. uveřejněné ve věstníku ministerstva práv pod čís. 2458. Tyroly.

⁸⁾ Ochrany zákona požívají zvláště ptáci v příloze B. zemského zákona ze dne 22. června 1870 čís. 39. z. z. uvedeni bez obmezení doby, pak ptáci v příloze C. téhož zákona uvedeni pro dobu ode dne 1. února do dne 14. září.

⁹⁾ Jinak zvěř, zvláště škodnou, (jako myši, hraboše, krtky a pod.) usmrcovati náleží s obmezením nahoře uvedeným vlastníku pozemku.

Zde sluší se též zmíniti o právu hlídačům polního majetku, kteří zároveň pro ochranu lesů nebo honbu pod přísahu jsou vzati, v § 27. zákona ze dne 12. října 1875 čís. 76. z. z. uděleném, zabíjení drůbež na škodu majetku polního se nalézající a o právu §§ 63. a 64. lesního zákona ze dne 3. prosince 1852 čís. 250. říš. z. k usmrcení koz, ovcí, vepřů a ptactva, kteréž na škodu lesní napadeny jsouce, zajmuty býti nemohou.

¹⁰⁾ § 39. honeb. z. To může učiniti vlastník pozemků i v čas, kdy na pozemcích těch honiti jest dovoleno.

Tak jest oprávněn pán nebo pachtěř myslivosti za účelem vykonávání práva myslivosti na cizí pozemky nejen vstoupiti a tam honiti, ¹¹⁾ nýbrž může za účelem kladení tenat v brambořišti i strouhy vykopati, a to i tenkrát, kdyby tím škoda byla způsobena. ¹²⁾

Avšak vzdor tomu, že honební zákon dal osobě k vykonávání myslivosti oprávněné proti vlastníkům pozemků do honebního území pojatých značná práva, přece se může osoba k vykonávání myslivosti oprávněná vůči vlastníku pozemků do honebního území pojatých dopustiti nejen rušení držby, nýbrž i rušení práva vlastnického, když svémocně zasáhne do soukromých práv vlastnických. ¹³⁾

Avšak také vlastník pozemků do honebního území pojatých může se vůči osobě k vykonávání práva myslivosti oprávněné dopustiti rušení držby práva myslivosti.

¹¹⁾ V takovém vstoupení na cizí pozemek za účelem vykonávání práva myslivosti neshledáno rušení držby vlastníka pozemku, ježto se nestalo v úmyslu, na pozemku tomto věcného práva si osobovati nebo držbu vlastníka pozemku rušiti. Rozh. nejvyššího soudu ze dne 22. listopadu 1899 čís. 16796 ve sbírce Pfaff. sv. 6. čís. 762.

¹²⁾ Rozh. nejvyššího soudu ze dne 28. listopadu 1894 čís. 14165. uveřejněné v časopise „Právník“ 1896 str. 807. Ovšem jest majetník honitby povinnen vlastníku pozemku škodu tím povstalou nahraditi.

¹³⁾ Tak v případě řešeném v rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 3. listopadu 1891 čís. 13111 (uveřejněném v časopise „Právník“ 1892 str. 114.) shledáno porušení držby vlastníka pozemku v tom, že pachtěř honitby, aby zabránil škodám na pozemcích zvěří způsobeným, ohradil pozemky ty drátěnými ploty, čímž zabránil též příchodu a příjezdu k pozemkům těmto. V případě tomto nebráno zřetele ani k okolnosti té, že pachtěř honitby ku podobným opatřením ve smlouvě pachtovní výslovně byl zmocněn. Srv. § 45. honeb. z.

Rovněž bylo rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 5. května 1891 čís. 5062. (uveřejněným ve sbírce Glaser-U.-W. sv. 29. pod. čís. 13764) shledáno rušení držby vlastníka lesa v tom, že majitel honitby zřídil v lese na stromech číhadlo na zvěř (Hochstand) a že za tím účelem, aby měl rozhled, osekál koruny stromů.

Ve všech těch případech jest jasno, že majitel honitby meze svého oprávnění překročil a tím vůči vlastníku pozemků do honebního území pojatých neoprávněné svémocí se dopustil.

vosti tím, že svémocně jemu ve volném a v mezích zákonitých se pohybujícím výkonu práva myslivosti brání nebo jemu v tom překážky činí.

Připomenouti dlužno, že dle § 14. zákona ve příčině některých opatření ku zvelebení rybářství ve vnitrozemských vodách v Čechách ze dne 9. října 1883 čís. 22. z. z. jest tomu, kdo má právo rybařiti, dovoleno, aby vydry, šedé volavky a jiná, rybám škodlivá zvířata divá ve své rybné vodě nebo v bezprostředním okolí jejím v každou dobu jakýmkoliv způsobem, neužívaje však střelných zbraní, chytati nebo zabíjeti; ten pak, kdo má právo honiti, není oprávněn proti tomu čeho namítati, však zůstává mu vyhrazeno právo, naložiti dle libosti se zvířaty v případech takových chycenými nebo zabíjými.

Totéž právo náleží též zřízencům osoby ku provozování rybářství oprávněné v odst. 2.) téhož § 14. vyjmenovaným.

§ 25. Kollise mezi osobami k vykonávání myslivosti oprávněnými.

Osoby na sousedních územích honebních právo myslivosti vykonávající mohou také mezi sebou přijíti do sporu tím, že hranic území honebních nešetří překračující hranice sousedního území honebního buď za účelem tím, aby tam myslivost vykonávali, nebo zvěř postřelenou tam pronásledovali nebo zvěř honební přes hranice do svého honebního území sami nebo honícími psy přeháněli.

Čin takový, pokud by nebyl jako zločin veřejného násilí dle § 83. trest. z., nebo jako krádež posuzován,¹⁾ spadat může dle okolností případu i pod pojem rušení držby práva myslivosti.

¹⁾ V r. kass. s. ze dne 30. března 1901 čís. 15720 uveřejněném v příloze věstníku ministerstva práv pod čís. 2596 prohlášeno za krádež nedovolené přivlastnění si zvěře ve vlastním honišti postřelené, ale v cizím honišti dokonavší.

§ 37. honeb. z. stanoví, že zvěř postřelená může se na cizí pozemky stíhati jen tehda, když k tomu svolí ten, kdo na nich má právo myslivosti.²⁾

Svolení toto musí však pán myslivosti dáti předem; dodatečné svolení pána myslivosti nezbavuje osobu proti předpisu § 37. honeb. z. se provinivší trestu jí dle § 42. odst. 4. honeb. z. hrozičího.

Mimo to může dotýčný provinilec též pro rušení držby, nebo i pro rušení vlastnictví stíhán býti.³⁾

§ 26. Náhrada škod zvěří a honbou způsobených.

§ 45. honeb. z. stanoví, že držitelé pozemků mají právo, žádati náhrady za škody zvěří a honbou učiněnou.¹⁾

Zákon mluví sice o *držitelích* pozemků; avšak tím rozuměti dlužno nejen jich vlastníky a držitele, ale i pachtěře a uživatele nebo jinaké detentory pozemků těchto; kdo z osob těchto ku požadování náhrady

²⁾ Tedy na pozemky do sousedního území honebního patřící jen se svolením pána myslivosti na tomto sousedním honebním území ku vykonávání myslivosti oprávněného, na pozemky trvale a dokonale hradbou ohražené jen se svolením jich vlastníka.

³⁾ Naproti tomu byla rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 15. března 1882 čís. 2808. (uverejněným ve sbírce Glaser-U.-W. sv. 20. pod čís. 8922.) žaloba pro rušenou držbu spáchanou tím, že žalovaný zvěř jím postřelenou se psy do honebního území žalobcova pronásledoval, zamítnuta, ježto čin tento dle §§ 5. a 21. nařízení ze dne 27. prosince 1852 čís. 473. zem. zákona pro Dolní Rakousy náleží ku kompetenci politických úřadů, a proto považoval se dovolaný civilní soud ku projednání této věci nepřislušným.

¹⁾ Ustanovení toto jest dokladem, že právo k vykonávání myslivosti jest omezením práva vlastnického jen v mezích honebním zákonem stanovených; musí-li proto vlastník pozemku trpěti, aby na jeho pozemcích osoba cizí právo myslivosti provozovala (viz nahoře § 24.), jest naproti tomu oprávněn žádati, aby jemu škoda jak zvěří tak i honbou způsobená plně byla nahrazena. Odvolání se majitele honitby na předpis § 1305. všeob. zák. obč. zde místa nemá, ježto náhradní povinnost majitelů honitby zde zvláštním zákonným ustanovením jest uznána.

v konkrétním případě jest oprávněným, poznati lze z poměru, v jakém detentorí pozemků, o které se jedná, ku vlastníku jich stojí; nemá ale otázka tato, kdo jest ku požadování náhrady oprávněn, pro další zkoumání tohoto předmětu dalšího významu.²⁾

Zákon staví povinnost ku náhradě škody honbou způsobené a povinnost ku náhradě škody zvěří učiněné vedle sebe nečině žádného dalšího rozdílu a proto není třeba v dalším mezi oběma náhradními povinnostmi rozdílu činiti (leč ve příčině osoby k náhradě škody povinné).

Škoda *honbou* způsobená jest zajisté ona škoda, která na pozemcích cizích³⁾ a ná úrodě na nich se nalézající vykonáváním honitby se strany majitele honitby a jeho lidí, hostí nebo psů honících⁴⁾ a pod. způsobena byla.

Škoda *zvěří* způsobená, nechť jest jakákoliv, nahrazena býti musí, nechť jest způsobena ožráním plodin nebo stromů⁵⁾, nechť jest způsobena zdupáním, vyležením nebo zrýpáním pozemků honebních, a jest pro povinnost k náhradě škody zvěří způsobené zcela nerozhodno, byla-li škoda způsobena zvěří v honebním území majitele myslivosti se nalézající nebo snad zvěří přecházející⁶⁾, a jest také pro povinnost náhradní zcela

²⁾ ježto jest to otázkou meritorní, kterou dle předpisů práva materiálního, zde zvláště občanského, řešiti jest.

³⁾ totiž majiteli myslivosti nepatřících. Přece o náhradě škody honbou nebo zvěří na pozemcích majiteli honitby patřících zvláště jednati netřeba, ježto škodu na svých pozemcích vlastníků jich sobě nahrazovati nemusí, maje toho na vůli, pozemky své dle vůle své užívati nebo jich i zužiti. Srv. §§ 354. a 362. všeob. zák. obč.

⁴⁾ Dle § 33. honeb. z. není dovoleno na pozemcích, pokud z nich úroda sklizena nebyla, bez přivolení toho, čí úroda jest, ani honiti, ani psů honících na ně pouštěti, leč tam, kde jsou brambory, řepa a zeli.

⁵⁾ Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 30. srpna 1893 čís. 10003. uveřejněné v časopisu Právník 1894 str. 52. a ze dne 28. listopadu 1894 čís. 14165. uveřejněné tamtéž ročník 1896 str. 807.

⁶⁾ zvěř přecházející nebo přebíhající (něm.: „das Streifwild“). Srv. r. správ. soudu ze dne 4. září 1877 čís. 1162. B. sv. 1. čís. 116. Morava a ze dne 23. února 1878 čís. 303. B. sv. 2. čís. 217. mimo Č.

bez významu, drží-li majitel myslivosti zvěře honební málo čili nad miru obyčejnou.⁷⁾

Povinnost nahraditi držitelům poškozených pozemků způsobenou škodu stihá:

1. při škodě *honbou*, t. j. vykonáváním honby způsobenou, pána myslivosti, totiž majitele honitby vlastní, dále pachtěře honitby společenské, a v obou případech zcela bez rozdílu, zda-li tíž honitbu osobně skutečně vykonávali čili nic.⁸⁾

2. při škodě *zvěří* způsobené společenstvem honební, a jde-li o škodu způsobenou na enklávách, nebo na pozemcích k honbě přikázaných toho, kdo má právo provozovati myslivost. (§ 45. honeb. z.)

Pro otázku, kdo v tom kterém případě jest ku náhradě škody honbou nebo zvěří způsobené povinným, jest jediné rozhodnou okolnost, kdo v čas způsobené škody byl ku vykonávání honitby oprávněným⁹⁾, neboť nárok na náhradu škody vzniká již v tom momentu, kdy škoda byla způsobena.

§ 27. Jakým způsobem přivádí se nárok poškozeného na náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené ku platnosti?

Zaváže-li se osoba k náhradě škody povinná poškozenému dáti náhradu škody buď honbou nebo zvěří na jeho pozemcích způsobenou v určitém oboplně

⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 31. ledna 1883 čís. 60. B. sv. 7. čís. 1648. mimo Č.

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 13. listopadu 1878 čís. 1782. B. sv. 2. čís. 359. mimo Č. Jedná-li se o vykonávání služebnosti honební, pak nahraditi má škody zvěří i honbou na pozemcích služebných způsobené oprávněný k vykonávání honitby (dominus). Srv. r. správ. soudu ze dne 24. září 1897 čís. 4929. B. sv. 21. d. II. čís. 10972. Č.

⁹⁾ a to opět bez rozdílu, zda-li ku provozování honitby oprávněný myslivost skutečně osobně (nebo svými zřízenci) provozoval čili nic. Srv. r. správ. soudu v pozn. 8. citované. Při černé zvěří škodu způsobivší jest podmínkou nároku na náhradu, že jí pán myslivosti skutečně drží. Srv. r. správ. soudu ze dne 27. září 1883 čís. 2158. B. sv. 7. čís. 1847. mimo Č.

smluveném obnosu, pak náleží poškozenému, aby odpůrce svého (totiž osobu ku náhradě povinnou) pohnal před řádný soud¹⁾, a to buď okresní, jedná-li se o náhradní obnos 1000 K nepřevyšující²⁾, nebo před soud sborový (zemský nebo krajský), jedná-li se o náhradu obnosu 1000 K převyšující.³⁾

Dle odstavce 3. § 45. honeb. z. jest stranám (poškozenému i osobě ku náhradě škody povinné) na vůli zůstaveno, aby se již předem⁴⁾ o zjištění a vymáhání náhrady škod honbou a zvěří způsobených shodly. Stává-li ve příčině té umluvy, pak sluší se oběma stranám v té příčině úmluvou touto řídit, a jest také ku rozhodování rozepří o úmluvu tuto se opírajících, není-li v úmluvě té nic jiného ustanoveno, řádný soud příslušným.

Není-li ve smlouvě o propachtování honitby nebo v nějaké jiné úmluvě mezi stranami uzavřené nic jiného ustanoveno, pak vyhledávána budiž náhrada škody honbou nebo zvěří způsobené před *soudem smluvčím* k tomu konci zvláště zřízeným.

§ 28. Soudy smluvčí.

§ 46. honeb. z. ustanovuje, že v každém okresu zříditi se má několik soudů smluvčích, a že okresní výbor jmenovati má vrchní rozsudí těchto soudů¹⁾ vždy na tři leta napřed.

¹⁾ Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 3. června 1885 čís. 6536. sbírka Glaser-U.-W. sv. 23. čís. 10597., kteréž jest odůvodněno tím, že náhrada škody jest věcí práva soukromého, jejíž řešení řádným soudům náleží. Srv. též rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 4. září 1895 čís. 9049. Právník 1896, str. 353.

²⁾ § 49. odst. 1. jurisd. normy.

³⁾ § 50. jurisd. normy.

⁴⁾ totiž již při uzavření smlouvy o pacht honitby (ku př. v dražebních podmínkách), nebo vůbec dříve, než škoda na pozemcích tím neb oným způsobem nastala.

¹⁾ tedy okresní výbor má jmenovati více vrchních rozsudích a sice alespoň pro každý smluvčí soud jednoho vrchního rozsudího. Praxe jmenuje též ihned náměstka (jednoho i více) vrchního rozsudího pro případ, že by vrchní rozsudí z jakéhokoliv důvodu úřadu svého zastávati nemohl. Jsou-li

Smluvčí soud sestává mimo vrchního rozsudího (jako jeho předsedy), dále z důvěrníků jak strany náhrady škody se domáhající, tak i z důvěrníků strany, proti které náhrada škody jest požadována, a má každá ze sporných stran do tří dnů zvoliti po dvou důvěrnících.

Sestává tedy smluvčí soud z pěti osob: z vrchního rozsudího a čtyř důvěrníků stran.²⁾

Nezvolí-li strany do tří dnů ode dne vyzvání jim k tomu vrchním rozsudím doručeného svých důvěrníků, ustanoví vrchní rozsudí za stranu liknavou důvěrníky sám, a stranám (tedy oběma) jména důvěrníků jim jmenovaných oznámí. Opomenuly-li obě strany ve lhůtě třídenní svých důvěrníků jmenovati, pak má vrchní rozsudí všechny čtyry důvěrníky sám jmenovati.

Z jakého kruhu osob vrchní rozsudí důvěrníky stran má ustanoviti, zákon nevytkl, a jest proto vrchní rozsudí při volbě důvěrníků úplně volným.³⁾

Ani vrchní rozsudí, ani důvěrníci stran neskládají

pro různé místní obvody různí vrchní rozsudí jmenování, pak mohou tito toliko v těch místních obvodech úřad svůj konati, pro které byli ustanoveni. V rozšíření úřední činnosti smluvčího soudu přes hranice obvodu témuž přikázaného shledáno bylo důvodem zmatečnosti výroku soudu smluvčího v r. nejvyššího soudu ze dne 9. března 1904 čís. 3636. uveřejněném v Loveckém obzoru ročník IX., čís. 1., str. 11. a násl.

²⁾ Výrok soudu smluvčího, který by nebyl tak sestaven, jak zákon předpisuje, byl by zmatečný, zvláště nebyl-li počet osob, ze kterých soud smluvčí dle zákona má sestávati, úplným.

³⁾ V případě řešeném v r. správ. soudu ze dne 18. října 1893 čís. 2489. B. sv. 17. čís. 7459. Č. shledáno bylo nepřipustným ustanovení dražebních podmínek, že pachtér honitby má své důvěrníky pro smluvčí soud jmenovati z usedlíků osady, jejíž honitba pachtovati se měla, jinak že by se za to mělo, že důvěrníků nejmenoval; ustanovení toto odporuje předpisu § 46., odst. 4. honeb. z., ježto v případě, že spor o náhradu škody smluvčí soud řešiti má, strany ve volbě důvěrníků obmezeny nejsou. Netřeba připomínati, že strany sporné členy soudu smluvčího býti nemohou, ježto nikdo nemůže býti soudcem ve věci vlastní. Srv. článek Dra Jiřího Hoetzela: „Právní postavení členů honebního společenstva“ uveřejněný v Právníku 1904, str. 261. a násl.

ani slibu, ani přísahy, že úřad svůj svědomitě, spravedlivě a nestranně konati budou.⁴⁾

Honební zákon nemá o tom žádného ustanovení, zda-li a z jakých důvodů vrchní rozsudí v konkrétním případě od vykonávání svého úřadu odmítnut býti může.⁵⁾

Správní soud však takovéto odmítnutí vrchního rozsudího za přípustné prohlašuje a uznává, že při předpojatosti vrchního rozsudího má nadřízený úřad⁶⁾ zaříditi, aby předpojatý vrchní rozsudí v konkrétním případě nahrazen byl jeho náhradníkem.

Námítky proti osobě vrchního rozsudího učiniti se však musí zajisté ve lhůtě třídní ode dne vyzvání ku jmenování důvěrníků,⁷⁾ nejspozději však v průběhu jednání před soudem smluvčím⁸⁾, najisto však před vynesením nálezu soudu smluvčím. Opozděné vytýkání předpojatosti vrchního rozsudího žádného významu nemá.

⁴⁾ Není žádné garancie, že nález soudu smluvčím bude spravedlivý. Také vzetí znalců do přísahy není předepsáno. Srv. r. správ.

⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 11. listopadu 1896 č. 5953. B. sv. 20. d. II. čís. 10080. Č., ve kterém mezera v honebním zákoně skutečně stávající obdobným použitím předpisů §§ 7., 52. a 57. soudní instrukce (staré) a §§ 7. a 8. jurisdikční normy (rovněž staré) se vyplníti hledí.

⁶⁾ patrně okresní výbor.

⁷⁾ R. správ. soudu ze dne 13. listopadu 1878 čís. 1782. B. sv. 2. čís. 359. Morava připouští námítky proti osobě znalců toliko v průběhu řízení administrativního, na námítky proti osobám znalců teprve v řízení před správním soudem přednesené zřetele vzíti nelze.

⁸⁾ Vždyt předpojatost vrchního rozsudího vůči jedné ze sporných stran z pravidla lze pozorovati teprve při jednání samém. R. správ. soudu ze dne 11. listopadu 1896 čís. 5953. B. sv. 20. d. II. čís. 10080. Č. prohlašuje, že vytýkaná předpojatost vrchního rozsudího zmatečnost výroku rozhodčího nepůsobí, žádá, aby námítky proti osobě vrchního rozsudího v průběhu řízení byly činěny, a prohlašuje dále, že důvody odmítnutí vrchního rozsudího, nebyly-li vzneseny během jednání před soudem smluvčím, nemožou výrok smluvčím soudu jednou vynesený zrušiti, a nelze jich více ani zmatečností stížností proti výroku smluvčím soudu ku platnosti přivést.

Rozumí se, že sporná strana důvěrníků odpůrcem jmenovaných ani pro jich předpojatost odmítnouti nemůže.⁹⁾

Funkce jak vrchního rozsudího, tak i ostatních členů soudu smluvčím jsou *čestné*, a nemůže okresní výbor ani vrchnímu rozsudímu jako předsedovi, ani důvěrníkům jako přísedícím soudů smluvčím nějakých funkčních platů za vykonávání jich úřadů přiřknouti.¹⁰⁾

Okresnímu výboru nepřísluší na činnost soudu smluvčím žádná ingerence (mimo jmenování vrchního rozsudího), nemá zvláště proti soudu smluvčím disciplinární moc, takže není prostředku donutiti soud smluvčím k činnosti.¹¹⁾

Vrchní rozsudí, který nešetřiv předpisů zákona honebního zavínil zmatečnost nálezu soudu smluvčím, může před řádným soudem o náhradu škody tím vzniklé žalován býti,¹²⁾ aniž by jej chránila námítka, že jednal při tom vykonávaje svůj úřad.

§ 29. Řízení před soudem smluvčím.

Řízení před soudem smluvčím rozpadá se v tato stadia:

1. v řízení přípravné,
2. v jednání na místě samém,
3. ve vynesení výroku čili nálezu,
4. v řízení opravné, a
5. v řízení exekuční.

⁹⁾ Nejvyšší soud v r. svém ze dne 30. srpna 1893, čís. 10003 uveřejněném v časopise Právník 1894, str. 52. prohlásil, že není třeba, aby stranám před jednáním bylo oznámeno, kdo za důvěrníka jmenován byl, a neshledal důvodem vylučovacím, že jedním z důvěrníků žalobcovým byl jeho tchán.

¹⁰⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 10. ledna 1890 čís. 4234. B. sv. 14. čís. 5076. Č.

¹¹⁾ Srv. vícekrát již citovaný článek Dra Hoetzela Právník 1904, str. 261. a násl.

¹²⁾ Dvorní dekrét ze dne 14. března 1806 čís. 758. sb. z. s. na vrchního rozsudího smírčího soudu honebního vztahovati nelze, ježto není státním úředníkem. Srv. nález nejvyššího soudu ze dne 17. ledna 1906 čís. 20227. ex. 1905 uveřejněný v časopise „Právník“ 1906, str. 92.

§ 30. Řízení přípravné.

Ustanovení zákona honebního řízení před soudem smluvčím se týkající jsou velice kusá.

Honební zákon neustanovil totiž ani, kdy žaloba o náhradu škody zvěří nebo honbou způsobené podána býti má, pročez při zkoumání otázky této jen dle povahy věci samé postupovati jest.

Nárok poškozeného na náhradu škody, nechť honbou nebo zvěří způsobené, vzniká v té době, kdy škoda tato byla způsobena,¹⁾ a proto lze žalobu o náhradu škody podati ihned, jakmile poškozený o způsobené škodě zvěděl, a musí též nejpozději v takové době podána býti, aby škoda zvěří nebo honbou způsobená ještě konstatována býti mohla.²⁾

Žalobcem jest poškozený, totiž osoba, které úroda, jež honbou nebo zvěří poškozena byla, patří. (§§ 45. a 33. honeb. z.)

Žalovaným jest osoba, od které žalobce náhradu škody požaduje, a bude to tedy pán myslivosti, stala-li se škoda honbou, nebo honební společenstvo, po případě pachtěř honitby společenské, jde-li o škodu zvěří způsobenou, a jde-li o škodu způsobenou na enklávách nebo na pozemcích k cizí honitbě přikázaných, ten, kdo má právo, na nich provozovati myslivost. (§ 45. odst. 1. honeb. z.)

¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 13. listopadu 1878 čís. 1782 B. sv. 2. čís. 359. Morava.

²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 5. ledna 1878 čís. 13. B. sv. 2. čís. 184. mimo Č.

§§ 7. a 8. zákona ze dne 17. září 1878 čís. 10. z. z. pro Štýrsko vydaného stanoví, že za úřední ohledání škody zvěří způsobené žádati jest v čas, dokud lze škodu konstatovati, jinak nárok na náhradu škody pomíjí.

Ač ustanovení tohoto toliko pro Štýrsko vydaného na jiné korunní země rozšiřovati nelze, tož přece plyne z věci samé, že, kdyby žalováno bylo o náhradu škody v době, kdy způsobenou škodu na místě samém vůbec již konstatovati nelze (na př. byla-li úroda, na níž škoda měla býti způsobena, již s pole sklizena), že žalobce podáváje přes to žalobu o náhradu škody, vydává se nebezpečí, že žaloba jeho pro nedostatek průkazu o škodě skutečně způsobené zamítnuta bude

§ 46. honeb. z. stanoví, že když jest podána žaloba o náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené, vyzvati má vrchní rozsudí strany sporné, aby si ve třech dnech zvolily po dvou důvěrnících, a neučiní-li sporné strany toho, že ustanoviti má důvěrníky sám, a oznámiv to stranám vyšetřiti má s nimi škodu na místě samém.

Zahájení řízení před soudem smluvčím tudy předpokládá nutně podání žaloby o náhradu škody.³⁾

V jaké formě žaloba o náhradu škody podána býti má, není v zákoně předepsáno; není také předepsáno, že by tato žaloba musila býti písemně⁴⁾ podána, a že by musila požadovati náhradu ciferně určitého obnosu, a není také stanoveno, jakými doklady žaloba tato doložena býti musí.

U které instance žaloba o náhradu škody podati se má, honební zákon neustanovil; lze tedy žalobu tuto podati jak u okresního výboru, tak i u vrchního rozsudiho, ano i u honebního výboru.⁵⁾

Podání žaloby ukládá vrchnímu rozsudímu⁶⁾ povinnost, o ustavení smluvčího soudu se postarati;

³⁾ Dle zásady: „Kde není žalobníka, není i soudce“ musí poškozený žalobce podáním žaloby na jevo dáti, že náhrady škody žádá. Poškozený vlastník pozemků, který by žaloby o náhradu škody nepodal, dává mlčky na jevo, že náhrady nežadá; totéž platí, kdyby žaloba byla podána pozdě, totiž v době, kdyby nebylo lze způsobenou na úrodě škodu již zjistiti. O tom viz pozn. 2.

⁴⁾ Postačí tudy i pouhá ústní stížnost.

Srv. rozh. nejvyššího soudu ze dne 30. srpna 1893 čís. 10003. uveřejněné v časopise Právník 1894 str. 52.

⁵⁾ byt i tento nebyl úřadem ve věcech honebních. Jest ovšem opatrnějším, podati žalobu o náhradu škody buď u okresního výboru neb u vrchního rozsudiho, ježto, jedná-li se zvláště o náhradu škody zvěří způsobené, kterou dle § 45. honeb. z. dáti povinnu jest společenstvo honební, výbor honební jako orgán honebního společenstva na tom zájem by míti mohl, aby žaloba o náhradu škody na honební společenstvo podaná ku projednání nepřišla.

⁶⁾ Podání žaloby musí tedy se strany instance, u které žaloba o náhradu škody byla podána (okresní nebo honební výbor), vrchnímu rozsudímu oznámeno býti, což děje se doručením žaloby písemně nebo protokolárně podané.

k tomu účelu má vrchní rozsudí sporné strany vyzváti,⁷⁾ aby ve třech dnech zvolily po dvou důvěrnících, a neučiní-li tak sporné strany ve třech dnech, má vrchní rozsudí ustanoviti důvěrníky sám, oznámí⁸⁾ pak sporným stranám ustanovené důvěrníky a ustanoví, kdy na místě samém sejíti se má smluvčí soud a k těmž obě sporné strany obošle.⁹⁾

I zde není předepsáno, zda-li vyzvání vrchního rozsudího na sporné strany ku zvolení důvěrníků, oznámení jím ustanovených důvěrníků a ustanovení komise k vyšetření škody na místě samém, státi se má písemně, a postačí zajisté též ústní sdělení.

Též není předepsáno, že by obesláni sporných stran k vyšetření škody na místě samém státi se mělo k vlastním rukoum obou sporných stran.¹⁰⁾

§ 31. Jednání na místě samém.

Jednání na místě samém má především za účel vyšetřiti:

1.) zda-li na pozemcích žalobcových a na plodinách tam se nalézajících škoda nějaká způsobena byla, a

2.) je-li tomu tak, jaký náhradní obnos žalovaný žalobci zaplatiti má.

Nebylo-li na plodinách nebo pozemcích žalobcových žádné škody shledáno, pak zajisté odpadá vyšetřování obnosu náhradního.

Byla-li škoda shledána, pak má soud smluvčí v obou směrech dle § 46. odst. 2. honeb. z. hleděti učiniti narovnání mezi spornými stranami.

^{7) 8) 9)} písemně neb ústně.

¹⁰⁾ Stačí tudy i doručení lidem domácím. Opomenul-li by vrchní rozsudí jedné ze sporných stran dáti příležitost, důvěrníků svých jmenovati a jednání na místě samém se účastniti, jest řízení zmatečné a výrok smluvčího soudu pro zmatečnost zrušen býti může. Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 9. března 1904 čís. 3636. Viz Lovecký obzor roč. IX. čís. 1. str. 11.

Docílí-li se v obou směrech nahoře uvedených mezi spornými stranami narovnání, odpadá další jednání soudu smluvčího.

Písemné sepsání smíru v té příčině mezi stranami ujednaného předepsáno není, ale odporučuje se.¹⁾

Nedodržela-li by jedna sporná strana narovnání před soudem smluvčím uzavřeného, nezbude tomu, kdo ze smíru před soudem smluvčím uzavřeného pro sebe práva nějakého dovozuje, aby proti odpůrci svému o dodržení smíru žalobou před řádným soudem nastoupil.²⁾

Nevede-li jednání na místě samém mezi spornými stranami zahájené k narovnání, pak nastává soudu smluvčímu úkol, rozhodnouti ve věci samé. Výrok soudu smluvčího čili nález téhož musí se opírat o předchozí vyšetření škody na místě samém a proto musí smluvčí soud především škodu na místě samém vyšetřiti a konstatovati.³⁾

Protokolární zjištění výsledků vyšetřování škody na místě samém předepsáno není, avšak odporučuje se.

§ 32. Rozhodnutí soudu smluvčího, nebo jeho výrok čili nález.

Výrok čili nález smluvčího soudu má dle § 46. honeb. z. obsahovati rozhodnutí o tom,

1. má-li se dáti náhrada vůbec, a
2. která náhrada dáti se má.

¹⁾ Písemně uzavřený smír podléhá kolkovému poplatku dle výše ujednaného náhradního obnosu a stupnice II. vyměřenému.

²⁾ Smír před soudem smluvčím uzavřený mezi exekuční tituly nového exekučního řádu se nepočítá, a jest proto potřebí žaloby.

³⁾ Dle plenissimárního rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 15. dubna 1902 čís. 12858. jest tendenci honebního zákona, aby spory o náhradu škody zvěří nebo honbou způsobené prováděny byly způsobem krátkým, aby s řízením o nich co nejmenší útraty spojeny byly.

V té příčině sluší smluvčímu soudu především řešiti otázku aktivní a passivní legitimace se týkající, zda-li žalobce ku požadování náhrady škody jest oprávněn, totiž zda-li právě jemu požadovaná jím náhrada škody náleží čili nic, pak, zda-li právě osoba žalovaného povinna jest, žalobci jím požadovanou náhradu škody dáti.

Nabude-li smluvčí soud přesvědčení, že žalobce není oprávněn pro sebe náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené požadovati¹⁾, nebo že při podání žaloby pochybeno bylo v osobě žalovaného²⁾, pak žalobu prostě zamítne, aniž by se pouštěl do rozebírání otázek, zda-li a jaká náhrada dáti se má.³⁾

Smluvčí soud, shledá-li, že oprávněný žalobce na pravém žalovaném náhradu škody požaduje, pak rozhodnouti musí především o otázce,

a) zda-li tu škoda jest, kterou by žalovaný dle honebního zákona povinen byl žalobci nahraditi⁴⁾, pak,

¹⁾ ku př. přijde-li na jevo, že žalobce není ani vlastníkem, ani uživatelem, ani pachtýřem pozemku, na jehož úrodě škoda způsobena byla, nebo že žalobce není oprávněn samostatně žalovati (pro nezletilost, uvalené naň opatrovnictví, uvalení konkursu nebo vnucenou správu majetku a t. d.).

²⁾ ku př. vyjde-li na jevo, že žalovaný není pánem myslivosti ve smyslu § 45. honeb. z., jsa toliko jeho hostem nebo podílníkem v pachtu myslivosti (stav dle zákona nepřipustný). Pochybení v osobě žalovaného lze ovšem včasnou opravou žaloby napravit.

³⁾ Ač to není předepsáno, odporoučelo by se, aby i v tomto případě bylo zjištěno, zda-li a jaká škoda žalobci byla způsobena, aby tak umožněno bylo, při opravě žaloby ve směrech legitimace se týkajících nález smluvčího soudu bez opětování vyšetřování škody na místě samém vynésti. Předepsáno to však není a také žalobci se tím žádná krivda nestane, když by potomně ve druhém sporu prosoudil, poněvác bylo jeho povinností a v jeho vlastním zájmu, aby již první žalobu rádně co do fakt nahoře uvedených instruoval.

⁴⁾ totiž zda-li shledáno bylo, že škoda na úrodě způsobena byla honbou nebo zvěří honební. Nabyli-li smluvčí soud přesvědčení, že shledaná škoda způsobena byla způsobem jiným než honbou nebo zvěří honební (ku př. jinými zvířaty než honebními, ku př. drůbeží a pod.), pak sluší žalobu zamítnouti. Vyšlo-li by na jevo, že náhradní nárok žalobcův by

b) je-li žalovaný povinen žalobci náhradu škody dle honebního zákona dáti⁵⁾; při výroku tomto sluší též vysloviti, zda-li shledaná škoda byla způsobena honbou, totiž vykonáváním honitby, čili zvěří honební⁶⁾; a

c) která náhrada škody dáti se má, totiž jaký obnos má žalovaný žalobci zaplatiti. Při tom může býti vysloveno, že žalovaný povinen jest nalezenou škodu v přírodě (in natura) nahraditi⁷⁾, nebo může hned náhradní obnos v penězích ciferně býti určen, který žalovaný žalobci zaplatiti má.⁸⁾

O tom, zda-li žalovaný dáti má žalobci náhradu škody vůbec⁹⁾, a jakým obnosem zvláště, rozhoduje smluvčí soud.¹⁰⁾

nebyl odůvodněn v honebním zákoně, ale že vzdor tomu žalobce oprávněn by byl dle jiných zákonů náhradu škody shledané na žalovaném požadovati, pak má smluvčí soud rozhodnutí o náhradě škody odmítnouti a žalobce na příslušný úřad odkázati.

⁵⁾ Rozhodnutí nebude nesnadné, uzná-li žalovaný při jednání sám, že shledaná škoda způsobena byla honbou nebo zvěří. Popírá-li to však žalovaný, pak o tom smluvčí soud rozhodne, aniž by volal znalce. Týž však může k šetření na místě samém znalce přibrati, což se odporoučí zvláště tenkrát, tvrdí-li žalovaný, že shledaná škoda nepochází od zvěře honební a že také honbou způsobena nebyla a býti nemohla. K šetření tomuto přivolání znalci do přísahy vzati býti nemusí. Srv. r. správ. soudu ze dne 29. března 1879 čís. 513. B. sv. 3. čís. 461. mimo Č.

⁶⁾ Jinou než honební zvěří způsobenou škodu není smluvčí soud zjišťovati a prisuzovati oprávněn a náleží náhradu jinakých škod před řádným soudem žádati.

⁷⁾ Výrok by zněl: Žalovaný jest povinen žalobci náhradou za škodu zvěří nebo honbou na úrodě způsobenou dva mandele žita (10 snopů pšenice) nahraditi.

⁸⁾ Výrok by zněl: Žalovaný jest povinen žalobci náhradou za škodu zvěří nebo honbou na úrodě způsobenou 10 Korun zaplatiti.

⁹⁾ Zákon mluví pouze o případě, nemohou-li se smluvčí shodnouti o tom, mnoho-li náhrada činiti má; ale zajisté táž zásada v § 46. honeb. z. vyslovená platiti musí i při řešení otázky přednější a zajisté důležitější, zda-li vůbec žalovaný nějakou náhradu žalobci dáti jest povinen.

¹⁰⁾ patrně většinou hlasů; při hlasování tomto se i hlas vrchního rozsudiho čítati musí, poněvadž zákon praví: „nemohou-li se smluvčí shodnouti“ a vrchní rozsudi zajisté též mezi smluvčí patří, byť i byl mezi nimi „vrchním“.

Nemohou-li se smluvčí shodnouti o tom, zda-li náhrada škody vůbec dáti se má, a mnoho-li náhrada ta obnášeti má, rozhodne o tom vrchní rozsudí v mezích návrhů obapolných.¹¹⁾

Ježto výrok soudu smluvčího podkladem soudní exekuce býti může, obsahovati má též určité uvedení osoby, která náhradu dáti má, dále osoby, které náhrada tato dáti se má, mnoho-li náhrada tato činiti má, a na kterých pozemcích škoda byla způsobena.^{12) 13)}

O tom, zda-li výrok či nález smluvčího soudu sporným stranám ústně má býti prohlášen, nebo zda-li též jim též písemně má býti vyhotoven a doručen,

¹¹⁾ Slova: „v mezích návrhů obapolných“ dávají vrchnímu rozsudímu značnou moc do rukou. Nechceme vykládati slova ta tak, že by v případě neshody smluvčích mohli vrchní rozsudí přiřknouti náhradou větší nebo menší, největší nebo nejmenší obnos stranami požadovaný nebo nabízený, nýbrž myslíme, že vrchní rozsudí jest vázán posudky členů smluvčího soudu v tom směru, že při svém rozhodování nemůže překročiti nejvyšší obnos jedním ze smluvčích navrhaný a že také nemůže sestoupiti pod obnos jedním ze smluvčích navrhaný a to, necht' je pro jeden z těchto návrhů jeden nebo dva ze smluvčích, ježto při sjednocení se tři smluvčích na jednotném obnose náhradním za to máme, že tento obnos za výrok soudu smluvčího považovati jest. Srv. nahore pozn. 10.

¹²⁾ V r. nejvyššího soudu ze dne 9. března 1904 čís. 3636. uveřejněném v Loveckém obzoru ročník IX. čís. 1. str. 11. bylo za zmatečnost výroku soudu smluvčího vytýkáno, že též neuvedl, mnoho-li z náhradních obnosů připadá na pozemky enklávané a mnoho-li na pozemky ostatní, ježto na každých z těchto pozemků různé osoby k náhradě škody byly povinnými.

¹³⁾ Srv. výborný článek rady z. s. Hambergra „Jaké stanovisko zaujal nový processní zákon ke zmateční stížnosti proti nálezům rozhodčích soudů, vydaným na základě zákona o myslivosti ze dne 1. června 1866 čís. 49. z. z. 2“ uveřejněný v Samosprávném obzoru ročník XXVII. str. 39. a násl., kde právem se vytýká, že zákon neustanovil lhůty plnění, totiž podrobnějšího určení, do kolika dnů majitel honitby odsouzený k náhradě škody platiti má, aby se vyhnul exekuci. Soudní praxe používá obdobně lhůty v § 409. c. ř. s. určené povolující exekuci po uplynutí čtrnáctidenní lhůty ode dne vynesení výroku soudu smluvčího a povoluje exekuci též pro 5% úroky z prodlení od téže doby, byť i výrok soudu smluvčího o úrocích těch se nezmiňoval. Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 4. ledna 1905 čís. 19614. uveřejněné v časopise „Právnícké rozhledy“ 1906 str. 191.

honební zákon nemá žádného ustanovení, a také pozdější zákony v té příčině jasných a na případy honebního zákona se vztahujících předpisů neobsahují.

Ježto však § 46. honeb. z. proti výrokům smluvčího soudu zrušovaci stížnost připouští, jest požadavkem slušnosti:

1. aby výrok smluvčího soudu byl písemně vyhotoven a alespoň vrchním rozsudím podepsán,
2. aby též též sporným stranám (a sice oběma, jak žalobci, tak i žalovanému) byl doručen¹⁴⁾ a
3. aby žádáno bylo od sporných stran výkazu o tom, že jim písemně vyhotovení výroku smluvčího soudu bylo doručeno.

V řízení před smluvčími soudy nemá žádná ze sporných stran nároku na náhradu jakýchkoliv útrat, zvláště též ne nárok na náhradu právního zastoupení, ježto o tom není žádného zákonného ustanovení.

§ 33. Opravné prostředky proti výroku soudu smluvčího.

§ 46. honeb. z. odst. 3. ustanovuje, že z výroku soudu smluvčího není žádného odvolání, že však soud, byla-li podána stížnost zrušovaci pro nezachování toho, co v § 46. honeb. z. bylo ustanoveno, prvé, než exekuci povolí, ve příčině této stížnosti rozhodnouti má.

Dle předpisu tohoto jest tedy proti výrokům smluvčích soudů ve věcech náhrady škody zvěři nebo honbou způsobené odvolání vůbec vyloučeno, a úřady mají

¹⁴⁾ R. správ. soudu ze dne 4. února 1898 čís. 263. B. sv. 22. čís. 11385. Č. vyslovilo, že okresní výbor není kompetentním vyhotoviti neb intimovati nálezy rozhodčích soudů ve věcech náhrady škody zvěři způsobené se týkajících.

R. nejvyššího soudu ze dne 28. března 1906 čís. 4745. uveřejněné v časopise Právník 1906 str. 342. shledalo postačitelým, když odškodné bylo vyšetřeno a příslušný nález byl v listinu vtělen v přítomnosti zástupce žalovaného honebního společenstva a považuje doručení odškodňovacího nálezu za nepotřebné.

tudy povinnost, takovéto po zákonu nepřipustné odvolání úřednímu jednání za základ nepoložiti, ale je prostě podatelé nevyřízené vrátiti.¹⁾

Po zavedení nového soudního řádu ze dne 1. srpna 1895 čís. 113. říš. zák. vznikla sporná otázka, zda-li nálezy smluvních soudů ve věcech honebních vynešené v odpor vzítí lze též žalobou o uznání jich bezúčinnosti dle §§ 595. až 599. c. ř. s.,²⁾ nebo zda-li se proti nálezům těmto lze hájiti toliko zmateční stížností dle § 46. odst. honeb. z.

Ježto judikatura nejvyššího soudu u řešení této sporné otázky kolísala,³⁾ vyvoláno bylo plenissimární rozhodnutí téhož soudu ze dne 15. dubna 1902 č. 12850., které stanovilo tuto právní větu:

„Ustanovení §§ 45. a 46. zákona ze dne 1. června 1866 čís. 49. z. z., pokud jde o vymáhání náhrady

¹⁾ Tak uznal správní soud v r. ze dne 10. ledna 1890 čís. 4234. B., sv. 14., čís. 5076. C., že okresní výbor není povolán přezkoumati nálezy rozhodčích soudů ve věcech honebních vynešené, a rozhodnutím téhož soudu ze dne 20. května 1887 čís. 1443. B., sv. 11., čís. 3542. C. zrušeno bylo rozhodnutí okresního výboru vyslovující, že osoba rozhodčím soudem ku zaplacení náhrady odsouzená náhrady této platiti nemusí.

²⁾ Srv. velice poučný článek rady z. s. Hambergra v časopise „Samosprávný obzor“, ročník XXVII. „Jaké stanovisko zaujal nový procesní zákon ke zmateční stížnosti proti nálezům rozhodčích soudů vydaným na základě zákona o myslivosti ze dne 1. června 1866 čís. 49. z. z.“, dále článek Dra Františka Horáčka: „Dotklo-li se nové právo procesní ustanovení § 46. česk. zemského zákona o honitbě ze dne 1. června 1866 čís. 49. z. z.“ a článek vrchního soudního rady Stolly uveřejněný v časopise „Právník“, 1898 str. 493.: „O zmateční stížnosti proti nálezům rozhodčích soudů vydaným na základě zákona o myslivosti pro království České vzhledem k novým procesním zákonům.“

Historický vznik §§ 45. a 46. honeb. z. a zvláště jich sněmovní projednávání vylicuje článek Frant. Stříbrského: „Soudce jednající o stížnosti zmateční proti výroku rozsudí“ uveřejněný v Právníku 1904, str. 461.

³⁾ R. nejvyššího soudu ze dne 17. dubna 1901, čís. 4042. uveřejněné v časopise „Právník“ 1903 str. 543. připouštělo podání žaloby o bezúčinnost výroku soudu smírčího do tří měsíců.

Naproti tomu viz ku př. r. nejvyššího soudu ze dne 27. ledna 1903, čís. 1138. uveřejněné ve sbírce Linksové sv. 19. čís. 8155. C.

škody zvěří a honbou způsobené soudem smírčím, nepozbyla zavedením nového soudního řádu platnosti.

Na základě těchto ustanovení vyneseny výrokům smírčích soudů může býti *jen* zmateční stížností dle § 46. odst. 6. cit. zákona odporováno.⁴⁾

Byť i nižší soudové nebyli judikáty nejvyššího soudu v jiných případech vydanými při posuzování sporných případů vázání, tož přece jest na snadě, že toto plenissimární rozhodnutí podrobnými důvody odůvodněné i u nižších soudů ohlasu najde, a že tudy na základě tohoto rozhodnutí kýžena stálost v judikatuře nejvyššího soudu nastane, a budeme se proto na dále toliko se zmateční stížností čili (jak český text zákona pravi) se *zrušovací* stížností obíratí.

Ač ve příčině této stížnosti honební zákon zvláštního řízení nepředpisuje, přece plyne z věci samé:

1. že stížnost z nálezů smluvčího soudu ve věcech náhrady škody zvěří nebo honbou způsobené podati může netoliko pán myslivosti, byl-li k náhradě škody odsouzen, nebo společenstvo honební, bylo-li k náhradě škody zvěří způsobené odsouzeno, tak i majitel pozemku nebo úrody poškozené, byl-li s nárokem svým na náhradu škody odmrštěn, čili jinými slovy: zrušovací stížnost podati může žalobce i žalovaný sporu o náhradu tuto se účastnivší.⁵⁾

2. že zrušovací stížnost podána býti musí u soudu

⁴⁾ Podrobného odůvodnění tohoto rozhodnutí nebudeme zde uváděti, odkazující v té příčině na článek rady z. s. Hambergra v poznámce²⁾ uvedený a v „Samosprávném obzoru“ ročník XXVII., str. 39. a násl. uveřejněný.

Pro úvahy tyto postačí okolnost, že se nejvyšší soud s otázkou touto ex professo obíral, a rozhodnutí své podrobnými ze zákona čerpanými důvody odůvodnil, kteréž, byť i neměly moci zákona, přece moci své přesvědčivosti i v praxi soudní náležitěho zretele naleznou.

⁵⁾ Viz častěji citovaný článek Hambergrův v „Samosprávném obzoru“, ročník XXVII. str. 39. a násl. otištěný. Jinak Dr. Jiří Hoetzl v článku: „Právní postavení členů honebního společenstva“ uveřejněném v Právníku 1904, str. 261. a násl.: připustiti dlužno, že praktického účinku stížnost osoby s nárokem náhradním odmítnuté zřídka mítí bude.

k výkonu výroku smluvčího soudu dle zákona příslušného.⁶⁾

3. že stížnost zrušovací podati se musí u soudu k povolení exekuce příslušného do 14. dnů ode dne doručení písemného vyhotovení výroku soudu smluvčího té které stěžující straně,⁷⁾ nebo, byl-li tento toliko ústně prohlášen, ve 14. dnech ode dne jeho ústního vyhlášení stranám.

Rozumí se, že, byla-li již exekuce příslušným soudem povolena, odpadá rozhodování o stížnosti zrušovací pozdě podané, ježto dle § 46. honeb. z. odst. 6. má rozhodnutí o stížnosti zrušovací státi se dříve, než se exekuce povolí, a exekuce zase nemůže se dříve povolit, dokud výrok soudu smluvčího moci právní a vykonatelnosti nenabude, což dle všeobecných pravidel státi se může jen tím, když lhůta ku podání zrušovací stížnosti stanovená uplynula, aniž by v ní zrušovací stížnost podána byla.

Že zrušovací stížnost v čas podána nebyla, dokazovati netřeba, ježto se o tom soud z úřední povinnosti přesvědčiti musí dříve, než o exekuci na základě výroku smluvčího soudu navrhované rozhodne, za to však má doručení písemného vyhotovení výroku soudu smluvčího neb ústní jeho vyhlášení prokázati ten, kdo za exekuci na základě výroku soudu smluvčího žádá.

4. Stížnost zrušovací podati lze buď písemně nebo protokolárně, a platí pro formu její předpisy soudních procesních zákonů, tedy, jedná-li se o písemné podání

⁶⁾ Ježto tento soud má dle § 46., odst. 6. honeb. z. o této zrušovací stížnosti rozhodnouti prvé, než exekuci povolí. Viz r. nejvyššího soudu ze dne 13. června 1893, čís. 6891. ve sbírce Glaser-U.-W. sv. 31. čís. 14734. Č. uveřejněné. Nelze proto podati tuto stížnost ani u soudu smluvčího, ani u vrchního rozsudiho, též ne u okresního výboru, tím méně pak u honebního výboru.

⁷⁾ Viz r. nejvyššího soudu v poznámce právě předcházející citované. V případě v r. nejvyššího soudu ze dne 28. března 1906, čís. 4745. uveřejněném v časopise Právník 1906, čís. 342. řešeném shledáno bylo postačitelým, že nález odškodňovací byl u přítomnosti žalovaného honebního společenstva v listinu vtělen, a jemu tím umožněno, by použilo opravného prostředku zmateční stížnosti jemu proti nálezu příslušejícího.

zrušovací stížnosti, podati ji sluší toliko v jediném vyhotovení.⁸⁾

Podpisu zrušovací stížnosti advokátem zákon nevyžaduje.

5. Odůvodnití sluší zrušovací stížnost podrobným uvedením skutečností nasvědčujících tomu, že nebylo zachováno předpisů v § 46. honeb. z. obsažených,⁹⁾ a jest potřebí o tvrzeních stížnosti důkazy dle soudního řádu potřebné nabídnouti.

6. Z jinakých důvodů, než že nebylo zachováno předpisů § 46. honeb. z. obsažených,¹⁰⁾ zrušování

⁸⁾ Platí zde předpis § 150. jednacího řádu soudního. Stejnou stížností ku doručení odpůrcům přikládati neřeba.

⁹⁾ Viz § 46. honeb. z.

¹⁰⁾ Důvody zrušovací stížnosti mohou tedy býti toliko formelní nedostatky, totiž nešetření formalit v § 46. honeb. z. předepsaných. Srv. nahoře citovaný článek rady z. s. Hambergra v Samosprávném obzoru ročník XXVII., str. 41. — Bylo-li při vnesení výroku soudu smluvčího vše zachováno, což v § 46. honeb. z. jest předepsáno, pak nelze výrok smluvčího soudu žádným právním prostředkem v odpor vzíti. Výrok soudu smířícího ve směru meritorním jest svrchovaný, a i při materiální nezákonnosti neodstranitelný. Srv. citovaný článek Hambergrův, a mimo to i článek věhlasného znatele rakouského veřejného práva, zvěčnělého p. Dra Jiřího Pražáka (Právník 1900, str. 341.), ve kterém drasticky uvádí, že, „přisoudí-li nějaký rozhodčí soud pro několik okousaných hlávek zeli náhradu jednoho milionu korun, není žádné pomoci; každý advokát pokrčí rameny a poradí odsouzenému, aby raději zaplatil, může-li.“ —

Nelze proto zrušovací stížnost odůvodnití tvrzením, že náhrada byla přisouzena neb odepřena neprávem, a nelze též výrok smluvčího soudu v odpor bráti tvrzením, že přisouzená náhrada jest přemrštěná nebo nepřiměřeně nízká. Ano plenisinární rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 10. dubna 1902, čís. 12858. vyslovilo zásadu, že oprava výroku smluvčího soudu jest i tentokrát vyloučena, když výška přisouzeného odškodného byla se skutečností v patrném odporu (ku př. kdyby přisouzen byl náhradní obnos za takové množství obilí, které na pozemku, o který jde, ani při největší úrodě vyrůstí nemohlo), ano i tenkrát, kdyby zjištěno bylo, že nález ve příčině zjištění okolností skutkových byl zcela omylným.

Uvedeme zde několik případů z judikatury:

Správní soud v nálezu svém: ze dne 13. listopadu 1878 čís. 1782. B. sv. 2., čís. 359. Morava nevzal zřetele na námitky

stížnost proti výroku soudu smluvčího vznésti nelze, a nelze zvláště odporovatí výroku soudu smluvčího z důvodů meritorních.

proti osobám znalců, které v průběhu jednání předneseny nebyly;

ze dne 29. března 1879 čís. 513. B. sv. 3. čís. 461. mimo Č. nepřihlédl k výtce, že znalci do přísahy vzati nebyli; ze dne 11. listopadu 1896, čís. 5953. B. sv. 20. d. II. čís. 10080. Č. nepokládal předpojatost vrchního rozsudího vůči jedné ze sporných stran za důvod zmatečnosti výroku soudu smluvčího a uznal, že tohoto důvodu stížností zrušovací ku platnosti přivésti nelze.

Nejvyšší soud v r. ze dne 30. srpna 1893 čís. 10003. (Právník 1894 str. 52.) neshledal důvodem zmatečnosti, že stranám před jednáním nebylo oznámeno, kdo za důvěrníka byl jmenován, a neshledal zmatku v tom, že jedním z důvěrníků byl tchán žalobcův, ježto honební zákon důvodů vyloučovací z úřadu důvěrníků soudu smluvčího nezná.

Naproti tomu byl výrok soudu smluvčího pro zmatečnost zrušen rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 9. března 1904 čís. 3636. uveřejněným v Loveckém obzoru ročník IX. čís. 1. str. 11. proto, že účastníci majetníci pozemků ku jmenování důvěrníků a ku jednání o náhradě škody na místě samém nebyli pozváni, že vrchní rozsudí pro honební obvod O jmenovaný rozšířil svou úřední činnost na enklávy ku cizímu honebnímu obvodu přikázané, že výrok soudu smluvčího neuvedl určité jméno osoby ku placení náhradního obnosu povinné, že rozsudek neuvedl, mnoho-li z prisouzeného náhradního obnosu připadá na pozemky enklávané, a mnoho-li na pozemky ostatní atd.

Též mohlo by tvořiti důvod zmatečnosti, ku př.: nařídil-li vrchní rozsudí jednání na místě samém na určitý den a k téže sporné strany pozval, avšak určeného dne šetření nekonal, nýbrž až jiný pozdější den, na kterýž však jedné ze sporných stran nepozval a v její nepřítomnosti šetření provedl; neřídil-li by jednání před soudem smluvčím vrchní rozsudí okresním výborem jmenovaný, nebo jeho náměstek, nýbrž osoba jiná, ku př. okresní starosta nebo jiný delegát okresního výboru, obecní nebo místní starosta, předseda honebního výboru atd.; řídil-li by sice jednání to vrchní rozsudí okresním výborem jmenovaný, avšak v době, kdy již jeho úřední funkce byla vypršela; nebyli-li přivzati k jednání důvěrníci obou sporných stran, nebo byli-li důvěrníci jedné strany z jednání neprávem vyloučeni; nepokusil-li se smluvčí soud vůbec o narovnání mezi stranami; nekonalo-li se vyšetřování škody soudem smluvčím na místě samém, nýbrž jinde, ku př. v úřadovně obecního úřadu atd.; neobsahuje-li výrok soudu smluvčího žádného ustanovení o tom, zda-li se náhrada dáti má, a neobsahuje-li výrok tento ustanovení, mnoho-li náhrada tato činíti

§ 34. Řízení soudní o zrušovací stížnosti podané proti výroku soudu smluvčího o náhradě škody zvěří nebo houbou způsobené vynesnému.

Byla-li proti výroku soudu smluvčího o náhradě škody zvěří nebo houbou způsobené k soudu podána některou ze sporných stran stížnost zrušovací,¹⁾ zkoumá především soud:

1. zda-li dovolaný soud jest ku jednání o zrušovací stížnosti příslušným.

Příslušným ku podání zrušovací stížnosti jest soud *exekuční*, a tím jest dle § 4., odst. b.) exek. ř. z právidla²⁾ okresní soud, v jehož obvodu osoba, proti

má; rozhodl-li vrchní rozsudí při neshodě důvěrníků mimo meze obapolných návrhů, prisoudil-li totiž vrchní rozsudí náhradou větší nebo menší obnos, než-li důvěrníci obou sporných stran navrhovali a pod.

Nejvyšší soud považoval za *meritorní* námitky a odmítl o nich jednati v rozhodnutí svém ze dne 30. srpna 1893, čís. 10003. (Právník 1894, str. 52.), že škoda byla způsobena na stromech a nikoliv na plodinách polních, a že osoba, proti kteréž řízení bylo zahájeno, jest pochybena a neměla ani žalována, ani k náhradě škody odsouzena býti, a v rozhodnutí ze dne 6. října 1892, čís. 11663. ve sbírce Pfaff-Schey-Krupský sv. 30., čís. 14412. Č., že nemělo býti žalováno o náhradu škody panství X, nýbrž pachtěř myslivosti.

¹⁾ Není potřebí, aby zrušovací nebo zmateční stížnost zevně jako taková (zrušovací stížnost) byla označena; postačí úplně, lze-li podání toto dle jeho obsahu za zrušovací stížnost považovati. I tenkrát, byla-li zrušovací stížnost zevně jako „žaloba“ označena, nelze o ní zahájiti sporné řízení v civilním řádu soudním předepsané, nýbrž toliko officiosní řízení níže vylíčené. Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 27. ledna 1903 čís. 1138. ve sbírce Linksové sv. 19., čís. 8155. Č.

Srv. konečně též článek Frant. Stříbrského „Soudce jednající o stížnosti zmateční proti výroku rozsudí meritorně rozhodovati nemůže“ uveřejněný v časopise Právník 1904, str. 461.

²⁾ Není úkolem této úvahy vykládati o tom, kdy exekuční žádost podati se může u soudu jiného, než u soudu dle řádného bydliště ku placení náhrady škody povinného. I tenkrát, kdyby výrok soudu smluvčího žalobci nárok na náhradu škody byl odepřel, podati jest stížnost zrušovací u soudu, který by byl příslušným, kdyby žalovaný výrokem soudu smluvčího k náhradě škody byl odsouzen.

kteréž podle výroku smluvčího exekuce vésti by se měla, své řádné bydliště má.

2. zda-li jest zrušovací stížnost v čas podána, a

3. je-li od osoby ku podání zrušovací stížnosti oprávněně podána.

K čís. 1. Shledá-li soud, že není k rozhodování o podané zrušovací stížnosti příslušným, pak stížnost pro svou nepřislušnost zamítne, a stěžovatele se stížností na soud dle zákona příslušný odkáže.

K čís. 2. Zjistí-li však soud, že zrušovací stížnost jest opožděna³⁾, pak stížnost prostě odmítne, nepouštěje se do rozebírání důvodů ve stížnosti uvedených a exekuci výroku soudu smluvčího, bylo-li již o povolání téže žádáno, povolí, je-li jinak z důvodů exekučního řádu exekuční žádost odůvodněna. Není-li dosud za exekuci výroku soudu smluvčího žádáno, pak obmezí se soud pouze na zamítnutí zrušovací stížnosti jako opožděné.

K čís. 3. Není-li zrušovací stížnost od osoby ku podání jejímu oprávněně⁴⁾ podána, pak soud prostě zrušovací stížnost odmítne, do meritorního jednání o ní se nepouštěje.

Ovšem musí naprostá neoprávněnost stěžovatele ku podání stížnosti zrušovací proti výroku soudu smluvčího podané na první pohled býti patrnou, aby soud mohl stížnost ihned zamítnouti; byly-li by námitky proti oprávněnosti stěžovatele ku podání zrušo-

³⁾ byla-li totiž podána po uplynutí čtrnáctidenní lhůty ode dne doručení písemného vyhotovení výroku soudu smluvčího nebo jeho ústního prohlášení. Srv. nahoře § 33.

⁴⁾ Jak uvedeno nahoře (§ 33.), podati může proti výroku soudu smluvčího zrušovací stížnost jak pán myslivosti, byl-li k náhradě škody honbou způsobené odsouzen, nebo společenstvo honební, bylo-li k náhradě škody zvěří způsobené odsouzeno, tak i majitel pozemku nebo úrody, byl-li se svým náhradním nárokem odmrštěn. Jiné osoby, které nebyly ve sporu o náhradu škody před soudem smluvčím vedeném stranami, nejsou ku podání zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvčího oprávněny.

vací stížnosti alespoň pochybnými, pak nelze zrušovací stížnost ihned bez dalšího řízení zamítnouti.⁵⁾

Shledá-li soud, že zde není důvodu, zrušovací stížnost pro některý nedostatek nahoře pod čís. 1. až 3. uvedený ihned zamítnouti, nebo shledá-li, že zde stávají alespoň pochybnosti, které prostému zamítnutí zrušovací stížnosti vadí, pak přikročí k dalšímu úřednímu jednání o zrušovací stížnosti.

Řízení, které po té soud o zrušovací stížnosti zahájí, záleží v tom, že výsledkem sporných stran a členů smluvčího soudu, a stručným *z moci úřední*⁶⁾ provedeným jinakým šetřením (ku př. výsledkem svědků, kteří potvrditi mají, že vyšetřování škody smluvčím soudem nedělo se na místě samém, nýbrž ku př. v úřadovně obecní) se zjistí, zda-li tvrzení zrušovací stížnosti, že té neb oné formality v § 46. honeb. z. pro smluvčí soud předepsané zachováno nebylo, se skutečností se srovnává čili nic.

I zde vytknutí dlužno, že toto officiosní vyšetřování soudní obmeziti se musí na zkoumání a zjišťování, zdali v případě, o který se jedná, formální před-

⁵⁾ To bude ku př. tenkráté, byl-li výrok soudu smluvčího vynesen proti majiteli panství, a zrušovací stížnost by byla podána od pachtěře dvora, v jehož obvodu pozemky honbou nebo zvěří poškozené leží, a který dle smlouvy pachtovní povinen jest dotyčné náhrady ze svého nésti nebo platiti. V případě takovém bude třeba před zamítnutím zrušovací stížnosti v řízení níže vylíčeném okolnosti oprávnění ku podání zrušovací stížnosti se týkající předem podrobněji prozkoumati a stávající pochybnosti o legitimaci stěžovatele po případě i připuštěním důkazů vysvětliti.

⁶⁾ t. zv. „officiosní řízení“. Soud v řízení tomto pokračovati může i tenkráté, kdyby se ku jednání o zrušovací stížnosti ustanovenému ani stěžovatel, ani jeho odpůrce nedostavil; nedostavení se stěžovatele k jednání o zrušovací stížnosti ustanovenému nemá za následek, že by se za to mělo, že týž od podané stížnosti upouští, a také nemá nedostavení se odpůrce stěžovatelova k jednání tomuto za následek, že by se za to mělo, že týž tvrzení zrušovací stížnosti přiznává a se návrhu zrušovací stížnosti mlčky podrobuje. V tomto řízení není soud vázán návrhy stran, soud může vyšetřovati a zjišťovati okolnosti, které strany za nerohodně považují, ano, soud může i tenkráté okolnosti, které za rozhodně považuje, vyšetřovati, kdyby návrhy stran i souhlasné se tomu opíraly.

pisy § 46. honeb. z. při jednání o nároku na náhradu škody zvěří nebo honbou způsobené zahájeném a při vynášení výroku smluvčího soudu byly zachovány, a soud při tom stále na paměti mítí musí, že jemu meritorní přezkoumání výroku smluvčího soudu zcela jest odňato, a předmětem úředního jednání o zrušovací stížnosti proti témuž podané býti nesmí.

Máme za to, že v tomto officiosním řízení soud není povinen obmeziti se na vyšetřování okolností ve stížnosti zrušovací tvrzených, nýbrž že jest oprávněn i povinen vyšetřovati formální vady řízení před soudem smluvčím zahájeného nastalé, které ani ve zrušovací stížnosti tvrzeny nebyly, ale které při vyšetřování tomto — třeba náhodou — na jevo vyjdou a které pod sankci § 46. honeb. z. spadají.

Při tomto vyšetřování má si soud stručným jedním materiálem pro své rozhodnutí potřebným opatřiti, maje při tom stále na zřeteli, že tendenci zákona honebního jest, aby nejen spory o náhradu škody zvěří nebo honbou způsobené před smluvčím soudem vedené, ale také jich dohra u soudů podáním zrušovací stížnosti inscenovaná provedena byla způsobem řízným, a byla pro stranyúčastněné spojena s útratami, pokud možno, nejmenšími.⁷⁾

Jednání soudní o zrušovací stížnosti není veřejné.

Upuštění od zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvčího jest v každém stadiu jednání možno, a má za následek, že soud další jednání o zrušovací stížnosti již zahájené prostě zastaví; upuštěním od zrušovací stížnosti nabývá výrok smluvčího soudu právní moci a stává se ihned vykonatelným.⁸⁾

Po provedeném soudním šetření vynese soud

⁷⁾ Srv. nahoře citované plenissimární rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 15. dubna 1902 čís. 12858.

⁸⁾ Právo vzítí podanou zrušovací stížnost zpět plyne ze soukromoprávní povahy nároku na náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené, a upuštěním od zrušovací stížnosti odpadla soudu úloha obíratí se otázkou, zda-li výrok soudu smluvčího spočívá na správném předchozím jednání § 46. honeb. z. vyhovujícím.

usnesení⁹⁾, jímž buď zrušovací stížnosti stěžovatelově proti výroku smluvčího soudu podané vyhovuje a výrok soudu smluvčího pro nezachování některé z forem § 46. honeb. z. zrušuje, a podanou snad již exekuční žádost odpůrce stěžovatele zamítá — nebo kterým se zrušovací stížnost proti výroku smluvčího soudu jako neodůvodněná zamítá.

Toto soudní usnesení, jež odůvodní jest, prohlásí se ihned po skončení šetření ústně, a písemné vyhotovení téhož doručí se oběma sporným stranám.

Ani v řízení před soudem smluvčím, ani v soudním řízení o zrušovací stížnosti proti výroku smluvčího soudu podané zahájeném nelze žádnou ze sporných stran uznati povinnou, odpůrci nějakých útrat soudních nebo mimosoudních nahražovati.¹⁰⁾

I písemné vyhotovení soudního usnesení o zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvčího podané vydané opatřeno býti musí důvody rozhodovacími.¹¹⁾

Poučení o právu odvolacím soudní usnesení toto obsahovati nemusí.

Proti usnesení soudnímu vydanému o stížnosti proti výroku smluvčího soudu o nároku na náhradu škody zvěří nebo honbou způsobené podané náleží straně usnesením tímto stíženě právo stěžovati si dále k soudu vyššímu.¹²⁾

⁹⁾ nikoliv rozsudek, ježto se jedná dle zásad o řízení mimosporném platících.

¹⁰⁾ a to ani stranu dle rozhodnutí soudního ve věci samé podlehlou. Poplatky kolkové, svědečné, znalečné a útraty komisionální musí každá ze sporných stran jednou polovicí zaplatiti.

¹¹⁾ Doručovati usnesení toto vrchnímu rozsudčímu neb okresnímu výboru nemá významu, ježto smluvčí soud vynešením svého výroku o náhradě škody svou úřední funkci skončil, a okresní výbor nemá pražádného zájmu na tom, v čí prospěch spor o náhradu škody mezi stranami vedený dopadl.

Honebnímu výboru doručiti jest usnesení toto tenkrát, když jest společenstvo honební ve sporu o náhradu škody stranou spornou (§ 45. honeb. z.).

¹²⁾ a to buď ke krajskému nebo zemskému soudu, v jehož obvodu rozhodující okresní soud leží.

Ve stížnosti lze nové okolnosti uváděti a nové průvody nabízetí.¹³⁾

Stížnost advokátem podepsána býti nemusí.

Soud první instance předloží po dojití spisy sbořovému soudu ku vyřízení stížnosti příslušnému, který o ní rozhodne a spisy i s rozhodnutím ve věci samé soudu první instance vrátí. Soud první stolice obstará po té doručení rozhodnutí rekursního soudu oběma sporným stranám. Proti rozhodnutí rekursního soudu, jímž usnesení prvního soudu o zrušovací stížnosti proti výroku smluvčího soudu o náhradě škody zvěří nebo honbou způsobené vydanému podané potvrzeno bylo, jest další stížnost jen při zmatečnosti nebo patrné nespravedlnosti obou rozhodnutí přípustnou.¹⁴⁾

Kdyžby však rozhodnutí druhé stolice usnesení soudu prvního o zrušovací stížnosti ve věcech náhrady škody zvěří nebo honbou způsobené vydané v kterémkoliv směru změnilo, pak jest dovolací stížnost k nejvyššímu dvoru soudnímu přípustna.

I dovolací stížnost k nejvyššímu soudu v těchto věcech podati jest u okresního soudu, který o zrušovací stížnosti proti výroku smluvčího soudu ve věcech náhrady škody zvěří nebo honbou způsobené podané v první instanci byl rozhodl.¹⁵⁾

¹³⁾ § 10. zákona ze dne 9. srpna 1854 čís. 208. říš. zák.

¹⁴⁾ Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 6. června 1905 čís. 9162. (Právník 1906 str. 92.), kde byl dovolací rekurs pro nedostatek podmínek § 16. cis. patentu ze dne 9. srpna 1854 čís. 208. říš. zák. zamítnut. V r. téhož soudu ze dne 9. března 1904 čís. 3636. uveřejněném v Loveckém obzoru ročník IX. čís. 1. str. 11. bylo vysloveno, že ve věcech náhrady škody honbou nebo zvěří způsobené nelze užiti předpisu § 528. c. ř. s. ze dne 1. srpna 1895 čís. 113. říš. z., a že dlužno přípustnost tohoto mimořádného dovolacího rekursu posuzovati dle ustanovení dřívějších zákonů, totiž dle dvorního dekrétu ze dne 7. dubna 1785 čís. 405. sb. z. s. a že tu ve příčině přípustnosti dovolacího rekursu proti souhlasným usnesením obou nižších soudů jsou rozhodujícími ustanovení dvorního dekrétu ze dne 15. února 1833 čís. 2593. sb. z. s., dle kterého dovolací rekurs takový toliko při zmatečnosti nebo patrné nespravedlivosti rozhodnutí přípustným jest.

¹⁵⁾ nikoli tedy přímo u sbořového soudu, kterýž o zrušovací stížnosti proti usnesení okresního soudu v těchto záležitostech jako soud rekursní byl rozhodl.

Rozhodnutí nejvyššího soudu jako poslední instance doručí pak okresní soud první stolice oběma sporným stranám.

I v řízení odvolacím a dovolacím nemá žádná ze sporných stran proti odpůrci svému nároku na náhradu jakýchkoliv útrat (nechť rekursních nebo poplatkových).

§ 35. Řízení exekucí.

Smluvčí soud není oprávněn své výroky o náhradě škody zvěří nebo honbou způsobené vynesené vykonati, nemaje k tomu zákonem propůjčené výkonné moci.¹⁾ Smluvčí soud nemůže tudy exekuční žádost za výkon výroku o náhradě škody u něho snad podané ani povolití, aniž příslušnému soudu k vyřízení postoupiti.

Za výkon výroku soudu smluvčího požádán býti má příslušný soud, kterýž navrhovanou exekuci dle předpisů exekučního řádu prozkoumá a tutěž buď povolí, nabyli-li již výrok soudu smluvčího právní moci, nebo, byla-li proti němuž v čas zrušovací stížnost podána, vyčká s rozhodnutím o exekuční žádosti až do té doby, kdy o zrušovací stížnosti právoplatně bude rozhodnuto. (§ 46. honeb. z.)

Ve 14. dnech po doručení právoplatného rozhodnutí soudního o stížnosti zrušovací lze za povolení

¹⁾ Činnost smluvčího soudu jest vynesením, prohlášením a doručením výroku o náhradě škody úplně skončena. V případě řešeném v r. nejvyššího soudu ze dne 28. března 1906 čís. 4745 uveřejněném v časopise Právník 1906 str. 342. žádal soud druhé stolice, aby dle § 54. ex. ř. předloženo bylo potvrzení všech rozhodčích o tom, že výrok rozhodčí nabytí právní moci a že stal se vykonatelným. Nejvyšší soud shledal však postačitelým, že právní moc odškodňovacího nálezu potvrzena byla jediným vrchním rozsudím a že vlastnost téhož jako vrchního rozsudího potvrzena byla okresním výborem; postačí úplně, když nálezu odškodňovací byl vynesěn a žalovanému honebnímu společenstvu oznámen a jest lhotejno, zda-li nálezu ten žalovanému honebnímu společenstvu byl též doručen čili nic, poněvadž na doručení takové ustanovením § 46. honeb. z. pamatováno nebylo.

soudní exekuce dotyčného výroku náhradního žadati, a, nebyla-li zrušovací stížnost podána, ve 14 dnech ode dne doručení písemného vyhotovení výroku soudu smluvčího, a nebyl-li též písemně vydán, ve 14 dnech ode dne ústního prohlášení téhož výroku.

Byla-li usnesením soudu první stolice exekuce výroku soudu smluvčího již povolena, avšak usnesením rekursního soudu zase zrušena, po té opět rozhodnutím nejvyššího soudu rozhodnutí druhé stolice změňujícím povolena, pak není třeba u soudu první stolice za opětné povolení exekuce žadati, nýbrž soud první instance obdržev rozhodnutí nejvyššího soudu jeho nález obnovující prostě výkon exekuce nařídí, aniž by vyčkával opětného uplynutí 14 denní lhůty platební.

Soudem ku povolení exekuce výroku smluvčího soudu ve věcech náhrady škody zvěří nebo honbou způsobené příslušným jest dle nového exekučního řádu ze dne 27. května 1896, čís. 79. říš. zák. (§ 1. odst. 10. a § 4. odst. 6. ex. ř.) onen okresní soud, v jehož obvodu osoba, proti kteréž exekuce vésti se má (povinný, dlužník, nebo zavázaný)²⁾, své řádné bydliště má.³⁾ Nemá-li osoba, proti kteréž exekuce vésti se má, v obvodu platnosti exekučního řádu svého řádného bydliště, jest za povolení exekuce u toho okresního soudu žadati, v jehož obvodu se nalézá jmění, na kteréž exekuce vésti se má, nebo má-li exekuce vedena býti na nemovitosti nebo práva ve veřejných knihách zapsaná, u toho soudu, u kterého se vložka dotyčné nemovitosti nalézá, a nalézá-li se tato knihovní vložka u některého sborového soudu první stolice, jest žadati za exekuci u onoho okresního soudu, kterýž se v sídle tohoto sborového soudu nalézá, a je-li v sídle sborového soudu více okresních soudů, může vymáhající

²⁾ německy: „der Verpflichtete.“

³⁾ Zákon sice nemluví v § 4. odst. 6. ex. ř. o soudu řádného bydliště dlužníkovy, nýbrž o obecném důvodu soudní příslušnosti; ale poněvadž obecný důvod soudní příslušnosti dle § 66. jurisd. normy ze dne 1. srpna 1895 čís. 111. říš. zák. dle řádného bydliště dlužníkovy se řídí, dali jsme do textu ihned soud řádného bydliště dlužníkovy.

věřitel mezi všemi těmito soudy okresními voliti, u kterého exekuční žádost podati chce.

Pro povolení exekuce, její výkon, a stížnosti proti povolení nebo výkonu exekuce a t. d. platí předpisy nového exekučního řádu, o kterýchž pojednání není úkolem tohoto spisu.⁴⁾

⁴⁾ Z kruhů odborných jeví se snaha při nastávající změně honebního zákona působiti k tomu, aby rozhodování o nárocích na náhradu škody zvěří honbou nebo zvěří způsobených příkázáno bylo řádným soudům. Při zkoušenostech, kterých se každý praktický právník při sledování praxe smluvčích soudů dočká, nemůžeme se než pro příkázání těchto sporů řádným soudům vysloviti a to hlavně z důvodu toho, že, co dobrého a zdravého v instituci smluvčích soudů jest, daleko vyváženo jest nebezpečím libovůle při rozhodování sporů těchto hrozcím. Aby instituce tato ozdravěla, potřebí by bylo zvláštního zákona, a i při tom by jistota spravedlivého rozhodování ve věcech náhrady škod zajištěna nebyla, pročež vyslovujeme přesvědčení, že jistota v rozhodování těchto sporů zabezpečena bude jen, když spory tyto odkázány budou fóru soudů řádných. Dr. Prokop Bílek ve svém článku „Některé myšlenky k opravě honebního zákona“ uveřejněném v časopise „Lovecký obzor“ ročník IX. čís. 5. navrhuje toto upravení otázky náhrady škod a řízení o něm do slova:

„Za náhradu škody zvěří způsobenou ručí výhradně nájemné z honitby společenské docilené a to jenom až do polovice celého nájemného, takže škody během roku zjištěné a vyšetřené po uplynutí roku honebního vyplatí se z nájemného, a nestačí-li polovice na škody ty určená, s poměrnými srážkami. Druhá polovice nájemného rozdělí se vždy jako výtěžek všem účastníkům.

Náhrada škody zvěří způsobené nedá se přesunouti smlouvou na jiného, zejména ne na nájemce honitby.

Škody zvěří způsobené odhaduje honební výbor a nepřisluší členům jeho za to žádná odměna.

Proti odhadu možno si stěžovati do 14 dnů k výboru okresnímu, který dá pak škodu s konečnou platností vyšetřiti stálým znalcem, a rozhodne, kdo nese útraty s tímto vyšetřením spojené. Pořad práva je vyloučen. Škody zvěří na cizích pozemcích (enklávách) ve vlastní honitbě způsobené nese pán myslivosti. Vyšetří je s konečnou platností stálý znalec okresního výboru. Útraty šetření nese pán myslivosti.

Škody způsobené honbou rovněž vyšetří s konečnou platností stálý znalec okresního výboru. Útraty nese, shledána-li škoda, pán myslivosti; neshledána-li žádná škoda, žadatel. Pořad práva vyloučen.“

§ 36. Ochrana myslivosti proti jejím škůdcům.

K racionelnímu provozování myslivosti náleží i povinnost, dbáti o to, aby myslivost zachována byla v dobrém stavu.

Povinnost tato ukládá jednak osobám ku provozování myslivosti oprávněným jistá obmezení, jež za účel mají šetření zvěře honební, jednak ukládá jim, o to péci míti, aby myslivost nebyla poškozována.

Ježto však myslivost poškozována býti může lidmi i zvířaty, sluší předpisy honebního zákona v té příčině vytknuté zvláště vyložiti.

§ 37. O bránění škodám myslivosti lidmi působeným.

Honební zákon hledí škodám myslivosti lidmi působeným čeliti tím, že v § 42. stíhá tresty tamtéž zmíněnými:

1. dle § 32. honeb. z. zakázané honění, usmrcování a chytání zvěře, pak sbírání vejcí ptáků, jež se šetřiti mají, děje-li se toto v době ku šetření zvěře stanovené, totiž v době ode dne 1. února do dne 31. července;

2. honění zvěře a vpouštění psů na pozemky, s nichž není dosud úroda sklizena (vyjma brambory, řepa a zelí), stalo-li se totéž bez přivolení toho, či úroda jest. (§ 33. honeb. z.)

V tomto případě může škůdce dle okolnosti i ku náhradě škody na pozemcích a úrodě tam se nalézající způsobené přidržán býti dle předpisů všeobecného zákona občanského.

3. lapání zvěře do ok a pastí, vyjma zvěř škodnou.

Trestům v § 42. honeb. z. propadá i pán myslivosti jinak ku provozování myslivosti oprávněný (§ 36. honeb. z.), dopustil-li by se některého z přestupků honebního zákona nahoře pod čís. 1. až 3. uvedených.¹⁾

¹⁾ V těchto případech se může i pán myslivosti státi škůdcem myslivosti, a tu zajisté stačí i oznámení osoby na věci nesúčastněné, že příslušný úřad i proti pánu myslivosti se vši přísností zákona nakročí.

4. toho, kdo nemaje k tomu povolení pána myslivosti chodil by po jeho honišti mimo veřejné cesty, vinice a zahrady se zbraní střelnou²⁾ nebo nějakým jiným nástrojem mysliveckým a byl v tom postižen.³⁾

Trest ustanoven jest v § 43. honeb. z. peněžitou pokutou až do 40 K, a dopustil-li by se toho odsouzený znova, až do 100 K, nehledě ani k tomu, zda-li jest na týž čin v jiných zákonech⁴⁾ trest uložen.

§ 38. O bránění škodám zvířaty na myslivosti působeným.

1. Dle § 33. honeb. z. není dovoleno, pokud úroda není s pole sklizena, bez přivolení toho, či úroda jest, psů honících na pole vpouštět, leda tu, kde jsou brambory, řepa a zelí.

2. § 40. honeb. z. nakazuje těm, kdož mají psy, aby přihlíželi k tomu, aby v cizím¹⁾ honišti nehonili, a trestá toho, kdo by proti tomu činil, pokutou od 1 K do 4 K.

3. Byla-li by v některém revíru vzdáli nejméně 380 m. od nejbližšího domu²⁾ postižena kočka se po-

²⁾ Chodění v cizím honišti beze střelné zbraně nebo bez jiného nástroje mysliveckého může dle okolností býti stíháno jako polní pých dle zákona ze dne 12. října 1875 čís. 76. z. z. (§ 3. odst. 2.); dle okolností může pachatel stíhán býti též žalobou pro rušenou držbu nebo pro osobování si služebnosti chůze přes cizí pozemky.

³⁾ Slova „a byl v tom postižen“ mohou ze zákona úplně odpadnouti, neboť rozumí se samo sebou, že odsouzení předpokládá, že pachatel byl čin trestní prokázán.

⁴⁾ Pachatel může býti stíhán současně u soudu pro přešupek krádeže nebo pokusu jejího, a u politického úřadu pro přešupek honebního zákona, a u obou současně též pro nedovolené nosení zbraně. Odsouzení pro jeden přešupek u jednoho úřadu neosvobozuje od odsouzení pro druhý přešupek u druhého úřadu.

¹⁾ Ve vlastním honišti může pán myslivosti své psy honici honiti nechati.

²⁾ „dům“ (něm. „das Haus“) jest stavení obytné určené za obydlí lidí; vzdálenost 380 m. čítati se tudý nemůže od kolny, stodoly, sušárny nebo jinakého stavení, které k obývání

tulující, nebo byl-li by v téže vzdálenosti postižen pes, jenž by v nepřítomnosti pána svého honil, může jej pán myslivostí usmrtiti nebo usmrtiti dáti.

Mrtvol takto usmrcených psů a koček si pán myslivosti přivlastniti nesmí.

Podmínkou, za které pán honby nebo jeho zřízenec k ochraně myslivosti ustanovený³⁾ v honbišti jeho se potulující kočku usmrtiti může, jest toliko, aby táž postižena byla při potulování se v cizím honbišti ve vzdálenosti nejméně 380 m. od nejbližšího domu.

Podmínek, za kterých pán honby nebo jeho zřízenec k ochraně myslivosti ustanovený³⁾ psa usmrtiti může, jest více, a ty jsou:

1. aby pes postižen byl v cizím honišti;
2. aby pes postižen byl tamtéž ve vzdálenosti nejméně 380 m. od nejbližšího domu.⁴⁾
3. aby týž postižen byl při honění;⁵⁾ a
4. aby pes honil tamtéž v nepřítomnosti pána svého.

Není-li v konkrétním případě všech těchto podmínek, nesmí pes býti usmrcen; zvláště není dovoleno, aby pes, byť i byl honil ve vzdálenosti 380 m. větší v cizím honbišti, byl dále stopován, a napaden byv ve vzdálenosti menší než jest 380 m. od nejbližšího domu, usmrcen byl.⁶⁾

lidmi určeno není. Kdyby zákon byl chtěl rozuměti slovem „dům“ i jiné k obývání neurčené budovy, byl by volil jiný výraz, jako stavení, budova (das Gebäude a t. d.).

³⁾ něm.: „der Jagdaufseher“ bez rozdílu, byl-li týž do přísahy vzat čili nic. Srv. r. nejvyššího soudu ze dne 18. října 1893 čís. 11396. Links. sv. 9. čís. 3441. Dolní Rakousy.

⁴⁾ Neobnáší-li vzdálenost, ve které pes honí, 380 m. od nejbližšího domu, nesmí pes býti usmrcen. Pokud by se zjistilo, komu pes tento přináleží, potrestán bude jeho vlastník dle § 42. odst. 1. honeb. z.

⁵⁾ Pes musí býti přistižen při honění zvěře čili revírování (arg. něm.: „revierende Hunde“), tudíž pes musí v cizím honbišti alespoň po zvěři slídit. Přeběhl-li by pes pouze cizí honbiště, aniž by bylo patrné, že po zvěři slídí, pak nesmí býti pes usmrcen. Totéž platí, když pes pouze po veřejné cestě běží, aniž by do polí nebo jiných pozemků honebních (srv. nahore § 6.) zabíhal.

⁶⁾ Tak r. nejvyššího soudu ze dne 18. ledna 1905 čís. 19687. uveřejněné v časopise Právník 1905 str. 96.

Honil-li by pes v cizím honbišti sice ve vzdálenosti větší než jest 380 m. od nejbližšího domu, avšak v přítomnosti svého pána, nesmí pes býti usmrcen, ale pán jeho propadá trestu v § 42., odst. 1. honeb. z. ustanovenému.

Právo v honbišti svém cizí kočky nebo psy postižené usmrcovati, náleží, jak uvedeno, toliko pánu myslivosti nebo jeho zřízencům k ochraně myslivosti ustanoveným.

Honebnímu hosti nepřisluší všecka ona práva, jež zákon honební dává tomu, kdež jest k honbě oprávněn, a jeho zřízencům, a nepřisluší mu zvláště právo v § 40. honeb. z. vyznačené, kočky a psy usmrcovati.⁷⁾

Nešetřil-li by pán honitby nebo jeho zřízenec všech opatrností a podmínek nahore pod čís. 1. až 4. uvedených, dopustiti se může, usmrtiv kočku nebo psa za jiných okolností, než § 40. honeb. z. na myslí má, podle ceny usmrceného zvířete buď přestupku proti bezpečnosti majetku dle § 468. trest. z., ale i (při ceně usmrceného zvířete 50 K převyšující), zločinu veřejného násilí v § 85. lit. a) trest. z. naznačeného.⁸⁾

Mimo to stíhána býti může osoba prohřešivší se proti předpisům § 40. honeb. z. i civilní žalobou o zaplacení náhrady škody záležející v ceně usmrceného zvířete, která může býti dle okolností i dosti značnou.⁹⁾

Ukládati pokuty v honebním zákoně na přestoupení téhož ustanovené přísluší dle § 43. honeb. z. úřadu politickému.¹⁰⁾

⁷⁾ Srv. r. nejvyššího co zrušovacího soudu ze dne 3. října 1890 čís. 7091. Právník 1890 str. 773.

⁸⁾ V případě v poznámce předešlé citovaném byl honební host zastřelivší psa na 160 K oceněného uznán vinným zločinem veřejného násilí v § 85. lit. a) trest. z. naznačeným. V případě řešeném v r. nejvyššího soudu ze dne 25. února 1904 čís. 1392. uveřejněném ve sbírce Pfaffové sv. 7. čís. 2625. byla škoda zabitím volně běhajícího psa způsobená, ježto byl shledán i vlastník psa volně běhajícího spoluvinným, rozpůlena.

⁹⁾ Srv. rozhodnutí v poznámce 7. citované.

¹⁰⁾ Tedy z pravidla okresnímu hejtmánství, v Praze a v Liberci magistrátu.

Pokuty došlé jdou do místní pokladnice chudých té obce, kde čin trestný byl spáchán.

Promlčením pomíjí trestnost přestupků honebního zákona, když pachatel ve třech měsících ode dne, kdy přestupek byl vykonán, nebyl k zodpovídání obeslán.¹¹⁾

§ 39. O obmezeních prodeje zvěře.

Dle § 34. honeb. z. není dovoleno, od čtrnáctého dne,¹⁾ kdy nastane čas hájení té které zvěře a po všechem čas k hájení zvěře ustanovený, prodávati zvěře, kteráž se má hájiti, ani vajec jejích.²⁾

¹¹⁾ Ku přetržení promlčení potřebí jest tudy, aby obsýlka obviněnému skutečně byla doručena a nestačí pouhé vydání obsýlky. Neboť nebyla-li obsýlka obviněnému doručena, nebyl tžž dosud obeslán. Německý text: „wenn der Uibertreter seitdem nicht zur Verantwortung gezogen worden ist.“ Jinak při přestupcích dle všeobecného zákona trestního trestných, kde pouhé vydání obsýlky promlčení přetrhuje a kde doručení obsýlky se nevyžaduje. Srv. r. nejvyššího jako zrušovacího soudu ze dne 24. května 1899 čís. 7795. ve sbírce generální prokuraturou vydávané nová řada d. I. čís. 2360. uveřejněné.

¹⁾ Početí této doby bude dle různosti zvěře rozdílné, ježto dle § 32. honeb. z. doba šetření zvěře u různých jejích druhů jest rozdílná.

²⁾ Odborné kruhy domáhají se změny předpisů §§ 34. a 35. honeb. z. v těchto směrech:

a) Prodej hájených druhů zvěře dovoluje se ještě po prvé 4 týdny po počátku doby hájení.

b) Zákaz prodeje hájených druhů zvěře po dobu hájení neplatí pro zvěř, která pochází z míst mimo království České ležících, nebo z obor v tomto království se nalézajících, nebo pro zvěř, která přichází do prodeje z chladíren pod úřední dozor postavených, do nichž byla před tím nejspozději do uplynutí 4 neděl po počátku hájení zvěře uložena.

c) Průkaz o původu v době nabytí zvěře podati lze i listy dílčími, jež na základě listů dodavacího vydávati přísluší představenstvům obcí. Při zásyilkách zvěře z míst mimo platnost tohoto zákona ležících stačí průkaz listy nákladními.

Dále dožadují se odborné kruhy ochrany zvěře před hromadným vybíjením zvěře svátečními střelci, pak rozšíření doby šetření ve příčině koroptví na dobu od 1. ledna do 15. srpna, ve příčině zajíců na dobu od 1. ledna do 31. srpna, a ve příčině bažantů na dobu od 1. února do 31. srpna, a konečně ve příčině srnčích koz na celý rok.

Toho, kdo by proti předpisu tomuto jednal, stihne trest, že zvěř nebo vejce ptáků, které se šetřiti mají, se skonfiskují a k dobrému fondu toho místa³⁾ veřejnou dražbou prodají.

Tento v § 34. honeb. z. stanovený zákaz prodeje zvěře, která se šetřiti má, jest rázu *absolutního*, aniž by při tom rozhodovalo, kdy a kde dotyčná zvěř byla ulovena, a kdy, a kým do obchodu dána byla, a stihá zákaz tento nejen majitele honitby, ale i zvěřináře k obchodu se zvěří jinak oprávněné.⁴⁾

Aby úřadové ku dozoru nad prodejem zvěře ustanovení a jich zřízenci bdíti mohli nad šetřením předpisů § 34. honeb. z., nařizuje § 35. honeb. z., že každý zvěřinář po čas k honbám ustanovený opatřiti si má *lístek dodávací*⁵⁾ na zvěř jím prodávanou, a má jej v místech ve příčině věcí, z nichž se platí daň potravní, uzavřených při placení daně odevzdati.

Dr. Prokop Bílek ve svém článku „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“ uveřejněném v časopise „Lovecký obzor“, ročník IX., čís. 5 ve příčině zajíců změny stávajících zákonitých předpisů o době hájení jich si nepřejí, uváděje, že zajíc je hospodářství škodný a majitel revíru že může ochranu sám si regulovati. Naproti tomu navrhuje tžž v řečeném článku:

1. ve příčině koroptví prodloužení doby hájení do 15. srpna bezvýmínečně; v každém revíru budiž stanoveno, že jeden rok ze šesti let se koroptve buď vůbec nesmějí střílet, neb až od 1. listopadu. Nejlépe se hodí k tomu poslední rok nájemního období. Všechno chytání koroptví buď přísně trestáno, chytání do tenat jest jen s povolením hejtmanství dovoleno.

2. naprostou ochranu srny, Politický úřad může mimo to naříditi pro určité revíry, že srnci (jeleni atd.) smí se odstřelovati pouze v oborách, mimo obory ne. Stejně dovoliti smí úřady politické výmínečně odstřel srn a laní, čímž by se docílilo rozmnožení zvěře vysoké i mimo obory.

³⁾ kde zvěř, která ten čas šetřiti se měla, byla postižena.

⁴⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 26. září 1894 čís. 3533. B. sv. 18. d. II. čís. 8055. Č.

Výklad tento má za účel, zameziti obcházení tohoto zákona; jest tudy zajisté zakázáno obchodovati se zvěří, která by mimo obvod platnosti tohoto honebního zákona byla ulovena.

⁵⁾ něm.: „der Lieferschein“. Jinak též certifikát.

Tento dodávací lístek vydává pán myslivosti nebo k jeho rozkazu některá k tomu zřízená osoba myslivecká.

V lístku dodávacím má být pojmenován okršlek honební, z něhož zvěř pochází, druh zvěře a počet kusů, a má být připomenut den a rok jeho vydání.

Když by kdo přinesl nějakou zvěř bez lístku dodávacího, bude mu táž od veřejných orgánů dohlížejících skonfiskována a k dobrému fondu místních chudých ve dražbě prodána.⁶⁾

Odvolání proti těmto výkonům obecních orgánů jde k politickému úřadu první stolice a pořadem instancí k ministerstvu vnitra.⁶⁾

§ 40. O dohledu k vykonávání práva myslivosti.

1. *Honební výbor*¹⁾ jest povolán zastupovati honební společenstvo a prováděti usnesení téhož v mezích zákonem vytknutých (§ 12. honeb. z.). Týž jest tudy toliko správcem společenské honitby a repra-

⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 18. ledna 1889 čís. 3331. B. sv. 13. čís. 4474. Č. Certifikátem opatřen býti má každý prodáváč zvěřiny, tedy nejen živnostník prodejem zvěřiny se zabývající, ale i pán honitby sám, i jeho personál. Důvodem toho jest, že u osob posléz jmenovaných spíše se nadíti lze přestupování dotyčných předpisů honebního zákona než u živnostníků ku prodeji zvěřiny oprávněných.

⁶⁾ Dr. Prokop Bílek ve svém článku „Některé myšlenky k opravě zákona honebního“ uveřejněném v časopise „Lovecký obzor“, ročník IX. čís. 5. doporučuje k zamezení pytláctví a nedovoleného prodeje lovné zvěře tato ustanovení:

„Každý kus zvěře prodávaná a jinam posílaná musí býti opatřen na zvěř tu přípevněným lístkem (na př. tuhou kulatou cedulkou) na jedné straně s pečeti okresního výboru, na druhé straně se jménem revíru a majitele honitby. Lístky takové prodává okresní výbor (na př. kus za 2 h) jen majitelům revírů, a musí již při prodeji na lístcích těch poznamenati revír i pána myslivosti, pro něhož je prodává. Lístky se každý rok mění. Koupí i prodej zvěře bez tohoto lístku trestá soud, a pokud by nešlo o pytláctví, pokoutou na př. do 20 K, je-li podezření (!) z pytláctví, vězením.“

¹⁾ Viz nahoře § 13.

sentantem honebního společenstva²⁾, a není tudíž žádným *úřadem* ku vykonávání dohledu nad provozováním myslivosti povoláním, a usnesení jeho nepoživají právní mocí.

Považuje-li se tedy některý ze společníků honitby usnesením honebního výboru stíženým, dovolati se má proto pomoci vyšších samosprávných úřadů k dohledu nad provozováním myslivosti zřízeným, aniž by při tom na nějakou lhůtu vázán byl.³⁾

Jestliže však honební výbor učinil v záležitosti, ve přičině kteréž dohlédacímu právu okresního výboru podroben není (§ 23. honeb. z.), usnesení nějaké, pak nemá okresní výbor práva usnesení takové zrušiti.⁴⁾

Ani okresní ani zemský výbor není oprávněn zbaviti honební výbor jeho úřadu a nové volby do honebního výboru naříditi.⁵⁾

Honební výbor jest rozhodnutími vyšších dohlédacích úřadů ve věcech honebních vázán, a nemůže

²⁾ totiž veškerosti jednotlivých společníků honitby, kteréž v mezích zákonitých předpisů náleží samostatně spravovati právo honební, a kteráž toliko v případech v § 23. honeb. z. uvedených dohlédacímu právu okresního výboru jest podrobena. Srv. r. správ. soudu ze dne 15. dubna 1898 čís. 2018. B. sv. 22. čís. 11615. Č.

³⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 23. června 1900. čís. 4488. B. sv. 24. čís. 14379. Č.

Ustanovil-li honební výbor ve vyhlášce své určitou lhůtu, do které stížnosti proti usnesení honebního výboru vyhláškou touto publikovanému podati se mají, nemá toto stanovení lhůty ku stížnosti žádného právního významu a lze vyhláškou touto dotčeným proti usnesení tomuto podati stížnosti k okresnímu výboru i tenkrát, kdyby lhůta ve vyhlášce honebního výboru stanovená dávno již byla uplynula. Okresní výbor jest oprávněn platnost usnesení honebního výboru přezkoumati, i kdyby lhůta honebním výborem ku podání stížnosti stanovená byla již uplynula.

⁴⁾ ježto týž povolán jest, toliko zájem veřejný, totiž zájem policie honební hájiti. Srv. r. správ. soudu ze dne 5. února 1891 čís. 491. B. sv. 15. čís. 5728. Č.

⁵⁾ R. správ. soudu ze dne 11. července 1896 č. 3453. B. sv. 20. d. II. čís. 9860. Č. vyslovilo, že honební zákon nedává nikde ani okresnímu ani zemskému výboru práva zbaviti honební výbor úřadu (pro nesložení účtu), ani jej rozpustiti a nové volby naříditi.

pozdějšími svými usneseními rozhodnutí vyšších úřadů dohlédacích právní moci nabyví illusorními učiniti.⁶⁾

2. Úřadem první stolice ku dohledu nad zákonitým prováděním zákona myslivosti povoláním jest teprve *okresní výbor*,⁷⁾ jemuž v § 23. honeb. z. zvláště bylo uloženo, přihlížeti k tomu, aby ustanovení zákona o myslivosti v §§ 2., 4., 6., pak 8. až 22. tento v to počítajíc řádně ve skutek byla uvedena.

Ač §§ 3. a 5. honeb. z. v § 23. honeb. z. nejsou výslovně uvedeny, přece sluší tvrditi, že i v případech tamtéž vytčených okresní výbor sám z úřední povinnosti zakročiti má, a to z důvodu toho, že zakročení toto okresnímu výboru v §§ 3. a 5. honeb. z. výslovně bylo uloženo.⁸⁾

V případech §§ 2., 3., 4., 5., 6. pak 8. až 22. včetně honeb. z. uvedených jest okresní výbor nejen *oprávněn*, ale i *povinen* zakročiti, a není tudíž okresní výbor ani *vázán* žádáním stran⁹⁾, aniž jest *vázán* na nějakou určitou lhůtu rekursní.¹⁰⁾

Ano dohlédací právo okresního výboru v případech § 23. honeb. z. vytčených (případy § 5. honeb. z. v to počítaje) jde tak daleko, že, přihodí-li se jemu jednati o případu sporném třeba u příležitosti stížnosti stranou u věci této podané, rozhodnouti může i v ne-

⁶⁾ Zemský výbor uznal, že společenská honitba veřejnou dražbou propachtovati se má. Honební výbor však přes to usnesl, že se nemá společenská honitba propachtovati, nýbrž znalci vykonávat. Srv. r. správ. soudu ze dne 4. prosince 1880 čís. 2347. B. sv. 4. čís. 941. C.

⁷⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 28. června 1877 čís. 877. B. sv. 1. čís. 101. C.

⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 20. listopadu 1879 čís. 2039. B. sv. 3. čís. 622. C.

⁹⁾ Okresní výbor není zvláště vázán petity (závěrečnými prosbami) dotýčných stížností, ano může v těchto případech zcela něco jiného zaříditi, než čeho se strana stěžující podáním stížnosti domáhá. Dohlédací úřady mohou i v neprospěch strany stěžující uznati, aniž by její odpůrce o to byl žádal, shledá-li při zkoumání případu, že předpisů absolutních nebylo šetřeno (t. zv.: „reformatio in pejus“).

¹⁰⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 13. října 1881 čís. 1581. B. sv. 5. čís. 1178. C.

prospěch stěžovatele, nařídě, aby ve věcech honebních stav zákonu odpovídající byl zaveden.¹¹⁾

Rozumí se, že podnětem k tomuto officiosnímu zakročení ve věcech honebních mohou býti okresnímu výboru toliko případy, ve kterých shledaným stavem ve věcech honebních ohrožen jest *zájem veřejný*, zvláště důvody policie honební.¹²⁾

Okresní výbor vykonáváje dohled nad provozováním myslivosti má zvláště dohlížeti k tomu:

1. aby vykonával právo myslivosti pouze ten, kdo jest dle zákona honebního k vykonávání myslivosti oprávněn. V té příčině sluší tedy okresnímu výboru přihlížeti k tomu,

a) aby honitbu vykonával jen vlastník souvislých pozemků majících výměry nejméně 115 hektarů, při čemž sluší dťati o to, zda-li pozemky tohoto vlastníka mají skutečně minimální výměru 115 hektarů, a zda-li jsou ve smyslu honebního zákona souvislými. O tom viz nahoře § 10. Není-li při komplexu tomto podmínek k vykonávání samostatné honitby vlastníkem, naložiti musí okresní výbor s pozemky těmito dle § 5. honeb. z.

b) zda-li ohrazení pozemků vlastních jest trvalé a dokonalé. Srv. nahoře § 9.

c) aby na pozemcích k myslivosti honebního společenstva náležejících vykonávalo honitbu skutečně honební společenstvo dle zákonných předpisů ustanené, dále aby toto honební společenstvo vykonávalo myslivost jen na pozemcích, na nichž mu dle zákona přísluší právo myslivosti vykonávatí.

d) aby honitbu na enklávách a pozemcích k cizímu honišti přikázaných vykonávala osoba dle zá-

¹¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 6. března 1885 čís. 665. B. sv. 9. čís. 2440. C. V případě řešeném v r. správ. soudu ze dne 15. července 1887 čís. 1199. B. sv. 11. čís. 3648. C. byla enkláva okresním výborem k sousednímu honišti přikázána na 3 roky, kdežto zemský výbor zvěděv o tom ze stížnosti v neprospěch stěžovatele prodloužil přikázání enklávy na 6 roků.

¹²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 5. února 1891 čís. 491. B. sv. 15. čís. 5728. C.

kona k vykonávání myslivosti na nich povolána. O tom viz nahoře § 21., a

e) aby předpisy zákona o arrondování a skládání honebních území přesně byly zachovány. O tom viz nahoře § 22.

2. aby honitba vykonávána byla způsobem zákonu honebnímu odpovídajícím; tedy aby bděl nad tím,

a) aby společenská honitba propachtována byla buď v dražbě, nebo zadána byla z ruky, a to buď nedílně nebo po částkách, jak toho zákon dopouští (o tom viz nahoře § 20.), neb aby honitba vykonávána byla na účet honebního společenstva znalci pod přísahu vzatými, a

b) aby správu myslivosti společenské vedl honební výbor dle zákona platně ustavený. O tom viz nahoře § 13.; a

3. aby zachována byla evidence o účelném provádění myslivosti na veškerých k obvodu okresnímu výboru náležejících pozemcích a to buď ve vlastní honitbě, nebo v myslivosti společenské, aby smlouvy pachtovní ve příčině společenských myslivosti v čas byly obnovovány (§ 15. honeb. z.), aby v čas učiněno bylo rozhodnutí ve příčině příkázání enkláv po uplynutí stávajících příkazních dob, aby v čas vrchní rozsudí a jich náměstkové byli jmenováni a t. d.

Naproti tomu ve věcech, ve kterých honební výbor nebo honební společenstvo *dle svého volného uvážení* s honitbou nakládati jest oprávněn, není okresní výbor k nahoře vylicenému officiosnímu zakročení oprávněn, ale jest v takovýchto případech okresní výbor povolán zakročiti toliko tenkrát, když proti dispozici honitbou honebním výborem nebo společenstvem honebním zařízené osobou ku podání stížnosti oprávněnou v čas podána jest stížnost.¹³⁾

Výbor okresní jest i v tomto případě oprávněn přezkoumati, zda-li při zadání honitby, proti němuž podaná stížnost čelí, dle stávajících okolností zájmu společenstva honebního bylo s dostatek šetřeno, a může své rozhodnutí o tom opět *dle svého volného uvážení* vynést.

Jak již z předu jest uvedeno, jest ve věcech honebních *úřadem* v první stolici rozhodujícím *okresní výbor*. Jestli-že tedy okresní výbor v případech, ve kterých výbor honební dle svého volného uvážení usnášeti se může¹⁴⁾, disposici honebním výborem nebo společenstvem honebním učiněnou schválí, nabývá teprve tímto schválením se strany okresního výboru tato dispozice honebního výboru nebo honebního společenstva právní moci.¹⁵⁾

3. Druhou a poslední instancí ve věcech honebních jest *zemský výbor království Českého*, kterémuž stejně jako okresnímu výboru officiosní dohlédací právo nad vykonáváním práva myslivosti náleží.

Zemský výbor povolán jest tudíž:

1. rozhodovati o stížnostech, proti rozhodnutím okresního výboru vydaným v záležitostech, o kterých honebnímu výboru nebo společenstvu honebnímu lze rozhodovati *dle jich volného uvážení*, avšak toliko tenkrát, když okresní výbor disposici honebním výborem nebo společenstvem honebním učiněnou neschválil a dotyčné zařízení honebního výboru nebo společenstva honebního zrušil.

Schválil-li však okresní výbor disposici honebním výborem nebo společenstvem honebním ve příčině provozování myslivosti učiněnou, pak není zemský výbor ani ku podané stížnosti oprávněn přezkoumati rozhodnutí okresního výboru, ježto schválením dispozice této se strany okresního výboru táž právní moci nabyla.¹⁶⁾

¹³⁾ ku př. jedná-li se o zadání honitby veřejnou dražbou, a podá-li po té někdo proti tomuto zadání honitby stížnost.

¹⁴⁾ ku př. jedná-li se o propachtování honitby neb o prodloužení téhož. Srv. r. správ. soudu ze dne 15. dubna 1898 čís. 2018. B. sv. 22. čís. 11615. C.

¹⁵⁾ Srv. rozhodnutí v poznámce právě předcházející uvedené. V ten rozum vykládati sluší slova pod čís. 1. uvedená, že usnesení honebního výboru ve věcech honebních učiněná nepožívají právní moci.

¹⁶⁾ Důvod jest ten, že nejedná se o záležitosti, které by dle zákonitých předpisů z dispozice stran byly vyjaty, a že honební výbor nebo společenstvo honební v konkrétním případě jednalo v mezích §§ 13., 15. a 17. honeb. z. Srv. r. správ. soudu ze dne 15. dubna 1898 čís. 2018. sv. 22. čís. 11615. C.

V případě tomto rozhodne zemský výbor o podané stížnosti proti usnesení okresního výboru — ovšem zamítaje ji — toliko tenkrát, byla-li podána ve lhůtě, ve které stížnosti proti usnesením okresního výboru podati se mají¹⁷⁾, a byla-li podána u okresního výboru v čas, kdežto stížnosti u okresního výboru po uplynutí lhůty řečené podané nebo stížnosti přímo u zemského výboru podané¹⁸⁾ zamítnouti sluší, aniž by se zemský výbor v uvažování obsahu stížnosti pustil.

2. rozhodovati o stížnostech podaných proti usnesení okresního výboru v případech v §§ 2., 4., 6., 8. až včetně 22. honeb. z. a v § 5. honeb. z. naznačených z úřední moci nebo ku stížnostem stran vydaným, a konečně

3. zakročití ve případech v §§ 2., 4., 6., 8. až včetně 22. a v § 5. honeb. z. naznačených z moci úřední, přijdou-li zemskému výboru jakýmkoliv způsobem¹⁹⁾ ku vědomí případy, ve kterých kategorických předpisů honebního zákona nebylo šetřeno.

V obou těchto poslednějších případech (sub. 2. a 3. uvedených) jest zemský výbor nejen oprávněn, ale také přímo povinen, zaříditi vše, co by ve věcech myslivosti ku zavedení stavu honebního zákona odpovídajícího třeba bylo, a to i tenkrát, kdyby stížnost neb immediatní oznámení podáno bylo osobou, která v tom kterém případě ku podání stížnosti ani oprávněna nebyla.²⁰⁾

¹⁷⁾ ve lhůtě § 77. zákona o okresních zastupitelstvech.

¹⁸⁾ t. zv. „immediatní“ stížnosti.

¹⁹⁾ tedy třeba i stížností u okresního výboru opožděně podané, nebo s obehitím pořadu instancí a po uplynutí rekursní lhůty přímo u zemského výboru podaným oznámením (t. zv. immediatní stížnosti.).

²⁰⁾ Jiného náhledu jest však správní soud ve svém r. ze dne 23. června 1900 čís. 4487. B. sv. 24. čís. 14380. Č., ve kterém vyslovuje, že zemskému výboru honebním zákonem dohlédací právo nebylo propůjčeno, a tžž následkem toho že není oprávněn, z moci úřední proti rozhodnutím okresního výboru zakročití, a naopak že ingerence jeho na propachtování honitby dohlédacím úřadem, totiž okresním výborem, schválené jest vázáno na processuální podmínky řádného in-

Připomenouti dlužno, že dohledací právo svěřeno jest okresnímu a zemskému výboru jen k tomu účelu, aby přivedeny byly ku platnosti ony předpisy, které z volné dispozice stran jsou vyjaty²¹⁾, že však ani okresní ani zemský výbor nemohou správní výkony honebního výboru nebo společenstva honebního jen *dle svého volného uvážení* rušiti, nýbrž jenom tenkrát, když výkony ty odporují některému z předpisů §§ 2., 4., 5., 6., 8. až 22. včetně honeb. z.²²⁾

Také zemský výbor jest v případech, kdy rozhoduje ve věcech myslivosti používaje svého dohledacího práva z moci úřední, oprávněn, rozhodnouti i v neprospěch stěžovatele²³⁾, a není vázán ani petity stran, aniž nějakou lhůtou.

Rozhodnutí zemského výboru ve věcech myslivosti má platnost konečnou²⁴⁾, a jest nejen okresní výbor ale i honební výbor rozhodnutím zemského výboru vázán²⁵⁾, a zvláště okresní výbor jest povinen,

stančnického pořadu, a že tedy předpokládá mimo zachování formálních předpisů § 77. zákona o okresních zastupitelstvech též, že stížnost podána byla osobou ku podání stížnosti legitimovanou.

²¹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 6. března 1885 čís. 663. B. sv. 9. čís. 2440. Č.

²²⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 30. září 1887 čís. 2567. B. sv. 11. čís. 3677. C.

²³⁾ t. zv. „reformatio in pejus.“ Tak v případě v r. správ. soudu ze dne 6. března 1885 čís. 663. B. sv. 9. čís. 2440. Č. řešeném zrušil okresní výbor propachtování honitby a nařídil provedení nové dražby; zemský výbor stížnost honebního výboru do tohoto rozhodnutí okresního výboru podanou sice zamítl, ale uznal za pachtáře honitby osobu jinou — totiž nejvíce podávajícího — než osobu, které honitba honebním výborem byla zadána.

²⁴⁾ Proti rozhodnutí zemského výboru jest sice přípustna ještě stížnost ku správnímu dvoru soudnímu, ale stížnost tato nemá odkladacího účinku, a okresní výbor jest povinen, se o provedení rozhodnutí zemského výboru i tenkrát postarati, když by v téže věci v čas stížnost ku správnímu soudu skutečně byla podána, leč by zemský výbor se zřetelem na zvláštnosti případu sam vykonání svého rozhodnutí odložil. O stížnosti ku správnímu soudu pojednáno bude níže.

²⁵⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 4. prosince 1880 čís. 2347. B. sv. 4. čís. 941. C. Zemský výbor uznal, že se společenská honitba propachtovati má ve veřejné dražbě, honební výbor

o to se postarati, aby rozhodnutí zemského výboru ve všech jeho kusech a v jeho intencích bylo v čas provedeno, a aby stav myslivosti zemským výborem nařízený, pokud možno, nejdříve zaveden byl.

Stížnosti proti rozhodnutím okresního výboru podati jest ve lhůtě čtrnáctidenní ode dne jich doručení u okresního výboru, nikoli však u honebního výboru, a také ne u obecního úřadu, a to zcela bez rozdílu, bylo-li rozhodnutí to stranám intimováno přímo od okresního výboru neb od obecního úřadu.²⁶⁾

Vyžaduje se však, aby dotyčné rozhodnutí okresního i zemského výboru stranám v písemném vyhotovení bylo doručeno; pouhé ústní sdělení rozhodnutí úřadů ve věcech honebních zakročujících nestačí.²⁷⁾

Povinností honebního družstva a výboru honebního jest učiniti opatření, aby společníci honebního společenstva o úkonech honebního výboru a o rozhodnutích vyšších úřadů dozorcích (okresního a zemského výboru) honebního společenstva došlých náležitě a v čas zpraveni byli.

Nestalo-li by se však se strany honebního výboru a společenstva honebního takového opatření, nelze z toho odvozovati, že by jednotlivým společníkům honebního společenstva volno bylo, kdykoliv úkony honebního výboru dozorcími úřady schválené potýkati.²⁸⁾

a honební družstvo však usneslo se po doručení rozhodnutí zemského výboru na tom, aby společenská honitba se vykonávala znalci. Správní soud však uznal to nepřipustným z důvodu toho, že by při zařízení honebního výboru zákonu odpovídající spravování honitby a včasné její speněžení stalo se illusorním.

²⁶⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 27. února 1895 čís. 1054. B. sv. 19. d. I. čís. 8453. mimo Č.

²⁷⁾ Srv. § 14. zákona ze dne 22. října 1875 čís. 36. říš. zák. pro 1876, dle kterého lhůta šedesátidenní ku podání stížnosti ku správnímu soudu stanovená citá se od *doručení* rozhodnutí v poslední instanci učiněného.

²⁸⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 15. dubna 1898 čís. 2018. B. sv. 22. čís. 11615. Č.

§ 41. Význam stížnosti ku správnímu soudu podané.

Naléhavá potřeba, zaříditi forum, které by o správnosti a zákonitosti rozhodnutí nejvyšších úřadů správních sborem soudců nezávislých a nestranných rozhodovati mělo, vedlo zákonodárství naše k tomu, že zřízen byl zákonem ze dne 22. října 1875, čís. 36. říš. zák. pro rok 1876 nejvyšší správní dvůr soudní,¹⁾ instituce to mezi všemi soudy a úřady snad nejvíce oblíbená a dle rozhodnutí jí vydaných také velice záslužná.²⁾

¹⁾ německy: „der oberste Verwaltungsgerichtshof.“

²⁾ Litovati jest, že prakse správního soudu tu i tam kolísá, a jest projevití přání praktiků na judikaturu odkázaných, aby byla v rozhodnutích zachována stálost alespoň v principiálním nazírání na sporné případy. Neboť ve věcech správních, a to nejen ve věcech samosprávy, ale i ve věcech politických a finančních, jest potřeba nápravy, a tu kolísání prakse správního soudu by k ozdravení poměrů málo přispělo!

Dobře vystihl Dr. Rudolf Langrod ve svém článku „Die Homosexualität im Lichte der oberstgerichtlichen Judikatur“ uveřejněném v časopise „Die Wage“ 1904 str. 646. následky kolísavosti judikatury ve věcech trestních takto:

„Die Uneinheitlichkeit der gerichtlichen Judikatur ist für Staat und Publikum von weit grösserem Nachteile als ein schlechtes veraltetes Gesetz. Ein schlechtes Gesetz kann durch die richtige Interpretation unter Berücksichtigung der Billigkeits- und Gerechtigkeitsmomente von jedem rechtsfühlenden Richter seiner Nachteile in der praktischen Anwendung entledigt werden. Dagegen verursacht der Mangel an Konformität der Entscheidungen, beziehungsweise der Gesetzesanwendung in einander ähnlichen Rechtsfällen Unsicherheit im öffentlichen Leben. Verwirrung der Rechtsbegriffe in Bezug auf das Zulässige und Verbotene. Wenn in dem einen Falle eine Handlung für strafwürdig und gesetzverletzend erachtet wird, dieselbe Handlung aber in einem anderen Falle völlig straflos bleibt, dann ist es wohl kein Wunder, dass das allgemeine Rechtsbewusstsein einerseits und der Glaube an die unfehlbare und unantastbare Gerechtigkeit der endgültig entscheidenden Justizbehörden andererseits im Publikum tief erschüttert wird.“ a dále:

„Die hohe soziale Bedeutung der obersten Gerichtsstelle Oesterreichs liegt nicht in der Gewähr der haargenauen Anwendung der Paragrafen eines veralteten Gesetzes, sondern in der gesetzlich gesicherten Macht, den Prinzipien des mo-

Zařízením správního dvoru soudního má zaručena být právní kontrola uvnitř správy, správní soud jest částí organismu správního,³⁾ a jest povolán rozhodovati ve všech případech, ve kterých se kdo nějakým nezákonným rozhodnutím nebo nařízením úřadu správního ve svých právech stíženým považuje.⁴⁾

Pokud se jedná o předměty honebního práva se týkající, sluší uvést především, že dle § 3., odst. 3. zákona ze dne 22. října 1875, čís. 36. říš. zák. pro rok 1876 vyloučeny jsou z příslušnosti správního soudu všechny záležitosti, při kterých a pokud o nich správní úřady oprávněny jsou rozhodovati *dle volného uvážení svého*, a že tudý stížnost ku správnímu soudu jen tenkrát jest přípustna, jedná-li se o rozhodnutí nebo nařízení nejvyššího úřadu správního, která zákonem odporují.⁵⁾

Další podmínkou přípustnosti stížnosti ku správnímu soudu jest, aby záležitost, o které správní soud rozhodovati má, byla již pořadem instancí správních úplně vyřízena,⁶⁾ totiž aby ve věci té byl již nejvyšší úřad správní své rozhodnutí vynesl.

Ježto, jak nahoře v § 40. uvedeno bylo, ve věcech myslivosti nejvyšší a poslední instancí správní jest zemský výbor království Českého, lze podati stížnost ku správnímu soudu toliko ve příčině rozhodnutí, která zemský výbor království Českého byl vynesl.

dernen Gerechtigkeitsbegriffes zum Siege über die starre und verrostete *littera juris* zu verhelfen. Es gäbe daher kein grösseres Unrecht als eine grundlose Differenzierung der Menschen und ihrer Handlungen und sohin kein grösseres soziales Unglück als eine ungleichmässige, schwankende Judikatur.“ Ač tato příkrá kritika toliko na kolísavost judikatury ve věcech trestních jest mířena, platí slova tato i pro kolísavost ostatních nejvyšších soudních instancí, a tudý i pro kolísavost judikatury správního soudu.

³⁾ Srv. Dra. Jiřího Pražáka „Spory o příslušnost“ § 3.

⁴⁾ § 2. zákona ze dne 22. října 1875 čís. 36. říš. zák. pro rok 1876.

⁵⁾ Srv. § 3. odst. 1. téhož zákona.

⁶⁾ Srv. § 5. téhož zákona, kde se praví: „wenn die Angelegenheit im administrativen Wege ausgetragen ist.“ Proti neoprávněným rozhodnutím nižších instancí lze nápravy vyhledávati stížností k vyšším a nejvyšším instancím.

Proti rozhodnutím okresního výboru ve věcech honebních ku správnímu soudu stěžovati nelze, ježto lze ještě stranám proti těmto rozhodnutím podati stížnost k zemskému výboru, kterýž teprve věc tuto konečně vyřídí.

Jest-li že by stěžovatel opomenul honební záležitost pořadem instancí až k zemskému výboru království Českého přivést, buď, že stížnosti proti rozhodnutí okresního výboru k zemskému výboru vůbec nepodal⁷⁾, nebo stížnost tuto podal pozdě⁸⁾, pak jest příslušnost správního soudu vyloučena.

Stížnost ku správnímu soudu podati jest v 60ti dnech ode dne doručení⁹⁾ rozhodnutí nebo nařízení poslední správní instance, tedy zde zemského výboru království Českého, a jest den, kdy toto doručení se stalo, ve stížnosti uvést.

Stížnost tuto podati jest přímo u správního soudu ve Vídni¹⁰⁾ písemně, a to vždy nejméně ve dvou stejnopisech¹¹⁾, a má v ní býti určité označeno ono rozhodnutí nebo nařízení, proti kterému stížnost čelí, a mají zejména také uvedeny býti jednotlivé důvody¹²⁾, pro které se stížnost podává.

⁷⁾ a tudý instancí zemského výboru obešel.

⁸⁾ po lhůtě 14denní ode dne doručení rozhodnutí okresního výboru.

⁹⁾ § 14. citovaného zákona praví: „nach Zustellung der in letzter Instanz ergangenen Entscheidung oder Verfügung.“ Proto po našem náhledu nestačí, bylo-li rozhodnutí nebo nařízení zemského výboru ve věcech honebních účastníkům pouze oznámeno, přečteno neb ústně sděleno, ježto dle zákona potřebí jest *doručení*, tedy buď sdělení rozhodnutí nebo nařízení poslední instance správní samého neb alespoň písemného intimování téhož.

¹⁰⁾ § 14. cit. zákona.

¹¹⁾ § 20. cit. zák. mluví sice jen o opisech stížnosti, avšak rozumětí sluší tím, jak v textu uvedeno, stejnopisy její. Arg. slovo „exemplár“. Srv. r. správ. soudu ze dne 30. listopadu 1880 čís. 2386. B. sv. 4. čís. 936., ze dne 26. dubna 1881 čís. 737. B. sv. 5. čís. 1081., ze dne 9. ledna 1894 čís. 126. B. sv. 18. d. I. čís. 7638. a j., dle kterých i opisy stížností ku správnímu dvoru podaných sluší jako podání kolkem 1 K za každý arch kolkovati.

¹²⁾ § 18. cit. zákona: „die einzelnen Beschwerdepunkte.“

Stěžovateli jest také na vůli dáno, ve stížnosti mimo nejvyšší správní úřad také ony osoby před správním soudem pohnati, proti nimž stěžovatelem žádané zrušení rozhodnutí nebo nařízení správního úřadu působiti má, a má v tomto případě stěžovatel mimo ona dvě vyhotovení stížnosti nahoře zmíněná pro každou z těchto na věci súčasněných osob jedno vyhotovení stížnosti a všech jejich příloh připojiti.¹³⁾

Stížnost ku správnímu soudu podaná musí býti opatřena podpisem advokáta.¹⁴⁾

Stížnosti ku správnímu soudu kolkovati sluší (a sice všecka její vyhotovení) kolky po 1 K z každého archu,¹⁵⁾ přílohy stížnosti těchto kolkovati sluší kolky po 30 h z každého archu.¹⁶⁾

Vyličovati další postup řízení před správním soudem není předmětem této úvahy a proto je pomíjíme, přecházejíce k úvaze další, jaký význam má podání stížnosti ku správnímu soudu a následující na to rozhodnutí správního soudu na rozhodnutí nebo nařízení úřadů správních stížností touto potýkaná.

Především uvéstí dlužno, že podání stížnosti ku správnímu soudu nemá účinku odkládaciho,¹⁷⁾ a že tudy rozhodnutí či nařízení zemského výboru ve věcech honebních vydané sluší provésti a vykonati, byť i z něho ve lhůtě zákonitě stížnost ku správnímu soudu byla podána.

¹³⁾ §§ 19. a 20. cit. zákona.

¹⁴⁾ § 18. cit. zákona.

¹⁵⁾ pol. tarifu 43., a) 2. poplatkového zákona a srv. k tomu r. správ. soudu ze dne 16. března 1897 čís. 1533. B. sv. 21. d. I. čís. 10505.

¹⁶⁾ Normální plocha příloh jest 1750 m²; přesahuje-li plocha přílohy tuto normální míru 1780 m², jako bývá při mapách, nástinech a pod., pak sluší přílohu tuto tolika kolky po 30 h opatřiti, kolikráte jest plocha přílohy touto normální mírou dělitelna, a za přebývající jest také kolek za 30 h připojiti. (Min. nař. ze dne 26. května 1875 čís. 83. říš. zák. a § 2. předběžných připomenutí k poplatkovým ustanovením zákonem ze dne 13. prosince 1862 čís. 89. říš. zák. změněným).

¹⁷⁾ § 17. zákona ze dne 22. října 1875 čís. 36. říš. zák. pro rok 1876.

Stěžovatel má však na vůli žádati, aby zemský výbor, přihlížeje ku podané stížnosti ku správnímu soudu odklad výkonu rozhodnutí před správním soudem potýkaného povolil, kterýž žádosti té vyhověti má, když by veřejné ohledy bezodkladného výkonu rozhodnutí v odpor vzatého nevyžadovaly, a když by stěžovateli bezodkladným výkonem tohoto rozhodnutí nebo nařízení nenahraditelná újma nastala.

Shledá-li správní soud stížnost neodůvodněnou, pak ji zamítne, při čemž může stěžovateli náhradu útrat řízení před správním soudem vedeného buď zcela, nebo z části uložití; nabude-li správní soud přesvědčení, že byla stížnost podána ku správnímu soudu svévolně, nebo proti jasnému znění zákona, pak může, zamítaje stížnost stěžovateli, a dle okolností i jeho (správnímu) zástupci peněžitou pokutu od 10 K do 2000 K uložití.¹⁸⁾

Uzná-li však správní soud stížnost odůvodněnou, pak zruší rozhodnutí nebo nařízení zemského výboru stížností v odpor vzaté jako nezákonné a připojí rozhodnutí svému důvody rozhodovací.

Zemský a okresní výbor jsou pak povinny ve věci samé další rozhodnutí učiniti, při čemž jsou vázány právním názorem, ze kterého správní soud při svém rozhodování o stížnosti vycházel;¹⁹⁾ zemský výbor má tudíž okresnímu výboru naříditi, aby vykonáváje rozhodnutí správního soudu v honební záležitosti zavedl takový stav, který rozhodnutí správního soudu přesně odpovídá.

§ 42. O kolkování podání ve věcech honebních.

Podání k honebnímu výboru a ku společenstvu honebnímu kolkové povinnosti nepodléhají.

Obsahuje-li však podání takové nabídku (offertu) k uzavření nějaké smlouvy, pak podléhá podání takové dle sazby. pol. 10. kolku za 1 K z každého archu.

¹⁸⁾ § 41. cit. zákona.

¹⁹⁾ § 7. cit. zákona odst. 2.

Protokoly o schůzích honebního výboru a společenstva honebního sepsané jsou kolkou prosty.

Uzavírá-li se však v protokolech těchto nějaké právní jednání kolkové povinnosti podléhající, pak sluší protokol tento kolkovati dle předpisů pro poplatkovou povinnost dotyčného právního jednání platících.

Propachtování honitby podléhá dle výše pachtovného a počtu let, na kterouž se vykonávání honitby pachtěři zadává, kolkové povinností dle stupnice III.

Podání honebních výborů a společenstev honebních a jiných soukromých osob ve věcech myslivosti k okresnímu a zemskému výboru řízená podléhají kolkové povinnosti 1 K z každého archu. Ve příčině příloh těchto podání viz nahoře § 41. pozn. 16.

Těmž kolkou 1 K z každého archu podléhají stížnosti proti usnesením honebního výboru a společenstva honebního k okresnímu výboru podané.

Stížnosti z rozhodnutí okresního výboru ve věcech myslivosti k zemskému výboru řízené podléhají kolkové povinnosti 2 K z prvního archu, a 1 K z každého dalšího archu.

O kolkování stížností z rozhodnutí zemského výboru ku správnímu soudu podaných viz nahoře § 41. a pozn. 15. a 16. tamtéž.

Žaloby o náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené ku smluvčímu soudu dle §§ 45. a 46. honeb. z. zřízenému podané, jich přílohy a rubriky, pak protokoly při řízení o žalobách takových sepsané, pokud neobsahují právních jednání a vysvědčení, povinností kolkové nepodléhají.¹⁾

Smíry před smluvčími soudy uzavřené podléhají dle výšky náhradního obnosu, na kterém se strany smluvily, kolkové povinnosti dle stupnice II.; jedná-li se o věc necenitelnou, obnáší kolkový poplatek ze smíru 1 K.

¹⁾ Srv. spis zvěčnělého profesora finančního práva na vysokém učení Pražském p. Dra. M. Talíře: „Poplatky a kolky v Rakousku“ 1896 str. 677.

Nález, nebo výrok soudu smluvčího kolkovati sluší za každé jich vyhotovení:

1. nepřesahuje-li hodnota sporného předmětu bez vedlejších nákladů obnos 100 K 1 K — h
2. nepřesahuje-li táž obnos 400 K . 2 K 50 h, a
3. přesahuje-li táž obnos 400 K, nebo jedná-li se o věc neocenitelnou 5 K — h²⁾

Známky kolkové pro jedno vyhotovení nálezu smluvčího soudu potřebné buďte přilepeny na první vyhotovení (konceptu) nálezusmluvčího soudu, které zůstati má při spisech nálezu se týkajících a buďtež textem nálezu přepsány; byl-li nález smluvčího soudu toliko ústně vyhlášen, buďte kolkové známky přilepeny v seznamu jednání smluvčího soudu na tom místě, kde se nalézá záznam k vynesenému výroku smluvčího soudu se vztahující, a známky buďte přepsány dnem, měsícem a rokem výroku.³⁾

Známky kolkové, jichž jest zapotřebí pro druhé, třetí a každé další vyhotovení nálezu soudu smluvčího, buďtež na samé vyhotovení výroku přilepeny a textem výroku přepsány.⁴⁾

Není-li cena sporného předmětu udána, a nelze-li touž ihned vyšetřiti, pak buďtež veškerá prvotní vyhotovení nálezu soudu smluvčího i s jedním poplatku prostým přepisem do 8 dnů po vynesení nálezu sdělena úřadu finančnímu,⁵⁾ by tento poplatek vyměřil, předepsal a vybral.⁶⁾

Stížnosti zrušovací do výroku soudu smluvčího ve věcech náhrady škody honbou nebo zvěří způsobené se týkajících podléhají kolkou 1 K z každého archu, ježto se považují za žádosti o zavedení nesporného řízení o nich.

²⁾ Srv. týž spis str. 324.

³⁾ Srv. týž spis str. 411.

⁴⁾ Srv. týž spis str. 412.

⁵⁾ c. k. bernímu úřadu toho místa, kde se nález vynesl.

⁶⁾ Srv. Talířův nahoře citovaný spis str. 412.

Protokoly o jednání soudním o takové zrušovací stížnosti zahájeném sepsané kolkovati sluší kolky 1 K z každého archu; stížnosti proti rozhodnutím soudním v téže věci vynesným podané kolkovati sluší 2 K z prvního a 1 K z každého dalšího archu.

Žádost za vydání zbrojních listů a stížnosti proti úředním rozhodnutím vydání jich odpírajícím kolku nepodléhají (pol. saz. 44. bb. a nařiz. min. financí ze dne 16. května 1853, čís. 16149. a ze dne 15. března 1854, čís. 7171.).

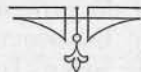
Zbrojní listy podléhají za každé jich vyhotovení a prodloužení kolku za 2 K.

Certifikáty a listky honební jsou podrobeny poplatkům 2 K, nebo 30 h, když je vydávají úřady politické, nebo 1 K a 30 h, když je vydávají obce neb osoby soukromé, dle toho, zda-li jednotlivce, pro něž se lístek vydává, lze řaditi mezi osoby žijící od výdělku převyšující denní mzdu čili nic.⁷⁾

Žádosti za vzetí dozorce honebního do přísahy podléhají kolku za 1 K.⁸⁾

Podání spolků k ochraně honby nebo zvěře zřízených nepoživají osvobození od povinnosti kolkové, byť i podání a návrhy jich u vykonávání účelu jich stanovami určeného a ku chránění zájmů veřejných podána byla.⁹⁾

Písemná povolení, která vlastníci nebo pachtěři honitby svým honebním hostům vydávají, podléhají kolku 1 K.

⁷⁾ Srv. nahoře citovaný spis Dra. Taliře str. 366.

⁸⁾ Jinak Taliř str. 566., kde prohlašuje žádosti takové za kolku prosty.

⁹⁾ Srv. r. správ. soudu ze dne 21. prosince 1897 čís. 6670. B. sv. 21. d. II. čís. 11259. Č.

Ukazatel jmen a věcí.

	Strana		Strana
Absolutní neplatnost volby do honebního výboru § 14.	56	Bekasíni § 5.	13
Absolutní neplatnost propachtov. honitby § 19.	80	Bianco; podepsání smlouvy pachtovní na honitbu in bianco § 17. pozn. 18.	68
Advokáti § 34.	146	Brambory § 6.	17
„ 41.	168	„ 24.	117
Akademie lesní; posluchači téže § 23. . . .	113	„ 24.	119
Aktivní legitimace ve sporu o náhradu škody honbou neb zvěří způsobené § 30.	128	„ 26. pozn. 4.	122
„ 32.	132	„ 37.	150
Aktivní vojini § 14. . . .	58	„ 38.	151
Aktivní právo volební do honebního výboru § 3. odst. 9.	8	Bydliště řádné; soud řádného bydliště § 33.	138
„ 4. pozn. 18.	12	„ 35. a pozn. 3.	148
„ 14.	52	Cena majetková práva myslivosti § 4.	9
Allod a alodní pozemky § 4.	11	Cena obecná § 19. pozn. 25. g)	84
„ 10.	28	Cena vyvolací při dražbě honiby § 19.	82
Arrondování honebních území § 10. pozn. 54. . . .	37	Certifikáty dodávací na zvěř § 39. a pozn. 5. . . .	155
„ 11.	46	Certifikáty honební § 18.	76
„ 14. pozn. 2.	53	„ 19.	83
„ 22.	102	„ 19. pozn. 33.	86
Bažanti § 5.	13	„ 23.	114
„ 39. pozn. 2.	154	„ 23. pozn. 28.	114
Bažantnice § 10.	34	„ 42.	172
„ 11. pozn. 19.	45	Cesty § 6.	16
		„ 10.	30
		„ 10.	34

	Strana
Cesty § 11.	45
„ 14. pozn. 10.	54
„ 21.	94
„ 37.	151
Cizí pozemky (viz pozemky cizí).	
Cizí země § 1. pozn. 2.	3
Cizozemci; způsobilost jejich k vykonáv. práva honitby § 14. a pozn. 18.	12
Condominium plurium § 10. pozn. 3.	27
Časové meze platnosti honeb. zákona § 1.	4
Částečné propachtování myslivosti § 15.	61
„ 19. pozn. 25. a)	83
„ 20. a pozn. 2.	90
Čejky § 5.	13
Čekanců svěřenství opatrovník § 4.	12
Černá zvěř § 5.	13
„ 26. pozn. 9.	23
Čihadla § 24. pozn. 13.	119
Čísla katastr. pozemků § 19.	81
Členové honebního společenstva (viz společníci honební).	
Členové honeb. výboru § 18.	76
„ 19.	79
Člen. smluvčího soudu § 28.	125
Daň potravní § 39.	155
Dančí § 5.	13
„ 24.	117
Darování práva honebního § 4. pozn. 4.	9
Dědicové pána myslivosti § 4. pozn. 5.	9
„ 17.	68
Dědicové pachtěře myslivosti § 19. pozn. 25. d)	84

	Strana
Dědictví § 3. pozn. 3.	6
„ 4. pozn. 5.	9
„ 10.	27
„ 17. pozn. 21.	71
Deklaratorní povaha výnosů úřadů ve věcech honebních § 3. pozn. 4.	6
„ 9. pozn. 7.	25
„ 10.	40
Dekret poručenský neb opatrovnícký § 14. pozn. 18.	57
Desky zemské § 10.	28
„ 10. pozn. 31.	32
„ 21.	96
Detentori pozemků § 26.	121
Dělníci za mzdu pracující § 23.	113
Děti; pozemky dětem patřící § 10.	27
Dlužník § 35.	148
Doba hájení či šetření zvěře § 24.	117
„ 37.	150
„ 39.	154
Doba úřadování honebního výboru § 17.	67
„ 18.	75
„ 19. pozn. 4.	78
Doba úřadování vrchního rozsudiho § 33. pozn. 10.	140
Dodávací lístky na zvěř § 39.	155
Dohled nad vykonáváním práva myslivosti § 15.	62
„ 16.	64
„ 17.	73
„ 18.	75
„ 19.	78
„ 20.	90
„ 21. pozn. 13.	97
„ 40.	156
Dohlédací úřady nad myslivostí § 40.	156

	Strana
Dokonalost ohrazení pozemků § 9.	23
Domácí účastníci dražby myslivosti § 19.	86
Dominikální pozemky § 10.	28
„ 21.	96
Dominus při služebnosti honební § 26. pozn. 8.	123
Doručení úředních rozhodnutí ve věcech honebních § 41.	167
Doručení výroku soudu smluvčího § 32.	135
„ 33.	138
Draha § 6.	16
„ 10.	30
„ 21.	94
Dražba myslivosti § 19.	78
„ zvěře skonfiskované § 5. pozn. 9.	16
„ 39.	155
Dražební protokol § 19.	87
„ 42.	170
Dražební výminky § 19.	81
Dražitele při pachtu myslivosti § 19.	87
„ 19. pozn. 18.	82
„ 19. „ 23.	83
Drnoviště § 10. a pozn. 39.	34
Drobná zvěř § 9. pozn. 4.	24
Drůbež na škodě § 24. pozn. 9.	118
Drůbež; škody na pozemcích jí způsobené § 32. pozn. 4.	132
Družstvo honební (viz společenstvo honební).	
Dražba pozemků § 14.	53
„ 14. a pozn. 7.	54
Držitel faktický § 3. pozn. 7.	7
„ 10.	28
„ 26.	121
Držitel panství § 14.	59
Drůvi § 3. pozn. 8.	7
„ 9. „ 4.	24
„ 18.	75
„ 21. „ 27.	100

	Strana
Důchod obecní § 3. pozn. 8.	7
„ 17. „ 23.	72
Důkazy o skutečnostech zrušovací stížnost proti výroku soudu smluvčího odůvodňujících § 33.	139
Dům; psi a kočky vzdáleně od domu se potulující § 38.	151
Důstojníci: § 14. pozn. 20.	58
Důvěrníci soudu smluvčího § 19. pozn. 32.	86
„ 28.	125
„ 40.	160
Důvody meritorní proti výroku soudu smluvčího § 33.	140
Důvody odmítnutí členů soudu smluvčího § 28.	126
Důvody předpojat. vrchního rozsudiho a členů soudu smluvčího § 28.	126
„ 33. pozn. 10.	140
Důvody veřejnoprávní § 7.	21
Důvody zmatečnosti výroku soudu smluvčího § 33. pozn. 10.	140
Dvory § 10.	30
„ 10. pozn. 41.	34
„ 11. pozn. 11.	44
Emfyteutická smlouva § 21. pozn. 5.	95
Enklávy § 3. pozn. 9.	7
„ 10.	28
„ 19. pozn. 15.	81
„ 21.	92
„ 40.	159
Exekuce na právo honeb. § 4.	10
„ 17.	68
Exekuce výroku soudu smluvčího § 35.	147
Exekuční soud § 33.	138
„ 34.	141

	Strana
Fara § 11. a pozn. 17.	44
„ 12. pozn. 2.	48
Farní pozemky (viz zá- duši).	11
Fideikomís § 4.	11
„ 10.	28
Fideikomísni opatrovník § 4.	11
Fideikomísni pozemky § 4.	11
„ 10.	28
Firma § 4.	10
„ 23. pozn. 14.	111
Forma stížnosti proti vý- roku soudu smluvčího § 33.	138
Forma stížnosti k správ- nímu soudu § 41.	167
Forma žaloby o náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené § 30.	129
„ 42.	170
Funkcionáři obce nebo honebního výboru § 23. pozn. 14.	111
Funkční perioda honeb- ního výboru § 17. pozn. 7.	67
„ 18.	75
„ 19. pozn. 4.	78
Funkční perioda vrchního rozsud. § 33. pozn. 10.	140
Funkční platy členů sou- du smluvčího § 28.	127
Fysické osoby § 4.	9
„ 10.	27
„ 10.	37
„ 12.	48
„ 20.	90
„ 23. pozn. 14.	111
Hájení zvěře § 24.	117
„ 37.	150
„ 39.	154
Hejtmanství okresní § 16.	65
„ 19. pozn. 40.	88
„ 23. a pozn. 9.	110

	Strana
Hejtmanství okresní § 23. pozn. 23.	113
„ 38.	153
„ 39.	155
Hereditas jacens § 4.	10
Hlasy; počet jich při volbě honebního vý- boru § 14.	54
Hlasování tajné či ve- řejné při volbě honeb- ního výboru § 14.	59
Hlasování ústní při volbě honebního výboru § 14.	59
Hlasování společenstva honebního § 16.	64
Hlasování výboru honeb- ního § 13.	51
Hlídači polní a lesní § 24. pozn. 9.	118
Hlídní honeb. obvodu; náklad naň § 19.	85
Holubi divocí § 5.	13
Honbiště § 6.	18
Honbou způsoben. škod náhrada § 26. a násl.	121
Honební družstvo (viz společenstvo honeb.) Honební listek (viz listek honební).	76
Honební personál § 18.	76
„ 19. pozn. 33.	86
„ 23.	109
Honební rok § 3. a pozn. 4.	6
„ 10. a pozn. 61.	38
„ 18.	77
Honební společ. (viz spo- lečenstvo honební).	48
Honební starosta § 12. pozn. 8.	49
„ 13.	51
Honební výbor § 12.	50
„ 13.	50
„ 15.	61
„ 19. pozn. 15.	81
„ 40.	156
Honební zvěř § 2.	4
„ 5.	12

	Strana
Honění psů na úrodu § 6. a pozn. 7.	17
„ 24.	117
Honění zvěře výhradně § 2.	4
Honění zvěře psy reví- rujícími § 38.	151
„ pozn. 5.	152
Honitba samostatná čili vlastní § 7.	22
„ 8.	22
„ 9.	22
„ 10.	26
Honitba společenská § 7.	22
„ 11.	41
Honitba vlastní (viz ho- nitba samostatná). Host honební § 19. pozn. 25. b)	83
„ 20.	91
„ 23.	109
„ 23.	116
„ 26.	122
„ 32. pozn. 2.	132
„ 38.	153
„ 42.	172
Hraboši § 5. pozn. 2.	14
„ 24. „ 9.	118
Hranice honebního území § 6.	17
„ 6.	18
„ 21.	95
„ 25.	120
Hraničení enkláv se sou- sedním honeb. územím § 21.	95
„ 21. pozn. 6.	95
„ 21. „ 7.	95
„ 21. „ 21.	99
Hráze § 5. pozn. 2.	14
„ 6. „ 1.	16
Hřbitovy § 6. a pozn. 4.	17
„ 10.	33
„ 11.	45
„ 21.	94
Husy divoké § 5.	13
„ 24.	118

	Strana
Chladírny zvěře § 39. pozn. 2.	154
Chmelnice § 6.	17
Chodění se střelnou zbra- ní mimo veřejné cesty, vinice a zahrady § 37.	151
Chrástali § 5.	13
Chudobné osoby § 23. pozn. 23.	113
Immediální stížnosti § 40.	162
Individuelní pozvání vo- ličů k volbě honebního výboru § 14. pozn. 13.	56
Instanční pořad ve vě- cech honebních § 40.	158
Intimování rozhodnutí úra- dů správních ve vě- cech honebních § 40.	164
Intimování výroků soudu smluvčího § 32. pozn. 14.	135
Jednání na místě sa- mém ve věcech ná- hrady škody honbou nebo zvěří způsobené § 31.	130
Jeleni § 5.	13
„ 39. pozn. 2.	155
Jeřábci § 5.	13
„ 24.	118
Jezera § 6.	18
Jezevci § 5. pozn. 5.	15
Jistota za dodržení pachtu honitby § 18.	76
Kachny divoké § 5.	13
„ 24.	118
Kanci divocí § 5.	14
„ 26. pozn. 9.	123
Kauce pachtovní § 17.	74
„ 18.	76
„ 19. a pozn. 20.	82
Knihy pozemková § 3.	11
„ 10.	28
„ 10. pozn. 31.	32

	Strana
Kniha pozemková	
§ 11. pozn. 6.	42
„ 21.	96
Knihovní pojištění pach- tovní smlouvy na my- slivost § 19. a pozn. 27.	85
Kočky se potulující § 38.	151
Kohouti § 5.	13
Kolkové poplatky § 42.	169
Kollise mezi vlastníkem pozemku a pánem my- slivosti § 24.	116
Kollise mezi osobami k vykonávání myslivosti oprávněnými § 25.	120
Kolny § 38. pozn. 2.	151
Kommunikace veřejné § 6.	16
Komplexy pozemků	
§ 10.	26
„ 21.	93
„ 21.	99
„ pozn. 1. a 2.	93
„ 22.	103
Konfiskace zvěře	
§ 5. pozn. 9.	16
„ 39.	155
Konkurs; uvalení téhož na jmění pána myslivo- sti § 4. a pozn. 15.	11
Konkurs; uvalení téhož na jmění pachtěře my- slivosti § 17.	68
„ 19. pozn. 25. e)	84
Konsorcium honební § 20. pozn. 2.	90
Konstitutivní ráz výnosů úředních § 3. pozn. 4.	6
„ 9. pozn. 7.	25
„ 10.	41
Kontrolní listina při vol- bě honebního výboru § 16. pozn. 7.	64
Koroptve § 5.	13
Koroptve; šetření jich § 39. pozn. 2.	154
Korporace § 4.	10
„ 12.	49
Korporace zemědělské § 5.	15

	Strana
Koryto potoční § 10. pozn. 31.	32
Koupě zvěře § 5. pozn. 9.	16
Krádež § 6. pozn. 7.	18
§ 24. pozn. 7.	118
„ 25.	120
„ 37. pozn. 4.	151
Král český; rezervátní právo honeb. téhož § 1.	3
Království a země v říš- ské radě zastoupené § 1.	3
Krtci § 5. pozn. 2.	14
„ 24. „ 9.	118
Krasy § 5. pozn. 2.	14
Křepelky § 5.	13
Kulíci § 5.	13
Kůny lesní § 5. pozn. 2.	14
Kupní cena za prodanou zvěř § 3. pozn. 8.	7
Kurátor čekanců svěřen- ství § 4.	12
Kurátor fideikomisu § 4. a pozn. 17.	12
Kurátor nezletilých žá- datelů za honební li- stek § 23.	113
Kurátor posteritní § 4.	12
Kurátor svěřenství § 4. a pozn. 17.	12
Kurs cenných papírů § 18. § 19. a pozn. 18.	76 82
Kvičaly § 5.	12
Laně § 39. pozn. 2.	155
Lapání koroptví do ok a tenat má být zaká- záno § 39. pozn. 2.	155
Lapání zvěře do ok a pastí § 2. pozn. 2.	4
§ 5. pozn. 2.	14
Lapání zvěře výhradně § 2.	4
Lávky § 10. pozn. 31.	33
Legální služebnosti (viz služebnosti legální).	
Legatáři pána myslivo- sti § 4. pozn. 5.	9
Legitimace aktivní a pas- sivní se sporu o ná-	

	Strana
hradu škody honbou nebo zvěří způsobené § 30.	128
„ 32.	132
Legitimace cestovní § 23.	115
Legitimace ku podání ža- loby o náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené § 30.	128
„ 32.	132
„ 33.	137
„ 34.	142
„ pozn. 5.	143
Legitimace ku podání žádosti za konstituo- vání samotné honitby § 10. pozn. 65.	39
Legitimace ku podání stížností vůbec § 3. odst. 9.	8
Legitimace ku podání zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluv- cího § 34.	142
Lesy § 6.	17
„ 17. pozn. 27.	73
Lhůta k obnovení pachtu myslivosti § 18. a pozn. 17.	77
„ 19. a pozn. 43.	89
Lhůta ku placení ná- hrady škody honbou nebo zvěří způsobe- ných § 32. pozn. 13.	134
Lhůta ku podání stíž- nosti § 9.	25
„ 40.	164
Lhůta ku podání stížnosti ku správnímu soudu § 40. pozn. 27.	164
„ 41.	167
Lhůta podání stížnosti zrušovací proti výroku soudu smluvčího § 33.	137
Licitanti dražby myslivo- sti § 19. pozn. 23.	83
Lidé domácí § 14. pozn. 13.	56
§ 30. pozn. 10.	130
List dodávací na zvěř § 39.	155

	Strana
Listek dílčí na zvěř § 39. pozn. 2.	154
Listek honební	
§ 4. pozn. 9.	10
„ 4. „ 15.	11
„ 9.	23
„ 17.	68
„ 18.	76
„ 19.	83
„ 23.	110
„ 42.	172
Listina kontrolní § 16. pozn. 7.	64
Listy nákladní § 39. pozn. 2.	154
Lišky § 5. pozn. 4.	14
Loviště § 6.	18
Lovná zvěř § 5.	12
Luka § 6.	17
„ 17. pozn. 27.	73
„ 24. „ 3.	117
Magistrát města Prahy a Liberce § 23.	110
„ 38. pozn. 10.	153
Majitel pozemků neb úrody poškozené § 33.	137
„ 34. pozn. 4.	142
Manželce patřící pozemky § 10.	27
Mapy § 41. pozn. 16.	168
Medvědi § 15.	14
Meze místní platnosti ho- nebního zákona § 1.	3
Meze místní honebního oprávnění § 2.	4
„ 6. a pozn. 7.	16
„ 23. a pozn. 2.	109
„ 25.	120
Meze návrhů obapol- ných při výroku soudu smluvčího „ 32.	134
Městská rada v Praze a v Liberci „ 23.	114
Mimořádná dovolací stíž- nost v soudním řízení o zrušovací stížnosti	

	Strana
proti výroku soudu smluvčího § 34.	146
Ministerstvo vnitra § 23.	110
„ 39.	156
Míry metrické § 1. pozn. 1.	3
Místa ohrazená § 10.	34
Místa posvátná § 6. pozn. 4.	17
Místní prostory § 6.	16
„ 10. pozn. 35.	33
„ 11.	45
„ 21.	94
Místní setření § 9. pozn. 63.	39
Místodržitelství § 19. pozn. 40.	88
„ 23.	110
Mládenci myslivečtí § 23.	109
„ pozn. 22.	113
Mlýnské strouhy § 10. pozn. 31.	32
Monopoly soukromoprávní § 4. pozn. 2.	8
Morální osoby § 4.	9
„ 10.	27
Mosty § 10. pozn. 31.	33
Mrtvoly psů a koček revirujících § 38.	152
Myslivecké nástroje § 37.	151
„ osoby „ 23.	113
Myslivečtí pomocníci § 23.	113
„ učňové § 23.	113
Myslivost samostatná či vlastní (viz honitba samostatná).	
Myslivost společenská (viz honitba společenská).	
Myši § 5. pozn. 2.	14
„ 24. „ 9.	118
Nabídky či oferty § 19. pozn. 40.	88
„ 42.	169
Nadace § 4.	9
„ 12. pozn. 2.	48
Nádraží § 6.	16
„ 10.	33

	Strana
Nádraží § 21.	94
Nádvoří § 6. a pozn. 5.	17
„ 10.	34
Náhrada škody honbou nebo zvěří způsobené § 3. odst. 6.	7
„ 19. pozn. 25. h)	84
„ 21.	101
„ 22.	104
„ 24.	118
„ 26. a násl.	121
Náhradní obnosy § 31.	130
„ 32. pozn. 11.	134
Náhradníci vrchního rozsudiho § 28.	126
Nájem a nájemce myslivosti (viz pacht a pachtěr myslivosti).	
Nájemné (viz pachtovné).	
Nález soudu smluvčího § 32.	131
„ 42.	171
Náměstek vrchního rozsudiho § 28. pozn. 1.	124
„ 40.	160
Náměstí § 6.	16
„ 10.	33
„ 11.	45
Námitky meritorní proti výroku soudu smluvčího jsou nepřipustné § 30.	140
„ pozn. 10.	141
Námitky proti osobám důvěrníkům soudu smluvčího § 28. pozn. 6.	126
Námitky proti osobám znalců ve sporu o náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené § 33. pozn. 10.	140
„ 28. „ 6.	126
Námitky proti osobě pachtěře honitby § 19. a pozn. 44.	89
Námitky proti osobě nuceného správce myslivosti § 4. pozn. 9.	10

	Strana
Námitky proti osobě vrchního rozsudiho § 28.	126
Námitky proti volbě honebního výboru § 14.	60
Narovnání ve věcech škody honbou nebo zvěří způsobené § 31.	130
„ 33. pozn. 10.	140
Náspy železniční § 6. pozn. 1.	16
„ 10.	33
Nástiny § 41. pozn. 16.	168
Nástroje myslivecké § 37.	151
Naturální požitky na místě pachtovného z honitby § 3. pozn. 8.	7
„ 18.	75
„ 21. pozn. 27.	100
Návsi § 6.	16
„ 10. pozn. 35.	33
„ 11.	45
„ 21.	94
Nedilné propachtování honitby § 15.	61
Neobmezenost práva vlastnického § 24.	117
Neplacení pachtovného z honitby § 17. a pozn. 17.	70
Nesložení účtu honebního výboru § 13.	52
Nespravedlivost rozhodnutí patrná § 34. a pozn. 14.	146
Nesprávnosti v úřadování honebního výboru § 13.	52
Nesprávnosti při volbě honeb. výboru § 14.	55
„ 14.	60
Nezávadnost žadatelů o vydání honeb. legitimace § 23.	110
„ pozn. 10.	111
Nezletilci § 4. a pozn. 6.	9
„ 19. pozn. 25. d)	84
Nezletilci, kdy mohou obdržeti honeb. listek § 23.	112
„ 32.	132

	Strana
Nucené arondování honebních území nepřipustno § 22.	104
Obec § 4.	9
„ 11.	42
„ pozn. 17.	44
„ 12. pozn. 2.	48
„ 14. pozn. 26.	59
Obec katastrální § 11. pozn. 4.	42
Obec místní § 11.	42
Obec politická § 11.	42
Obecná cena; zkrácení pod nebo nad polovici téže § 19. pozn. 25. g)	84
Obecní pozemky § 11.	44
„ účely; použití pachtovního z honitby pro tytéž nepřipustno § 17. pozn. 23.	72
Obchodníci se zvěří § 5. pozn. 9.	16
Obmezení práva honebního § 2.	4
„ pozn. 5.	5
„ 4.	9
„ 12.	48
„ 36. a násl.	150
Obnos náhradní § 31.	130
„ § 32.	134
Obory § 5.	14
„ 10.	30
„	34
„ 11. pozn. 19.	45
„ 24.	117
„ 39. pozn. 2.	154
„ „ „	155
„ „ „	44
Obročí § 11.	44
Obsah práva honebního § 2.	4
Obstávka soudní pachtovni kauce § 18. pozn. 16.	77
Obyčejové právo § 5. pozn. 1.	13
Obvod honebního území § 6.	18
„ 11.	41

	Strana		Strana
Odkazovníci pána myslivosti § 4. pozn. 5.	9	Opravné prostředky proti výroku soudu smluvčího § 33. a násl.	135
Odklad výkonu rozhodnutí úřadů samosprávných ve věcech honebních § 41.	168	Opravné řízení proti výroku soudu smluvčího § 33. a násl.	135
Odkládací účinek stížnosti § 40.	163	Osada § 4.	9
" 41.	168	" 11.	41
Odsouzení pro činy trestní § 14. pozn. 6.	53	Osadní honitba viz společenská honitba	
" 23.	113	Osadníci viz usedlíci	
Odstřelování zajců § 19. pozn. 25. h)	84	Osoba fysická (viz fysická osoba).	
Odvolaň proti výroku soudu smluvčího § 33.	135	Osoba chudobná § 23. a pozn. 23.	113
Offerty § 19. pozn. 4.	88	Osoba myslivecká § 23.	109
Ohrady § 24.	117	Osoba právnická § 4.	9
Ohražené pozemky § 9.	22	" 10.	27
" 40.	159	" 10.	37
Ohražení pozemků dokonale a trvalé § 9.	23	" 11. pozn. 13.	43
" 40.	159	" 12.	48
Ochočená zvěř § 5.	13	" 14.	58
Oka; chytání zvěře do oka § 2. pozn. 2.	4	Osoba svéprávná § 14.	57
" 5. pozn. 2.	14	Osoba vojenská § 14. pozn. 20.	58
" 37.	150	Osoba žijící od výdělků denní mzdy nepřevyšujícího § 42.	172
Okolnosti; uvážení jich při volbě způsobů vykonávání společenské myslivosti § 15.	61	Ostrovky § 10.	30
" 17.	66	Otázky meritorní § 26. pozn. 2.	122
" 18. pozn. 1.	74	Otázky právní a skutkové § 5.	15
" 19.	78	" 9.	24
Okupace zvěře honební § 5.	15	" 21.	98
Opatrovník nezletilých § 23.	113	Otec nezletilého žadatele za honební lístek § 23.	113
" 14. pozn. 18.	57	Ožírání plodin nebo stromů § 26.	122
Opatrovník posteritní § 4.	12	Pacht myslivosti § 17.	65
Opatrovník svěřenství § 4.	12	Pacht myslivosti z ruky § 18.	74
Opozdné podání zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvčího § 34.	142	Pacht myslivosti ve veřejné dražbě § 19.	78
		Pacht myslivosti po částkách § 20.	90

	Strana		Strana
Pachtěř myslivosti § 18.	76	Pasti; chytání zvěře do pasti § 2. pozn. 2.	4
" 19.	87	" 5. pozn. 2. a 3.	14
" 23.	109	" 37.	150
" 30.	128	Pastviny § 10. pozn. 31.	32
Pachtěř myslivosti; jeho úmrtí § 17.	68	" 17. pozn. 27.	73
Pachtěř myslivosti; konkurs jeho jmění § 17.	68	Pastviny veřejné § 10.	33
Pachtěř pozemků § 26.	121	Peniz pachtovní § 18.	75
Pachtovně z myslivosti § 17.	72	" 21.	100
" 21.	100	Personál honební § 18.	76
Pachtovní smlouva o myslivosti § 17. pozn. 8.	67	" 19.	83
" 18. pozn. 25. f)	84	" 19. pozn. 33.	86
" 18. pozn. 37. a 38.	87	Petity žádosti § 40. pozn. 9.	158
Pachtovní kauce § 17.	74	Plnomocníci při volbě honeb. výboru § 14.	56
" 18.	76	" 14.	57
Pachtovní podmínky § 19.	81	Plochy zastavené § 10.	30
Pachtovní protokol § 19.	87	" 10.	34
Palička obecní § 14. pozn. 13.	56	" 21.	94
Pán myslivosti § 23.	109	Plodiny polní; škoda honbou nebo zvěří na nich způsobená § 30. pozn. 10.	141
" 25.	121	Ploty § 3.	5
" 26.	122	" 9. pozn. 1.	22
" 30.	128	" 24. pozn. 13.	119
" 33.	137	Počet hlasů při volbě honebního výboru § 14.	53
" 34. pozn. 4.	142	Podání k výboru honebnímu § 42.	169
" 37.	150	Podání k výboru okresnímu § 42.	172
" 38.	152	Podání k výboru zemskému § 42.	172
" 39.	155	Podíl z výnosu honitby na jednotlivé podílňiky společníky myslivosti připadající § 17.	72
Parohy § 2. a pozn. 4.	4	Podílňik pachtu myslivosti § 32. pozn. 2.	132
Parky § 10.	30	Podmínky dražební či pachtovní § 19.	81
" 10. pozn. 42.	34	Podpacht myslivosti § 19. pozn. 25. a)	83
Passivní legitimace ve sporu o náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené § 30.	128	" 20.	89
" 32.	132		
" 33.	137		
Passivní právo volební do honebního výboru § 3. odst. 9.	8		
" 4. pozn. 18.	12		
" 14.	54		

	Strana
Pojištění knihovní smlouvy pachtovní na myslivost § 19.	85
Pokuty peněžité § 23.	154
„ 38.	154
Pole § 6.	17
„ 17. pozn. 27.	73
„ 24.	117
„ 37.	150
Policie bezpečnosti § 22. pozn. 5.	104
Policie honební § 10. pozn. 53.	36
„ 10. „ 61.	38
„ 13. „ 3.	51
„ 20. „ 7.	92
„ 21. „ 1.	93
„ 21. „ 24.	100
„ 22. „ 5.	104
„ 23. „ 31.	115
„ 40. a „ 4.	157
Politický úřad § 16.	65
„ 20. pozn. 6.	91
„ 23.	110
„ 38.	153
„ 39.	156
„ 42.	172
Pomocníci myslivečtí § 19.	83
„ 23. a pozn. 22.	113
Poplatky kolkové § 19. a pozn. 19.	82
„ 19. pozn. 25. f)	84
„ 23.	110
„ 42.	169
Poručník nezletilce při volbě honebního výboru § 14. pozn. 18.	57
Pořad instancí ve věcech honebních § 22.	105
„ 40. pozn. 19. a 20.	162
„ 41.	166
Postřelená zvěř § 5.	15
„ 6.	18
„ 25.	120
Postup honebního práva § 4. pozn. 4.	9

	Strana
Posudky členů smluvčího soudu § 32. pozn. 10.	133
Potoky § 6.	18
„ 10.	30
„ 10. pozn. 15.	29
„ 10. pozn. 31.	32
„ 11.	34
„ 21.	94
Potravní daň	39
Povolení písemné práva myslivosti hosti potřebné § 23.	116
Pozemková kniha § 4.	11
Pozemky cizí § 4.	11
„ 10.	28
„ 10. pozn. 42.	34
„ 11.	28
„ 21.	94
„ 26.	122
Pozemky deskové § 10.	28
Pozemky dominikální § 10.	28
„ 21.	96
Pozemky enklavované § 3.	7
„ 10.	28
„ 21.	92
„ 21. pozn. 3.	93
„ 32. pozn. 12.	134
„ 33. pozn. 10.	140
Pozemky farní § 11.	44
Pozemky honební § 6.	16
„ 17.	73
„ 21.	94
„ 24.	117
Pozemky neohrazené § 10.	26
Pozemky obecní § 11.	44
Pozemky ohrazené § 9.	22
„ 11.	45
„ 12.	48
„ 14. pozn. 10.	54
„ 21.	94
„ 24. pozn. 2.	117

	Strana
Pozemky pachtované § 10. pozn. 13.	29
„ 10. pozn. 31.	32
Pozemky rustikální § 10.	28
„ 21.	96
Pozemky služebné § 4.	11
Pozemky souvislé § 3.	6
„ 10.	29
„ 11.	47
„ 21.	94
Pozemky veřejné § 6.	16
Pozemky vlastní § 10.	28
Pozemky zpupné § 4.	11
„ 10.	28
Pozemky železniční viz železniční trat	9
Pozůstalost § 4.	9
Požítky práva honebního § 4. pozn. 10.	10
Poživatelé pozemků § 3. pozn. 7.	7
Prameny práva honebního § 1.	3
Právo individuální či immaterielní § 4. pozn. 2.	8
Právo movité § 4.	11
Právo nemovité či reální § 4. pozn. 2.	8
„ 4. pozn. 12.	10
Právo obyčejové § 5. pozn. 1.	13
Právo reální či vázané § 4. pozn. 2.	8
„ 4. pozn. 12.	8
Právní moc § 40.	157
Právní moc dražby práva myslivosti § 19. a pozn. 42.	89
„ 40.	161
Právní moc výroku soudu smluvčího § 34.	144
„ 35.	147
Právní obchod § 4.	9
Právní povaha práva honebního § 4.	8

	Strana
Právnícké osoby § 4.	9
„ 10.	27
„ 10.	37
„ 11. pozn. 13.	43
„ 12.	48
„ 14.	58
Prodej honebního práva § 4. pozn. 4.	9
Prodej zvěře § 39.	154
Promlčení pachtovného z honitby § 17.	72
„ 21.	101
Promlčení přestupků honebního zákona § 38.	154
Pronásledování postřel. zvěře do cizího revíru § 5. pozn. 7.	15
„ 6. pozn. 7.	18
„ 25. a pozn. 2.	121
Pronásledování psů a koček revírujících § 38	151
Propachtování práva myslivosti § 15.	60
„ 17.	65
Propachtování honitby z ruky § 18.	74
Propachtování honitby ve veřejné dražbě § 19.	78
Propustky u dráhy „ 10. pozn. 32.	33
Prospěch myslivosti § 22. a pozn. 6.	104
Prostory místní § 10.	33
„ 11.	45
„ 21.	94
„ 42	—
Prostředky oprávněné proti výroku soudu smluvčího § 33.	135
Protokoly dražební § 19.	87
„ 42.	170
Protokoly o jednání soudu smluvčího § 31.	131
„ 42.	170
Protokoly soudní o zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvčího § 42.	172

Strana	Strana
Protokoly o schůzích honebního výboru ve příčině propachtování honitby § 17. 68	Privlastnování si zvěře výhradně § 2. 4
„ 42. 170	Psi honiči či revírující § 25. 120
Protokoly o schůzích společenstva honeb- ního § 16. pozn. 7. . . . 62	„ 26. a pozn. 4. . . . 122
„ 42. 170	„ 37. 150
Protokoly o volbě ho- nebního výboru § 14. . . . 60	„ 38. 151
Provozování myslivosti v režii § 15. pozn. 5. . . . 62	Ptáci, kteří se mají še- třiti § 5. 13
„ 20. 90	„ 24. pozn. 8. . . . 118
Průhony § 6. 16	„ 37. 150
Pruhy pozemků úzké § 10. pozn. 15. 29	Pych polní § 37. pozn. 2. . . 151
Předmět práva honeb- ního § 5. 12	Pytláctví § 5. pozn. 8. . . 16
Předpojatost, důvody její u vrchního rozsudiho a členů soudu smluv- čího § 28. 126	„ 39. pozn. 6. . . . 156
„ 33. pozn. 10. . . . 140	Reformatio in pejus § 21. pozn. 25. . . . 100
Předseda honebního vý- boru § 18. 76.	„ 40. pozn. 9. . . . 158
Přehánění zvěře přes hranice revíru § 25. . . . 120	„ 40. pozn. 11. . . . 158
Přechody přes dráhu § 10. pozn. 32. 33	„ 40. pozn. 23. . . . 163
Přestupky honebního zá- kona § 37. 150	Rejzkové § 5. pozn. 2. . . 14
Přibití vyhlášky volby honebního výboru § 14. pozn. 13. 56	Reklamační řízení při volbě honebního vý- boru § 13. pozn. 1. . . . 51
Příklep honitby § 19. . . . 87	„ 14. 55
Příkopy železniční § 6. pozn. 1. 16	Rekursy (viz stížnosti) . . . —
Příkoupení pozemků § 3. pozn. 3. 6	Relativ. neplatnost volby honeb. výboru § 14. . . . 55
„ 10. pozn. 55. . . . 37	Res benedictae § 6. pozn. 4. 17
„ 17. pozn. 21. . . . 71	Res nullius § 5. 15
Přílohy § 41. pozn. 16. . . 168	„ 6. pozn. 1. 16
Přípravné řízení před soudem smluvním § 30. . . 128	„ 11. „ 20. . . . 45
Přísaha § 16. 65	Reservátní právo honeb. krále Českého § 1. 3
Přísežní znalci myslivosti § 17. 65	Resignace členů honeb- ního výboru § 13. . . . 51
„ 18. a pozn. 1. . . . 74	Revírování psů a koček § 38. pozn. 5. 152
„ 23. pozn. 22. . . . 113	Režie; pozemky v režii spravované § 10. pozn. 31. 32
	Režie; provozování ho- nitby v režii § 15. pozn. 5. 62
	„ 20. 90
	Rok honební § 3. pozn. 4. 6
	„ 10. a pozn. 61. . . . 38
	„ 18. 77

Strana	Strana
Rozepsání volby do ho- nebního výboru § 14. . . . 55	Řízení před soudem smluvním § 29. a násl. . . 127
Rozhodnutí soudu smluv- čího § 32. 131	Řízení soudní o zrušo- vací stížnosti proti vý- roku soudu smluvčího podané § 34. 141
„ 42. 171	Řízení reklamační při volbě do honebního výboru § 14. 55
Rozpuštění honeb. vý- boru § 13. 52	Řízení exekuční ve vě- cech náhrady škody honbou nebo zvěří způsobené § 35. 147
Rozsudi vrchní § 19. . . . 86	Řízení officiosní o stíž- nosti zrušovaci proti výroku soudu smluv- čího podané § 34. 143
„ 28. 124	„ 34. pozn. 1. . . . 141
„ 30. 129	„ 34. pozn. 6. . . . 143
„ 40. 160	Sady veřejné § 10. 33
Ruka; propachtování myslivosti z ruky § 15. 61	„ 11. 45
„ 17. pozn. 4. . . . 66	Samoty § 11. 42
„ 18. 74	„ 23. pozn. 23. . . 113
Rustikální pozemky § 10. . 28	Samostatná honitba, či vlastní § 8. 22
„ 21. 96	Samovlastnictví § 10. . . . 27
Rušení držby § 6. pozn. 7. 18	Scizení práva myslivo- sti § 4. pozn. 4. 9
„ 9. pozn. 10. . . . 25	Seznamy voličů k volbě honebního výboru o právněných § 14. a pozn. 9. a 10. 54
„ 17. pozn. 20. . . . 71	Silnice § 6. 16
„ 24. a pozn. 11. . . . 119	„ 10. 30
„ 25. 120	„ 11. 45
„ 37. pozn. 2. . . . 151	„ 44. pozn. 10. . . . 54
Rušení práva myslivosti § 24. 120	„ 21. 94
„ 25. 121	Schodek účtu honebního společenstva § 16. pozn. 1. 63
Rušení vlastnictví § 24. . 119	„ 17. 72
„ 25. 121	„ 17. 73
Rybníky § 6. 18	Skládání honeb. území § 11. 46
„ 10. pozn. 31. . . . 32	„ 14. pozn. 2. . . . 53
„ 10. pozn. 45. . . . 34	„ 21. pozn. 5. . . . 95
Ryby § 6. pozn. 9. 18	„ 22. 102
Řády § 4. 9	„ 40. 160
„ 11. 44	
„ 12. pozn. 2. . . . 48	
Řeč, v jaké vydány býti mají zbrojní list a ho- nební listek § 23. . . . 115	
Řeky § 6. 18	
„ 10. 30	
„ 11. 45	
„ 21. 94	
Řepa § 6. 17	
„ 24. 117	
„ 26. pozn. 4. . . . 122	
„ 37. 150	
„ 38. 151	

	Strana
Skupiny pozemků enklá- vovaných § 21.	94
Sluky lesní § 5.	13
„ 24.	118
Služebné pozemky § 4.	11
„ 24.	116
Služebnost cesty § 10.	35
„ honitby	
„ § 3.	7
„ 10. a pozn. 12.	29
„ 26. pozn. 8.	123
Služebnost chůze § 37. pozn. 2.	151
Služebnost legální § 4. a pozn. 13.	10
„ 24.	116
Služebnost reální § 4.	10
Služebnost zákonná § 4. a pozn. 13.	10
„ 24.	116
Smíry před soudy smluvními uzavřené § 31.	131
„ 42.	170
Smlouva pachtovní na myslivost § 19.	87
Smluvčí § 28.	125
Smluvčí soud viz soud smluvčí	—
Sníh navátý § 9. pozn. 4.	24
Soud exekuční § 33.	138
„ 34.	141
„ 35.	148
Soud nejvyšší § 20.	91
„ 33.	137
„ 34.	146
Soud okresní § 27.	—
„ 34.	141
„ 35.	148
Soud řádný § 27.	124
„ 28.	126
„ 31.	131
„ 32. pozn. 6.	133
„ 35. pozn. 4.	149

	Strana
Soud řádného bydliště dlužnickova § 34.	142
„ 35.	148
Soud říšský § 23. pozn. 34.	114
Soud sborový § 27.	124
„ 34.	146
„ 35.	148
Soud smluvčí § 19. pozn. 25. h)	84
„ 27.	124
„ 28. a násl.	124
Soud správní § 40. pozn. 27.	164
„ 41.	165
Sousedící honební území § 22.	104
Souvislost honeb. území § 10.	26
„ 11.	47
„ 21.	99
Společenská honitba § 7.	22
„ 11.	41
„ 21.	94
Společenstvo honební § 11.	41
„ 12.	48
„ 21.	94
„ 30. pozn. 5.	129
„ 33.	137
„ 34. pozn. 4.	142
„ 40.	159
„ pozn. 2.	157
Společenstvo výrobní nebo spotřební § 4.	10
„ § 12. pozn. 5.	49
Společníci honební § 14.	52
„ 19. pozn. 25. b)	83
„ 35.	86
„ 20. „ 3.	90
„ „ 91.	91
„ 21. „ 28.	100
„ 32. „ 2.	132
Společníci pachtu § 19. pozn. 25. b)	83
„ a pozn. 35.	86

	Strana
Společnost § 23. pozn. 14.	111
Společnost obchodní § 12. pozn. 5.	49
Spolek § 4.	9
„ 23. pozn. 14.	111
Spolky lesnické § 5.	15
Spolky k ochraně myslivostí § 5.	15
„ 42.	172
Spolky zemědělské § 5.	15
Spoludržitelé § 10. pozn. 65.	39
Spolupodepis vlastníků na žádosti o schválení arrondování honebních území § 22. pozn. 8.	105
Spoluvlastník § 10. pozn. 65.	39
Spoluvlastnictví § 10. pozn. 3.	26
„ 10. pozn. 7.	27
Spory o náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené § 17.	72
„ 26. a násl.	121
Spory o náhradu škody mezi honebním společenstvem a pachtérem honitby pro nedodržení smlouvy pachtovní § 17.	72
Spory o náhradu škody jinaké § 32. pozn. 4.	132
Správa § 19. pozn. 25. g)	84
Správa konkursní podstaty § 4.	11
„ 17.	68
„ 19. pozn. 25. e)	84
Správa vnučená § 4.	10
Správce lesního revíru § 23. a pozn. 22.	113
Správní soud § 41.	165
Srnci § 5.	13
„ 24.	118
„ 39. pozn. 2.	155
Srncí § 5.	13
„ 24.	118
„ 39. pozn. 2.	154
Srny § 39. pozn. 2.	154
Starosta honebního výboru § 13.	51
„ 14.	54

	Strana
Starosta honebního výboru § 18.	74
„	76
„ 19.	79
„ 23. pozn. 14.	112
Starosta honebního výboru: volba téhož § 13.	51
Starosta místní § 14. pozn. 8.	54
Starosta místní § 19.	79
Starosta obecní § 14.	54
„	59
„ 18. pozn. 14.	76
„ 19.	79
„ pozn. 40.	88
„ 23. „ 14.	112
Starosta osadní § 14. pozn. 8.	54
„ 19.	79
Stát § 4.	9
Stavení § 38. pozn. 2.	151
Stejnopisy stížnosti § 41.	167
Stelivo § 3. pozn. 8.	7
„ 18.	75
„ 21. pozn. 27.	100
Stížnost § 12. pozn. 10.	50
„ 19.	89
„ 21. pozn. 13.	97
„ 22.	105
„ 23.	110
„	115
„ 40.	165
Stížnost dovolací řádná i mimoř. § 34. a pozn. 14.	146
Stížnost imediatní § 40. pozn. 18.	162
„ 19.	162
Stížnost proti neschválení arrondování honebních území § 22.	105
Stížnost proti odepření zbrojního listu § 42.	—
Stížnost zrušovací či zmateční proti výroku soudu smluvčího § 33.	137
„ § 34.	141
„ 42.	171
Stodoly § 38. pozn. 2.	151

Strana	Strana
Strany sporné ve sporu o náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené § 33.	Školy lesnické § 23.
„ 34.	Škůdcové zvěře § 37.
Strany vojenské § 14.	„ 38.
pozn. 20.	Škůdcové myslivosti § 36.
Stromy § 6. pozn. 5.	Tajné hlasování při volbě honebního výboru § 24.
Stromy; škody na nich zvěří způsobené § 24. pozn. 13.	Tenata § 24.
„ 26.	„ 39. pozn. 2.
„ 33. pozn. 10.	Terén; vlastnost terénu pro souvislost honeb. území nerozhodná § 10.
Strouhy vodní § 10.	Territoriální zákony § 10. pozn. 52.
pozn. 31.	Tetřevi a tetřivci § 5.
Střelná zbraň § 37.	„ 24.
Střelení zvěře „ 24.	Tradice zvěře § 5. pozn. 9.
Sušárny § 38. pozn. 2.	Trat pozemků § 19.
Sváteční střelci § 39. pozn. 2. c)	Trat železniční § 6.
Světenství § 4.	„ 10. a pozn. 32.
„ 10.	„ 11.
Šetření o obvyklosti způsobu vyhlášky volby do honebního výboru § 14. pozn. 13.	Tratě veřejné § 11.
Šetření místní při enklávách § 21.	Trest pro svévoli § 41.
Šetření místní při škodách honbou nebo zvěří způsobených § 31.	Trvalé ohrazení pozemků § 9.
Šetření zvěře § 24.	Tunely § 10. pozn. 32.
„ 37.	Účet; provozování honitby společenské na účet společenstva honebního § 15. pozn. 4.
„ 39.	„ 16.
Škodná zvěř § 24. pozn. 9.	Účet nesložení téhož honebním výborem § 13.
Škody myslivosti lidmi způsobené § 37.	Účet z myslivosti „ 20. pozn. 5.
Škody myslivosti zvířaty způsobené § 38.	Učňové myslivečti § 23. a pozn. 22.
Škody na úrodě honbou nebo zvěří způsobené § 19. a pozn. 28.	Údové honeb. výb. § 13.
„ 32. pozn. 3.	Újma nenahraditelná § 41.
Škody na úrodě jiným způsobem způsobené § 32. pozn. 4.	Úlice § 6.
„ 5.	Úmrtí člena honeb. výb. § 13.
„ 37.	„ 14. pozn. 7.
	Úmrtí pána myslivosti § 4. a pozn. 5.

Strana	Strana
Úmrtí pachtěře myslivosti § 17.	Usedlíci osady § 15.
„ 19. pozn. 25. d)	„ 32.
Úroda polní nesklizená § 6.	„ 21. „ 22.
„ 24.	„ 28. „ 3.
„ 26.	Usmrcování zvěře výhradně § 2.
„ 37.	Usnesení soudní vyřizující zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvč. podanou § 34.
„ 38.	Ustavení soudu smluvčího § 30.
Úřad finanční § 42.	Ústní hlasování při volbě honeb. výboru § 14.
Úřadové k dohledu nad vykonáváním myslivosti povolání § 15.	Útraty řízení dražebního při pachtování honitby § 19. pozn. 25. f)
„ 40.	Útraty řízení před soudy smluvčími § 32.
Úřední dohled § 11.	Útraty řízení soudního v jednání o zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvčího podané § 34.
„ 12.	„ 34.
„ 13.	Uvalení konkursu na jmění pána myslivosti § 4. a pozn. 15.
„ 15.	Uvalení konkursu na jmění pachtěře myslivosti § 17.
„ 16.	„ pozn. 11.
„ 17.	„ 19. „ 25. e)
„ 18.	Uvážení volné § 10.
„ 19.	„ 15.
„ 20.	„ 17.
„ 21. pozn. 13.	„ 22.
„ 40.	„ 23.
Úřední moc § 15.	„ 40.
„ 19.	„ 41.
„ 21. pozn. 13.	Uvážení stávajících okolností při volbě způsobu vykonávání společenské myslivosti § 15.
„ 40.	„ 17.
Úřední povinnost; zkrácení z úřední povinnosti § 4.	„ 18. pozn. 1.
„ 10.	„ 19.
„ 11.	
„ 13.	
„ 15.	
„ 16. pozn. 5.	
„ 18.	
„ 19.	
„ 20.	
„ 34.	
„ 40.	
Usedlíci osady § 11. a pozn. 14.	
„ 14.	
„ 14. pozn. 15.	

Úvozy § 10. pozn. 31 . . .	32
Území sousedící § 22. . .	104
Uživatelé pozemků § 26. . .	121
Vadium při dražbě myslivosti	
§ 18. pozn. 12. a 13. . .	76
" 19.	82
" 19. pozn. 30.	85
Věci ničí § 5.	15
" 6. pozn. 1.	16
" 11. pozn. 20.	45
Věci posvátné n. posvěcené § 6. pozn. 4. . . .	17
Vejce užitečných ptáků	
§ 2.	4
" 24.	117
" 37.	150
" 39.	156
Veřejnost dražby práva myslivosti	
§ 19.	80
" 19. pozn. 17.	82
" 19. pozn. 40.	88
Veřejnost volby do honebního výboru § 14.	59
Veřejný statek § 10.	30
Veverka § 5. pozn. 5. . . .	15
Vidování honeb. lístků není předepsáno § 23. pozn. 16.	112
Vinice § 6.	17
" 24.	118
" 37.	151
Virilisté § 14.	55
" 14. pozn. 21.	58
Vlastní ruce; doručení pozvání k volbě honeb. výboru do vlastních rukou není předepsáno § 14. pozn. 13.	56
Vlastní ruce; obeslání sporných stran k jednání o škodách honbou nebo zvěří způsobených na místě samém § 30.	130
Vlastnictví podkladem honebního práva § 3. . . .	5
" 7.	21
Vlastník pozemků § 26. . . .	121
Vlci § 5. pozn. 4.	14
Vodoteče § 10.	31
" 10.	34
Volavky šedé	
§ 5. pozn. 30.	14
" 24.	120
Volba honebního výboru § 14.	52
Volba starosty honebního výboru § 13.	51
" 14.	52
" 14.	60
Volby do obcí, okresů, sněmů, říšské rady atd. § 14. pozn. 26.	59
Volební protokoly § 14. . . .	60
Volební seznamy při volbě honebního výboru § 14.	54
Voličové do honebního výboru § 14.	54
Volné uvážení viz uvážení volné	—
Vnucená správa myslivosti § 4. pozn. 9. a 10.	10
" 17.	68
Vnucený správce § 4. pozn. 9. a 10.	10
Vrácení kauce pachtovní § 17.	74
" 18.	77
" 19. a pozn. 22.	83
Vrchní rozsudi § 28.	124
Výbor honební	
§ 12.	50
" 13. a násl.	50
" 15. a pozn. 3.	61
Výbor okresní	
§ 9.	39
" 13.	52
" 14.	60
" 15.	62
" 16. pozn. 5.	64
" 17.	66
" 18.	76
" 18.	77
" 19.	87
" 21.	94
" 22.	105

	Strana		Strana
Výbor okresní		Vyloučení z práva volebního do honebního výboru § 14.	53
§ 23.	111	Výminky dražební při pachtu myslivosti § 19.	81
" 28.	126	Výnos honitby	
" 30.	129	§ 3. odst. 7 a pozn. 8.	7
" 40.	157	" 17. pozn. 27.	73
Vybubnování volby do honebního výboru § 14. pozn. 13.	56	" 35. pozn. 4.	149
Vydražitel honitby § 19. . . .	87	Vypsání volby do honebního výboru § 14.	55
Výdry § 5. pozn. 3.	14	Výrok soudu smluvčího § 32.	131
" 24.	120	" 42.	171
Vyhláška dražby práva myslivosti		Výslech účastníků § 21.	98
§ 19. a pozn. 80	80	Výslech účastníků v soudním řízení o zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvčího podané § 34.	143
" 19. pozn. 40	88	Vystěhování se společníka honitby z osady § 12. pozn. 2.	48
Vyhláška volby do honebního výboru § 14.	55	" 14. " 7.	54
Vyhotovení rozhodnutí okresního výboru ve věcech honeb. § 10.	39	" 21. " 15.	97
" 40.	164	Vystěhování se člena honebního výboru z osady § 13. pozn. 2.	51
Vyhotov. usnesení soudního o zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvčího § 34.	145	" 14. " 7.	54
Vyhotov. výroku soudu smluvčího		" 21. " 15.	97
§ 32.	134	Výtěžek z pachtovného honitby § 3. odst. 7. a pozn. 8.	7
" 32. pozn. 14.	135	§ 17. pozn. 27.	73
" 33.	138	" 35. pozn. 4.	149
Výhradnost oprávnění osoby k vykonávání honitby oprávněné § 2.	4	Vyvolací cena při dražbě myslivosti § 19. a pozn. 17.	82
Výkon exekuce výroku soudu smluvčího § 35.	147	Vzdání se členství honebního výboru § 13.	51
Výkon práva myslivosti		Vzdání se enklávy se strany oprávněného § 3. odst. 8.	7
§ 4.	9	" 3. pozn. 9.	7
" 7.	21	" 21. a pozn. 33.	102
" 15.	60	Vzdání se práva myslivosti § 3.	7
" 17.	95	" 10.	36
" 40.	158	" 14. pozn. 2.	53
Výkonná moc § 35.	147		
Vyležení pozemků; škoda na úrodě zvěří vyležením pozemků způsobená § 26.	122		
Výlohy dražby práva honebního § 19.	82		

Strana	Strana
Zabavení kauce pachtovní § 18. pozn. 16.	Zbrojní patent § 23. pozn. 7.
Záduši § 11.	Zdi § 3.
„ 12. pozn. 2.	„ 9.
Záhony § 6. pozn. 5.	Zdupání úrody zvěří § 26.
Zahrady § 6. a pozn. 5.	Zelí § 6.
„ 9. pozn. 2.	„ 24.
„ 10. „ 41.	„ 26. pozn. 4.
„ 11. „ 19.	„ 37.
„ 24.	„ 38.
„ 37.	Země § 4.
Zahrazení pozemků en- klávovaných ku zame- zení poškození jich zvěří honební § 21.	Zeměměřiči § 21. pozn. 18.
Zájem veřejný „ 40. a pozn. 4.	Zemský výbor § 10.
Zajíci § 5.	„ 13.
„ 9. pozn. 4.	„ 15.
„ 19. „ 25. h)	„ 16. pozn. 5.
„ 39. „ 2.	„ 17.
Základ práva honebního § 3.	„ 19.
Zaokrouhlení honebních území § 11.	„ 22.
„ 14. pozn. 2.	„ 23.
„ 22.	„ 40.
„ 40.	Zkrácení nad nebo pod polovici ceny obecné § 19. pozn. 25. g)
Zapravení pachtovného; opomenutí včasného zapravení pachtovného § 17. pozn. 17.	Zkouška znalců mysliv- osti § 16.
Záaskoky § 9.	Zmateční stížnost proti výroku soudu smluv- čího § 33.
Zastavené plochy § 6.	Zmateční důvody výroku soudu smluvčího § 33. a pozn. 10.
„ 10.	Zmatečnost soudních roz- hodnutí o zrušovací stížnosti proti výroku soudu smluvčího po- dané vynesených § 34. a pozn. 14.
„ 11.	Zmatečnost volby honeb- ního § 4. pozn. 4.
„ 21.	Zbraň střelná § 37.
Zastavení práva honeb- ního § 4. pozn. 4.	Změny v obvodu území společenské honitby § 17. a pozn. 20.
Zbraň střelná § 37.	„ 19. pozn. 25. c)
Zbrojní list § 4. pozn. 15.	„ 22.
„ 9.	Znalci § 5.
„ 17.	„ 9. pozn. 5.
„ 18.	„ 21. „ 18.
„ 19. a pozn. 23.	„ 28. „ 7.
„ pozn. 40.	
„ 23.	
„ 42.	

Strana	Strana
Znalci § 32. „ 5.	Zvěř vysoká § 5.
„ 33. „ 10.	„ 24.
Znalci přísežní k vyko- návání společenské ho- nitby § 15.	„ 39. pozn. 2.
„ 16.	Zvěř zdivočilá § 5.
„ 18. pozn. 1.	Zvěřinári § 39.
„ 23.	Zvířata; škůdci jich § 38.
„ pozn. 22.	Zvyklosti myslivecké § 5.
Zpupné pozemky § 4.	Zvyklosti při používání pachtovného z honitby pro účely obecní § 17. pozn. 23.
Způsoby vyhlášky volby do honebního výboru § 14.	Zvyklosti při vyhlašo- vání volby honebního výboru zachovávané § 14. pozn. 13.
„ 55	
„ 56	
Způsoby vykonávání společenské honitby § 15.	Žáci lesní školy nebo lesní akademie § 23.
Zrušovací stížnost proti výroku soudu smluv- čího § 33.	Žádost za priznání práva k samostatnému vyko- návání myslivosti § 10.
Zrýpání pozemků zvěří honební § 26.	Žádost za vydání zbroj- ního listu § 23. pozn. 6.
Zřízení k ochraně my- slivosti určení § 38. pozn. 3.	„ 42.
Zvěř černá § 5.	Žádost za vzetí dozorců myslivosti do přísahy § 42.
„ 5.	Žaloba o náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené § 30.
„ 24.	„ 42.
„ 26. pozn. 9.	Žaloba zmateční proti výroku soudu smluv- čího ve věcech škody honbou nebo zvěří způsobené § 33.
Zvěř dančí § 5.	Žalobce o náhradu škody honbou nebo zvěří způ- sobené § 30.
„ 24.	Žalovaný ve sporu o ná- hradu škody honbou nebo zvěří způsobené § 30.
Zvěř divoká § 5. pozn. 1.	Železnice § 6.
Zvěř drobná „ 9. pozn. 4.	„ 10.
Zvěř honební čili lovná § 2.	„ 10.
„ 5.	„ 21.
„ 32. pozn. 5.	
Zvěř ochočená § 5.	
Zvěř postřelená § 5. pozn. 7.	
„ 25.	
Zvěř přebíhající § 26.	
„ 26.	
Zvěř srnčí § 5.	
Zvěř škodná § 5.	
„ 24.	
„ 37.	

	Strana		Strana
Železnice soukromé § 6.		Železniční příkopy § 6.	
pozn. 2.	16	pozn. 2.	16
Železniční nádraží		Železniční trat	
§ 6.	16	§ 6. a pozn. 2.	16
" 10. pozn. 38.	33	" 10. pozn. 36.	33
" 11.	45	" 11.	45
Železniční náspy		" 21.	94
§ 6. pozn. 2.	16	Ženy § 4. pozn. 6.	9
" 10. a pozn. 37.	33	" 14.	57
		" 19. pozn. 25. d)	84

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
právnícké fakulty UJEP
BRNO, Nám. 25. února 2

OBSAH.

	Strana
Úvod.	
I. Všeobecný díl.	
§ 1. Prameny práva honebního	3
§ 2. Obsah práva honebního	4
§ 3. Základ práva honebního	5
§ 4. Právní povaha práva honebního	8
§ 5. Předmět práva honebního	12
§ 6. Na kterých pozemcích lze vykonávat právo honební	16
II. Díl zvláštní.	
§ 7. Vykonávání myslivosti	21
§ 8. A. Honitba samostatná čili vlastní	22
§ 9. 1. na pozemcích trvale a dokonale ohrazených	22
§ 10. 2. na pozemcích neohrazených	26
B. Honitba společenská.	
§ 11. Podmínky pro zřízení honitby společenské	41
§ 12. Společenstvo honební	48
§ 13. Honební výbor	50
§ 14. O volbě honebního výboru	52
§ 15. Jakým způsobem může společenstvo honební právo myslivosti jemu příslušející vykonávat?	60
§ 16. Vykonávání práva myslivosti na společenské honitbě na účet společenstva honebního skrze znalce honby	63
§ 17. Propachtování práva myslivosti	65
§ 18. Propachtování honitby z ruky	74
§ 19. Propachtování práva myslivosti veřejnou dražbou	78
§ 20. O podpachtu práva honebního	89

C. Honitba na enklávách.

§ 21. Enklávy	Strana 92
§ 22. D. O arrondování a skládání honebních území	103

Díl III.

§ 23. Kdo má právo myslivost osobně provozovati? . . .	109
§ 24. Kollise mezi vlastníkem pozemků do honebního území pojatých a vykonavatelem práva myslivosti . . .	116
§ 25. Kollise mezi osobami k vykonávání myslivosti oprávněnými	120
§ 26. Náhrada škod zvěří a honbou způsobených	121
§ 27. Jakým způsobem přivádí se nárok poškozeného na náhradu škody honbou nebo zvěří způsobené ku platnosti	123
§ 28. Soudy smluvčí	124
§ 29. Řízení před soudem smluvčím	127
§ 30. Řízení přípravné	128
§ 31. Jednání na místě samém	130
§ 32. Rozhodnutí soudu smluvčího, nebo jeho výrok čili nález	131
§ 33. Opravné prostředky proti výroku soudu smluvčího . . .	135
§ 34. Řízení soudní o zrušovací stížnosti podané proti výroku soudu smluvčího ve věcech honebních	141
§ 35. Řízení exekuční	147
§ 36. Ochrana myslivosti proti jejím škůdcům	150
§ 37. O bránění škodám myslivosti lidmi působeným	150
§ 38. O bránění škodám zvířaty na myslivosti působených . . .	151
§ 39. O obmezení prodeje zvěře	154
§ 40. O dohledu k vykonávání práva myslivosti	156
§ 41. Význam stížnosti ku správnímu soudu podané	165
§ 42. O kolkování podání ve věcech honebních	169

Opravy.

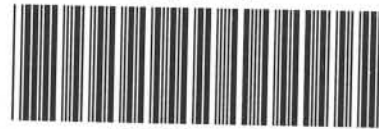
Strana	3., řádek	6. shůry čti „místně“ místo „místne“.
"	3., "	8. zdola čti „patřícími“ místo „patřící“.
"	3., "	2. zdola čti „patřících“ místo „patřící“.
"	8., "	2. shůry čti „volební“ místo „volení“.
"	16., "	3. zdola čti „čís.“ místo „čís.“
"	22., "	4. zdola čti „dokonale“ místo „dokanale“.
"	23., "	1. shůry čti „těchto“ místo „těcho“.
"	25., "	21. shůry čti „oprávněná“ místo „oprávněna“.
"	27., "	6. shůry vypust slovo „minimum“.
"	30., "	7. shůry čti „nerozhodnou“ místo „nerozhodno“.
"	52., "	17. shůry čti „volbu“ místo „volba“.
"	87., "	10. zdola čti „čas“ místo „čaš“.
"	90., "	2. zdola čti „výjimka“ místo „podmínka“.
"	98., "	6. zdola čti „jest“ místo „ješt“.
"	118.,	v pozn. 7. první řádek čti „kdokoliv“ místo „kdykoliv“.
"	127., "	12. shůry čti „moci“ místo „moc“.
"	131., "	9. shůry vlož „než“ před slovo „aby“.
"	133., "	15. zdola vypust slovo „náhradou“.
"	141., "	5. zdola za slovo „povinného“ vlož „příslušného“.

REV15

R 1972

R 93

ÚK PrF MU

3129S36268

481